

Työpoliittinen aikakauskirja 1/2014

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

Mitä nuorten aktivoinnin vaikutuksista tiedetään?	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

Mitkä tekijät liittyvät aikuisten osaamiseen – ensituloksia ja arvioita OECD:n PIAAC –tutkimuksesta	5
Varpu Weijola	

Takuulla nuorten työttömyyttä vastaan	18
Kari Hämäläinen, Ulla Hämäläinen ja Juha Tuomala	

Miten TE-toimiston työtarjous vaikuttaa työpaikkojen täytön ja rekrytoinnin keston?	30
Heikki Räisänen	

Onko viime aikojen taantuma heikentänyt tilannetta työmarkkinoilla paljon vai vähän? – Vuosi 2013 työmarkkinatilastojen valossa	42
Johanna Alatalo	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Paltamon kokeilu muistuttaa sosiaaliturvan uudistamistarpeesta	52
Satu Ojala	

Työelämän huonontumisesta nuorten työasenteisiin	58
Pasi Pyöriä	

UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA.....	61
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	65
ENGLISH SUMMARIES.....	68
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES.....	72
KUVIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS.....	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES.....	2*
KUVIOT – CHARTS.....	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

1 / 2014
vsk. 57. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA * EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 029 504 9089

TOIMITUSSIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 029 504 7966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail:givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Markku Wallin, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Anne-Mari Mäkinen
Martti Myllylä
Leena Pentikäinen
Tuunia Keränen
Elise Ramstad
Kimmo Ruth
Matti Sihto
Pekka Tiainen

Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Annika Blomster, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Ella Laakso
puh./tel. 029 504 8051
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Painotuote

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto:Markku Lahtinen ja Annika Marjamäki
Edita Prima Oy, Helsinki 2014
ISSN 0787 – 510X

Mitä nuorten aktivoinnin vaikutuksista tiedetään?

Heikki Räisänen¹

Nuoret ovat olleet 2000-luvulla työvoimapolitiikan keskeinen kohderyhmä. 1990-luvun lamaan kaatunut takuuajattelu virvoiteltiin uudelleen henkiin vuonna 2005 kun alettiin toteuttaa nuorten yhteiskuntatakuuta. Vuonna 2013 sitä laajennettiin edelleen nuorisotakuuksi. Euroopan Unioni on myös omaksunut nuorisotakuuajattelun ja jäsenmailta edellytetään siinä toimia. Suomella on ollut tärkeä panos eurooppalaisenkin nuorisotakuuajattelun kehittämisessä.

Mutta mitä nuorisotakuun, toisin sanoen nuorten aktivoinnin vaikutuksista oikein tiedetään? Yleisesti arvioiden aika vähän, koska aihetta on edelleen tutkittu niukasti. *Kari Hämäläinen, Ulla Hämäläinen ja Juha Tuomala* pyrkivät artikkelissaan valottamaan aihepiiriä lisää. Heillä on käytössään vuosien 1967–1990 syntymäkohorttien 20 prosentin

satunnaisotanta, jota on lisäksi täydennetty maahanmuuttajilla.

Keskustelu nuorten työmarkkinaongelmista on jättänyt piiloon sen, että nuorten työllisyys on monin verroin yleisempää kuin työttömyys. Finanssikriisin vaikutuksista nuoret ovat selvinneet paljon paremmin kuin 1990-luvun lamasta. ”Vaikka koulutukseen osallistuminen on voimakkaasti lisääntynyt, kolmessa vanhimmassa (nuorten) ikäluokassa työttömyyskokemukset ovat lähes 50 päivää vähäisemmät ja työllisyyspäivät yli 50 päivää korkeammat kuin viisitoista vuotta aiemmin, he kirjoittavat.

Vuoden 2005 yhteiskuntatakuu lisäsi nuorille kohdennettua aktivointia, mutta tämä näkyi yllättäen varsinkin ammattitutkinnon suorittaneilla. Toisaalta aktivoinnilta välttymisen todennäköisyys oli melko korkea

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

vielä yhteiskuntatakuun aikanakin, sillä esimerkiksi 25-vuotiaista henkilöistä, joilla oli mahdollisuus päätyä työvoimapolitiiseen toimenpiteeseen 90 ensimmäisen työttömyyspäivän aikana, vain 18 prosenttia sijoitettiin.

Hämäläinen, Hämäläinen ja Tuomala katsovat tulostensa osoittavan, että vuoden 2005 yhteiskuntatakuu lisäsi ja nopeutti nuorten aktivointia. Osa lisääntyneestä aktivoinnista tapahtui jossain määrin vanhemman ikäryhmän kustannuksella. Kirjoittajat arvioivat tulostensa pätevän ajoituksen ja kohdentamisen osalta pitkälti myös vuoden 2013 nuorisotakuuseen. Kun vuoden 2013 nuorisotakuuta alettiin toteuttaa huonossa suhdannetilanteessa, on esitetty kriittisiä arvioita sen onnistumisesta. ”Eihän nuorisotakuu voi toimia, kun kerran nuorisotyöttömyys kasvaa”. Väite ja etenkin se, ettei väitettä kyetä kiistattomasti kumoamaan, tuo kirjoittajien mielestä hienosti esille työvoimapolitiikan suurimman tietoaukon: jos päätöksentekijät pystyisivät erottamaan aktivointitoimien vaikutuksen suhdanne- ja muista nuorten menestymiseen vaikuttavista tekijöistä, nuorisotakuun toimivuutta ei tarvitsisi selitellä heikolla suhdannetilanteella. ”Luotettavat arviot eri toimenpiteiden todel-

lisista vaikutuksista ohjaisivat nykyisen keskustelun työvoimapolitiikan kannalta paljon merkityksellisempiin kysymyksiin, kuten missä vaiheessa työttömyyttä, millaisilla toimenpiteillä ja keiden kohdalla kyetään parhaiten parantamaan nuorten mahdollisuuksia onnistua elämässään. Korrelaatiotarkasteluilla, haastattelututkimuksilla, prosessiarvioinneilla ja työvoimahallinnon seurantatiedoilla tämä ei valitettavasti ole mahdollista”, he toteavat.

Muissa artikkeleissamme *Varpu Weijola* käsittelee OECD:n aikuisten osaamistutkimus PIAAC:n ensituloksia ja niiden tulkittaa. *Heikki Räisänen* kirjoittaa työtarjousten vaikutuksista työpaikkojen täytön ja rekrytoinnin keston. *Johanna Alatalo* erittelee työmarkkinatilanteen kehitystä vuoden 2013 työmarkkinatilastojen valossa.

Seuraa LinkedIn -ryhmäämme

LinkedIn -palvelun ryhmässä ”Työpoliittinen aikakauskirja” keskustellaan lehteen ja sen aihepiiriin liittyvistä asioista. Liity ryhmään, seuraa keskusteluja tai osallistu itse.

Numeron 2/2014 aineiston määräpäivä on 7.5.2014.

Mitkä tekijät liittyvät aikuisten osaamiseen – ensituloksia ja arvioita OECD:n PIAAC – tutkimuksesta

Varpu Weijola¹

OECD:n ”The Survey of Adult Skills” (PIAAC²) on laajin koskaan toteutettu aikuisten taitoja koskeva kansainvälinen tutkimus. Siinä arvioidaan 16–65-vuotiaan väestön työssä ja arjessa tarvitsemia tiedon käsittelyn ja hallinnan taitoja (lukutaito, numerotaito ja tietotekniikkaa soveltava ongelmanratkaisutaito) sekä tarkastellaan näiden taitojen käyttöä ja vastaavuutta työpaikan vaatimuksiin. Tavoitteena on ollut kehittää toistettava,

PISA:an³ verrattava työkalu aikuisten taitojen kansainväliseen tutkimukseen. PIAACin uusinta on tarkoitus toteuttaa v. 2018–2023. Tutkimuksen ensivaiheeseen v. 2008–2013 osallistui 24 maata⁴. Näistä 17 on EU-maita. Myös Norja osallistui tutkimukseen. Lisäksi OECD järjesti vuonna 2012 toisen mahdollisuuden osallistua tutkimukseen. Toiselle kierrokselle osallistuu parhaillaan 9 maata⁵. Näiden tulokset julkaistaan vuonna 2017.

¹ Varpu Weijola, HuK, VTM, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö. Kirjoittaja on toiminut PIAAC:n kansainvälisen hallintoneuvoston jäsenenä ja kansallisen ohjausryhmän varapuheenjohtajana.

² PIAAC = Programme for International Assessment of Adults Skills. Tutkimus on PIAAC-ohjelman tuote.

³ PISA = Programme for International Student Assessment

⁴ OECD-maat: Alankomaat, Belgia (Flanderi), Australia, Espanja, Irlanti, Iso-Britannia, Italia, Itävalta, Japani, Kanada, Korea, Norja, Puola, Ranska, Ruotsi, Saksa, Slovakia, Suomi, Tanska, Tsekki, Viro, Yhdysvallat sekä OECD-partnerimaat: Kypros ja Venäjä.

⁵ Chile, Kreikka, Indonesia, Israel, Liettua, Uusi-Seelanti, Singapore, Slovenia ja Turkki.

Tutkimus tehtiin tutkimusotokseen valittujen kotona. Ensinnäkin oli haastattelijan tekemä tietokoneavusteinen taustahaastattelu, jolla selvitettiin laajasti haastateltavan koulutus- ja työhistoriaa, demograafisia ja sosiaalisia taustatekijöitä. Sen jälkeen haastateltava teki itsenäisesti perustaitojen osaamista arvioivat tehtävät tietokoneella. Mikäli haastateltava ei pystynyt tai halunnut tehdä tehtäviä tietokoneella, hän käytti paperisia tehtävävihkoja.

Arviointitehtävistä suoriutumisen perusteella henkilöt sijoitettiin luku- ja numerotaitojen osalta 5 taitotasoluokkaan. Osaamisen huipputasoa edustavalle tasolle 5 ylsi vain pieni joukko aikuisia (1 % OECD -maista ja 2 % Suomesta, mikä on maiden korkein osuus). Niinpä raportoinnissa tasot 4–5 on yhdistetty. Tietotekniikkaa soveltavan ongelmaratkaisutaidon kohdalla tasojen taso on vain 3. Huomattavan suuri osa (36 %) tutkimukseen osallistuneiden maiden aikuisista joko ei osannut tai halunnut osallistua tietokoneella tehtävään osioon tai jäi taidoissa alle heikoimman 1 tason.

Ensituloksia

Seuraavassa tarkastelen tutkimuksen ensituloksia lähinnä Suomen näkökulmasta perustuen PIAAC:in kansallisiin ja kansainvälisiin raportteihin ensituloksista⁶.

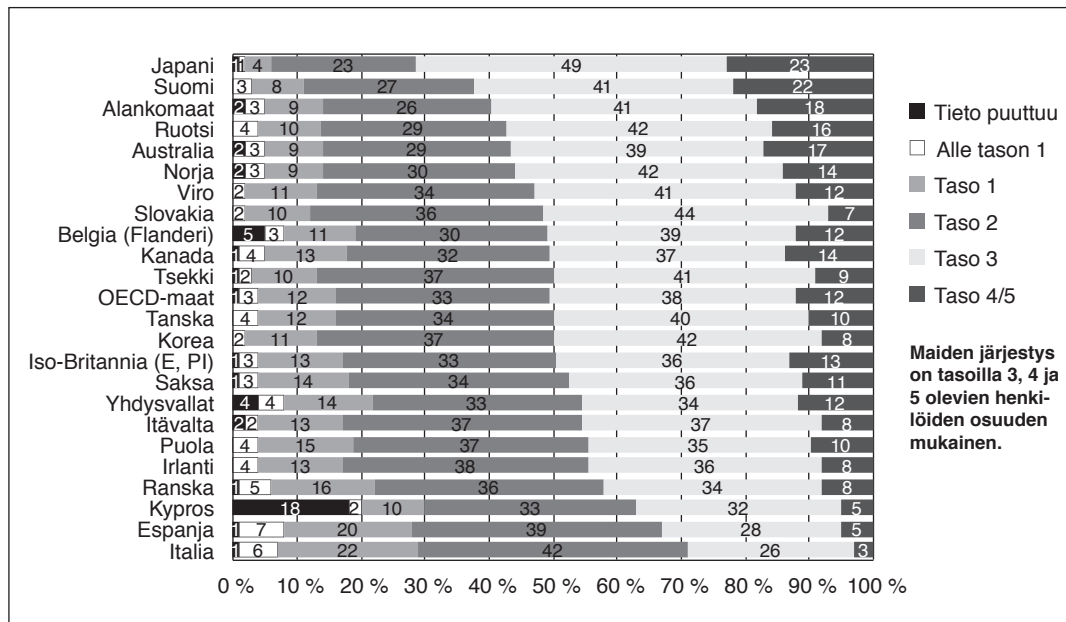
Suomalaisten aikuisten perustaidot ovat kansainvälisessä vertailussa erinomaisia.

Luku- ja numerotaidossa Suomen aikuiset osoittautuivat toiseksi parhaiksi Japanin jälkeen (kuviot 1–2). Tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisutaidossa suomalaiset ovat toiseksi parhaita Ruotsin jälkeen Japanin jäädessä yllättäen 10. sijalle (kuvio 3). Tietotekniikkaa soveltavan ongelmanratkaisutaidon arviointiosion jätti kokonaan väliin osallistujamaista Espanja, Italia, Kypros ja Ranska. Nämä maat sijoittuivat maiden välisessä vertailussa luku- ja numerotaidoissa häntäpäähän.

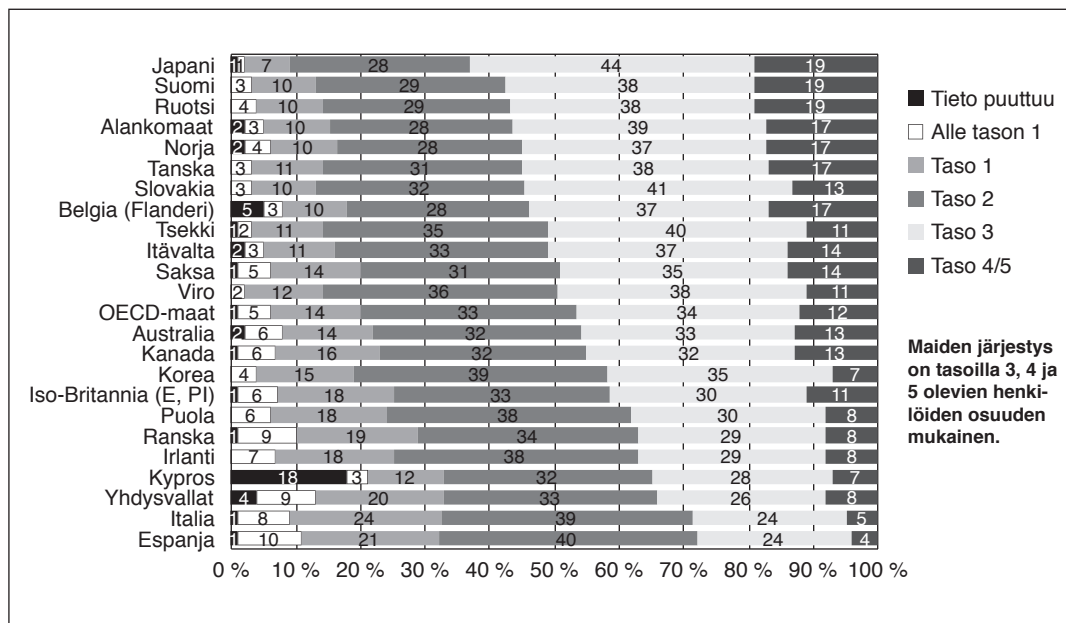
Suomalaisten hyviin tuloksiin vaikuttavat erityisesti 20–39-vuotiaiden hyvät taidot samalla, kun vanhimpien ikäryhmien taidot ovat OECD-maiden keskimääräisellä tasolla. Nuoret lukioasteen suorittaneet päihittävät perustaidoissa monen maan korkeakoulutetut. Luku- ja numerotaidoltaan parhaita ovat 30–34-vuotiaat, kun taas tietotekniikan käyttöä edellyttävien ongelmaratkaisutaitojen huippu osuu 25–29-vuotiaiden ikäryhmään. Pohjoismaat ovat kaikilla kolmella osa-alueella OECD:n keskiarvon yläpuolella lukuun ottamatta Tanskaa, joka lukutaidossa jää OECD:n keskiarvon alapuolelle. Naapurimaa Viro puolestaan sijoittuu OECD:n keskiarvon alapuolelle tietotekniikkaa soveltavassa ongelmaratkaisutaidossa.

⁶ Malin Antero, Sulkunen Sari, Laine Kati: Kansainvälisen aikuistutkimuksen ensituloksia PIAAC 2012”; Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2013:19; Malin Antero: Tiedon käsittelyn ja hallinnan perustaitojen yhteys ansiotuloihin. Suomen PIAAC-aineiston jatkoanalyysija. Jyväskylän yliopisto, Koulutuksen tutkimuslaitos PIAAC-työraportti (ilmestyy 2014); OECD Skills Outlook 2013, First Results from the Survey of Adults Skills; The Survey of Adult Skills: Reader’s Companion (OECD 2013).

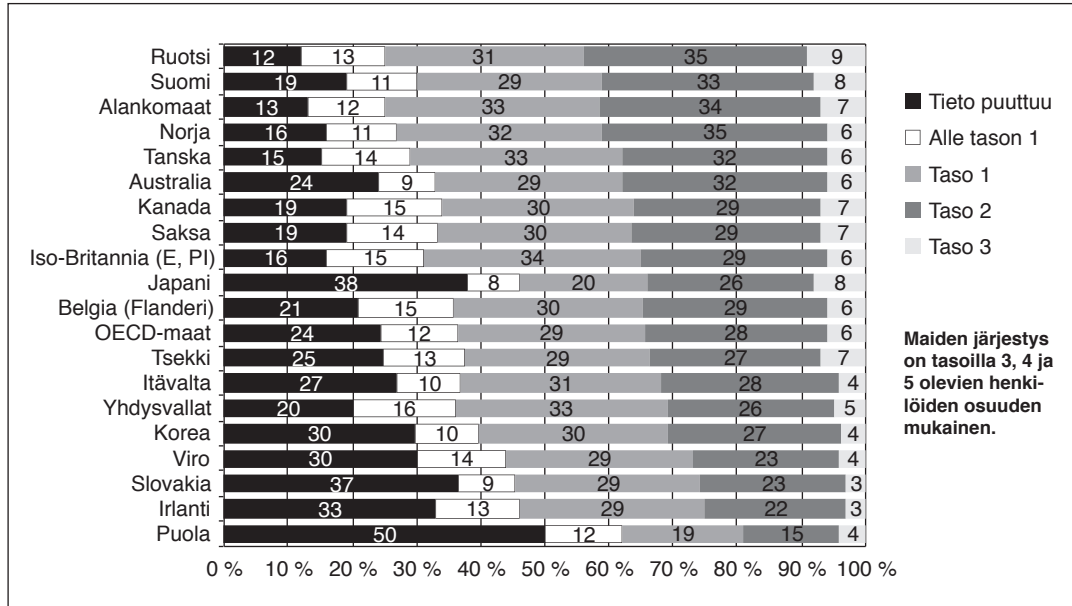
Kuvio 1. Väestön suoritusasteojen jakauma lukutaidossa maittain (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

Kuvio 2. Väestön suoritusasteojen jakauma numerotaidossa maittain (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

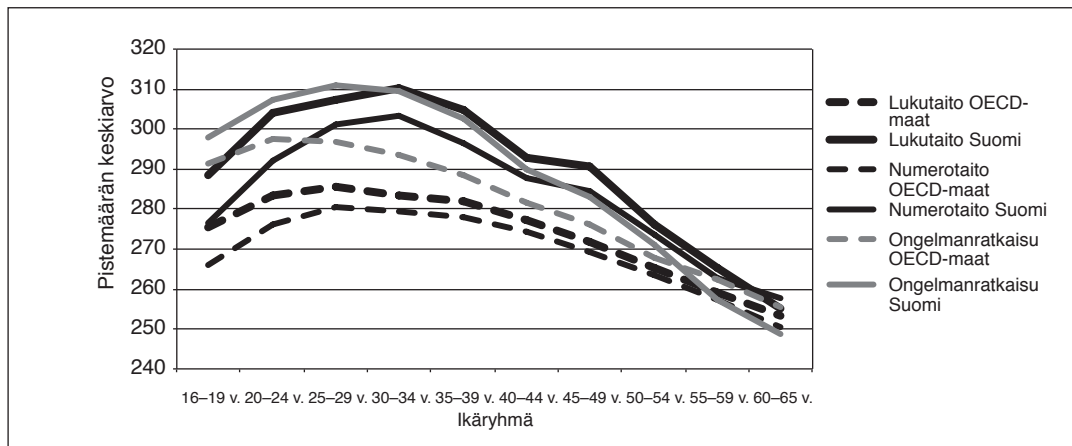
Kuvio 3. Väestön suoritustasojen jakauma ongelmanratkaisutaidossa maittain (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

Kaikissa väestöryhmissä on sekä erinomaisia suoriutujia että heikosti taidot hallitsevia. Erinomaisista kansainvälisistä vertailutuloksista huolimatta Suomessa on paljon niitä, joilla on suuria vaikeuksia tie-

don käsittelyn ja hallinnan perustaidoissa: 11 %:lla (370 000) lukutaidossa ja 13 %:lla (450 000) numerotaidossa. Aikuisväestöstä 30 prosentilla eli noin miljoonalla aikuisella on puutteelliset tietotekniikkaa soveltavat

Kuvio 4. Taitojen ikäryhmittäiset keskiarvot Suomessa ja OECD-maissa (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

ongelmanratkaisutaidot. Tämä tulos saadaan, kun lasketaan yhteen ongelmanratkaisutehtävissä heikosti menestyneet (11 %) ja ne, jotka eivät tehneet tehtäviä tietokoneella (19 %). Kuitenkin vain 4 %:lla suomalaisia ei ollut ilmoituksensa mukaan lainkaan tietokoneen käytön kokemusta. Kaikilla kolmella osaamisalueella heikkoja suoriutujia on noin 200 000. Heikosti suoriutuneiden osuudet ovat kuitenkin pienempiä kuin vastaavat osuudet OECD-maissa keskimäärin.

Maiden sisäinen vaihtelu taidoissa on suurempaa kuin maiden välinen vaihtelu. Suomessa taitojen hajonta on osallistujamaiden suurimpia. Sen sijaan Japani, Australia, Alankomaat, Norja ja Ruotsi tarjoavat hyvät esimerkit maista, joissa taidot ovat osallistujamaiden keskiarvon yläpuolella ja huomattavan tasaisesti jakaantuneet. Syitä tuloksiin olisi hyvä selvittää.

Ikäryhmien väliset erot Suomessa ovat OECD-maiden suurimpia

Vanhimpien ikäryhmien taidot ovat tutkimuksessa kokonaisuudessaan heikompia kuin nuorempien ikäryhmien, mutta ikäryhmien väliset erot vaihtelevat paljon maittain. Suomessa erot ovat erityisen suuret (kuvio 4). Vanhimpien ikäryhmien ero parhaiten menestyviin ikäryhmiin lukutaidossa ja tietotekniikkaa soveltavassa ongelmaratkaisussa on Suomessa koko vertailun suurin, ja numerotaidossa toiseksi suurin. Ikäryhmien

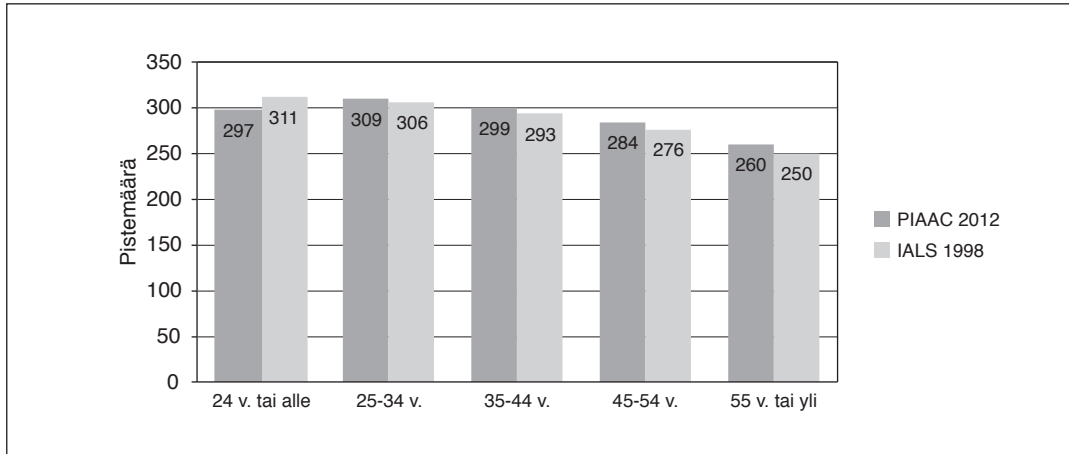
suuria eroja voidaan selittää mm. sillä, etteivät vanhemmat ikäryhmät ole päässeet osalliseksi 1970-luvulla perustetun peruskoulun hyödyistä. Vanhempien ryhmien lukutaito näyttää kuitenkin jonkin verran parantuneen verrattuna OECD:n 1990-luvun lopun lukutaitotutkimukseen⁷, vieläpä eniten vanhimmissa ikäryhmissä (kuvio 5). Ikäryhmien väliset erot kulminoituvat tietotekniikkaa soveltavassa ongelmaratkaisutaidossa. Suomen 650 000:sta paperiversion tehneestä on 70 % vähintään 50 vuotta täyttäneitä. Aika ei hoida – kuten on epäilty – tietotekniikan osaamisvajetta, sillä taidot alkavat heiketä jyrkästi jo 35:n ikävuoden paikkeilla.

Kysymyksiä herättää Suomen tulos, jonka mukaan alle 25-vuotiaiden ikäryhmä, erityisesti nuorin 16–19-ikäryhmä, menestyy kaikilla tutkimuksen osa-alueilla heikemmin kuin vanhempi ikäryhmä. Nuorimpien ikäryhmien lukutaitoa koskevat tulokset ovat lisäksi heikentyneet verrattuna 1990-luvun lopun lukutaitotutkimuksen tuloksiin. Huolenaihetta lisää se, että myös viimeaikaisten Pisa-tutkimusten tulokset osoittavat alenevaa trendiä nuorten osaamisessa.

Kansainvälisistä tuloksista mainittakoon, että hyvin taidoissa pärjänneen Korean tuloksissa näkyy koulu-uudistuksen myönteiset vaikutukset nuorten aikuisten korkeaan osaamistasoon. Vastakkaista trendiä edustavat puolestaan suhteellisen tasaista osaamisen jakautumista edustavat Yhdysvallat ja Kanada, joissa vanhemmat ryhmät pärjäävät

⁷ Suomi osallistui OECD:n aikuisten kansainvälisen lukutaitotutkimuksen toiseen vaiheeseen v. 1997–2000 (The Second International Adult Literacy Survey (SIALS)). Aineisto kerättiin vuonna 1998. Ensimmäinen vaihe toteutettiin vuosina 1994 ja 1997. Aineisto mahdollisti kansainvälisen lukutaitovertailun 20 maasta: Alankomaat, Australia, Belgia (flaami), Chile, Irlanti, Iso-Britannia, Kanada, Norja, Portugali, Puola, Ruotsi, Saksa, Slovenia, Suomi, Sveitsi, Tanska, Tšekki, Unkari, Uusi-Seelanti, Yhdysvallat. Lähde: Linnakylä Pirjo, Malin Antero, Blomqvist Irja, Sulkunen Sari: Lukutaito työssä ja arjessa. Aikuisten kansainvälinen lukutaitotutkimus Suomessa. Jyväskylän yliopisto. Koulutuksen tutkimuslaitos, Jyväskylä 2000.

Kuvio 5. Suomalaisten lukutaidon pistemäärät keskimäärin PIAAC:ssa ja IALS:ssa ikäryhmittäin (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

suhteellisen hyvin maiden vertailussa nuorten profiloituessa suhteellisesti heikommin.

Oma ja vanhempien koulutustausta ovat yhteydessä osaamiseen

Muodollinen koulutus on keskeinen tekijä perustaitojen kehittämisessä, vaikkakin taitotasot vaihtelevat huomattavasti samanlaisen koulutuksen omaavien keskuudessa. Pohjakoulutuksen ohella myös myöhempi koulutukseen osallistuminen on yhteydessä perustaitoihin. Suomalaisten aikuiskoulutukseen osallistuminen on kansainvälisesti huipputasoa yhdessä muiden Pohjoismaiden ja Alankomaiden kanssa. Oman koulutuksen lisäksi vanhempien koulutustausta näkyy aikuisten osaamisessa kaikissa tutkimukseen osallistuneissa maissa. Pohjois-Irlannissa, Saksassa, Italiassa, Puolassa ja Yhdysvalloissa vanhempien koulutuksella on suuri yhteys taitojen hallintaan. Suomessakin yh-

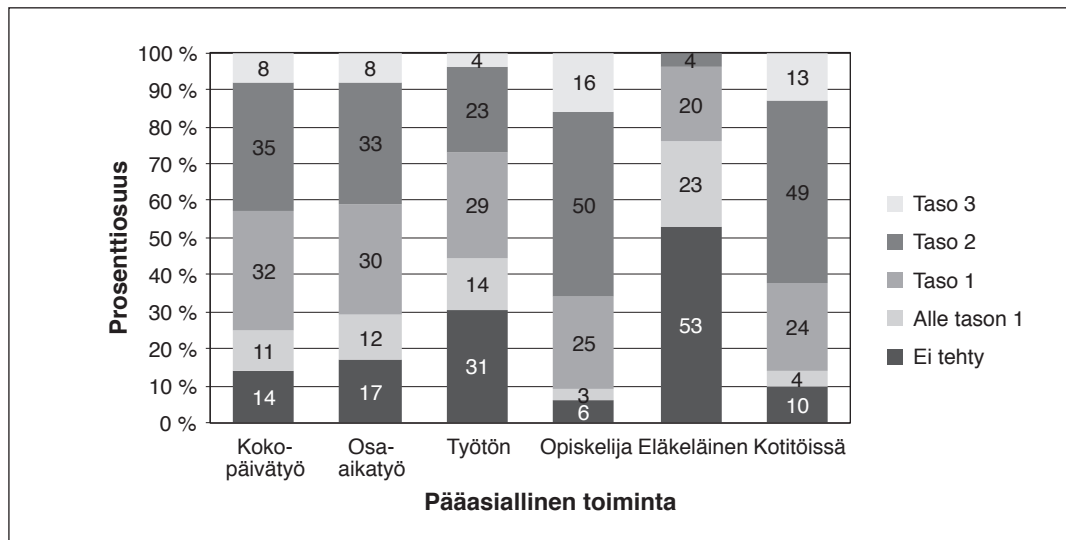
teys on hieman OECD -maiden keskiarvoa vahvempi.

Suomalaisten miesten ja naisten lukutaidossa ei ole merkittävää eroa

Numerotaidossa miehet ovat naisia hieman parempia, muissa taidoissa ei ole merkittäviä sukupuolieroja. Sukupuolten väliset erot Suomessa ovat lähellä OECD-maiden keskimääräisiä eroja. PISA-tutkimuksessa havaitut sukupuolten väliset erot näyttäisivät taasoittuvan iän karttuessa poikien eduksi. Ilmiö on kansainvälinen. Mistä tässä on kysymys, ihmetteli OECD:n työllisyyspuolen entinen johtaja John Martin viime marraskuun PIAAC-konferenssissa Washingtonissa; poikien myöhäisemmästä kypsymisestä, sukupuoleen liittyvästä syrjinnästä, sukupuolten erilaisista mahdollisuuksista työmarkkinoilla, vai mistä? Tulokset haastavat tutkimaan taitojen sosiaalisia yhteyksiä ja seurauksia.⁸

⁸ Ks. seminaarin järjestäjän ETS sivut: <http://www.ets.org/c/22217/index.html>

Kuvio 6. Suomalaisten ongelmanratkaisutaidon jakauma pääasiallisen toiminnan mukaan (Lähde: Malin – Sulkunen – Laine 2013).

Taidot ovat parhaimmat pääkaupunkiseudulla

Väestön taidot vaihtelevat aluettain niin, että perustaidot ovat keskimäärin selvästi parhaimmat pääkaupunkiseudulla ja Etelä-Suomessa. Kaiken kaikkiaan kaupunkimaisissa kunnissa taidot ovat paremmat kuin maaseutumaisissa kunnissa. Itä- ja Pohjois-Suomi jäävät taidoissa muuta maata jälkeen.

Osaamisella on selvä yhteys työmarkkina-asemaan ja taitojen käyttöön

Yllättävä tulos ei ole, että taidoilla on selvä yhteys työmarkkinoille osallistumiseen ja taitojen käyttöön työssä ja vapaa-aikana. Kansainvälisten tulosten mukaan neljä viidestä lukutaidossa erinomaisesti menes-

tyneistä (tasot 4 ja 5) oli tutkimushetkellä työssä, kun heikosti menestyneistä (taso 1 ja alle) työssä oli vain yli puolet. Suomessa työttömällä on keskimäärin selvästi heikommat taidot kaikilla kolmella osaamisalueella verrattuna työssä oleviin, opiskelijoihin ja kotitöissä oleviin (kuviot 6). Heikkoja lukutaidossa on 17 % / 11⁹%, numerotaidoissa 23 % / 13 % ja tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisutaidossa peräti 43 % / 30 % työttömistä, kun otetaan mukaan myös tietokoneavusteisista tehtävien suorittamisesta pidättäytyneet. Toisaalta vähintään hyviä työttömistäkin on yli puolet lukutaidossa, 40 % numerotaidossa ja 27 % tietotekniikkaa soveltavassa ongelmanratkaisutaidossa. Työttömyyden pitkittyessä – kuten Suomessa on käymässä – työttömien taidot ovat vaarassa heiketä entisestään, jos niitä ei harjoiteta.

⁹ Luku viittaa koko Suomen PIAAC-aineiston tulokseen

Nuorten korkeaa osaamistasoa heijastavat osaltaan opiskelijoiden ja kotitöissä olevien hyvät tulokset kaikilla kolmella taitoalueella. Kotitöissä olevat hakkaavat muut ryhmät luku- ja numerotaidossa. Tulos on mielenkiintoinen viimeaikaisten kotihoidon tukea koskevien keskustelujen valossa.

Taidoista on taloudellista ja sosiaalista hyötyä vain, jos niitä käytetään. Tutkimukseen osallistuneilta kysyttiin, kuinka paljon he käyttävät tiedon käsittelyn taitoja – lukemista, kirjoittamista, laskemista, tietotekniikkaa ja ongelmanratkaisua – työssään. Tulos on odotettu, mitä paremmat perustaidot ovat, sitä enemmän niitä käytetään ja päinvastoin. Maiden ja ryhmien, esimerkiksi ikäryhmien, väliset erot taitojen käytössä ovat kuitenkin pienemmät kuin itse taidoissa. Kansainvälisten tulosten mukaan lukeminen työssä korreloi selvästi työn tuottavuuden kanssa ja selittäisi peräti 37 %:a työn tuottavuuden vaihtelusta maiden välillä. Tästä näkökulmasta on erityisen huolestuttava Suomen tulos, jonka mukaan paperiversioiden tehneet työntekijät lukevat ja kirjoittavat paljon vähemmän työssään kuin tietokoneen käytön hallitsevat henkilöt.

Perustaitojen lisäksi vastaajilta tiedusteltiin, missä määrin he käyttävät työn kannalta keskeisiä geneerisiä taitoja työssään. Geneerisiä taitoja ovat omaan työhön vaikuttaminen ja oman työn organisointi (työajan osalta), henkilöihin vaikuttaminen, yhteistyö työtovereiden kanssa, työssä oppiminen, käden taidot ja tarkkuus sekä ruumiillinen ponnistelu. Suomen vastaajien omat arviot eri taitojen käytöstä ovat lähellä kansainvälisiä keskiarvoja ja yhteys taitoihin on johdonmukainen. Työntekijät voivat Suomessa vaikuttaa omaan työhönsä enemmän kuin

työntekijät OECD-maissa keskimäärin. Omaan työhön vaikuttamisessa Suomi on neljän kärkimaan joukossa Itävallan, Japanin ja Tanskan kanssa. Sen sijaan yhteistyötä työtovereiden kanssa ja ruumiillista ponnistelua on OECD-maiden keskiarvoa vähemmän. Ruumiillinen ponnistelu sekä käden taidot ja tarkkuus vähenevät osaamistason noustessa, joten tässä valossa Suomen tulos on johdonmukainen. Sen sijaan tulos sosiaalisten taitojen, kuten yhteistyön kysyntä on pikemminkin nousussa¹⁰. Geneeristen taitojen osalta ikäryhmien väliset erot ovat suhteellisen pienet. Mm. työssä oppimista näyttää esiintyvän Suomessa yhtäläillä kaikissa ikäryhmissä. Ammatilla on keskeinen yhteys taitojen käyttöön kuten taitotasoihinkin.

Suomessa työntekijöiden taidot vastaavat hyvin työpaikan vaatimuksia

Suomessa työntekijöiden koulutus ja heidän itsensä ilmoittama työn vaatima koulutus sopivat hyvin yhteen 69 prosentissa tapauksia. Tämä on hieman useammin kuin OECD-maissa keskimäärin (66 %). Ylikoulutus (17 %:lla työntekijöitä) on OECD:n keskiarvon (21 %) alapuolella, kun taas koulutusvaje (14 %:lla työntekijöitä) suhteessa työpaikan vaatimukseen on OECD:n keskitasoa (13 %). Ylikoulutus maiden välillä vaihteli Japanin runsaasta 30 %:sta Italian vajaaseen 15 %:in. Alikoulutus vaihteli Italian runsaasta 20 %:sta Slovakian alle 5 %:in.

Tiedot taitojen vastaavuudesta suhteessa työpaikan vaatimukseen perustuvat sekä työntekijöiden vastauksiin että taitojen arviointituloksiin. Tulosten mukaan perustaidot vastaavat paremmin työpaikan vaatimuksia

¹⁰ Vrt. Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus elinikäisen oppimisen avaintaidoista. 18.2.2006 (2006/962/EY)

kuin muodollinen koulutus. Suomessa luku- ja numerotaidot vastaavat 88–89 %:lla työntekijöitä työn vaatimuksia. OECD:n keskiarvo on lukutaidon osalta 85 %. Vain 4 %:lla suomalaista työntekijöistä on luku- ja numerotaidon hallinnassa puutteita suhteessa oman työn vaatimukseen, mikä on samaa luokkaa kuin OECD:n lukutaitoa koskeva keskimääräinen tulos. Vajaakäyttöä luku- ja numerotaidoissa on enemmän, 7–8 %:lla työntekijöistä. OECD:n keskiarvo lukutaidon vajaakäytössä on 11 %. Koulutuksen ja taitojen vastaavuudesta Suomessa on valmistumassa työpaperi Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitoksella alkuvuodesta.

Ansiot nousevat taitojen myötä

PIAAC-tutkimus on siinä mielessä menestyksenkäs, että siinä onnistuttiin saamaan vastaajilta heidän ansiotulojaan koskevia tietoja, jotka usein koetaan sensitiivisiksi. Myönteisen tuloksen katsotaan johtuvan pitkälle siitä, että vastaajille tarjottiin useita erilaisia tapoja ilmaista tulonsa (per tunti, päivä, viikko, 2 viikkoa, kuukausi, vuosi).

Odotetusti ansiot nousevat koulutuksen ja taitojen myötä, mutta hyvin eri tavoin eri maissa. Lisäksi palkat ovat päällekkäisiä yli perustaitotasojen. Erot tuntiansioissa ovat suhteellisen pienet Tshekin tasavallassa, Virossa, Puolassa, Slovakiassa, Ruotsissa ja Suomessa ja suuret Kanadassa, Saksassa, Irlannissa, Koreassa ja Yhdysvalloissa. Kansainvälisissä tuloksissa havaittiin myös heik-

ko positiivinen yhteys bruttokansantuotteen ja taitotasojen kesken.

Yhteys ansiotulojen ja taitojen välillä on selvä myös Suomessa, vaikka ansioerot ovat kansainvälisesti katsoen varsin maltilliset. Kun tutkimukseen osallistuneet jaettiin 10 yhtä suureen tuloluokkaan, heikon luku- ja numerotaitotason omaavista (taso 1 tai alle) noin puolet sijoittuu kolmeen alimpaan tuloryhmään. Huippuryhmiin kuuluvista noin kaksi viidesosaa sijoittuu kolmeen ylimpään tuloryhmään. Ongelmanratkaisutaidossa tulos on tasaisempi: alimpiin tuloryhmiin kuuluu vain kolmasosa heikon taitotason omaavista ja parhaan tason (3) saavuttaneista vain kolmasosalla on korkeimpien tuloluokkien mukaiset tulot.¹¹

Tuntiansioita Suomessa on tarkasteltu seuraavien muuttujien suhteen: numerotaito, koulutuksen ja työn vastaavuus, ikä, sukupuoli, koulutus, kielitausta, ammattiryhmä, toimiala, työpaikan koko, työsopimustyyppi, työnantajasektori, työsuhdetyyppi ja kolmen perustaidon käyttö työssä. Muuttujien yhteiseksi selitysasteeksi saatiin 48 %.¹² Parhaiten tuloja selittää ammattiryhmä. Joh- to- ja asiantuntijatehtävissä ansaitsevat odotetusti parhaiten. Myös iällä on merkitystä. Mielenkiintoinen on tulos, jonka mukaan ansiot kasvavat iän myötä, mutta pysähtyvät 50 ikävuoden jälkeen. Sukupuolen mukaan tarkasteltuna miehet ansaitsevat 10 % naisia enemmän¹³, ja aloilla, joilla yhteys palkkaan on vahvin, ovat usein miesvaltaisia. Määräaikaisessa työsuhteessa ansaitaan hieman vähemmän ja osa-aikatyössä hieman enemmän kuin vakituudessa ja kokoaikaisessa

¹¹ Malin Antero (ilmestyy 2014): Tiedon käsittelyn ja hallinnan perustaitojen yhteys ansiotuloihin. Suomen PIAAC-aineiston jatkoanalyysseja. Jyväskylän yliopisto, Koulutuksen tutkimuslaitos PIAAC-työraportti.

¹² emt.

¹³ Tällöin kaikki mainitut taustatekijät on vakioitu.

työsuhteessa. Kysymys herää, mistä nämä tulokset kertovat? Työpaikan koon mukaan tarkasteltuna eniten ansaitsevat suurilla työpaikoilla työskentelevät ja vähiten alle 10-hengen työpaikoilla työtä tekevät.

PIAAC tarjoaa laajan ja rikkaan aineiston politiikan tekijöiden ja tutkijoiden käyttöön

Osaamisen mittaaminen on vaativa laji. PIAAC-hanke edustaa kaivattua tuotekehittelyä alalla tuloksena uusia sovellutuksia osaamisen mittaamiseen, kuten tietokoneavusteisuus, sekä työelämäkytkentäisiä aiheita, kuten taitojen käyttö ja niiden vastaavuus työpaikan vaatimuksiin. Työnantajanäkökulman sisällyttämisestä hankkeeseen on myös keskusteltu, mutta siihen ei vielä ole ollut valmiuksia.

Tutkimuksen valmistelussa ja toteutuksessa on kiinnitetty suurta huomiota aineiston luotettavuuteen ja kansainväliseen vertailtavuuteen, jotka asettivat tutkimukselle kovat metodologiset ja aineistoa koskevat vaatimukset. PIAAC-tutkimuksen yksi merkittävimpiä saavutuksia on sen tuottama laaja ja rikas tutkimusaineisto, jota tulisi hyödyntää mahdollisimman laajasti niin jatkotutkimuksissa kuin koulutus- ja työllisyyspolitiikassa.

Kansainvälinen PIAAC-tiedosto (PUF)¹⁴ ja tiedon käsittelyyn tarkoitetut työkalut (Data Explorer ja Data Analyser) on julkistettu OECD:n PIAAC-sivulla (<http://www.oecd.org/site/piaac/>) tutkijoiden ja muiden kiinnostuneiden käyttöön.

Aineisto sisältää tietoa hyvin erilaisten maiden koulutusjärjestelmien kyvystä tuottaa ja kehittää työelämässä ja jokapäiväisessä elämässä tarvittavia perustaitoja sekä taitojen suhteesta yksilöiden ja maiden taloudelliseen ja sosiaaliseen menestykseen. Tutkimustietojen vertailu OECD:n aikaisempien lukutaitotutkimusten¹⁵ ja PISA-tutkimusten tuloksiin tuo tarkasteluun myös aikajänteen. Haastateltavien työ- ja koulutushistoriaa koskevaa laajaa aineistoa voi käyttää myös työmarkkinoiden dynamiikan tutkimiseen mm. työvoimapolitiikan tarpeisiin. Suomen PIAAC-tietojen vertaaminen muiden maiden vastaaviin tietoihin avaa uuden perspektiivin koulutusta ja työelämää koskevien kansallisten kehittämistarpeiden profilointiin ja toimenpiteiden käynnistämiseen.

Tulosten hyödyntäminen on jo käynnistynyt kansallisena valmisteluna sekä EU:n koulutus- ja työllisyysyhteistyössä. Marraskuussa Washingtonissa pidetyn kansainvälisen PIAAC -konferenssin¹⁶ perusteella näyttää, että odotettavissa on runsaasti alan

¹⁴ Public Use Files

¹⁵ OECD/Statistics Canada. Literacy for Life: Further results from the Adult Literacy and Life Skills Survey (ALL) (2011). <http://www.statcan.gc.ca/pub/89-604-x/89-604-x2011001-eng.pdf>

OECD/Statistics Canada, Literacy in the Information Age: final Report of the International Adult Survey (IALS). 2000. <http://books.google.fi/books?id=dGRIKzqKAmUC&pg=PA181&lpg=PA181&dq=Literacy+in+the+information+age+canada+sta>.

Suomen jIALS raportti: Linnakylä, P., Malin, A., Blomqvist, I. & Sulkunen, S. 2000. Lukutaito työssä ja arjessa. Aikuisten kansainvälinen lukutaitotutkimus Suomessa. Jyväskylän yliopisto. Koulutuksen tutkimuslaitos. ks. <https://kirjasto.jyu.fi/kauppa/tuotteet/lukutaito-tyossa-ja-arjessa> .

¹⁶ PIAAC Invitational Research Conference: The Importance of Skills and How to Assess Them. November 13–15, 2013, Washington D.C.. Ks. : <http://www.ets.org/c/22217/index.html>

kansainvälistä tutkimusta.

Tänä ja ensi vuonna OECD julkaisee kuusi tutkimusaineistoa hyödyntävää kansainvälistä teemaraporttia. Aiheina on taitojen käyttö työssä, taidot ja työmarkkinavaikutukset, taitojen kohtaanto, matalan taitotason väestön tarkastelu, digitaalinen lukutaito ja ongelmanratkaisutaidot tietoteknisessä ympäristössä sekä muutokset, ikääntyminen ja taitoihin vaikuttavat tekijät.

Pohjoismaiden ministerineuvoston tuella on työn alla alueellista näkökulmaa hakeva tutkimus, jossa tarkastellaan Pohjoismaiden sekä Viron tuloksia yhdistämällä PIAAC-tietoja kansallisiin rekisteritietoihin. Samalla selvitetään sitä, onko identifioitavissa jonkinlainen pohjoismainen aikuiskoulutusmalli suhteessa muihin PIAAC-tutkimuksen maihin. Tutkimuksen on tarkoitus valmistua ensi vuoden vaihteessa. NordForskin rahoituksella on käynnissä toinen pohjoismainen hanke (v. 2013–2015), jossa tutkitaan erityisesti iän ja perustaitojen yhteyttä.

Suomessa työ- ja elinkeinoministeriö ja opetus- ja kulttuuriministeriö ovat järjestämässä kevään 2014 aikana tutkijaseminaarin, jossa keskustellaan PIAAC -aineiston käyttömahdollisuuksista ja hyödyntämisestä kansallisen päätöksenteon avuksi.

Enemmän huomiota perustaitojen parantamiseen

Suomi profiloituu tuloksissa monella tavalla myönteisesti. Nuorten taidot ovat maailman

huippua ja vahvistavat jo PISA:ssa hankittua mainetta, jota pitäisi hyödyntää esim. Team Finland-hankkeessa. Taitovajeiden suhteen tutkimus ei tuo varsinaisia yllätyksiä, mutta tarkentaa niitä perustaitojen osalta. Tietoteknisiä taitoja koskeva suuri osaamisvaje sopii huonosti Suomen kuvaan korkean tietotekniikan maana. Hyvien perustaitojen merkitys uuden oppimiselle ja tiedon saavuttavuudelle, joka on yhä enemmän verkossa, kyllä tunnustetaan, mutta niiden päivittäminen on ollut aikuiskoulutuskeskustelussa vähän esillä viime aikoina, kun painopiste on ollut nuorissa. Vuosituhannen vaihteessa käynnistettiin OECD:n IALS-lukutaitotutkimustulosten perusteella Noste-ohjelma (2003–2009),¹⁷ PIAAC-tulosten pohjalta on käyty keskustelua erillisen aikuisten osaamisohjelman tarpeesta nuorten osaamisohjelman rinnalle. Mikäli työuria halutaan pidentää ja syrjäytymistä ehkäistä, erityisesti vanhempien sukupolvien perustaitojen kohentamiseen on tarpeen kohdentaa nykyistä enemmän räätelöityjä toimenpiteitä mm. osana ammatillista työvoimakoulutusta. Oppilaitosten tulisi turvata modulaarinen perustaitojen tarjonta, joka mahdollistaisi yksilöllisen opiskelun ja jota voitaisiin hyödyntää myös työpaikkojen henkilöstökoulutuksessa. Perustaitojen päivittäminen on olennainen osa ammattitaitoa ja niiden päivittäminen on nyky-yhteiskunnassa olennainen osa ammattitaidon ylläpitoa. PIAAC-tulokset todistavat, että taidot voivat taantua, jos koulutusjärjestelmä ei kehity ajan mukana.

¹⁷ Noste-ohjelma 2003–2009. Loppuraportti. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2010:7. <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2010/liitteet/okm07.pdf?lang=fi>

¹⁸ PIAAC = Programme for International Assessment of Adults Skills. Tutkimus on PIAAC-ohjelman tuote.

Mikä on PIAAC?

OECD:n ”The Survey of Adult Skills” (PIAAC¹⁸), Suomeksi kansainvälinen aikuistutkimus PIAAC 2012, on OECD:n koulutus- ja työllisyyspuolen yhteishanke, jossa arvioidaan 16–65-vuotiaan väestön perustaitoja ja selvitetään niiden käyttöä ja vastaavuutta työpaikan vaatimuksiin. Arvioinnin kohteena on *funktionaalinen* luku-, numero- ja tietotekniikkaa soveltava ongelmanratkaisutaito, jota jokaisen katsotaan tarvitsevan lähes päivittäin työssä ja arjessa selvitäkseen nyky-yhteiskunnassa. Hanke toteutetaan laajan kansainvälisen tutkijakonsortion, OECD:n sihteeristön ja tutkimuksessa mukana olevien maiden keskeisenä yhteistyönä. Kansainvälistä tutkimuskonsortiota johtaa Educational Testing Service (ETS) Yhdysvalloista. Euroopan komissio osallistuu hankkeen rahoittamiseen. Tutkimukseen osallistuvilla mailla on omat kansalliset tutkimuksen toteuttajansa. Suomen PIAAC-tutkimuksen toteutti Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitos yhteistyössä Tilastokeskuksen kanssa. Opetus- ja kulttuuriministeriö ja työ- ja elinkeinoministeriö vastasivat hankkeen rahoituksesta. Lisäksi Opetushallitus osallistuu hankkeen ohjaukseen.

Tutkimuksen ensivaiheeseen osallistuneen 24 maan tulokset julkistettiin viime vuoden lokuussa Venäjän tietoja lukuun ottamatta¹⁹ uudessa OECD Skills Outlook -julkaisusarjassa: OECD Skills Outlook 2013, First Results from the Survey of Adults Skills. Julkaisusarja on perustettu erityisesti

OECD:n osaamista koskevan työn julkistamiseen ja analysointiin. Ensitulosten ohella julkaistiin tutkimuksen toteutusta ja metodologiaa koskeva raportti: The Survey of Adult Skills: Reader’s Companion, joka on hyödyllinen ja tarpeellinen apuväline tutkijoille ja muille PIAAC-aineiston käyttäjille. Samalla julkistettiin kansainvälinen PIAAC-tiedosto (PUF)²⁰ ja tiedon käsittelyyn tarkoitettut työkalut (Data Explorer ja Data Analyser) tutkijoiden ja muiden kiinnostuneiden käyttöön OECD:n PIAAC-sivulla: <http://www.oecd.org/site/piaac/>. Edelleen tämän vuoden alkupuolella julkaistaan Skills and Education Online -työkalu 6 kielellä (englanti, ranska, espanja, tsekki, italia ja japani) perustaitojen arviointiin. Tarkoituksena on, että yksilöt, työnantajat, koulutusorganisaatiot ym. voivat käyttää työkalua taitojen arvioinnissa ja verrata arviointituloksia kansallisiin ja kansainvälisiin PIAAC -tuloksiin. Myös Suomi voi saada halutessaan oman kieliversiön työkalusta osallistumalla sen tuottamiskustannuksiin.

Suomen ensituloksista on julkaistu raportti: *Antero Malin, Sari Sulkunen, Kati Laine: Kansainvälisen aikuistutkimuksen ensituloksia PIAAC 2012*”; *Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2013:19*. Raportti on nähtävissä Jyväskylän yliopiston Koulutuksen tutkimuslaitoksen sivulla www.piaac.fi sekä opetus- ja kulttuuriministeriön sivulla: www.minedu.fi. Tutkimuksesta valmistuu tämän vuoden alkupuolella lisäksi kaksi työpaperaa taitojen ja tulojen yhteydestä sekä taitojen vastaavuudesta työpaikan vaatimuksiin.

¹⁹ Venäjän tulokset eivät valmistuneet ajoissa OECD:n julkaisuun, mutta ovat ladattavissa OECD:n PIAAC -sivuilta.

²⁰ Public Use Files

Lähteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus elinikäisen oppimisen avaintaidoista. 18.2.2006 (2006/962/EY)
- Linnakylä, Pirjo – Malin, Antero – Blomqvist, Irja – Sulkunen, Sari (2000); Lukutaito työssä ja arjessa. Aikuisten kansainvälinen lukutaitotutkimus Suomessa. Koulutuksen Jyväskylän yliopisto. Koulutuksen tutkimuslaitos, Jyväskylä. <https://kirjasto.jyu.fi/kauppa/tuotteet/lukutaito-tyossa-ja-arjessa>.
- Malin Antero (ilmestyy 2014); Tiedon käsittelyn ja hallinnan perustaitojen yhteys ansiotuloihin. Suomen PIAAC-aineiston jatkoanalyysija. Jyväskylän yliopisto, Koulutuksen tutkimuslaitos PIAAC-työraportti.
- Malin, Antero – Sulkunen, Sari – Laine, Kati (2013); Kansainvälisen aikuistutkimuksen ensituloksia PIAAC 2012, opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2013:19.
- Noste-ohjelma 2003–2009(2010); Loppuraportti. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2010:7. <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2010/liitteet/okm07.pdf?lang=fi>
- PIAAC Invitational Research Conference: The Importance of Skills and How to Assess Them. November 13–15, 2013, Washington D.C. (Ks. seminaarin järjestäjän ETS:n sivut): <http://www.ets.org/c/22217/index.html>
- OECD Skills Outlook (2013); First Results from the Survey of Adults Skills; OECD
- OECD, The Survey of Adult Skills: Reader's Companion (2013); OECD
- OECD/Statistics Canada. Literacy for Life: Further results from the Adult Literacy and Life Skills Survey (ALL) (2011). <http://www.statcan.gc.ca/pub/89-604-x/89-604-x2011001-eng.pdf>
- OECD/Statistics Canada, Literacy in the Information Age: final Report of the International Adult Survey (IALS) (2000); <http://books.google.fi/books?id=dGRIKzqKAmUC&pg=PA181&lpg=PA181&dq=Literacy+in+the+information+age+canada+sta>.

Takuulla nuorten työttömyyttä vastaan

Kari Hämäläinen¹ – Ulla Hämäläinen² – Juha Tuomala³

Johdanto

Nuorisotyöttömyys on kasvussa ja huoli nuorten työllisyystilanteesta on paljon esillä julkisuudessa. Ehdimme kokea vuonna 2008 alkaneen finanssikriisin jälkeen jo kaksi positiivisen työllisyyskehityksen vuotta, mutta viime vuosi käänsi nuorisotyöttömyyden uuteen nousuun. Kriisitietoisuus nuorten työmarkkinoiden tilasta on levinnyt laajalle. Nuorten työttömyyteen liitetään uhkakuvat pysyvistä työmarkkinoiden ulkopuolelle ajautumisesta ja sosiaalisesta syrjäytymisestä. Näiden pelkojen torjuminen löytyy myös nuorten aktivointipolitiikan taustalla. Tässä artikkelissa otamme hieman pidemmän ai-

kavälin perspektiivin nuorten työmarkkinoille, työttömyyteen ja nuorten aktivointiin, ja peilaamme tätä päivää menneeseen kehitykseen.

Nuorten työttömyyden laatua ja laajuutta on vaikea hahmottaa. Työttömyysaste antaa yhden, varsin synkän kuvan. Työttömyysasteen tulkintaan liittyviä ongelmia juuri nuorten kohdalla on avattu aiemmin mm. Hämäläisen ja Juutilaisen (2010), Larjan (2013) sekä Hämäläisen ja Tuomalan (2013) artikkeleissa. Nuorten työttömyysongelman luonnetta on vaikea hahmottaa myös rekisteröityneen työttömyyden valossa. Tiedämme aiemmista tutkimuksista, että nuorilla työttömyyskokemukset ovat yleisiä, mutta

¹ Kari Hämäläinen, PhD in Economics, dosentti, johtava ekonomisti, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus (VATT)

² Ulla Hämäläinen, KTM, johtava tutkija, Kelan tutkimusosasto (Kela)

³ Juha Tuomala, VTL, erikoistutkija, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus (VATT)

samaan aikaan työttömyysjaksot ovat lyhyitä. Pitkän aikavälin vertailun pohjaksi tarjomme vaihtoehtoisen ja yksinkertaisen tavan hahmottaa nuorten työttömyysongelman laajuutta tarkastelemalla nuorten ikäluokien kokemia työttömyyspäiviä. Esitystapa yhdistää helposti ymmärrettävällä tavalla työttömyyskokemukset ja työttömyysjaksojen kestot keskenään. Koska kaikki työllistymättömät nuoret eivät kuitenkaan ilmoittaudu työttömiksi työnhakijoiksi, piilotyöttömyys voi nuorten keskuudessa ilmetä myös koulutukseen hakeutumisena tai ei-aktiivisuutena. Rekisteröitynyt työttömyys voi näin aliarvioida ongelman laajuutta. Tästä syystä tarkastelemme työttömyyspäivien rinnalla myös nuorten keskimääräisiä työssäolopäiviä avoimilla työmarkkinoilla.

Nuorisotyöttömyydelle on vuosien varrella yritetty tehdä paljon. Nuoret ovat olleet työvoimapolitiikan keskiössä aina, mutta 2000-luvulla politiikkalinjaus tuntuu entisestään voimistuneen. Päätään on uudelleen nostanut 1990-luvun lamaan kaatunut takuuajattelu. Vuonna 2005 toteutettiin nuorten yhteiskuntatakuu, jota laajennettiin vuonna 2013 nuorisotakuuksi. Tarkastelussamme nousee esille ensin toteutettu nuorten yhteiskuntatakuu, jonka tavoitteena oli katkaista nuorten työttömyysjaksot nopeasti ja lisätä nuorten aktivointia merkittävästi. Tuolloin alle 25-vuotiaiden nuorten työnhakusuunnitelmaa aikaistettiin ja siihen sisällytettiin lupaus aktivointitoimenpiteestä kolmen kuukauden sisällä suunnitelman allekirjoittamisesta. Samat perustavoitteet ovat myös vuonna 2013 voimaan tulleella nuorisotakuulla, joka edelleen laajensi takuun kohderyhmää 25–30-vuotiaisiin vastavalmistuneisiin. Aiemmat tutkimukset viittaavat siihen, että nuorille suunnattujen takuiden vaikutukset voivat jäädä pienehköiksi (Pitkänen, 2007; Talouspolitiikan strategia, 2013; ruotsalaisia). Tässä artikkelissa emme kuitenkaan

keskity takuiden vaikuttavuuden arviointiin. Kuvaamme sitä, missä määrin tavoitteet aktivoinnin aikaistamisesta ja lisäämisestä ovat toteutuneet, kenelle ne ovat suuntautuneet ja miten suhdannevaihtelut ovat heijastuneet takuulupauksiin.

Nuorten työmarkkinat pitkällä perspektiivillä

Tarkastelumme perustuvat Kelan tutkimusosastolla suunniteltuun Youngsters -aineistoon, joka on vuodet 1987–2010 käsittävä 20 prosentin satunnaisotos vuosien 1967–1990 syntymäkohorteista. Aineiston edustavuuden varmistamiseksi sitä on vuosittain täydennetty kyseisiin syntymäkohortteihin sijoittuvilla maahanmuuttajilla. Artikkelin kannalta tutkimusaineiston tärkeimmän tietosisällön muodostavat työvoimahallinnon työttömyysjakso- sekä toimenpidejakso-tiedot, Kelan maksaman työttömyysturvan maksatusjaksot sekä Eläketurvakeskuksen keräämät työsuhdetiedot. Tilastokeskus on kerännyt jokaiselle otoshenkilölle kaikki hänelle eri rekistereistä löytyneet jaksotiedot. Nämä on yhdistetty tutkimusaineistoon henkilötunnuksen avulla, minkä jälkeen tutkimusaineisto on luovutettu tutkijoille tunnistamattomassa muodossa. Rekisteritutkimusta hankaloittaa se, että eri viranomaisien ylläpitämissä rekisteritiedoissa esiintyy ristiriitaisuuksia johtuen kerättyjen tietojen erilaisista käyttötarkoituksista. Esimerkiksi palkkatuettu työ löytyy työvoimahallinnon rekisteristä omana toimenpidejaksonaan ja sama jakso on merkitty Eläketurvakeskuksen rekisteriin työsuhteeksi. Olemme ratkaisseet erilaiset ristiriitaisuudet päättelysäännöllä, joka asettaa eri rekisterien jaksot järjestykseen: (1) työvoimapoliittinen toimenpide, (2) työttömyysjakso ja (3) työsuhdejakso. Edellisessä esimerkissä päättelysääntömme

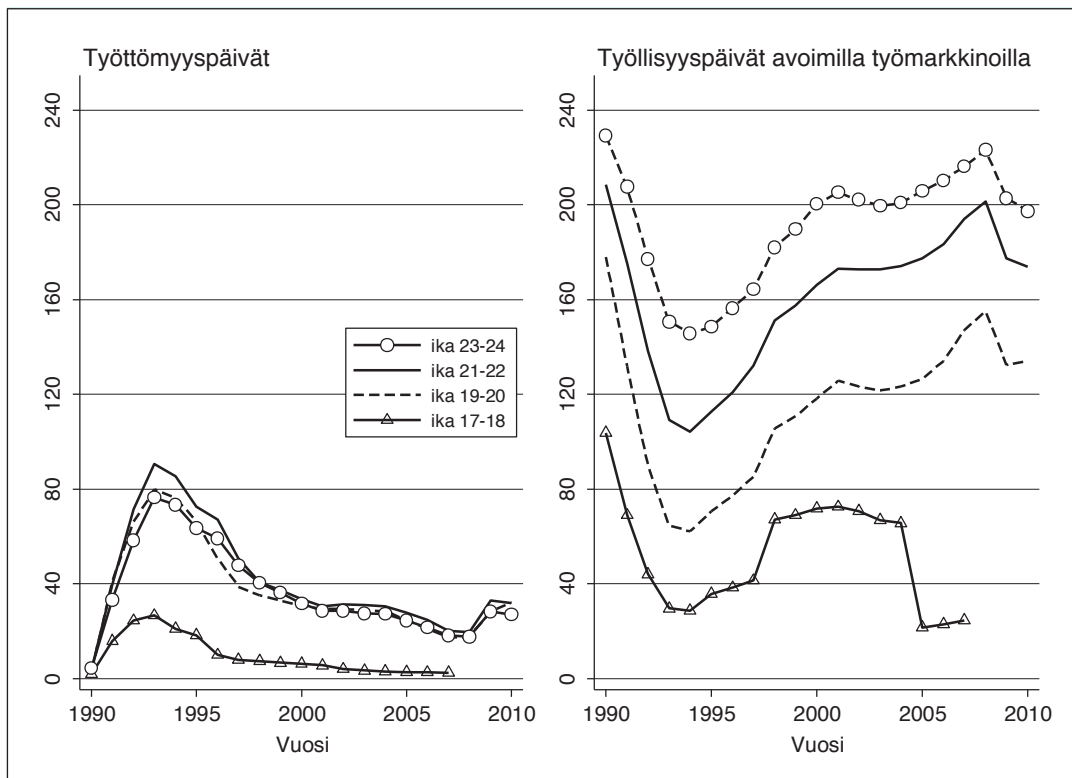
johtaa siihen, että kyseinen jakso kirjautuu työvoimahallinnon aktivointitoimenpiteeksi. Lisäksi olemme yhdistäneet sellaiset samaa toimintaa kuvaavat jaksot, joista edeltävä päättyy ja seuraava alkaa seitsemän päivän sisällä ja joiden välissä ei ole muusta toiminnasta kertovia jaksoja.

Tutkimusaineiston avulla pystymme laskemaan jokaiselle otoshenkilölle vuoden aikaiset työttömyys- ja työllisyyspäivät. Kuvio 1 esittää eri ikäryhmien keskimääräiset työttömyys- ja työllisyyspäivät viimeisen kahden vuosikymmenen ajalta. Työttömyyspäivien kuvaajat kertovat, montako päivää ikäryhmän nuoret olivat keskimäärin rekisteröityneenä työttömiksi työnhakijoiksi. Työllis-

syyspäivien kuvaajat raportoivat vuoden aikana rekisteröityneiden avoimien, ei tuetun työllistämisen, työsuhdepäivien lukumäärät. Kuviossa ovat mukana kaikki Suomessa kyseisenä vuonna asuneet nuoret riippumatta heidän pääasiallisesta toiminnastaan.

Julkisen työvoimapalvelulain mukaan työttömäksi työnhakijaksi voidaan rekisteröidä vasta 17 vuotta täyttänyt henkilö, joten tarkastelumme nuorin ikäryhmä koostuu 17–18-vuotta täyttäneistä nuorista. Tarkasteluajanjaksolla on tapahtunut useita koulutuspoliittisia muutoksia, jotka ovat lisänneet koulutukseen osallistumista kaikissa ikäryhmissä. Nuorimman ikäryhmän nuorista yli 90 prosenttia on toisen asteen

Kuvio 1. Nuorten ikäryhmien rekisteröidyt työttömyys- ja työllisyyspäivät 1990–2010

Lähde: Omat laskelmat Youngsters-aineistosta

opiskelijoina, joten ikäryhmä kuuluu nykyisin enemmän koulutuspolitiikan kuin työvoimapolitiikan piiriin. Tämä ilmenee selvästi myös kuviosta 1, jossa nuorimman ikäryhmän työttömyys- ja työllisyyskuvaajat ovat reilusti muiden ikäryhmien alapuolella. Nuorimman ikäryhmän työmarkkina-aseman luonnehdintaa hankaloittaa se, että työsuhteiden rekisteröinnissä tapahtuneet muutokset heijastuvat voimakkaimmin juuri kyseisessä ikäryhmässä. Vuoden 1998 alusta työeläkettä alkoivat kartuttaa sekä alle kuu-kauden kestävät työsuhteet että pidemmät työsuhteet, joissa palkka jäi alle säädettyjen rajojen. Muutos kasvatti etenkin nuorimman ikäryhmän työllisyyspäiviä. Vuoden 2005 äkillinen pudotus johtuu puolestaan kyseisenä vuonna voimaantulleesta eläkeuudistuksesta. Eläkeuudistuksessa säädettiin, ettei työnantajan tarvitse maksaa työeläkemaksuja alle 18-vuotiaista työntekijöistä, minkä seurauksena kyseisten työsuhteiden rekisteröinti lopetettiin. Tulkintavaikeuksista huolimatta voitaneen todeta työmarkkinoiden ja koulutuspolitiikan muutosten johtaneen siihen, että 17–18-vuotta täyttäneet ovat jotakuinkin poistuneet työmarkkinoilta. Vielä ennen 1990-luvun lamaa tähän ikäryhmään kuuluneen nuoren työpanos oli keskimäärin noin 100 päivää vuodessa. Nykyisin se on 40 päivän tienoilla.

Viimeaikainen keskustelu nuorten työmarkkinaongelmista peittää alleen sen tosiasian, että nuorten työllisyys on monin verroin yleisempää kuin työttömyys. Kuviosta 1 ilmenee selvästi myös nuorten työmarkkinoiden suhdanneherkkyys. Tarkastelu-ajanjaksolle osuu kaksi voimakasta laskusuhdannetta. Näistä ensimmäinen juontui 1990-luvun alussa yhtäaikaisesti tapahtuneista pankkikriisistä ja Neuvostoliittoon suuntautuneen ulkomaankaupan romahduksesta. Toinen laskusuhdanne ajoittui vuoteen 2009, jolloin kansainvälisen finanssikriisin

vaikutukset osuivat Suomeen. Kuvion 2 perusteella nuoret ovat selviytyneet viimeisimmästä talouden notkahduksesta huomattavasti helpommalla kuin vastaavanikäiset nuoret 1990-luvun alun lamasta. Kahden kriisin vertailu osoittaa nykynuorten olevan paljon paremmassa työmarkkinatilanteessa kuin 1990-luvun puolivälissä nuorina olleet ja nykyisin keski-ikäistyvät ikäpolvet. Vaikka koulutukseen osallistuminen on voimakkaasti lisääntynyt, kolmessa vanhimmassa ikäluokassa työttömyyskokemukset ovat yhä lähes 50 päivää vähäisemmät, ja työllisyyspäivät yli 50 päivää korkeammat, kuin viisitoista vuotta aikaisemmin.

Nuorten aktiivointi 2000-luvulla

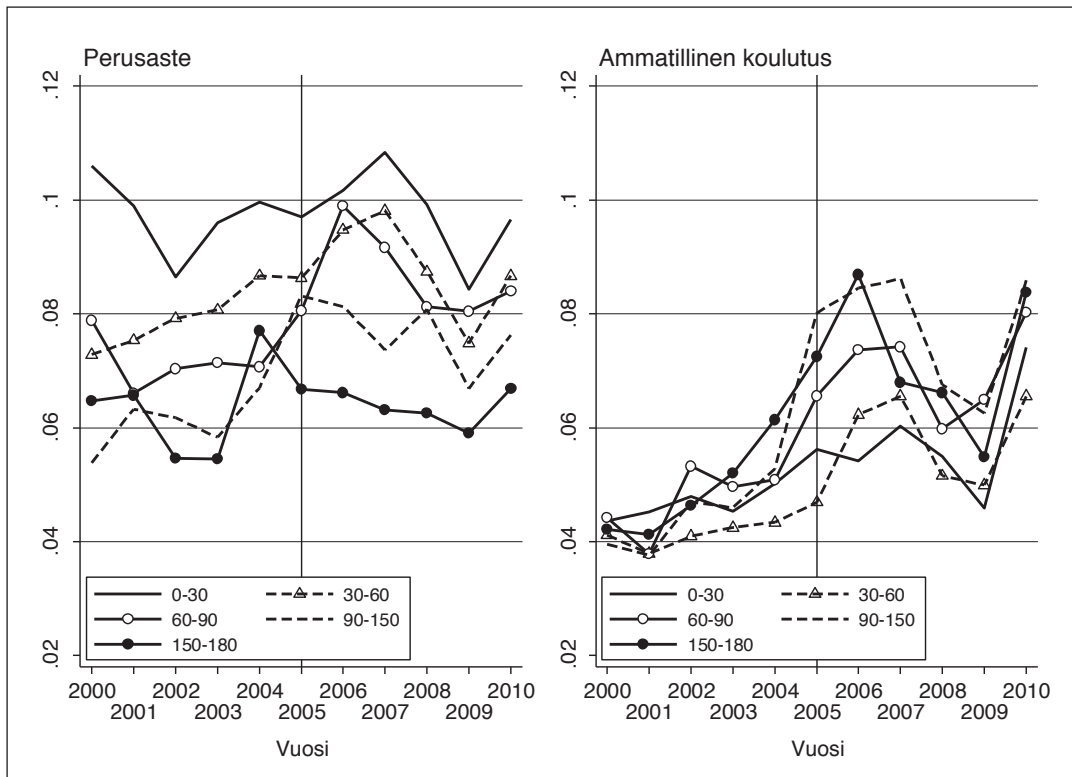
Kuluvan vuosituhanen alkuvuodet olivat talouskasvun ja laskevan työttömyyden aikakautta. Seuraavaksi tarkastelemme lähemmin, miten 2000-luvun muutokset ovat heijastuneet nuorten aktiivointipolitiikkaan. Aiemmin havaitsimme kuviossa 1 kaikkein nuorimman ikäryhmän toiminnan työmarkkinoilla vähentyneen selvästi 2000-luvulla. Tästä syystä tarkastelemme aktiivoinnin muutoksia 19–24-vuotiaiden työttömien työnhakijoiden keskuudessa. Jaamme nuoret koulutustason perusteella kahteen ryhmään: ammatillisen tutkinnon suorittaneisiin ja pelkän perusasteen varassa työttömiksi rekisteröityneisiin. Ryhmät ovat työvoimapolitiikan kohdentamisen kannalta merkittäviä, sillä ryhmien aktiivoinnin periaatteet eroavat toisistaan. Nuorten yhteiskuntatakuun toimeenpanon ohjeistus (muistio, päivätty 22.6.2005) painottaa ammatillisen koulutuksen suorittaneiden nuorten kohdalla työllistymisponnistelujen tukemista. Tutkintoa vailla olevien nuorten palveluissa puolestaan painotetaan ensisijaisesti omaehtoisen koulutuksen hankkimisen tukemista.

Työvoimapolitiikan kohdentamista koskevat arviomme perustuvat eloonjäämisanalyysin peruskäsitteisiin kuuluvaan hasardi-käsitteeseen. Sovelluksessamme tämä kertoo todennäköisyyden sijoittua työvoimapolitiiseen toimenpiteeseen t päivän työttömyyden jälkeen ehdolla, että työttömyys on jatkunut t päivää. Tarkastelumme on viisiluokkainen työttömyyden kestoluokkien ollessa 0–30, 30–60, 60–90, 90–150 ja 150–180 päivää. Tällöin esimerkiksi 60–90 päivän kuvaaja kertoo todennäköisyyden sille, että 60 päivää työttömänä ollut nuori aloittaa työvoimapolitiittisen toimenpiteen seuraavan 30 työttömyyspäivän sisällä. Jatkossa käytäm-

me näin määritellystä todennäköisyydestä joko termiä toimenpidealttiutuu tai termiä aktivointialttiutuu. Kuvien selkeyttämiseksi olemme vielä yhdistäneet kolmen ja neljän työttömyyskuukauden toimenpidealttiutuuksien, että kestoluokan 90–150 kuvaaja vastaa näiden kahden kuukauden toimenpidealttiutuuksien painotettua keskiarvoa.

Kuvio 2 osoittaa selvän muutoksen työttömien nuorten aktiivisuudessa juuri samana vuonna kuin nuorten yhteiskuntatakuu astui voimaan. Vuosituhannen ensimmäisten neljän vuoden aikana työttömyystilanteen yleinen helpottuminen toki lisäsi aktivointialttiutta, mutta suuria muutoksia koulutus-

Kuvio 2. Nuorten työnhakijoiden aktivointialttiudet työttömyyden eri vaiheissa vuosina 2000–2010, perusaste (vasen) ja ammatillinen koulutus (oikea)

Lähde: Omat laskelmat Youngsters-aineistosta

ryhmien välillä ei ole havaittavissa. Nuorten yhteiskuntatakuun voimaantulo ilmenee pidempikestoisten työttömyysjaksojen aktivointialttiuden hyppäyksenomaisena kasvuna vuonna 2005. Yhteiskuntatakuuta edeltävällä ajanjaksolla ammatillisen tutkinnon suorittaneen nuoren todennäköisyys päätyä aktivointitoimenpiteeseen oli pelkän peruskoulun suorittanutta nuorta vähäisempi työttömyysjakson kestosta riippumatta. Yhteiskuntatakuu lisäsi tavoitteensa mukaisesti nuorille suunnattuja aktivointitoimenpiteitä, mutta hieman yllättäen tämä näkyy etenkin koulutettujen nuorten aktivoinnissa. Jopa siinä määrin, että kolmannen työttömyyskuukauden jälkeen ammattikoulutuksen suorittaneen nuoren todennäköisyys päättää työttömyysjaksonsa toimenpiteeseen on korkeampi kuin peruskoulun varassa olevan nuoren.

Nuorten yhteiskuntatakuu koski kaikkia alle 25-vuotiaita työttömiä nuoria. Näin on täysin mahdollista, että aktivointialttius kasvoi etenkin ammattitutkinnon suorittaneiden työttömien nuorten keskuudessa. Hieman ristiriitaiselta havainto tuntuu kuitenkin sitä taustaa vasten, että yhteiskuntatakuu toteutettiin ohjeistuksella ja yhteiskuntatakuun toimeenpanoa ohjeistavassa muistiossa⁴ nimenomaisesti todetaan, että: 'Yhteiskuntatakuun toimeenpanossa kiinnitetään nuorten työvoimapalveluissa ensisijaisesti huomiota työttöminä työnhakijoina oleviin ammattitaidottomiin nuoriin ja heidän palvelujensa tehostamiseen'. Oudolta tuntuva havainto kertonee siitä, miten takuussa asetetut aktivoinnin virstanpylväät yhdistyivät käytännön työvoimapolitiikan ajoittamiseen. Kouluttamattomille nuorille suunnatut aktivointitoimet painottuvat heti työttömyysjak-

son alkuun. Kuvion 2 perusteella heidän alkaneista työttömyysjaksoistaan kymmenen prosenttia päättyy työvoimapolitiittiseen toimenpiteeseen jo ensimmäisen työttömyyskuukauden kuluessa. Toiselle työttömyyskuukaudelle jatkuneista työttömyysjaksoista puolestaan 8–10 prosenttia päättyy sijoitukseen. Nuorten yhteiskuntatakuun rajapyykit asetettiin puolestaan kolmen ja kuuden työttömyyskuukauden kohdalle. Rajallisilla resursseilla on luonnollista, että yhteiskuntatakuun velvoitteiden täyttäminen venyi monen nuoren kohdalla niin pitkälle kuin tavoiteajat sallivat. Tämä kasvatti toimenpiteille päätyminen todennäköisyyttä etenkin koulutetuilla nuorilla, joiden työttömyysjaksoja katkotaan vähäisemmässä määrin heti työttömyyden alussa. Vaihtoehtoinen ja huomattavasti skeptisempi selitys olisi se, että työvoimavirkailijat pyrkivät täyttämään toimenpiteille asetetut työllistymistavoitteet sijoittamalla niihin suhteessa enemmän koulutettuja kuin kouluttamattomia nuoria. Kolmas mahdollinen selitys on työvoimapolitiikan tarjonnan kausivaihtelun osuminen juuri niihin ajankohtiin, jolloin vastavalmistuneiden nuorten työttömyysjaksot saavuttavat kolme tai kuusi kuukautta.

Nuorten yhteiskuntatakuun tavoiteajat olivat maksimiaikoja. Takuun vakiintuessa osaksi työvoimahallinnon palveluprosessia aktivointia kyettiin hieman aikaistamaan, mikä ilmenee kuviossa 2 vuosina 2006 ja 2007 tapahtuvana aktivointialttiuden kasvuna 30–60 työttömyyspäivän kohdalla. Tässäkin tapauksessa kasvu oli voimakkaampaa koulutettujen nuorten kohdalla. Kuvion 2 perusteella nuorten yhteiskuntatakuun ensimmäisinä vuosina aktivointia kyettiin voimistamaan myös pidemmällä työttömyyden

⁴ Hallituksen työllisyyden politiikkaohjelman toimeenpano: nuorten koulutus- ja yhteiskuntatakuu sekä työpaajatoiminnan vakinaistaminen, Dnro 15/600/2005, 891/39/2005 TM

kestoilla. Kaikki muuttui finanssikriisin iskiessä Suomeen. Nuorten aktivointialttiudet kääntyivät laskuun vuonna 2008. Varsinainen BKT:n romahdus tapahtui niin äkillisesti, ettei työvoimapolitiikan rahoitusta ehditty vielä vuoden 2009 aikana ratkaisevasti lisäämään. Tämän seurauksena nuorten aktiivoinnissa palattiin takaisin 2000-luvun alkuvuosien tasolle. Nuorten yhteiskuntatakuuta toteutettiin siis suhdannetilanteen puitteissa eikä missään vaiheessa kysymyksessä ollut varsinainen subjektiivinen oikeus aktivointitoimeen. Täysin tyhjä aktivointilupaus ei kuitenkaan ollut, kuten tarkasteluajanjakson lopun aktivointialttiuden kasvuluvut osoittavat. Kaiken kaikkiaan kuvion 3 luvut heijastavat erinomaisesti nuorten aktivointiasteissa tapahtuneita muutoksia, jotka olivat 28,7 prosenttia vuonna 2009 ja seuraavana vuonna 34,7 prosenttia (Oivo, 2012).

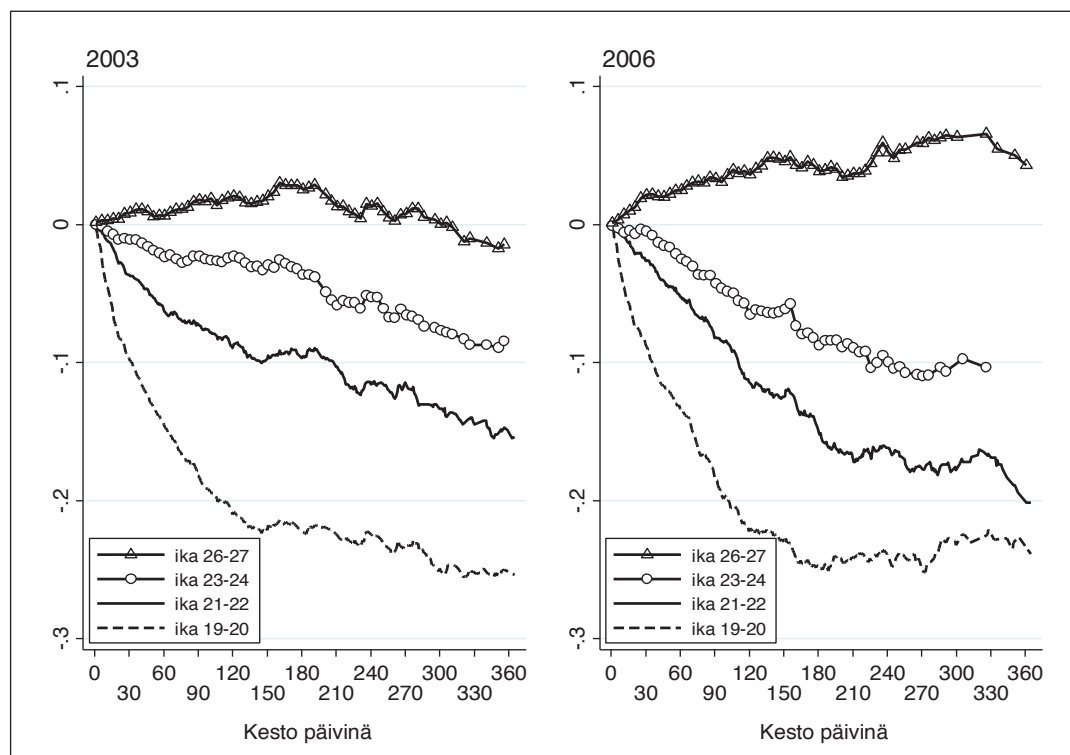
Edellä olemme kuvailleet, miten vuoden 2005 nuorten yhteiskuntatakuu muutti nuorille suunnattujen työvoimapolitiittisten toimenpiteiden painotusta. Vähintäänkin yhtä mielenkiintoinen kysymys on, miten työvoimapolitiikan painottuminen alle 25-vuotiaisiin nuoriin vaikutti muihin ikäryhmiin. Vastataksemme tähän kysymykseen selvitämme seuraavaksi, muuttiko vuoden 2005 uudistus työvoimapolitiittisten toimenpiteiden kohdentumista eri ikäryhmien kesken. Yhtäältä yhteiskuntatakuun pitäisi näkyä lisääntyneenä aktivointina kohteena olevissa ikäryhmässä. Toisaalta nuorempien lisääntynyt aktivointi saattaa heikentää hieman vanhempien ikäryhmien mahdollisuuksia osallistua työvoimapolitiittisiin toimenpiteisiin. Kuvio 3 tarkastelee kumpaakin mahdollisuutta suhteuttamalla neljän eri ikäryhmän eloonjäämiskuvaajan 25-vuotiaiden eloonjäämiskuvaajaan. Hieman kummallinen eloonjäämistermi juontuu siitä, että alun perin jaksotietoihin soveltuvia tilastollisia analyysejä on hyödynnetty biologiassa

elinajan tarkasteluihin. On luontevaa puhua eloonjäämisestä, jos tutkimuskohde selviytyy elävänä tutkimuksesta. Työvoimapolitiikan kohdalla vakiintunut terminologia on kuitenkin vähemmän toimivaa, sillä tässä yhteydessä tarkoitamme eloonjäämisellä työvoimapolitiittisen toimenpiteen ulkopuolelle jäämistä. Kuvion 3 vaaka-akselilla on työttömyysjakson kesto päivinä ja eloonjääminen on laskettu toimenpiteen riskissä oleville henkilöille. Tämä tarkoittaa sitä, että ensimmäisen työttömyyspäivän jälkeen työttömyydestä poistuneet eivät ole mukana toisen päivän riskiä laskettaessa jne.

Kuvion 3 vasemmanpuoleinen paneeli kertoo aktivoinnin painottuneen nuorempiin ikäryhmiin jo ennen yhteiskuntatakuuta. Vasemmanpuoleisessa kuviossa 19–20-vuotiaiden kuvaaja saavuttaa 100 työttömyyspäivän kohdalla arvon -0.2. Tämä kertoo sen, että 100 ensimmäisen työttömyyspäivän aikana 19–20-vuotiaan todennäköisyys sijoittua työvoimapolitiittiseen toimenpiteeseen on 20 prosenttiyksikköä suurempi kuin 25-vuotiaalla. Vastaavat arvot ennen yhteiskuntatakuuta olivat ikäryhmälle 21–22-vuotta noin kahdeksan prosenttiyksikköä ja ikäryhmälle 23–24-vuotta noin kolme prosenttiyksikköä. Kaikissa näissä ikäryhmissä aktivointialttius säilyi myös pidemmällä työttömyyden kestoilla 25-vuotiaita korkeammalla tasolla, mistä kertoo aina 360 työttömyyspäivään saakka laskevat kuvaajat.

Kuvion 3 oikean puoleinen paneeli esittää tilanteen nuorisotakuun toisena vuonna. Nuorimmassa ikäryhmässä ei ole havaittavissa kovin suuria muutoksia. Kahden vanhemman ikäryhmän kuvaajat kertovat hieman enemmän yhteiskuntatakuun painotuksista. Ikäryhmässä 21–22-vuotta on nähtävissä selvää aktivoinnin lisääntymistä 120 työttömyyspäivän jälkeen. Samoihin aikoihin ajoittuu myös 23–24-vuotiaiden aktivoinnin lisääntyminen. Aktivoinnin tehos-

Kuvio 3. Eri ikäryhmien jääminen aktivoititoimenpiteiden ulkopuolelle suhteessa 25-vuotiaisiin, vuodet 2003 (vasen) ja 2006 (oikea)

Lähde: Omat laskelmat Youngsters-aineistosta

tuminen jatkuu seuraavat hieman yli kolme kuukautta (työttömyysjakson kesto 90–210 päivää) ja tasaantuu sen jälkeen suhteessa 25-vuotiaisiin. Ajankohdat osuvat hyvin yksiin yhteiskuntatakuun työnhakusuunnitelman laatimista ja toimenpiteen aloittamista koskevien aikarajojen kanssa. Nuorempien ikäryhmien aktivoinnin lisääntyminen on kuitenkin osittain tapahtunut hieman 25 ikävuotta vanhempien työttömien kustannuksella. Heidän kuvaajansa on vuoden 2006 kuviossa selvästi korkeammalla kuin vuoden 2003 kuviossa, mikä kertoo heidän suhteellisen asemansa hieman heikentyneen. Syrjäyttäminen ei ole kuitenkaan ollut täy-

simääräistä, sillä nuoremmissa ikäryhmissä tapahtunut aktivoinnin lisääntyminen on selvästi voimakkaampaa kuin vanhimmissa ikäryhmässä havaittu aktivoinnin pienentyminen.

Kuvion 3 erot tuntuvat suurilta, mutta todellisuudessa aktivoinnilta välttymisen todennäköisyys jää melko korkeaksi vielä yhteiskuntatakuun aikaanakin. Sellaisista 25-vuotiaista henkilöistä, joilla oli mahdollisuus päätyä työvoimapolitiittiseen toimenpiteeseen 90 ensimmäisen työttömyyspäivän aikana, vain 18 prosenttia sijoitettiin toimenpiteeseen. Eloojäämisfunktion arvo (ei esitetty) tässä pisteessä on siis vertai-

luikäryhmässä 0,82. Vastaavat arvot olivat 23–24-vuotiaille 0,78 ja 21–22-vuotiaille 0,74. Työttömyyden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana aktivoinnin kumulatiivinen todennäköisyys kasvoi 25-vuotiailla 31 prosenttiin, 23–24-vuotiailla 39 prosenttiin ja 21–22-vuotiailla 45 prosenttiin. Näitä voi verrata nuorten yhteiskuntatakuun täysimääräiseen täyttämiseen, jolloin eloonjäämisfunktion arvon pitäisi olla viimeistään kuudennen työttömyyskuukauden kohdalla tasan nolla tai toisinpäin ilmaistuna 100 prosenttia siihen saakka sijoitusriskissä olleista olisi sijoitettu toimenpiteisiin. Käytännössä aivan tällaisiin lukuihin ei päästä, koska kaikkien nuorien kohdalla aktivointi ei ole tarpeellista esimerkiksi koulutuspaikan saamisen tai muun vastaavan syyn takia.

Artikkelimme lopuksi täydennämme kuvaa nuoriin kohdennetun työvoimapolitiikan muutoksista arvioimalla eri toimenpiteissä tapahtuneita muutoksia. Aiemmin raportoimme toimenpidealttiuden kasvaneen etenkin 3–6 kuukautta kestäneillä työttömyysjaksoilla. Nyt tarkastelemme, millaisista toimenpiteistä tämä kasvu koostui. Aiempaan tapaan jaamme nuoret työnhakijat koulutustason perusteella perusasteeseen ja ammatilliseen koulutukseen. Otamme tarkasteluun kaikki alkaneet työttömyysjaksot, jotka ovat kestäneet 90 päivää. Tämän jälkeen selvitämme, miten moni näistä jaksoista on päättynyt seuraavan 90 päivän aikana ja mikä on erilaisen työvoimapolitiittisten toimenpiteiden rooli työttömyysjaksojen päättäjänä. Nämä luvut on raportoitu taulukossa 1.

Taulukko 1 osoittaa perusasteen varassa kolme kuukautta työttöminä olleiden poistuvan työttömyydestä seuraavan kolmen kuukauden aikana useammin kuin ammatitutkinnon suorittaneet. Havainto ei sinällään ole yllättävä, sillä kouluttamattomat ovat tyypillisesti hieman nuorempia ja heillä opiskelumaan lähteminen on tutkinnon suo-

rittaneita yleisempää. Mielenkiintoisempaa on havaita, että työvoimapolitiikan rooli työttömyysjaksojen katkaisussa on kasvanut selvästi ammatillisen tutkinnon suorittaneiden keskuudessa. Ennen yhteiskuntatakuuta toimenpide katkaisi kolmen kuukauden aikana noin joka viidennen 90 päivään venyneen työttömyysjakson eikä suuria eroja koulutusasteiden välillä esiintynyt. Yhteiskuntatakuu kasvatti toimenpiteeseen päättyneiden jaksojen osuutta ammatitutkinnon suorittaneilla 8–10 prosenttiyksiköllä. Perusasteen tutkinnon suorittaneilla vastaava kasvu jäi 3–5 prosenttiyksikköön. Näiltä osin taulukon luvut vastaavat hyvin kuviossa 2 esitettyjä aktivointialttiuden kuvaajissa tapahtuneita muutoksia.

Taulukon 1 neljä viimeistä saraketta paljastavat, että noin puolet nuorille 3–6 työttömyyskuukauden aikana suunnatuista toimenpiteistä on työharjoittelua tai työelämävalmennusta. Työelämävalmennus lisääntyi ammatitutkinnon suorittaneilla yhteiskuntatakuun ensimmäisenä vuonna selvästi, jonka jälkeen sen osuus on laskenut lähes alkutasolle. Myöhempinä vuosina ammatitutkinnon suorittaneiden lisääntynyt aktivointi on tapahtunut pääasiassa palkkatuen ja valmentavan työvoimakoulutuksen kautta. Näistä jälkimmäinen on ohjaavaa koulutusta, jonka Tiainen (2011) rinnastaa toimenpiteenä tukityöllistämiseen ja ammatilliseen työvoimakoulutukseen. Yhteiskuntatakuun myöhempinä vuosina ammatillisen koulutuksen saaneiden aktivointia on täten suoritettu voimistuvassa määrin palkkatukien välityksellä. Kouluttamattomien kohdalla vastaavia painotusmuutoksia ei ole havaittavissa. Heidän aktivointi on yhä vieläkin ensisijaisesti pajatoimintana suoritettavaa työharjoittelua sekä valmentavaa työvoimakoulutusta.

Aineistomme päättymisen jälkeen Suomessa on astunut voimaan vuoden 2013

Taulukko 1. Nuorten 19–24-vuotiaiden yli kolme kuukautta kestäneiden työttömyysjaksojen määrä, 3–6 kuukauden kohdalla päättyneiden jaksojen osuus ja aktivointitoimenpiteeseen päättyneiden jaksojen osuus kaikista jaksoista.

Perusaste							
	Yli 90 päivää kestäneet jaksot N	91–180 päivän sisällä päättyneet %	91–180 päivän sisällä aktivointitoimenpiteeseen päättyneiden osuus				
			Kaikki toimenpiteet %	Työharjoittelu/ työelämävalm. %	Palkkatuki %	Ammatillinen työvoimkoul./ oppisopimus %	Valmentava työvoimakoulutus %
2003	12485	63.6	20.6	10.7	0.6	4.0	5.2
2004	12170	67.7	22.5	9.4	1.0	5.0	7.0
2005	10905	67.4	25.4	11.4	0.5	4.4	9.0
2006	8540	67.4	25.6	11.6	1.0	5.0	7.9
2007	7250	69.7	22.0	11.6	0.4	3.9	6.0
2008	8295	66.1	26.1	11.5	1.1	5.3	8.2
2009	12160	61.8	24.5	11.6	1.1	4.7	7.0
2010	8880	68.1	23.1	9.8	1.5	5.0	6.7
Ammatillinen koulutus							
			Aktivointitoimenpiteeseen päättyneiden osuus				
2003	23830	57.5	20.0	10.4	1.5	5.4	2.4
2004	23405	58.9	21.6	11.4	1.3	4.9	3.4
2005	19880	63.7	27.6	15.7	2.3	5.0	4.2
2006	17530	67.5	28.2	14.4	1.3	5.9	6.4
2007	13915	66.4	26.2	13.4	1.2	5.2	6.1
2008	16230	57.5	28.2	14.6	2.8	5.9	4.5
2009	27740	55.7	25.3	12.0	3.5	5.5	4.0
2010	19615	62.9	29.6	12.0	4.3	5.5	7.5

nuorisotakuu. Se muistuttaa perusperiaatteiltaan vuoden 2005 yhteiskuntatakuuta siinä, että nuorelle pyritään tekemään alustava työnhakusuunnitelma heti työttömyysjakson alussa ja kolmen kuukauden sisällä tehdään aktivointitakuun sisältävä työnhakusuunnitelma. Suurimpana työvoimapolitiikan kohdentamiserona on nuorisotakuun ylettäminen alle 30-vuotiaisiin vastavalmistuneisiin.

Takuiden toteuttamisen kannalta vuoden 2005 yhteiskuntatakuu osui huomattavasti helpompaan suhdannetilanteeseen kuin viimeisin nuorisotakuu. Tästäkin huolimatta on hyvin luultavaa, että tässä artikkelissa esitetyt työvoimapolitiikan muutokset ovat entisestään voimistuneet vuoden 2013 nuorisotakuun aikana – ainakin alle 25-vuotiaiden kohdalla.

Pohdintaa

Kuluvan vuosituhannen alku on ollut nuorten työvoimapolitiikan osalta takuiden ja aktiivoinnin aikaa. Artikkelin tarkasteluajanjakson suurin mullistus nuorten aktiivoinnissa tapahtui, kun nuorten yhteiskuntatakuu otettiin käyttöön vuonna 2005. Tulostemme perusteella nuorten yhteiskuntatakuu lisäsi ja nopeutti nuorten aktiivointia. Toimenpiteiden lisääntyminen kohdentui ensisijaisesti ammatillisen tutkinnon suorittaneisiin, mikä vaikuttaa työvoimapolitiikan painotuksena hieman yllättävältä. Suuri osa aktiivoinnin lisäyksestä tapahtui palkkatuetun työn välityksellä. Osa nuorten lisääntyneestä aktiivoinnista vaikuttaisi tapahtuneen jossain määrin vanhemman ikäryhmän kustannuksella. Lähes kaikki artikkelin tulokset pohjautuvat työvoimahallinnon keräämiin rekisteritietoihin. Analyysivälineet ovat puolestaan useilta tieteenaloilta tuttuja eloonjäämisanalyysin peruskäsitteitä. Analyysimme ovat täten helposti hyödynnettävissä ja tarpeen vaatiessa tarkennettavissa osaksi työvoimahallinnon suorittamaa seurantaa.

Nuorten yhteiskuntatakuu on sittemmin uudistunut vuoden 2013 nuorisotakuuksi. Takuiden peruseriaatteet ovat työvoimapolitiikan osalta melko yhtenevät, joten uskomme aktiivoinnin ajoituksesta ja kohdentamisesta tekemiemme havaintojen koskevan pitkälti myös viimeisintä nuorisotakuuta. Nuorisotakuuta kuvataan kyllä aiempaa voimakkaammin nuorten lähes subjektiivisena oikeutena toimenpiteisiin, mutta taustalta löytyvät aiempaan tapaan myös nuoriin kohdennetut vaatimukset ja velvollisuudet. Tässä toimintaympäristössä työvoimahallinnon pääasiallisena tavoitteena ei vieläkään voi olla pelkästään se, että sijoitetaan mahdollisimman moni nuori mahdollisimman varhaisessa vaiheessa aktiivointitoimiin. Tämänkaltainen tavoite kohdentaisi työvoim-

mahallinnon niukkoja resursseja yhä enenevässä määrin sellaisille nuorille, jotka eivät niitä tarvitse työllistyäkseen tai saadakseen jatkokoulutuspaikan.

Ehdottomasti merkittävin ero aiemman nuorten yhteiskuntatakuun ja nykyisen nuorisotakuun välillä on lanseerausajan suhdanteiden tilanne. Hitaan ja pitkään takunneen talouskasvun aikaan osunut vuoden 2013 nuorisotakuu on jo ehtinyt nostattaa kriittisiä arvioita sen onnistumisesta. Eihän nuorisotakuu voi toimia, kun kerran nuorisotyöttömyys kasvaa. Väite ja etenkin se, ettei väitettä kyetä kiistattomasti kumoamaan, tuo hienosti esille työvoimapolitiikan suurimman tietoaukon. Jos päätöksentekijät pystyisivät erottamaan aktiivointitoimien vaikutuksen suhdante- ja muista nuorten menestymiseen vaikuttavista tekijöistä, nuorisotakuun toimivuutta ei tarvitsisi selitellä heikolla suhdannetilanteella. Luotettavat arviot eri toimenpiteiden todellisista vaikutuksista ohjaisivat nykyisen keskustelun työvoimapolitiikan kannalta paljon merkityksellisempiin kysymyksiin, kuten missä vaiheessa työttömyyttä, millaisilla toimenpiteillä ja keiden kohdalla kyetään parhaiten parantamaan nuorten mahdollisuuksia onnistua elämässään. Korrelaatiotarkasteluilla, haastattelututkimuksilla, prosessiarviointeilla tai työvoimahallinnon seurantatiedoilla tämä ei valitettavasti ole mahdollista, kuten Heckman ym. (2001) sekä Murnane ja Willett (2011) hyvin osoittavat.

Lähteet

- Heckman J.J., Heinrich C., Smith J. (2001): The performance of performance standards, *Journal of human resources*, vol. 37, 778–811.
- Hämäläinen, U. ja Juutilainen, V-P (2010): Nuoret – duunissa vai MOLLissa. *Talous & Yhteiskunta* 1/2010

- Hämäläinen U. ja Tuomala J. (2013): Faktaa nuorisotyöttömyydestä, VATT Policy Brief 2–2013.
- Larja, L. (2013): Nuorten elinoloja ei voi kuvata pelkän työttömyysasteen avulla, Hyvinvointikatsaus 1/2013, Tilastokeskus, Helsinki.
- Murnane, R.J., Willett, J.B. (2011): *Methods Matter: Improving Causal Inference in Educational and Social Science Research*, Oxford University Press.
- Oivo, T. (2012): Nuorten yhteiskuntatakuun tehostaminen, Esitelmä 19.1.2012 Pohjois-Pohjanmaan Työllisyysareena.
- Pitkänen Sari, Aho Simo, Koponen Hannu, Kylmäkoski Merja, Nieminen Jarmo ja Virjo Ilkka (2007): Ryhtiä ja ruutia nuorten työvoimapalveluihin – Nuorten yhteiskuntatakuun toteutumista ja tuloksia selvittävä tutkimus, Työ- ja elinkeinoministeriö.
- Talouspolitiikan strategia (2013): julkisen talouden kestävyys ja rakenneuudistukset, Talouspolitiikan strategia 2013 5/2013, Valtiovarainministeriö.
- Tiainen Kimmo (2011): Panosta palveluun -hanke Ohjaavan koulutuksen kehittämisosio loppuraportti, Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen erillisjulkaisu.

Miten TE-toimiston työtarjous vaikuttaa työpaikkojen täytön ja rekrytoinnin kestoon?

Heikki Räisänen¹

Rakennepoliittinen päätös ja työtarjoukset

Hallitus päätti elokuussa 2013 rakennepoliittisesta paketista ja marraskuussa sen tarkemmasta toimeenpanosta. Yksi rakennepakettiin sisältynyt päätös koskee työtarjousten lisäämistä, toimeenpanopäätöksen mukaan niitä on tarkoitus tehdä laajasti erilaisiin työmahdollisuuksiin.

Mikä työtarjous sitten on? Sillä tarkoitetaan työ- ja elinkeinotoimiston (TE-toimisto) työnhakija-asiakkaalleen tekemää yksilöityä tarjousta hakea tiettyä avointa työpaikkaa. Mikäli työttömän työnhakijan tulisi hyväksyä tällainen työ, seuraa hakemisen laiminlyönnistä työttömyysturvan menettäminen määrääjäksi.

Julkisessa keskustelussa on kaivattu hallituksen politiikkapäätösten vaikutusten arviointia tai ylipäätään päätöksenteon perusteiden julkistamista. Tässä artikkelissa esitetään työ- ja elinkeinoministeriön joulukuussa 2013 julkaisemaan laajempaan analyysiin (Räisänen 2013) perustuvia tietoja työtarjousten vaikutuksista. Erityisenä mielenkiinnon kohteena on työtarjouksen merkitys avoinna olon ja koko rekrytointiprosessin tehokkuudelle.

Tiiviin käsitekeskustelun jälkeen tarkastellaan julkisen työnvälityksen kattavalla rekisteriperusteisella mikroaineistolla rekrytoinnin kestoon liittyviä ja siihen vaikuttavia tekijöitä. Aineistossa on tietoja 514 300:sta julkisessa työnvälityksessä avoinna olleesta työpaikasta vuodelta 2012.

¹ Heikki Räisänen, VTT, dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

Työtarjousten vaikutuksia on tutkittu aiemminkin, mutta nyt tehdään joitain parannuksia aiempaan rekrytointitutkimukseen verrattuna. Systemaattisessa käsittelyssä ovat paitsi ne paikat, joiden avoinna olo muodostuu markkinoilla, myös ennalta hakuajaltaan määriteltyjen paikkojen täyttöprosessi. Lisäksi tarkastellaan avoinna olon ohella työnantajan rekrytointiin käyttämää aikaa ja koko prosessin kestoa. Parannuksina aiempaan rekrytointitutkimukseen kes- tot on laskettu avoinna olon ja työnantajan osuuden osalta samoista paikoista, mikä parantaa eri rekrytoinnin osien tulosten vertailtavuutta².

Rekrytoinnin käsitemaailma muuttuu

Rekrytointitutkimuksen käsitemaailma on muuttumassa: perinteistä kohtaantofunktion estimointia, jossa työttömät työnhakijat ja avoimet työpaikat ovat panoksia ja uudet työsuhteet tuotoksia, on kutsuttu tuon kysynnän ja tarjonnan yhteensovituksen yksityiskohtien heikon tuntemuksen vuoksi mustaksi laatikoksi (Petrongolo – Pissarides 2001, 424). Vähintäänkin kohtaantofunktio on partiaalinen, ellei peräti virheellinen relaatio (Farm 2011). Tuskinpa monikaan työnantaja on erikoistunut työttömien työnhakijoiden rekrytointiin. Toisaalta uudempi rekrytointitutkimus on haastanut avoimen työpaikan käsitteen merkityksen rekrytoinnissa. Rekrytointi voi tapahtua myös välittömästi, ilman avointa työpaikkaa (Noll

– Heckmann – Rebien 2009, Farm 2009). Farm (2011) katsoo myös, että kohtaantofunktio on harhaanjohtava relaatio, koska vakanssivaranto ei määritä rekrytointia, vaan rekrytointivirta määrittää vakanssien määrän. Yritykset luovatkin hänen mukaansa vakansseja yhdessä mielessä (rekrytointiprosessit) välttääkseen vakansseja toisessa mielessä (täyttämättömät tehtävät). Uudempi rekrytointitutkimus asettaa haastetta ainakin julkiselle työvoimapalvelulle, jonka on hankala toimia ilman työnantajan ilmoittamaa avointa työpaikkaa.

OECD:n tietojen perusteella työvoiman uudelleenallokaatio on laajaa ja se ylittää selkeästi nettotyöllisyyden muutokset. Joka vuosi keskimäärin 20 % työpaikoista luodaan ja/tai tuhoutuu ja noin kolmannes kaikista työntekijöistä rekrytoidaan ja/tai eroaa (OECD 2009, 119). Sekä työpaikkojen että työntekijöiden uudelleenallokaatio on kasvualoilla muita suurempaa ja se on palvelualoilla suurempaa kuin teollisuudessa. Ilmankunnas ja Maliranta (2008) tarkoittavat työpaikkojen synnyllä yritys- tai mieluummin toimipaikkatasolla havaittujen nettolisäysten summaa esimerkiksi vuoden aikavälillä. He ovat kehittäneet alan käsitteitä ja empiirisesti soveltaneet niitä Suomeen. Uusien työpaikkojen, vaihtuvuuden ja poistuman rekrytointiprosesseja on aiemmin Suomessa tutkittu vain vähän (vrt. Räisänen 2011; Koponen 2013; Koponen – Räisänen 2013). Enemmän tiedetään avointen työpaikkojen ja rekrytointiprosessien tehokkuudesta (Alatalo – Räisänen – Tuomaala 2010).

² Tässä käsiteltävän lisäksi on julkaisussa Räisänen (2013) toisena parannuksena vuorottelusijaisuudet sensuroitu aineistosta, koska ne eivät ole tavanomaisia avoimia työpaikkoja. Kolmantena parannuksena tarkastellaan tilannetta, jossa palvelupyynnöön ei ole voitu vastata ajoissa ja mitkä tekijät tähän tilanteeseen vaikuttavat.

Viime vuosien kehityskuvaa

Työnantajat ovat ilmoittaneet viime vuosina runsaasti avoimia työpaikkoja julkiseen työnvälitykseen. TE- toimiston markkinaosuus toimipaikan ulkoisesta työvoiman hausta oli v. 2012 korkeimmalla tasollaan, 46 %:ssa vuodesta 1993 alkaneen mittauksen aikana. Finanssikriisin aiheuttamaa vuosien 2009-2010 notkahdusta lukuun ottamatta paikkamäärät ovat pysyneet yli puolen miljoonan tasolla vuosittain. Vuonna 2012 paikkojen määrä kuitenkin lievästi laski. Paikkojen rakenteessa on tapahtunut suuri muutos siinä, että vuodesta 2006 lähtien muiden kuin haku- ja provisiopaikkojen³ volyymi on puolittunut ja vastaavasti haku- ja provisiopaikkojen nousut. Vuosina 2009 ja 2010 avoinna olojen kestot laskivat, mikä olikin suhdannetilanteeseen nähden normaalia (joskin paikkamäärät elpyivät jo 2010). Sen sijaan vuosina 2011 ja 2012 avoinna olon kestot ovat jatkaneet kasvuaan, vaikka v. 2012 ajaututtiin taantumahan. Paikkamäärät pysyivät silti korkealla.

Mikäli avoinna olon keston lyheneminen näkyisi suoraan uusien työsuhteiden alkamisen aientumisena, jo yhden päivän avoinna olon keston lyheneminen merkitsisi v. 2012 työpaikkamäärällä noin 1 400 hengen työllisyyden kasvua. Vaikka kaikki työt eivät alakaan aiemmin, on avointen työpaikkojen tehokkaalla täytöllä suuri merkitys, koska avoimet työpaikat ovat potentiaalista työllisyyttä. Avoinna olon keston voikin katsoa kuvaavan sitä, mikä osa tästä potentiaalista on voitu ottaa käyttöön.

Avoinna olon kesto ja paikkojen täyttö

Seuraavaksi tarkastellaan mikroaineiston avulla työpaikkojen avoinna olon kestoa ja täyttöä julkisessa työnvälityksessä v. 2012.

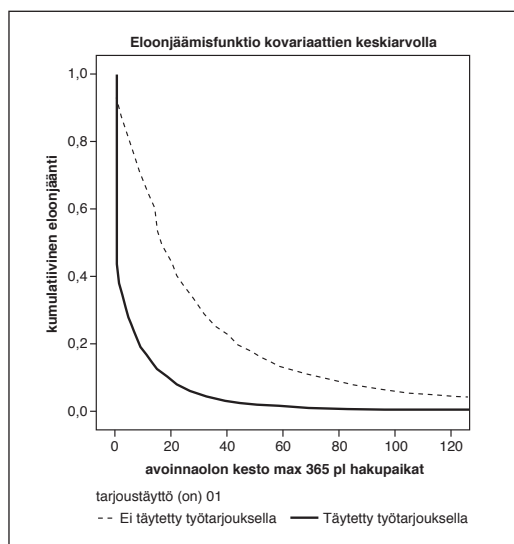
Työtarjouksia käytettiin v. 2012 kaikkiaan 30 %:ssa työpaikkailmoituksista. Palvelutyö (n=14 955) sekä terveydenhuolto ja sosiaalialan työ (n=14 598) ovat merkittäviä työtarjousten kohdeammattiryhmiä. Myös teollisessa työssä työtarjouksia käytetään määrällisesti varsin runsaasti (n=13 876). Seuraavaksi eniten työtarjouksia käytetään kaupallisessa työssä (n=10 938) sekä hallinto- ja toimistotyössä (n=10 528). Pääammattiryhmien sisällä työtarjousten käyttö on suhteellisesti yleisintä teollisessa työssä (48 %), myös maa- ja metsätaloustyössä (47 %) sekä kuljetus- ja liikennetyössä (41 %) ja rakennustyössä (39 %) tarjousten käyttö on yleistä. Työtarjousten käyttö on suhteellisesti harvinaisinta kaupallisessa työssä (20 %) sekä teknisessä, tieteellisessä ym. toiminnassa (20 %).

Seuraavassa estimoidaan avoinna olleiden työpaikkojen avoinna olon kestoa ja siihen vaikuttavia tekijöitä käyttämällä työtarjousta kerrostumamuuttujana. TE-toimiston työtarjous on varsin voimaperäinen työvoimapolitiittinen väline, koska työtarjouksesta täytetyt paikat ovat avoinna huomattavasti lyhyemmän aikaa kuin muut paikat. Koska työtarjouksesta täytettävät paikat ovat oletettavasti erilaisia kuin muut työpaikat, on tätä eroa pyritty vakioimaan käyttämällä mallissa useita selittäviä muuttujia. Vaikka

³ hakupaikalla tarkoitetaan julkisessa työnvälityksessä avointa työpaikkaa, jonka viimeinen hakupäivämäärä on ennalta määriteltä. Provisiopaikka tarkoittaa työpaikkaa, jossa palkka tai sen osa muodostuu provisiona työtuloksen mukaan.

työpaikat ovat samanlaisia useiden tekijöiden (koulutusvaatimuksen esittämisen, työajan, työn keston, henkilöstön koon, kuntatyyppin ja työpaikan tyyppin) suhteen, on tehokkuusero paikkojen täyttämässä vuoden 2012 tilanteessa tavanomaisimmilla paikkojen avoinna olojen kestoilla jopa 40-50 prosenttiyksikköä ja hieman pidemmälkin kestoilla (jossa valtaosa paikoista on jo täyttyneet) vielä 15–30 prosenttiyksikköä. Tulokset ovat samanlaiset kuin aiemmiltakin vuosilta laaditut mallinnukset osoittavat (Räisänen 2005, 2006, Räisänen – Tuomala 2007). Mallin selittävästä muuttujista nopeaa avoinna olon päättymistä estimoivat parhaiten yli 200 hengen henkilöstön koko ja työn alle 3 kk kesto.

Kuvio 1. Eloojäämisfunktio⁴ kerrostettuna työtarjouksen käytöllä, hakupaikat pl.

Taulukko 1. Eloojäämisfunktion arvoja erällä avoinna olon kestoilla, hakupaikat pl.

avoinna olon kesto, päivää	ei tarjoustäyttyä	täytetty työtarjouksesta	erotus, %-yksikköä
1	.91	.43	48
8	.72	.21	51
15	.54	.13	41
20	.44	.09	35
25	.36	.07	29
30	.30	.05	25
35	.26	.04	22
50	.17	.02	15

⁴ Eloojäämisfunktio on tässä Coxin regressiomallin graafinen kuvaaja. Aluksi kaikki avoimet työpaikat ovat ”elossa” eli avoimia. Kun paikkoja aletaan täyttää, supistuu avoinna olevien paikkojen määrä nopeasti. Eloojäämisfunktio kuvaa tätä relaatiota ajassa. Tässä kuviossa on laskettu kaksi käyrää, erikseen työtarjouksesta täytetyille paikoille ja muille. Työtarjous on siten kerrostumuuttujana.

Seuraavassa mallinnuksessa käytetään *kerrostumamuuttujana työpaikan tyyppiä* ja selittävät muuttujat ovat muutoin samoja kuin edellä, paitsi työpaikan tyytin tilalla on nyt selittäjänä työtarjouksesta täyttö. Erot eri työpaikkojen tyytin mukaan ovat melko huomattavat. Lainsäädännön perusteella vain TE-toimistojen työttömille työnhakijasiakkaille tarkoitetut vuorotteluvapaasijai-

suudet täyttyvät tehokkaimmin: yhdessä päivässä jo 55 % näistä paikoista on täyttynyt. Palkkatyöpaikkojen täytön tehokkuus on myös hyvää tasoa, provisiopaikkojen täyttö on jo selvästi hitaampaa ja kaikkein hitaimmin täyttyvät yrittäjäpaikat. Provisio- ja yrittäjäpaikoissa henkilökohtaiset ominaisuudet ovat olennaisia valintakriteereitä formaaleihin vaatimuksiin verrattuna.

Taulukko 2. Työpaikan avoinna olon estimointi, hakupaikat pl., Coxin regressio

mallin muuttujat ⁵							
	B	keski- virhe	Wald	merkit- sevyys	Exp(B)	95,0% LV Exp(B)	
						alaraja	yläraja
koulutusvaatimus (on)	,171	,047	13,277	,000	1,187	1,082	1,301
työaika (ei pvätyö)	-,066	,012	31,501	,000	,936	,915	,958
työn kesto (alle 3 kk)	,260	,012	462,493	,000	1,297	1,267	1,328
hlöstökoko (min. 200)	,098	,014	48,702	,000	1,102	1,073	1,133
tarjoustäyttö (on)	,730	,016	2106,487	,000	2,074	2,011	2,140
kuntatyyppi (kaupunkim.)	,067	,011	37,675	,000	1,069	1,046	1,092

Työtarjouksesta täyttö saa korkeimman riskisuhteen nopealle avoinna olon päättymiselle. Työtarjouksesta täytetyn paikan avoinna olon keston riskisuhde (ennen seuraavaa päivää) on 107 % korkeampi kuin muutoin täytetyn paikan eli paikka täyttyy tätä suuremmalla ”todennäköisyydellä” nopeasti.

Työpaikat merkitään TE-toimistoissa nykyisin yhteistyössä työnantajan kanssa hyvin yleisesti ns. hakupaikoiksi eli niille määritellään ennalta viimeinen hakupäivämäärä.

Muiden paikkojen volyyymi onkin puolitunut vuodesta 2006 lähtien. Kehitys asettaa uusia kysymyksiä työpaikkojen täytön tehokkuusanalyysille. Periaatteessa täytön tehokkuutta olisi järkevää analysoida vain muiden kuin ennalta määritellyn hakuajan omaavien paikkojen osalta. Mikäli paikalle on jo ennalta asetettu viimeinen hakupäivämäärä, mitä mieltä täytön tehokkuuden analyysissä olisi? Paikan täyttöönhan ei tällöin pitäisi vaikuttaa se, löytyykö paras hakija

⁵ mallin ominaisuudet: N=38 138, -2 log likelihood = 678 851,5, khii²=3130,4, merkitsevyys ***
Mukana olevat selittävät muuttujat kuvaavat työpaikan (esitetäänkö koulutusvaatimus, onko kyse muusta kuin päivätyöstä, onko kyse alle 3 kk työstä), työnantajan (onko henkilöstökoko vähintään 200) ja toimintaympäristön (onko kyse kaupunkimaisesta kuntatyyppistä) sekä työvoimapolitiikan (onko kyse työtarjouksesta täytöstä) keskeisiä ominaisuuksia, joita aineistossa on käytettävissä.

ensimmäisenä vai viimeisenä hakupäivänä.

Kenties asia ei ole kuitenkaan näin yksiselitteinen. Tehokkuusanalyyseissa sovelletut analyyseimenetelmät soveltuvat kuitenkin myös sen tutkimiseen, mitkä tekijät vaikuttavat avoinna olon keston, vaikka tuo kesto olisi ennalta määrätty julkisen viran haku-prosessin tapaisesti. Tällöin lähinnä analyysin tulkinta muuttuu: enää ei analysoida samassa mielessä markkinoilla muodostuvaa tehokkuutta, vaan avoinna olon määräytymiseen vaikuttavia tekijöitä. Hakuajallisten paikkojen tapauksessa analyysin pitäisi paljastaa siis se, mitkä tekijät vaikuttavat siihen, että työnantaja ja TE-toimisto ovat sopineet paikalle tietyn mittaisen hakuajan. Analyysia ei kannata rajata vain muihin kuin haku- ja provisiopaikkoihin. Lisäksi hakuajal-

lisissa paikoissa on mielekästä tutkia koko rekrytointiajan tehokkuutta.

Tarkasteltaessa *kaikkia paikkoja työpaikan tyyppi kerrostumamuuttujana*, on eloonjäämiskäyrän muoto jossain määrin erilainen kuin ilman hakupaikkoja laske-tussa mallissa. Lyhyillä kestoilla vuorotte-lusijaisuuksien ero palkkatyöpaikkoihin on suurempi kuin ilman hakupaikkoja. Provi-siopaikat eivät poikkea palkkatyöpaikkojen avoinna olostta yhtä systemaattisesti kuin ilman hakupaikkoja asiaa tarkasteltaessa. Työtarjouksen käyttö vaikuttaa avoinna olon keston selittäjistä voimakkaimmin lisäten avoinna olon päättymisen riskiä. Vaikutus on suurempi kuin mikään toimintaympäris-töä, työnantajaa ja itse työpaikkaa kuvaavis-ta tekijöistä.

Taulukko 3. Työpaikan avoinna olon estimointi, kaikki paikat, Coxin regressio

mallin muuttujat ⁶							
	B	keski-virhe	Wald	merkit-se-vyys	Exp(B)	95,0% LV Exp(B)	
						alaraja	yläraja
koulutusvaatimus (on)	,106	,039	7,545	,006	1,112	1,031	1,199
työaika (ei päivätty)	-,036	,005	52,276	,000	,965	,956	,974
työn kesto (alle 3 kk)	,106	,006	277,287	,000	1,112	1,098	1,125
hlöstökoko (min. 200)	-,081	,005	243,654	,000	,922	,913	,932
kuntatyyppi (kaupunkim.)	,185	,005	1138,850	,000	1,203	1,191	1,216
tarjoustäyttö (on)	,336	,012	796,970	,000	1,399	1,367	1,432

Koko rekrytointiprosessin kesto

Rekrytointiprosessi koostuu kahdesta erilaisesta osasta: työnhakijan ja työnantajan näkökulmasta. Työnhakijalle rekrytointi näyttäytyy avoinna olon kautta. Hakija voi hakea

avointa työpaikkaa. Vasta kun avoinna olo päättyy, työnantaja suorittaa valinnan, tekee päätöksen ja odottaa valitun henkilön työn aloittamista. Kun avoinna olo on työnhakijan näkökulma, on päätöksenteko- ja aloittamisviiveestä sekä täyttöviiveestä koostuva aika,

⁶ mallin ominaisuudet: N=197 490, -2 log likelihood = 4 257 487,7, khii²= 2 405,5, merkitsevyys ***

rekrytointiviive, työnantajan osuus prosessissa. Työnantajan näkökulma on kuitenkin samalla koko prosessin kesto.

Rekrytointiprosessin osatekijät (ks. Räisänen 2006) voidaan kuvata seuraavasti:

Avoinna olon kesto = (avoinna olon päätymispäivä – avoinna olon alkamispäivä) + 1

Rekrytointiaika = avoinna olon kesto + täyttöviive + päätöksentekoviive + aloittamisiive

Rekrytointiviive = rekrytointiaika – avoinna olon kesto = täyttöviive + rekisteröinti- viive + päätöksentekoviive

Täyttöviive = työpaikan täyttöpäivä – aiottu työn alkamispäivä + 1 (jossa täyttöpäivä > aiottu alkamispäivä)

Rekrytointiajan minimiarvo on 2 päivää. Tämä johtuu siitä, että nopeimmillaan paikka laitetaan avoimeksi ja täytetään yhdessä päivässä, jolloin työ voisi alkaa seuraavana päivänä eli kokonaiskesto koko prosessissa on siis 2 päivää. Tästä voi kyllä esiintyä poikkeuksia, jos työ alkaa saman tien. Tällaisten tapausten määrä ei voi kuitenkaan olla suuri ja koska on loogisempaa laskea rekrytointiaika edellä esitetyllä tavoin, käytetään tätä muuttujamäärittelyissä.

Taulukko 4. Rekrytointiviiveen (työnantajan osuuden) estimointi, hakupaikat pl., Coxin regressio

mallin muuttujat ⁷							
	B	keski- virhe	Wald	merkit- sevyys	Exp(B)	95,0% LV Exp(B)	
						alaraja	yläraja
koulutusvaatimus (on)	-,013	,056	,056	,813	,987	,884	1,102
työaika (ei pvätyö)	,033	,019	2,882	,090	1,033	,995	1,073
työn kesto (alle 3 kk)	,010	,019	,308	,579	1,011	,974	1,049
hlöstökoko01	,010	,017	,318	,573	1,010	,976	1,044
kuntatyyppi (kaupunkim.)	,102	,017	36,546	,000	1,107	1,071	1,144
tarjoustäyttö (on)	,190	,023	68,650	,000	1,209	1,156	1,265

Tässäkin mallissa vain kaksi selittävää muuttujaa ovat tilastollisesti merkitseviä, eivätkä odotetun beta-kertoimen piste-estimaatit juuri poikkea ykkösestä. Mallinnuksen perusteella voidaan sanoa vain tarjoustäytön sekä lievemmin kaupunkimaisen

kuntatyyppin tehostavan työnantajan osuutta rekrytoinnissa. Mielenkiintoista onkin, että mitkään mallissa mukana olevat työn tai työnantajan ominaisuudet eivät näytä vaikuttavan rekrytointiviiveeseen. Ensimmäisenä rekrytointiviiveen päivänä koko rekrytointi-

⁷ mallin ominaisuudet: N= 17 267, -2 log likelihood = 282 482,1, khii²= 97,6, merkitsevyys ***

prosessin päättymisen riski on suurin yrittäjä- ja provisiopaikoissa⁸. Ero palkkatyöhön ja vuorottelusijaisuuksiin on 15–18 %-yksikköä. Kahdeksan päivän kohdalla provisiopaikkaan rekrytointiprosesseja on päätynyt eniten, sitten vuorottelusijaisuuksiin hakuja. Tehokkuusero eri työpaikkatyypin

välillä on jo supistunut alle 10 %-yksikköön. Työnantaja näyttää hoitavan erityisen tehokkaasti provisiopaikkoihin rekrytoinnista oman osuutensa eli valinnan, päätöksenteon ja valitun työn aloittamisen. Palkkatyöhön ja yrityspaikkoihin rekrytoinnissa työnantaja käyttää eniten aikaa.

Taulukko 5. Rekrytointiviiveen (työnantajan osuuden) estimointi, kaikki paikat, Coxin regressio

mallin muuttujat ⁹							
	B	keskivirhe	Wald	merkitsevyys	Exp(B)	95,0% LV Exp(B)	
						alaraja	yläraja
koulutusvaatimus (on)	-,002	,051	,002	,969	,998	,903	1,103
työaika (ei pvätyö)	,286	,009	942,961	,000	1,332	1,308	1,356
työn kesto (alle 3 kk)	,101	,011	80,821	,000	1,106	1,082	1,131
hlöstökoko (min. 200)	-,361	,009	1796,042	,000	,697	,686	,709
kuntatyyppi (kaupunkim.)	,151	,009	267,213	,000	1,163	1,142	1,184
tarjoustäyttö (on)	,595	,018	1042,008	,000	1,813	1,749	1,880

Mallin tulokset ovat paljolti samat kuin edellä. Nyt muu kuin palkkatyö -muuttuja on purettu kerrostumamuuttujana osatekijöihinsä ja rekrytointiviiveessäkin vuorottelusijaisuuksien prosessi on tehokasta muihin työpaikan tyyppeihin nähden. Palkkatyöhön rekrytointi on kokonaisuutena työnantajan osuutena mitattuna tehottominta. Provisio- ja yrityspaikat ovat aivan lyhimmissä kestoissa tehokkaimpia, mutta tämän jälkeen vuorottelusijaisuuksien ja palkkatyön välissä. Tarjoustäyttö lisää mallissa 81 % rekrytointiprosessin päättymisen riskiä muihin

työttötapoihin verrattuna. Kiinnostava tulos onkin, että työtarjous ei ole ainoastaan työpaikan avoinna oloa tehostava palvelumuoto, vaan vaikuttaa voimakkaasti samansuuntaisesti vielä työnantajan osuudessakin.

Nyt voidaan tehdä mallinnusten tulosten perusteella yhteenveto siitä, miten eri selittävät muuttujat vaikuttavat rekrytointiprosessin pääkomponenttien tehokkuuteen. Pääkomponenteilla tarkoitetaan tässä avoinna olon kestoja (=työnhakijan näkökulma) ja rekrytointiviivettä (työnantajan osuus).

⁸ yrittäjäpaikka tarkoittaa työpaikkaa, johon haetaan yrittäjää, esimerkiksi yrityskehityksen.

⁹ mallin ominaisuudet: N= 62 913, -2 log likelihood = 1 199 181,6, khii²= 5021,3, merkitsevyys ***

Taulukko 6. Eri tekijöiden¹⁰ vaikutus rekrytointiprosessin pääkomponenttien tehokkuuteen (+ = lisää tehokkuutta, - = vähentää tehokkuutta +/- = ei vaikutusta)

selittävä muuttuja	avoinna olo, kaikki paikat	rekrytointiviive, kaikki paikat	avoinna olo, hakupaikat pl.	rekrytointiviive, hakupaikat pl.
koulutusvaatimus (on)	+	+/-	+	+/-
työaika (ei päivätyö)	-	+	-	+/-
työn kesto (alle 3 kk)	+	+	+	+/-
henkilöstökoko (min. 200)	-	-	+	+/-
kuntatyyppi (kaupunki-mainen)	+	+	+	+
työpaikan tyyppi (ei palkkatyö)	-	+	+/-	+
työtarjouksesta täyttö (on)	+	+	+	+

Kaikkia paikkoja tarkasteltaessa rekrytointiprosessia sekä avoinna olossa että rekrytointiviiveessä tehostavia tekijöitä ovat alle kolmen kuukauden työn kesto, kaupunkimainen kuntatyyppi sekä työtarjouksesta tapahtuva työpaikan täyttö. Prosessin tehokkuutta vähentää kummassakin pääkomponentissa vähintään 200:n henkilöstömäärä. Koulutusvaatimuksen esittäminen tehostaa avoinna olon tehokkuutta, mutta ei vaikuta rekrytointiviiveeseen. Sen sijaan tässä kaikkein mielenkiintoisimmat tekijät ovat työaika ja työpaikan tyyppi. Muu kuin päivätyö pitkittää avoinna oloa, mutta tehostaa työnantajan osuutta prosessissa. Täsmälleen samanlainen tulos saadaan muusta kuin palkkatyöstä. Tällaisiin paikkoihin rekrytoitaessa näyttäisi siltä, että työnantaja pyrkii valinta- ja päätöksentekoprosessia ja työn aloittamista vauhdittamalla kompensoimaan pitkäkestoista avoinna oloa.

Hakupaikat pois lukien lasketuilla malleilla ei voida paikallistaa eri suuntiin prosessin eri

osissa vaikuttavia tekijöitä. Tämä johtuu siitä, että rekrytointiaikaa koskeva tieto saadaan laskettua vain pienelle osalle aineistoa. Näistä malleista saatava lisäevidenssi vahvistaa kuvaa siitä, että kaupunkimainen kuntatyyppi ja työtarjouksesta täyttö tehostavat prosessin kumpaakin osaa. Avoinna oloa tehostavat tässä lisäksi koulutusvaatimuksen esittäminen, alle kolmen kuukauden työn kesto ja vähintään 200:n henkilöstömäärä. Muu kuin päivätyö vähentää avoinna olon tehokkuutta. Kun verrataan avoinna olojen tuloksia keskenään ja rekrytointiviiveiden tuloksia keskenään kaikkien paikkojen sekä hakupaikat pois laskettujen osalta, on suuri henkilöstömäärä ainut tekijä, joka vaikuttaa erisuuntaisesti saman komponentin sisällä: kaikkien paikkojen osalta se vähentää ja hakupaikat pois lukien lisää tehokkuutta avoinna olossa.

Seuraavaksi pyritään edelleen täsmentämään tarkastelua vertailtavuuden osalta. Sen vuoksi lasketaan mallit, joissa avoinna oloihin otetaan mukaan ainoastaan samat

¹⁰ Tässä esitetään mallinuksissa käytettyjä binaarimuuttujia, sulkeissa esitetään luokan 1 arvo

työpaikkailmoitukset, joista koko rekrytointiaika on voitu laskea. On huomattava, että tässä tuhlailtaan aineistoa, koska avoinna olosta tiedetään paljon enemmänkin. Nyt vain katsotaan vaikutukset samoista työpaikkailmoituksista kuin rekrytointiviiveessä.

Pääosin tulokset pysyvät näissä malleissa ennallaan. Selitettäessä avoinna olon kesto kaikissa niissä paikoissa, joista rekrytointiviive voidaan laskea (n=62 913), on ainut muutos työpaikan tyyppin (muu kuin palkkatyö) vaikutuksen suunnan muuttuminen avoinna oloa tehostavaksi. Toisessa mallissa koulutusvaatimuksen esittämisellä ei ole vaikutusta tehokkuuteen, mutta toisessa se tehostaa avoinna oloa. Selitettäessä avoinna olon kesto hakupaikat pois lukien kaikissa niissä paikoissa, joista rekrytointiviive voidaan laskea (n=17 267), on ainut muutos tässäkin työpaikan tyyppin (muu kuin palkkatyö) muuttuminen avoinna oloa tehostavaksi. Voidaan siis arvioida, että työpaikan tyyppin vaikutus avoinna olon tehokkuudelle riippuu siitä, mistä avoinna olleista paikoista malli laskeaan. Tulokset ovat kuitenkin vakuuttavampia laskettaessa ne 197 490:stä työpaikkailmoituksesta verrattuna 62 913:een ilmoitukseen ja hakupaikat pois lukien 38 138:sta verrattuna 17 267:ään ilmoitukseen. Pikemminkin on syytä tulkita niin, että aineistosityistä tietomme työnantajan toiminnasta on edelleen puutteellista, kun avoinna olosta tiedetään huomattavan paljon enemmän. On syytä epäillä, että ne työpaikkailmoitukset, joista koko rekrytointiaika tunnetaan, ovat valikoituneita kaikkiin työ- ja elinkeinotoimistoihin ilmoitettuihin avoimiin paikkoihin nähden.

Päätelmiä

Työpaikkarakenteen ja myös toimintakäytäntöjen muutos julkisessa työnvälityksessä on johtanut siihen, että valtaosalle avoimista työpaikoista sovitaan viimeinen avoinna olon päivämäärä. Aineisto ei kuitenkaan kerro eri tekijöiden roolia muutoksessa. Tällaisten hakuajallisten paikkojen analysoinnissa ei ole mielekästä ajatella keston muodostuvan markkinoilla samaan tapaan kuin muissa paikoissa. Eloönjäämisanalyysia voidaan kuitenkin soveltaa menetelmänä keston vaikuttavien tekijöiden tutkimisessa, mutta tulkinta muuttuu: vaikutus keston syntytyönantajien ja TE-toimiston toiminnan kautta.

Työtarjouksia käytetään noin 30 %:ssa työpaikkailmoituksista yhtenä tapana työpaikan täytössä. Työtarjouksilla on v. 2012 selvä vaikutus rekrytointiprosessien tehokkuuteen eli rekrytointiin käytettyyn aikaan¹¹. Käytettäessä erilaisia vakioivia muuttujia, ei tämä vaikutus häviä käytetyissä mallinuksissa. Kun malleja lasketaan erikseen avoinna olon kestolle ja työnantajan osuudelle, rekrytointiviiveelle, ja nämä vielä erikseen kaikille paikoille ja hakupaikat pois lukien, saadaan joka kerta tulos, jossa työtarjouksella on selvästi rekrytointia tehostava vaikutus.

Työnantaja tehostaa eräissä tapauksissa omaa toimintaansa rekrytointiprosessissa, joka uhkaa venyä. Tällaisia tilanteita voitiin identifioida muun kuin päivätyön tilanteissa sekä muussa kuin palkkatyössä. Nämä tilanteet ovat omiaan hidastamaan työpaikkojen avoinna oloa, joten työnantaja vastaavasti

¹¹ TEM on lähettänyt ELY-keskuksille ja TE-toimistoille 10.12.2013 TE-palvelujen asiakkuuslinjaukset, jossa korostetaan mm. työtarjousten osuvuutta ja niiden tekemistä laajasti. ”Osuvilla työtarjouksilla nopeutetaan työnhakijoiden työllistymistä ja työpaikkojen täyttymistä”, linjauksessa todetaan.

pyrkii tehostamaan omaa osuuttaan eli hakemusten käsittelyä, haastattelua ja valintapäätöstä sekä valitun henkilön työn aloittamista.

Työtarjojien käyttö työttömien työnhakijoiden ohjaamisessa soveltuvia avoimia työpaikkoja tarjoavan työnantajan luo työpaikkaa hakemaan on varsin toimiva keino. Vaikka kaikkia työpaikkojen ominaisuuksia ei ole voitu vakioida työtarjojien käyttöä ja muiden työpaikkojen välillä, osoittavat kattavalla mikroaineistolla laaditut analyysit sen, että työtarjous tehostaa rekrytointia sekä avoimena olossa että työnantajan osuudessa.

Tietomme työnantajan toiminnasta rekrytoinnissa ovat edelleen puutteelliset pelkään työpaikan avoimena olon prosessin tuntemiseen nähden. On oletettavaa, että ne avoimet työpaikat, joista tunnetaan koko prosessin kesto, ovat jollain tavoin valikoituneita kaikkiin työpaikkoihin nähden. Tulokset eivät juurikaan muuttuneet kun kestoihin vaikuttavia tekijöitä laskettiin vain niistä paikoista, joista molemmat em. kesto-komponentit tunnettiin.

Työtarjojien käyttöä ei voida, eikä ole syytä päättää puhtaasti hallinnollisesti. Työnantajan on hyväksyttävä ja omaksuttava työtarjojien käyttö rekrytointia tehostavana välineenä. Kun työnantaja on halukas työtarjojien käyttöön sopivimpien hakijoiden ohjaamisessa paikan hakuun, ovat tulokset hyviä. Työtarjojia tulisi tarkastella ja analysoida myös työnhakijoiden palvelun kannalta, mitä tässä käytetty työpaikka-aineisto ei mahdollista. Olisi olennaista tietää, mitkä työnhakijoiden ryhmät ja tilanteet ovat niitä, joissa työtarjous on parhaimmillaan. Periaatteessa suurin teho löytyy niistä työnhakijaryhmistä, jotka eivät saa työtarjojia ollenkaan tai saavat niitä vain harvoin. Työtarjojia voidaan kuitenkin käyttää vain tapauksissa, jossa työnhakijan ja työpaikan ominaisuudet vastaavat riittävästi toisiaan.

Lähteet

- Alatalo, Johanna – Räisänen, Heikki – Tuomaala, Mika (2010); Työvoiman hankinta taantumassa – julkisen työnvälityksen näkökulma. TEM-analyyseja 26/2010, www.tem.fi (luettu 14.10.2013)
- Farm, Ante (2009); Unemployment and Vacancies, Swedish Institute for Social Research (SOFI), Stockholm University, Working paper 8/2009, www.sofi.su.se (luettu 14.10.2013)
- Farm, Ante (2011); Unemployment and Vacancies, Swedish Institute for Social Research (SOFI), Stockholm University, www.sofi.su.se (luettu 14.10.2013)
- Ilmakunnas, Pekka – Maliranta, Mika (2008); Työpaikka- ja työntekijävirtojen viimeaikainen kehitys Suomen yritys-sektorilla. Työpoliittinen aikakauskirja 3/2008, työ- ja elinkeinoministeriö
- Koponen, Eija-Leena (2013); Työvoiman hankinta toimipaikoissa vuonna 2012. TEM-analyyseja 50/2013, työ- ja elinkeinoministeriö, http://www.tem.fi/files/36670/Tyovoiman_hankinta_toimipaikoissa_2012.pdf (luettu 14.10.2013)
- Koponen, Eija-Leena – Räisänen, Heikki (2013); Minne ja miten uudet työpaikat syntyvät? TEM-analyyseja 51/2013, työ- ja elinkeinoministeriö, http://www.tem.fi/files/36778/Uudet_tyopaikat.pdf (luettu 14.10.2013)
- Noll, Susanne – Heckmann, Markus – Reben, Martina (2009); Erscheinungsformen und Ausmass ungedeckter Arbeitskräftenachfrage in der Verlaufsperspektive. IAB Forschungsbericht 7/2009, www.iab.de (luettu 14.10.2013)
- OECD (2009); How do Industry, Firm and Worker Characteristics Shape Job and Worker Flows? In: OECD Employment Outlook, Paris

- Petrongolo, Barbara – Pissarides, Christopher A. (2001); Looking into the Black Box: A Survey of the Matching Function. *Journal of Economic Literature* vol. XXIX (June 2001)
- Räisänen, Heikki (2005); What kind of Job-Broker is the Public Employment Service? Evidence from Finnish Job Vacancy Microdata in 2002–2003. VATT Discussion Papers 352, Government Institute for Economic Research, Helsinki
- Räisänen, Heikki (2006); Kaksi näkökulmaa julkisen työnvälityksen tehokkuuteen. VATT keskustelualoitteita 393, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, Helsinki
- Räisänen, Heikki (2011); Rekrytoinnin mustan laatikon avaaminen: rekrytoinnin syyt, rekrytointiongelmat ja hakukanaavat Suomessa v. 2010. TEM-analyyseja 38/2011, www.tem.fi (luettu 14.10.2013)
- Räisänen, Heikki (2013); Työtarjouksien vaikutus työpaikkojen täytön ja rekrytoinnin kestoon julkisessa työnvälityksessä. TEM-analyyseja 54/2013, www.tem.fi (luettu 10.2.2014)
- Räisänen, Heikki – Tuomala, Juha (2007); Mitä mikronäkökulma kertoo rekrytointiongelmista? *Työelämän tutkimus* 3/2007
- TE-palvelujen asiakkuuslinjaukset. 10.12.2013. Työ- ja elinkeinoministeriön kirje ELY-keskuksille ja TE-toimistoille.

Onko viime aikojen taantuma heikentänyt tilannetta työmarkkinoilla paljon vai vähän? – Vuosi 2013 työmarkkinatilastojen valossa

Johanna Alatalo¹

Taloustilanne on jatkunut nihkeänä ja epävarmana jo pari vuotta. Ennustelaitokset ovat joutuneet kerta toisensa jälkeen toteamaan, että talouden positiivinen käänne on siirtynyt. Työllisyysaste on kuitenkin laskeutunut vain vähän. Myös työttömyysasteen nousu on ollut maltillista; se laski vuonna 2012 hiveneren ja nousi vain puoli prosenttiyksikköä vuonna 2013. Tästä ei kuitenkaan voi päätellä, että tilanne työmarkkinoilla olisi hyvä, emmekä voi tuudittautua siihen, että työttömyysaste kuitenkin on kaukana muiden maiden työttömyysasteesta.

Samaan aikaan työttömien työnhakijoiden määrä on kasvanut pidemmän aikaa niin, että se vuonna 2013 oli 294 000, mikä on lähellä 2000-luvun alun tilannetta ja selvästi korkeampi kuin vuonna 2009, jolloin nähtiin edellinen ennätys. Kun eri tilastolähteet an-

tavat jossain määrin erilaisen kuvan, ovatko tilastot siis epäluotettavia? Tästä ei ole kyse – selitys löytyy vuoden 2013 aikana tapahtuneista muutoksista. Työllisyys- ja työttömyysasteiden rinnalla onkin tarpeen katsoa tarkemmin, mitä työnvälitystilastot kertovat työmarkkinatilanteesta.

Vuoden 2009 jälkeen nähty työllisyyden kasvu on sulanut kokonaan pois

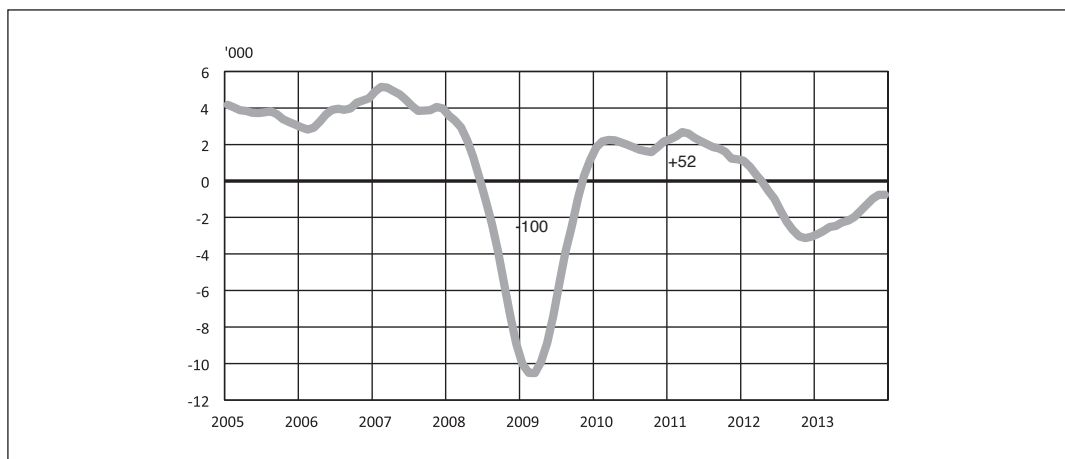
Työvoiman kysyntää vuonna 2013 on määrittänyt vuosien 2012 ja 2013 negatiivinen BKT:n kehitys. Työllisyyteen heikko BKT:n kehitys heijastuu kuitenkin viiveellä ja siksi vuositasolla 2012 työllisyys vielä kasvoi hiukan. Vuonna 2013 työllisten määrä

¹ Johanna Alatalo, VTL, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

kuitenkin laski. Työllisiä oli vuonna 2013 melkein 2 457 000. Se oli noin 26 000 vähemmän kuin vuotta aiemmin ja hieman

vähemmän kuin vuonna 2009. Siten vuoden 2010 lopulta vuoden 2012 alkuun jatkunut työllisyyden kasvu on hävinnyt.

Kuvio 1. Työllisten määrän muutos edellisen vuoden vastaavasta ajankohdasta, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Työllisten määrä oli huipussaan vuonna 2008, jolloin työllisiä oli 2 531 000, mikä oli noin 74 000 työllistä enemmän kuin vuonna 2013. Ero on näin suuri siksi, että ensinnäkin viimeisen parin vuoden aikana työllisyys on vähentynyt suunnilleen saman verran kuin se finanssikriisin jälkeen kasvoi. Tuolloin kasvu jäi kuitenkin pienemmäksi kuin 2009 nähty pudotus. Siksi kriisiä edeltänyttä tasoa ei ole missään vaiheessa saavutettu. Vertailun vuoksi voi todeta, että Ruotsissa työllisiä on nyt noin 200 000 enemmän kuin kriisivuonna.

Työvoiman kysyntä, avoimet paikat ja työllisyys päätoimialoilla vuonna 2013

Etenkin vuoden 2013 alkupuolella työllisyysluvut ovat kuukausittain saaneet tavanomaista epäsäännöllisemmin. Erityisesti

epäsäännöllinen sahaaminen on koskenut naisia – tosin naisten työllisyysluvut sahaavat ylipäätään miehiä enemmän. Vuonna 2013 lisäsyynä ovat ehkä olleet epävarmat ja osin ristiriitaiset talousoitukset.

Työvoiman kysyntään on liittynyt ylipäätään joitakin erikoisia piirteitä. Avoimia paikkoja on vuonna 2013 ollut hieman vähemmän kuin vuotta aiemmin – mikä on kuitenkin ollut taloustilanteeseen nähden kohtuullisen hyvä luku. Niitä ei kuitenkaan välttämättä ole täytetty, ehkä epävarman taloustilanteen vuoksi. Tämä on ehkä ollut yhteydessä myös siihen, että samoissa ammateissa/ammattiryhmissä sekä työttömien työnhakijoiden että avointen paikkojen määrä ovat ajoittain kasvaneet. Uusimmat luvut joulukuulta 2013 kertovat kuitenkin, että avoimet paikat vähentyivät edellisen vuoden joulukuuhun verrattuna.

Myös työllisyyskehitykseen päätoimi-

aloilla on liittynyt erikoisia piirteitä. Rakentamisessa työllisyys kasvoi vuonna 2013, mikä oli ristiriidassa kaikkien rakennusala kuvaavien suhdanneindikaattoreiden kanssa. Yksi selitys tälle on saattanut olla pimeän työn näkyväksi tuleminen verokorttirekisterin käyttöönoton vuoksi. Arviot pimeän työn osuudesta koko taloudessa ja eri toimialoilla ovat vaihdelleet suuresti (Hirvonen – Lith – Walden 2010; Wiren 2013). On mahdotonta eksaktisti arvioida, kuinka paljon verokorttirekisterin käyttöön ottaminen olisi vaikuttanut vuoden 2013 rakennusalan työllisyyteen. Vaihtoehtoista, uskottavampaa selitystä suhdannevastaiselle työllisyyskehitykselle ei kuitenkaan ole löytynyt. Viimeisimmässä ennusteessamme arvioimme, että työllisyyden kasvu rakentamisessa ei kuitenkaan tule jatkumaan. Rakentamisessa työllisyysluvat näyttäsivätkin kääntyneen laskuun aivan hiljattain, parin viimeisen kuukauden aikana (marras-joulukuun 2013 tiedot).

Teollisuudessa työllisyyden aleneva trendi on jatkunut jo vuoden 2012 alusta ja työttömien työnhakijoiden sekä avointen työpaikkojen määrien kehitys on ollut johdonmukaista tämän kanssa. Suomessa teollisuuden työllisyys ei ole missään vaiheessa palautunut lähellekään 2008 tasoa. Myöskään suhdannetilanteen parannuttua ei ole uskotavaa, että teollisuudessa työllisten määrä olisi palautumassa 2008 tasolle – tuotantoa on mahdollista kasvattaa melko paljonkin työllisyyttä lisäämättä. Suomessa teollisuutta on koetellut paitsi suhdannetilanne, myös rakennemuutos. Pidemmällä aikavälillä esimerkiksi VATT arvioi kuitenkin, että teollisuus ei silti ole Suomesta häviämässä, etenkin arvonlisällä mitattuna (Honkatukia – Ahokas – Simola 2014).

Palvelualan työllisyyden trendi on laskeutunut jo vuoden verran ja myös tässä työttömyyden kehitys ja avointen paikkojen määrät ovat johdonmukaisia. Palvelualan työllis-

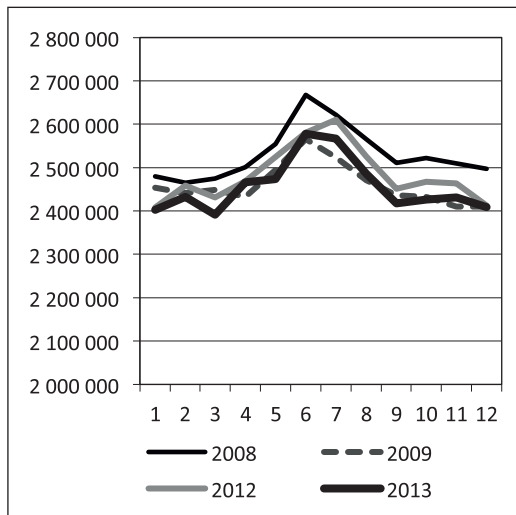
ten määrä on suuri, joten se, mitä tapahtuu palveluissa, vaikuttaa huomattavasti kokonaistyöllisyyteen. Palveluiden työllisyys heikkeni vuonna 2013 selvästi – ei tosin joulukuussa 2013. Vuonna 2013 kokonaistyöllisyyden lasku selittyi kuitenkin ennen kaikkea palveluiden työllisyyden laskulla. Jos edelleen verrataan tilannetta Ruotsiin, yhtenä erona on se, että Suomessa palveluiden työllisyys on heikentynyt, toisin kuin Ruotsissa.

Työllisyysaste muuttunut melko vähän – miksi?

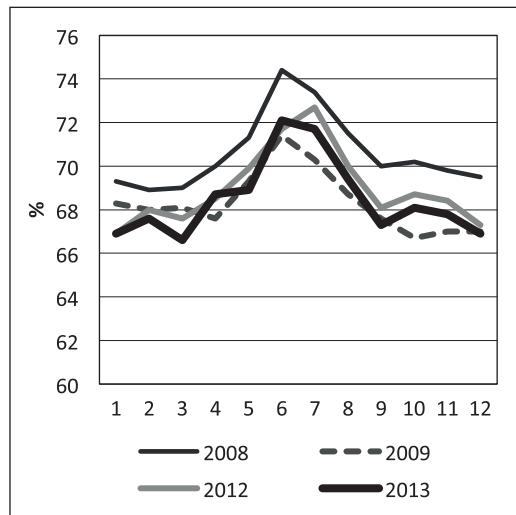
Vastaus siihen, miten työllisyysaste on muuttunut, vaihtelee sen mukaan, mihin vuoteen verrataan. Vuonna 2013 työllisyysaste oli 68,5 %. Se oli hieman matalampi kuin vuotta aiemmin (69 % v. 2012) – mutta korkeampi kuin 2009-2010 ja suunnilleen sama kuin 2011. Ei siis syytä huoleen? Tyytyväisyyteen ei kuitenkaan ole juuri aihetta. Vuonna 2008 päästiin ensimmäisen kerran yli 70 % työllisyysasteen (70,6 %) 2000-luvulla. Tuolla kehitysuralla pysyenkin sekä hallituksen työllisyysastetavoite (75 %) että EU2020 Suomen työllisyysastetavoite (78 % ikäryhmässä 20-64) olisi ollut haastava, joskin saavutettavissa oleva tavoite. Kuten hyvin tiedetään, kumpikaan tavoite ei ole toteutumassa.

Työllisyysaste on siis noin 2 prosenttiyksikköä alempi kuin se oli parhaimmillaan vuonna 2008. Se on paljon, kun ottaa huomioon hallituksen tavoitteen ja EU2020-tavoitteen. Erityisen paljon se on myös siksi, että ikärakenteen muutos on merkinnyt esimerkiksi vuonna 2013 sitä, että työikäinen väestö on pienentynyt. Tämä on osin kompensoinut työllisyysasteen laskua – ilman tätä muutosta työllisyysaste olisikin laskenut enemmän.

Kuvio 2. Työllisten määrä, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 3. Työllisyysaste, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Työttömyys kasvanut vain vähän – koska työmarkkinoiden ulkopuolelle on siirrytty aiempaa enemmän

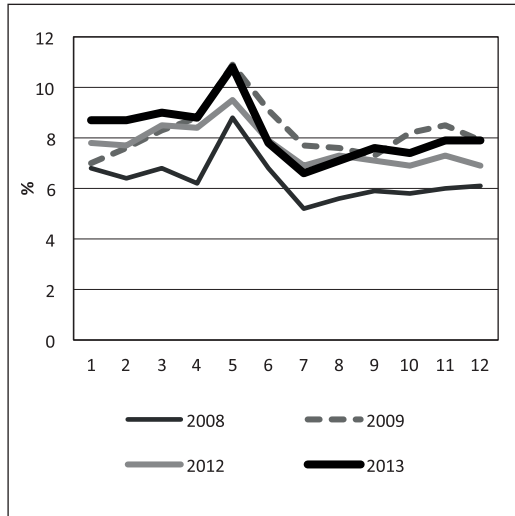
Työttömiä oli vuonna 2013 keskimäärin 219 000, mikä oli 12 000 enemmän kuin vuotta aiemmin. Työttömyysaste nousi vuonna 2013 ja oli 8,2 % (oli 7,7 % vuonna 2012). Työttömyysaste oli vuoden 2013 alkupuolella selvästi korkeampi kuin vuotta aiemmin. Kesän aikana (kesä-elokuussa) kuitenkin työvoimatutkimuksessa työttömien määrä laski edelliseen vuoteen verrattuna. Siten myös työttömyysaste laski samaan aikaan.

Asia oli loppukesästä laajasti esillä tiedotusvälineissä. Kyse ei ollut työmarkkinatilanteen paranemisesta vaan siitä, että poikkeuksellisen suuri määrä (heinäkuussa 2013 jopa +64 000 verrattuna edellisen vuoden vastaavaan aikaan) siirtyi työmarkkinoiden ulkopuolelle. Osa tästä selittyi ikärakenteen muutoksella ja eläkkeelle siirtymisellä, mutta ehkä suurempi osa kuitenkin aktiivisesta työhausta luopumisella. Samankaltainen

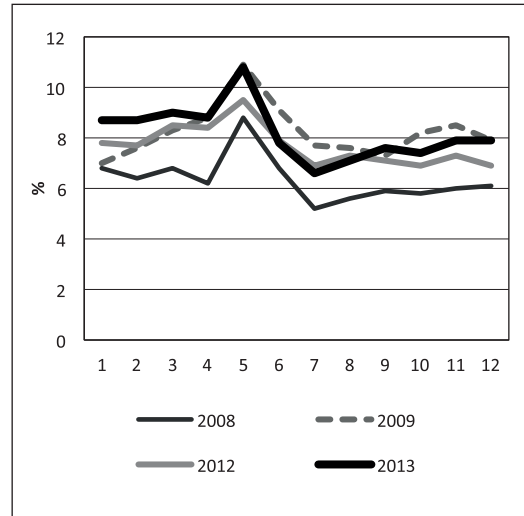
ilmiö, joskin pienemmässä mittakaavassa ja osin eri ryhmien kohdalla, nähtiin myös taantumavuonna 2009. Työmarkkinoiden ulkopuolelle vetäytyminen koski vuonna 2013 jossain määrin useita ikäryhmiä ja molempia sukupuolia, mutta selvityksemme mukaan kaikkein eniten parhaassa työiässä olevia naisia (Alatalo 2013). Joulukuussa 2013 työmarkkinoiden ulkopuolella olevien määrä kuitenkin väheni – ja joulukuun työttömyysaste nousi prosenttiyksiköllä verrattuna edelliseen joulukuuhun.

Aktiivisesta työhausta luopuminen ja ylipäätään työmarkkinoiden ulkopuolelle siirtymisen kasvu selittää osaltaan myös sitä, että ero Tilastokeskuksen työttömien määrän ja työ- ja elinkeinoministeriön työttömien työnhakijoiden määrän välillä on kasvanut. Kun kansainvälisesti vertailukelpoinen työttömyysaste, Tilastokeskuksen työvoimatutkimukseen perustuen, oli 8,2 % vuonna 2013, niin työttömien työnhakijoiden osuus (työnvälitystilaston perusteella) työvoimasta oli 11,3 %.

Kuvio 4. Työttömyysaste, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 5. Työvoiman ulkopuoliset, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

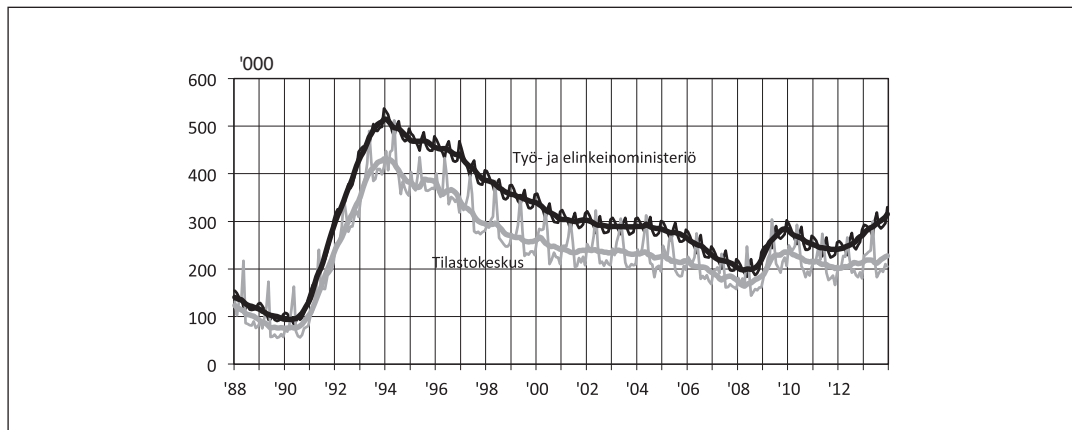
Työttömien työnhakijoiden määrä ennätyskallista korkeaksi

Työttömien työnhakijoiden määrä ei missään vaiheessa ole kasvanut dramaattisen nopeasti – sen sijaan jo vuoden 2012 alkupuolelta alkanut tasainen varma työttömien työnhaki-

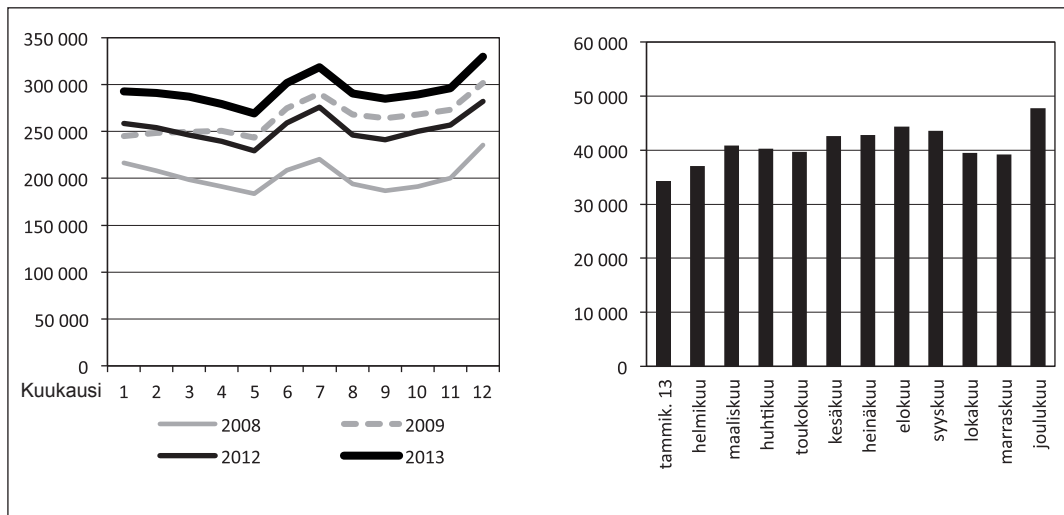
joiden määrän kasvu on johtanut siihen, että vuositasolla 2013 työttömiä työnhakijoita oli noin 294 000, mikä oli lähes 40 000 enemmän kuin vuotta aiemmin ja lähes 30 000 enemmän kuin vuonna 2009/2010.

Loka-marraskuussa 2013 työttömien työnhakijoiden määrä näytti tasaantuvan.

Kuvio 6. Työttömät työnhakijat ja työvoimatutkimuksen työttömät kuukausittain vuosina 1988–2013

Kuvio 7. Työttömät työnhakijat, taso (vas.) ja muutos edellisen vuoden vastaavaan ajankohtaan (oik.) TEM, työnvälitystilasto

Nyt kuitenkin uusimmat luvut joulukuulta ovat erittäin heikkoja. Osin kyse voi olla lomautusten ajoittumisesta joulukuulle sekä siitä, että myös ryhmälomautettujen on (heinäkuusta 2013 lähtien) täytynyt ilmoittautua henkilökohtaisesti työttömäksi työnhakijaksi. Tämä saattaa selittää osan joulukuun erittäin heikoista luvuista – mutta ei kokonaan. Myös muut indikaattorit joulukuulta ovat heikkoja (uusien työttömyysjaksojen määrä, nuorten työttömien työnhakijoiden määrä, uusien työpaikkojen määrä). Näistä kaikki eivät selity lomautusten tilastointimuutoksilla.

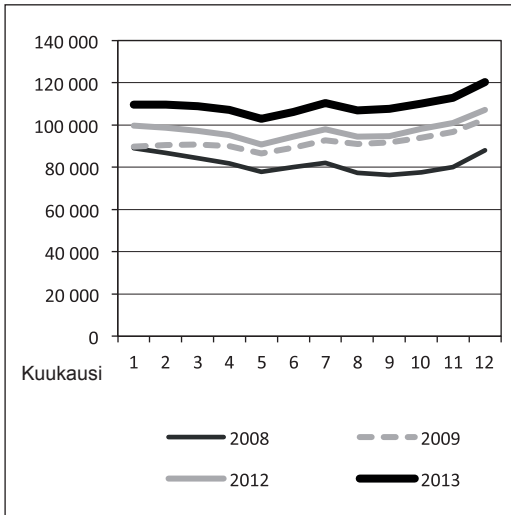
Heikkojen lukujen taustalla on kaksi asiaa. Ensinnäkin työmarkkinat eivät ehtineet täysin toipua finanssikriisin aiheuttamasta työttömyyden kasvusta. Siksi työttömien työnhakijoiden määrä – kuten myös työttömyysaste – oli taloustilanteen jälleen heiketessä jo valmiiksi korkeahkot. Vähitellen kumuloitunut työttömyyden kasvu näkyy nyt erittäin huonoina lukuina. Toiseksi työt-

tömyyden kasvua vuonna 2013 on selittänyt ennen kaikkea työttömyyden pitkittyminen. Sekä työttömyyden keskimääräinen kesto että päättyneen työttömyyden kesto ovat nousseet. Pääosin kyse ei siis ole ollut voimakkaasti kasvaneista irtisanomisista; tosin uusimpien lukujen osalta niissä voi olla kasvua.

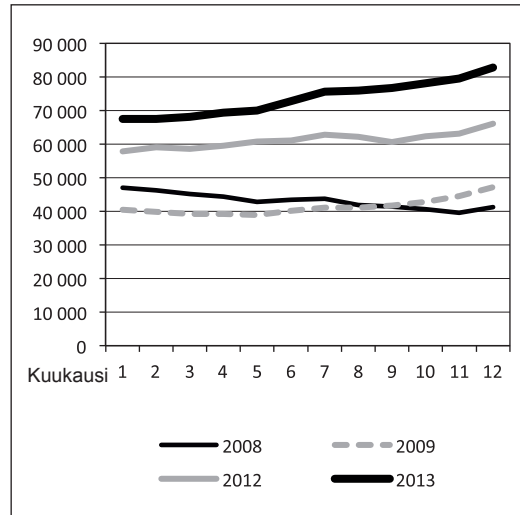
Työttömyyden rakenne edelleen vaikeutunut

Vuonna 2013 oli keskimäärin lähes 110 000 yli 50-vuotiasta työtöntä työnhakijaa (joulukuussa 120 000). Heistä 77 000 oli yli 55-vuotiaita. Myös pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut. Vuonna 2013 yli vuoden yhdenjaksoisesti työttömänä olleita oli lähes 74 000 (joulukuussa 2013 lähes 83 000). Alimmillaan 2000-luvun aikana pitkäaikaistyöttömyys oli noin 41 000 vuonna 2009. Nyt suunnilleen joka neljäs työtön työnhakija on pitkäaikaistyöttömyyden kassa.

Kuvio 8. Yli 50-vuotiaat työttömät työnhakijat, TEM, työnvälitystilasto

Kuvio 9. Yli vuoden työttömänä olleet, TEM, työnvälitystilasto

kija on siis ollut työttömänä yli vuoden².

Nämä kaksi ryhmää ovat osin päällekkäisiä (noin puolet pitkäaikaistyöttömistä on yli 55-vuotiaita ja lähes 2/3 yli 50-vuotiaita). Pitkäaikaistyöttömyys ei kuitenkaan koske vain ikääntyneitä – se on kasvanut kaikilla muilla ikäryhmillä paitsi nuorilla. Ikääntyneille työttömyys (ja pitkäaikaistyöttömyys) on kuitenkin erityisen suuri riski: Työttömäksi jääneiden ikääntyneiden on myös hyvässä taloustilanteessa ollut huomattavasti vaikeampi työllistyä kuin nuorempien ikäryhmien.

Työmarkkinoiden huolestuttavin piirre sekä vuonna 2012 että 2013 onkin ollut työmarkkinoiden dynamiikan väheneminen. Työttömäksi jääneiden on ollut erittäin vaikea löytää uutta työpaikkaa, eivätkä työnantajat epävarmassa taloustilanteessa ole

välttämättä uskaltaneet kaikissa tapauksissa lopulta rekrytoida ihmisiä silloinkaan, kun paikka on ollut avoinna. Työmarkkinoiden vähäinen dynamiikka on näkynyt työllistymisvaikeuksina, minkä vuoksi yhä useamman työttömyys on pitkittynyt (on siis tullut lisää uusia pitkäaikaistyöttömiä). Toiseksi jo aiemmin pitkään työttöminä olleet ovat työllistyneet aiempaakin heikommin (eli päättäneitä (pitkäaikais)työttömyysjaksoja on ollut aiempaa vähemmän). Myös työttömyyden keskimääräinen kesto on noussut, etenkin ikääntyneillä. Kaiken kaikkiaan seurauksena on ollut ennätyksellisen korkea pitkäaikais-työttömyys.

Alkaneiden ja päättäneiden jaksojen erotus ei ole niin tärkeää kuin dynamiikan supistuminen, sillä heikompi dynamiikka ennakoii edelleen heikompa dynamiikkaa

² Ns. vaikeasti työllistyvien määrä on huomattavasti tätä suurempi. Sen sisällä yhden ryhmän muodostavat juuri pitkäaikaistyöttömät, ja pitkäaikaistyöttömyyden kasvu selittää vaikeasti työllistyvien määrän kasvua.

lähitulevaisuudessa (ns. polkuriippuvuus). Työmarkkinoille paluu voi olla hidasta tai kitkaista sekä ikääntyneille, pitkäaikaistyöttömille että työmarkkinoiden ulkopuolelle siirtyneille. Rakenteellisen työttömyyden näkökulmasta parin viimeisen vuoden heikko suhdannetilanne ja vaatimaton työvoiman kysyntä onkin ollut tuhoisampi kuin 2009 nähty dramaattinen, mutta lyhyeksi jäänyt kokonaiskysynnän pudotus.

Yhdenjaksoisen pitkäaikaistyöttömyyden kasvu selittää myös niin sanotun laajan rakennetyöttömyyden kasvua, joka on noin kaksinkertainen pitkäaikaistyöttömyyteen verrattuna. Rakennetyöttömyyden kasvu puolestaan voi taloustilanteen parantuessa merkitä sitä, että työmarkkinoiden toimivuus ja kohtaanto heikkenevät. Työvoiman kysynnän elpessä voi syntyä tilanne, jossa samaan aikaan on korkea työttömyys ja vaikeuksia löytää osaavaa työvoimaa.

Tilastollisessa tarkastelussa tämä voi näkyä Beveridge-käyrän siirtymänä ulospäin. Ylipäättään rakennemuutoksen seurauksena voi olla kohtaannon heikkeneminen (Schau-man ja Vanhala 2011). Kohtaanto-ongelmien riski talouskasvun käynnistyttyä on toisin sanoen suuri sekä siksi, että parin viimeisen vuoden aikana työttömyysjaksot ovat selvästi pitkittyneet vähäisen dynamiikan vuoksi sekä siksi, että uudet työpaikat tulevat olemaan osin eri ammateissa kuin mistä on jääty työttömäksi.

Nuorten työttömyys kasvanut – mutta edelleen lyhytaikaista

Nuorten työttömyydestä on tietenkin syytä olla huolissaan etenkin siksi, että erityisesti pitkittyvä työttömyys on haitallinen myös nuoren tulevan työmarkkina-aseman kannalta. Suomessakin nuorten työttömyys on kasvanut – mutta sittenkin melko vähän

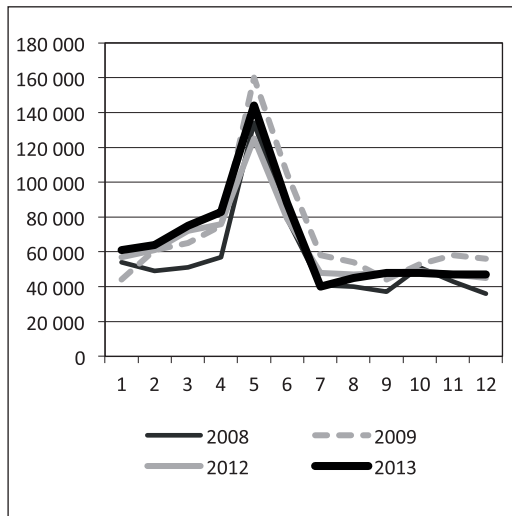
verrattuna useisiin muihin maihin. Sitä, mikä rooli nuorisotakuulla ja muulla työvoimapolitiikalla on tähän ollut, on kuvailevien tilastojen perusteella mahdoton sanoa. Karjanlahti ja Vanhala (2012) pohtivat kuitenkin myös työmarkkinoiden instituutioiden roolia sen suhteen, missä määrin (suhdanneluontoinen) työmarkkinoiden sopeutuminen on kohdistunut erityisesti nuoriin. Vaikka Suomessakin työmarkkinoiden duaalisuus on nuorten ongelma, niin kuitenkin lievemmin kuin useissa muissa maissa.

Nuorten työttömyys kasvoi työvoimatutkimuksen mukaan vuonna 2013 noin 3000 hengellä. Joulukuussa nuorten työttömyysaste oli 16,6 % ja nuorten työttömien osuus samanikäisestä (15–24 -v.) väestöstä 7,1 %. Sen sijaan nuorten työttömien työnhakijoiden määrä nousi enemmän. Työnvälitystilastojen mukaan nuoria työttömiä työnhakijoita oli 2013 lähes 39 000, mikä oli lähes 7000 enemmän kuin vuotta aiemmin. Nuorten työttömien työnhakijoiden määrä vuonna 2013 vastasi täsmälleen keväällä 2013 tehtyä ennustettamme.

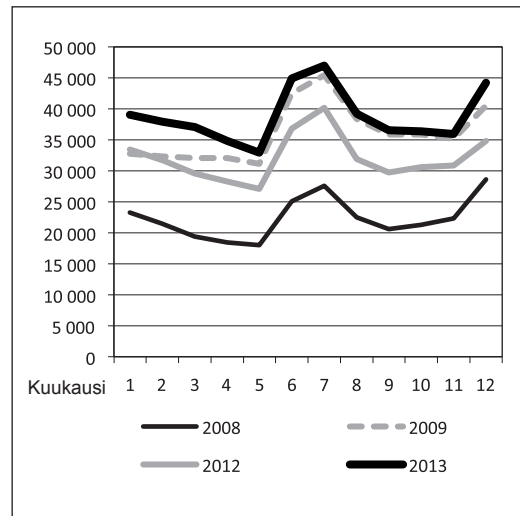
Nuorten työttömien työnhakijoiden uusimmat luvut joulukuulta 2013 eivät myöskään vielä viittaa siihen, että tilanne olisi kääntymässä paremmaksi. Päinvastoin, uusimmat luvut olivat selvästi paria edellistä kuukautta huonommat: joulukuussa oli 44 000 alle 25-vuotiaista työtöntä työnhakijaa – noin 10 000 enemmän kuin vuotta aiemmin. Heistä valtaosa on 20-vuotta täytäneitä – 15–19-vuotiaita nuoria oli työttömänä työnhakijan vuonna 2013 noin 8500 (joulukuussa vajaa 10 000).

Positiivista kuitenkin on, että taloustilanteen parantuessa nuorten työttömyys myös laskee selvästi nopeammin kuin muiden ikäryhmien. Toinen positiivinen seikka on se, että vaikka työmarkkinoiden heikko tilanne on pidentänyt työttömyyden kestoa kaikkien muiden ikäryhmien osalta, nuorten osalta

Kuvio 10. Alle 25-vuotiaat työttömät, Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 11. Alle 25-vuotiaat työttömät työnhakijat, TEM, työnvälitystilasto

kesto on pidentynyt vain hieman. Edelleen nuorten työttömyys on lyhytaikaista ja nuoria pitkäaikaistyöttömiä on hyvin vähän.

Nuorten työttömien työnhakijoiden määrän kasvua ei kuitenkaan voi suoraviivaisesti tulkita niin, että nuorisotakuu olisi epäonnistunut. Nuorisotakuu tuli voimaan heikossa suhdannetilanteessa, mutta voi olla, että ilman nuorisotakuuta nuorten tilanne saataisi olla huonompi. Etenkin nuorten työttömyysaste on tilanteen huomioon ottaen noussut melko vähän. Työttömien työnhakijoiden määrä on nuortenkin osalta noussut enemmän. On mahdollista, että nuorisotakuu on hieman voinut jopa nostaa sitä, jos työmarkkinoiden ulkopuolelta on tullut nuoria nuorisotakuun piiriin. Mikäli näin on, nuorisotakuu on tältä osin voinut vähentää työmarkkinoilta syrjäytymistä, vaikka työttömien nuorten työnhakijoiden määrä onkin kasvanut.

Työmarkkinatilanne 2013: heikko dynamiikka, pitkäaikaistyöttömyyden kasvu, ikärakenteen muutos ja työmarkkinoiden ulkopuolelle vetäytyminen

Työnvälitystilastojen valossa vuosi 2013 oli heikko. Työttömien työnhakijoiden määrä oli noin 294 000, mikä on lähes 48 000 enemmän kuin vuotta aiemmin ja lähes 30 000 enemmän kuin vuosina 2009/2010. Ennen kaikkea heikko taloustilanne on näkynyt työmarkkinoiden dynamiikan vähenemisenä. Työttömyysjaksot ovat kestäneet aiempaa pidempään ja työttömyyden rakenne on vaikeutunut. Suunnilleen joka neljäs työtön on pitkäaikaistyötön ja yhtä suuri osa on ikääntyneitä, yli 55-vuotiaita. Pitkäaikaistyöttömyys koski kuitenkin muitakin ikäryhmiä, vaikka kaikkein nuorimpia ei juurikaan. Rakenteellinen työttömyys heikentää työmarkkinoiden toimivuutta myös sen jälkeen kun taloustilanne paranee.

Voi sanoa, että pitkään jatkunut vaatimaton työvoiman kysyntä 2012–2013 on tässä suhteessa ollut suurempi haaste kuin vuonna 2009 nähty nopea työllisyyden lasku, josta myös toivuttiin – ainakin osittain – kohtuullisen nopeasti.

Toinen keskeinen piirre vuonna 2013 oli se, että työmarkkinoiden ulkopuolelle vetäytyneiden määrä kasvoi ajoittain hyvin voimakkaasti. Osin kyse oli ikärakenteen muutoksesta ja osin aktiivisesta työnhausta luopumisesta, ainakin tilapäisesti. Myös Tilastokeskuksen seuraama piilotyöttömien määrä on kasvanut. On selvää, että hallituksen työllisyys- ja työttömyysastetavoitteita ei saavuteta. Lisäksi on niin, että vuoden 2013 osalta työllisyys- ja työttömyysasteet antavat ehkä todellisuutta positiivisemmän kuvan työmarkkinatilanteesta – työmarkkinoiden ulkopuolelle siirtyminen on vaimentanut näillä indikaattoreilla tunnistettavaa negatiivista kehitystä. Kuva on synkempi, jos katsotaan sitä, että työllisten määrä on huomattavasti alle 2008 tason ja työttömien työnhakijoiden määrä on 2000-luvun alun tasolla.

Lähteet:

- Alatalo Johanna (2013): ”Työvoiman ulkopuolella olevien määrä on kasvanut – keitä he ovat?”. Työpoliittinen aikakauskirja 2013:3. <http://www.tem.fi/files/37661/tak32013.pdf>
- Alatalo Johanna – Koponen Eija-Leena – Saijets Heli (2013): Työ- ja elinkeinoministeriön lyhyen aikavälin työmarkkinaennuste: Kevät 2013. TEM-analyysejä 49/2013. [http://www.tem.fi/ajankohtaista/julkaisut/tem_analyyseja/tyo-ja_elinkeinoministerion_lyhyen_aikavalin_tyomarkkinaennuste_syksy_2013.97987.xhtml](http://www.tem.fi/ajankohtaista/julkaisut/tem_analyyseja/tyo-ja_elinkeinoministerion_lyhyen_aikavalin_tyomarkkinaennuste_kevat_2013.97987.xhtml)
- Hirvonen Markku – Lith Pekka – Walden Risto (2010): Suomen kansainvälistyvä harmaa talous, Eduskunnan tarkastusvaliokunnan julkaisuja 1/2010.
- Honkatukia Juha – Ahokas Jussi – Simola Antti (2014): Kriisien jälkeen – Suomen talouden rakenteellinen kehitys vuosina 2013-2030. Valtion taloudellinen tutkimuskeskus, Tutkimukset 176. http://www.vatt.fi/julkaisut/uusimmatJulkaisut/julkaisu/Publication_6093_id/972
- Karjanlahti Kristiina – Vanhala Juuso (2012): Ovatko työmarkkinainstituutiot kohdistaneet työttömyyden nuoriin? Suomen pankki, BoF Online 10/2012. http://www.suomenpankki.fi/fi/julkaisut/selvitykset_ja_raportit/bof_online/Pages/BOF_ONL_10_2012.aspx
- Schauman Heidi – Vanhala Juuso (2011): Beveridge-käyrä, kriisit ja työmarkkinoiden rakenteelliset muutokset Suomessa. Suomen pankki BoF Online 2/2011. http://www.suomenpankki.fi/fi/julkaisut/selvitykset_ja_raportit/bof_online/Pages/BOF_ONL_02_2011.aspx
- Viren Matti (2013): Onko Suomen talous ”harmaata”? Kansantaloudellinen aikakauskirja 3/2013. <http://www.taloustieteellinenyhdistys.fi/2010luku/2013-109-vuosikerta/no-3.html>

Paltamon kokeilu muistuttaa sosiaaliturvan uudistamistarpeesta

Satu Ojala¹

Paltamon viisivuotinen Työtä kaikille -kokeilu päättyi vuoden 2013 lopussa. Pienen kainuulaiskunnan työttömyys ennätti painua alle viiteen prosenttiin, mutta on jälleen noussussa. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos tutki kokeilua massiivisesti ja julkaisi tutkimuksen tuloksista raportin (Kokko ym. toim. 2013). Lisäksi THL järjesti Helsingissä hankkeen loppuseminaarin 26.11.2013 yhdessä Paltamon kunnanjohtajan Arto Laurikaisen, kokeilun toiminnanjohtajan Anne Huotarin sekä hankkeeseen osallistuneiden Lapin yliopiston ja Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen tutkijoiden kanssa.

Paltamo kohtasi kokeilun alussa talouskriisin siinä missä muukin maa ja Eurooppa, mikä johti joidenkin keskeisten työnantajien konkursseihin alueella. Tämä vaikeutti mahdollisuuksia työllistää työttömiä avoimille

työmarkkinoille. Suurin osa työllistettiin kunnan työpajalle. Helsingin Sanomien (2.2.2014) artikkelista on pääteltävissä, että Paltamolle syntyi kokeilun jäljiltä joitakin yksinyrittäjien pieniä yrityksiä sekä yksi suurempi vedenpuhdistustuotteita valmistava, 15 henkeä työllistävä yritys – ja lisäksi ainakin yksi avioliitto. Noin joka seitsemäs kokeiluun osallistuneista työllistyi avoimille työmarkkinoille.

Työstä palkkaa

Paltamon kokeilun tulokset antavat aihetta pohtia, miten ministeri Paula Risikon ajamaan vastikkeellisen sosiaaliturvan ajatuksen pitäisi suhtautua. THL:n raportin sekä loppuseminaarin perusteella Paltamolla

¹ Satu Ojala, YTM, FM, tutkija, yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö, Tampereen yliopisto

onnistuttiin parhaiten siinä, että työttömät otettiin työhön palkkatyösuhteeseen. Palkkatyö avaa tunnetusti edelleen selkeimmän väylän sosiaaliturvaan mutta myös kokonaisvaltaisempiin palveluihin, etenkin työterveyshuoltoon. Oikea työsuhde ja etenkin sen vaikutus eläkkeeseen paransivat Anne Huotarin mukaan työllistettävien motivaatiota. Työllistetyt ansaitsivat selkeästi perusturvaa paremmin, mikä on varmasti ehto myönteiselle suhtautumiselle. Kun kyseessä on oikea työsuhde ja oikea työpaikka, työllistäminen on perusteltua ja myös motivoivaa.

Kritiikkiä saatiin päätöksestä huomioida ansionmuodostuksessa edeltävä tulotaso, minkä vuoksi työllistetyt saivat edeltävän työuransa perusteella samasta työstä eri palkkaa. Jälkiviisaasti voi arvioida, että ansiosidonnaisen saajat eivät välttämättä olleet ollenkaan työpajatyöllistämisen oikea kohderyhmä. Kunnallista työllistämistä lienee järkevää rajata niihin, joihin kohdistuu pitkäaikaistyöttömyyden uhka. Ansiosidonnaisen tuen piirissä oleville riittänevät ainakin aluksi aktiiviset työnvälityspalvelut.

Toinen palkkatyösuhteen selkeä etu oli, että työttömät otettiin työsuhteiden kautta työterveyshuollon piiriin. Siellä työkykyä heikentävät ongelmat ja sairaudet tunnistettiin ja hoidettiin kattavasti. Edelleen työttömillä on aivan liian paljon sellaisia työkykyä rasittavia ongelmia, jotka vesittävät mahdollisuudet työllistää heitä avoimille työmarkkinoille. Monella on myös koulutus- tai uudelleenkoulutustarpeita, joihin kohtuullisesti pystyttäenkin reagoimaan. Yhdessä nämä tekijät edelleen estävät polkuja palkkatyöhön. On kyseenalaista, tulisiko pitkittävää työttömyyttä edes lähestyä työpoliittisin keinoin. Kyse on sosiaalipoliittisten toimenpiteiden ja avun tarpeesta.

Palkkatyösuhteeseen työllistäminen tuotti kuitenkin kuntien ”aktivoitumista” ehkäisevän, ikävän yllätyksen: Paltamon kunnan

saamat valtionosuudet romahtivat parantuneen työllisyystilanteen vuoksi. Myös työterveyshuollon tunnistamista, jatkohoitoa vaativista sairauksista lankesi kunnalle huomattavan kallis lasku. Paltamolla paikalliset toimijat osasivat katsoa näitä rahareikiä panostuksena tulevaisuuteen, mutta valtion taholta tulisi muuttaa asetuksia siten, että kuntien tosiasiallisesti kannattaa pitää huolta työttömistään.

Missä työpaikat?

Pienen kainuulaiskunnan työttömän työmarkkina-apajat ovat karut. Vaikka kuinka rummutettaisiin työvoiman tarjonnan lisäämistä, työpaikkoja ei ole. Kainuulaisen on nyt usein valittava joko muutto työpaikkojen luokse, tai niukka elämä marjastamisen, kalastamisen ja sienestämisen ollessa ainoita selkeitä, kaikille avoimia tulonlähteitä. Tähän todellisuuteen nähden lisäsanktiointiaikeet kuulostavat suorastaan käsittämättömiltä.

Nykyisellä sosiaali- ja työvoimapolitiikalla edelleen myös estetään työtöntä hankkimasta aktiivisesti lisäansioita: vaikka on jo pitkään tiedostettu, että työttömälle saattaa jäädä pienistä tulonlähteistä käteen niukasti tai ei mitään, sosiaaliturvajärjestelmän ongelmakohtiin ei ole reagoitu kokonaisvaltaisesti. Pahimpien kannustinongelmien tilkitsemiset ja suojaosien tuominen perusturvan ja ansioiden yhteensovittamiseen ovat toki tervetulleita parannuksia. Tästä huolimatta kainuulainen työtön täyttää edelleen ”työtön, työtön, työtön” -lappusia ja kulkee luukulta luukulle kuulemassa, että hänen pitäisi aktivoitua. Vähempikin närästäisi.

Pääministeri Jyrki Katainen esitti uuden vuodenpuheenaan (HS 31.12.2013), ”että ihmiset sitoutuvat muutoksiin paremmin, kun heillä on mahdollisuus vaikuttaa niihin.

[...] Johtamisen tulee olla entistä enemmän suuntaviivojen asettamista, mahdollisuuksien luomista sekä ihmisten ja yhteisöjen kannustamista oman tulevaisuutensa rakentamiseen ja vastuun kantamiseen.” On selvää, että tämä puhe suunnataan edelleen hyväosaisille ja työssä kiinni oleville kansalaisille. Lupaus tulisi lunastaa myös työstä syrjässä olevien osalta. Moniko heistä etsisi aktiivisesti lisätuloja ja saattaisi jopa työllistää muita ihmisiä, mikäli järjestelmä ei toimisikaan aktiivisimmillaan juuri torpatessaan näitä aikeita? On suorastaan inhimillisten resurssien hukkaamista pitää merkittävää osaa väestöstä toimeettomana. Uusissa vastikkeellistamisaikeissa on jälleen kyse myös yleisen (poliittisen) ilmapiirin räikeästä epäluottamuksesta työtöntä kohtaan – epäluottamuksesta hänen kykyihinsä olla aktiivinen yhteiskunnan jäsen.

Työlaitoksista on vain neljä vuosikymmentä

Paltamo on osa työllistämisen pitkää kaarta. Suomen vaivais- ja sittemmin köyhäinhoitoon tuotiin briteistä vastikkeellisuus jo 1800-luvun lopulla. Pian työkykyiset iästä riippumatta tekivät työtä apunsa eteen kylien köyhialoilla. Suomeen luotiin kunnalliset hätäaputyömaat, jotka oli myöhemmin otettava kuntien rahapulan vuoksi valtiolle. Syntyivät suorastaan käsittämättömän laajuiset siirtotyömaat, ”lapiolinjat”. (Nenonen 2006.)

Lisäksi luotiin laitosinstituutio, työlaitokset. Niihin lähetettiin muun muassa sosiaalisesti sopeutumattomiksi katsottuja kansalaisia. Työllä ja kurilla heidän tuli oppiman itseään elättämään. Esimerkiksi Helsingissä ”irtolaisina” kiinni otettuja prostituoituja naisia lähetettiin Etelä-Pohjanmaalle Ilmajoen työlaitokseen.

On ollut alusta pitäen ongelmallista kirjata lakiin ja toimenpiteisiin moraalisia arveluita työttömistä ihmisinä: ensimmäisen kerran lainsäädäntöön kirjattiin työsanctio työkykyisille työttömille jo vuoden 1879 vaivahoitoasetuksessa. Antti Kariston tutkijaryhmä (1997) on tulkinnut jälkepäin, että tuolloin ”kapitalismi tunkeutui köyhäinhoitoon”. Nälkävuosien, alkaneen kaupungistumisen, maaseutuelinkeinojen vähenemisen sekä väestönkasvua seuranneen liikehdinnän sosiaalisiin ongelmiin reagoitiin kovenevin, yksilöön kohdistuvien asetuksin. Samalla tavalla 1990-luvun lama aiheutti jopa kokonaisen ajattelutavan muutoksen ja sosiaalisen arvon vähenemisen yhteiskuntapolitiikassa; jälleen 2000-luvun lopulla alkaneisiin kansantalouden ongelmiin haetaan syntipukeiksi jopa moraalittomia yksilöitä.

Perinteeseemme kuuluu noudattaa vanhaa, kulttuuriimme rakentuvaa rankaisujärjestelmää: viimesijaiseen toimeentuloturvaan jätetään yhä tukeutumatta avunhaun häpeällisyyden vuoksi. Vaikka olisi monesta näkökulmasta perusteltua siirtää toimeentulotuki kunnilta Kelalle, tätä vastustetaan sillä(kin) perusteella, että tuen käyttö lisääntyisi. Alikäyttö on ilmeisesti merkki siitä, että apua arvellaan haettavan myös perusteetta. Ehkä yksittäistapauksissa. On kuitenkin kysyttävä: entä sitten? Epämääräinen epäily ”sosiaalituilla laiskottelemisesta” ei riitä perusteeksi pitää kaikkia työttömiä luukuttamisen kohteina.

On vain neljä vuosikymmentä siitä, kun ajan todettiin ajaneen pakkotyöllistämisen ja työlaitosten ohi: viimeiset niistä lakkautettiin vasta 1970-luvulla. Kurimentaliteetti ei ole onnistunut palauttamaan työtä vailla olevia työntekijöiksi työmarkkinoille. Työlaitosten kohteena olleista ei aina tullut kunniallisia kansalaisia yhteiskunnan silloisilla mittapuilla. Ei voi olla Osmo Soininvaaran (2010) tavoin kysymättä, miksi työttömyy-

teen liitetään yhä niin vahvoja käsityksiä moraalittomuudesta. Miksi työtön ei saisi optimoida tulotasoaan ja laskea, kannattaako pienipalkkaista tai lyhytaikaista työtä ottaa vastaan? Muille väestöryhmille esimerkiksi verovähennysten optimoiminen on sallittua.

Mikä on oikeaa aktiivisuutta?

Monella työttömällä on pulaa luottamuksesta ensin työmarkkinoihin ja seuraavaksi sosiaalipoliittiseen järjestelmään toimijoihin, tai jokin työkykyä estävä sosiaalinen tai terveydellinen ongelma. Nämä ovat todennäköisesti vahvimmat syyt sille, ettei työtön hakeudu työhön tai koulutukseen tai että hän aikaa myöten vetäytyy työnhausta. Tällaisessa elämäntilanteessa on ristiriitaista ja passiivisuutta vahvistavaa kohdistaa työttömään sanktioita – aktivoiminnin nimissä.

Aktiivinen sosiaali- ja työvoimapolitiikka tulisi perustaa uudelleen. Se tulisi rakentaa kaikissa aktivointia koskevissa tutkimuksissa havaitun seikan varaan: Moni työtön hyötyy tuesta, työkokeiluista tai -harjoittelusta – mutta ennen kaikkea elämänhallinnan, ei avautuneiden työpaikkojen tähden. Näin myös Paltamossa. Kunnanjohtaja Arto Laurikainen sanoi päätösseminaarissa, että kokeilu osoittautui sosiaalipoliittisesti merkitykselliseksi. Kuntouttavan työtoiminnan arvioissa (Ala-Kauhaluoma ym. 2004) havaittiin, että työttömien kokemus elämänhallinnasta usein paranee päivärytmin ja sosiaaliseen yhteisöön integroitumisen seurauksena. Elsa Keskitalon (2007) tutkimuksessa perehdyttiin aktivointisuunnitelman tekoon: työttömät kokivat sen pääosin myönteisesti, sillä heidän tilannettaan puntaroitiin kokonaisvaltaisesti. Pettymys seurasi kuitenkin siinä kohtaa, kun väylä työmarkkinoille ei vielä kukaan auennut.

Pitkällä aikavälillä on selvää, että mikä tahansa aktiivisuus on yksilön edun mukaista.

Nykyisen aktiivisen työpolitiikan tarjoamia ponnahduslautoja tulee edelleen tarjota. Olemme kuitenkin turhaan lähteneet kissanhännänvetoon siitä, millainen käytös on passiivista ja siten rangaistavaa. Nyt omaksutun linjan mukaista on ajatella, että työttömyyskorvaus olisi tukimuotona ”passiivinen”, että se ei riittävästi ”aktivoi”. Mistä lähtien niukka perustoimeentulon turvaaminen ilman pelkoa huomisen ruoasta on passivoitunut ihmistä? Yhteiskunnan tulisi mahdollistaa aktiivisuus eikä vain vaatia sitä.

Toiseksi, on selvää, ettei Paltamossa riitä palkkatyötä kaikille kunnan asukkaille. Palkkatyö ei voi olla osallisuuden ainoa tavoite. Aktiivisuus sosiaalisen yhteiskunnan jäsenenä tulisi tunnistaa nykyistä laajemmin. Koulutukseen osallistuminen on jo hyväksytty yhteiskuntapolitiikassa, mutta senkin tavoite on työllistyminen palkkatyöhön. Mikäli osallisuudesta halutaan jotakin säättää, on näiden osallistumisen muotojen rinnalle ehdottomasti saatava kaikki muu yhteiskunnallisesti hyödyllinen työ ja erilaiset osallistumisen muodot, keskeisesti etenkin vapaaehtoistyö. Näiden tulee olla täysin hyväksyttäviä ja ainakin sanktiot estäviä tapoja osoittaa täysivertaista yhteiskunnan jäsenyyttä. On nykyisessä yhteiskunnallisessa tilanteessa kestävämpiä – että yhteiskunnan edellyttämät työttömän näköalat rajataan palkkatyöhön. (Ks. Koistinen 2014.)

Sosiaaliturva on perustettava uudelleen

Mikäli taas halutaan, että työtön työllistää itsensä pienyrittäjäksi ja alkaa ehkä myös työllistää itsensä lisäksi muita ihmisiä, ei näitä pyrkimyksiä sovi ajaa alas sitomalla työttömiä arkiseen paperisotaan perustoimeentulosta. Pienyrittämisen kannustimet ovat kohtuuttoman kehnot ja toimeentulo

täydellisen epävarmaa. Aktiivisuus työelämässä ja kansalaisena syntyä koulutuksesta, luottamuksesta ja näitä seuraavasta hyvästä toimintakyvystä. Pekka Himasen ihmiselämän arvokkuuteen pyrkivään argumenttiin nojaten olisi yhteiskunnan ja sen kaikkien jäsenten etujen mukaista siirtyä nykyisen toimeentulotuen suuruiseen perustulojärjestelmään.

Kuntia kohtuuttomasti työllistävän ja täydellisen tehottoman kuittileikin eli toimeentulotukijärjestelmän voisi lakkauttaa ja siirtää järjestelmän koulutetut työntekijät tuottavaan työhön: tukemaan pitkittyvän työttömyyden kohdanneiden sosiaalista elämänhallintaa. Hyvä työkyky ennustaa seurannassa kaikkein vahvimmin työttömän työllistymistä (Ala-Kauhaluoma 2005). Nyt pienipalkkaisen työn vastaanottamisen kannattamattomuus yhdistettynä kuittien syyntäänemiseen sekä monelta taholta suuntautuvaan moralisoimiseen heikentää työttömän luottamusta yhteiskuntaan ja viranomaisiin. Luottamuspula nakertaa itsenäisyyttä ja oma-aloitteisuutta. Se johtaa usein terveysongelmiin ja työkyvyn heikkenemiseen. Työterveyshuolto tulisikin samassa yhteydessä avata kaikille työvoimaan kuuluville, myös työttömille. Jo ennen työttömyyttä alkanut asiakkaan ja lääkärin suhde voisi auttaa säilyttämään työkyvyn ja ehkäisemään työttömyyteen liittyviä terveysriskejä.

Osallistumisesta, esimerkiksi vapaaehtoistyöstä tai koulutuksesta, tulisi maksaa perustulon päälle lisäkorvausta silloin, kun henkilö ei ole löytänyt palkkatyötä. Avainsanaan sosiaaliturvan ”vastikkeellistamisessa” tulee olla vapaaehtoisuus ja toiminnan taloudellinen kannattavuus, toisin sanoen palkka: perustuloa ja osallistumiskorvausta tulee kohdella ansiotulona. Kelalle tulee antaa tehtäväksi perustulon ja muun sosiaaliturvan kytkeminen yhteen, esimerkiksi silloin, kun tarvitaan asumistukea.

Yhteiskunnan tulisi laajamittaisesti palauttaa ajatus julkisesta sektorista laajana työllistäjänä ja samoin tukityöllistäjänä: julkisen sektorin työntekijöiden kiirettä tulisi vähentää lisäämällä avustavia tehtäviä sairaaloihin ja kouluihin, ja kouluttamalla halukkaita työttömiä tällaisiin tehtäviin. Tulisi muistaa, että kun työpaikoilla kiire pahenee, sairauspoissaolot lisääntyvät. Ajatus kuntien kaikkien yksityisten ostopalvelusopimusten ehdoksi asetettavasta tukityöllistämisestä on ehdottoman kannatettava. On lopetettava valtion ja kuntien yönkiristäminen ja suorastaan lisättävä ”tehottomuutta”: on aina pitkällä aikavälillä edullisempaa maksaa tehdystä oikeasta työstä palkkaa, kuin sosiaaliturvaa ja työttömyyteen liittyvien sosiaalisten ja terveydellisten riskien seurauksia.

Paltamon kohdalla VATT laski kokeilun taloudellisia vaikutuksia myös julkistalouden näkökulmasta. Loppuseminaarissa Kari Hämäläinen arvioi, että yhden tukityöpaikan hinta yhteiskunnalle vuotta kohden oli noin 3 000 euroa, mikä on alle kolmasosa esimerkiksi valtiolle luotavan tukityöpaikan hinnasta. Laskelmissa ei huomioitu, että pienituloisen siirtää ansionsa lähestulkoon suoraan kansantalouden kiertoon. Sektorikohtainen kustannustarkastelu on näin ollen nykyisin monelta osin kestäväntöntä.

Perustulon päälle tulisi myös voida ansaita tuloa vapaasti noin tuhanteen euroon saakka kuukaudessa: tämä jos mikä kannustaisi aktiivisuuteen ja kekseliäisyyteen tulonhankinnassa. Tuhannesta eurosta eteenpäin otetaan käyttöön tuloprogresio alkaen vain viidestä prosentista siten, että hyvätuloisilta perustulo verotetaan kokonaan pois. Pääomatulot kannattaisi siirtää jälleen ansiotuloverotuksen piiriin. Järjestelmä vähentäisi harmaata taloutta, lisääisi omaehtoisten ansioiden hankkimista sekä hakeutumista pienyrityksiksi, toisi työpaikkoja ja vähentäisi kuntien menoja.

Lähteet

- Ala-Kauhaluoma, M., Keskitalo, E., Lindqvist, T. & Parpo, A. (2004) Työttömien aktivointi. Kuntouttava työtoiminta -lain sisältö ja vaikuttavuus. Lain arviointitutkimuksen loppuraportti. Stakes, tutkimuksia nro 141. Helsinki.
- Ala-Kauhaluoma, M. (2005) Keppiä ja porkkanaa. Voidaanko aktivoinnilla vaikuttaa työttömien työllistymiseen ja hyvinvointiin? *Yhteiskuntapolitiikka* 70:1, 42–53.
- Helsingin Sanomat (31.12.2013) Katainen: Suomalaiset kaipaavat valinnanvapautta.
- Helsingin Sanomat (2.2.2014) Kainuulainen koekaniini.
- Karisto, A., Takala, P. & Haapola, I. (1997) Matkalla nykyaikaan. Elintason, elämäntavan ja sosiaalipolitiikan muutos Suomessa. Porvoo – Helsinki – Juva: WSOY.
- Keskitalo, E. (2007) Individualizing welfare provision. The integrated approach of the Finnish activation reform. Teoksessa B. Hvinden & H. Johansson (toim.) *Citizenship in Nordic Welfare States. Dynamics of choice, duties and participation in a changing Europe*. London: Routledge, 67–79.
- Kokko, R.-L., Nenonen, T., Martelin, T. & Koskinen, S. (toim.) *Työllisyys, terveys ja hyvinvointi – Paltamon työllistämismallin vaikutusten arviointitutkimus 2009–2013*. Hankkeen loppuraportti. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Helsinki.
- Koistinen, P. (2014) *Työ, työvoima & politiikka*. Tampere: Vastapaino.
- Nenonen, M. (2006) *Lapiolinjalla. Työttömät pakkotöissä 1948–1971*. Jyväskylä: Atena.
- Soininvaara, O. (2010) *Sata-komitea. Miksi asioista päättäminen on niin vaikeaa?* Helsinki: Teos.

Työelämän huonontumisesta nuorten työasenteisiin

Pasi Pyöriä¹

Historioitsija Juha Siltala on jälleen kerran tehnyt mittavan työn julkaistessaan suuren synteesin viimeaikaisesta nuorisotutkimuksesta. Teoksessa on kaikuja kirjoittajan laajasta psykohistoriallisesta tutkimusprojektista, jonka viimeisimpänä tuotoksena ilmestyi *Sisällissodan psykohistoria* (2009), mutta nyt ensisijaisesti äänessä on aikalaisanalyttikko Siltala. Psykoanalyysi on saanut väistyä yhteiskunnallisemmän kysymyksenasettelun tieltä.

Tässä esiteltävä teos nuorisosta on samaa sukua alun perin vuonna 2004 ilmestyneelle ja kolme vuotta myöhemmin uudistetulle *Työelämän huonontumisen lyhyt historia* -eepokselle (2007), jossa Siltala tutkimuskirjallisuuteen ja itse keräämäänsä haastatteluaineistoon pohjautuen arvioi suomalaisen työelämän nykytilaa ja tulevaisuutta varsinkin kriittiseen sävyyn. *Työelämän huonontumi-*

sen lyhyt historia herätti poikkeuksellisen viljalti keskustelua, eikä sen perusargumentti työelämän laadun heikkenemisestä ja työehtojen kiristymisestä liene vieras kenellekään tämän aikakauskirjan lukijalle (ks. esim. Alasoini 2005).

Siltalan *Nuoriso*-teoksen (2013) lähtökohdasta on hieman toinen kuin työelämäkirjassa, jonka ilmestymisen jälkeen *Suomen Kuvalehden* päätoimittaja Tapani Ruokanen nimisi historioitsijan ahdistuksen apostoliksi, joka ei näe mitään hyvää missään. Työelämäkirjan sävy kieltämättä oli pessimistinen. Uudessa teoksessaan Siltalan analyysi on edelleen ongelmakeskeinen, mutta nyt hän on omien sanojensa mukaan entistä kiinnostuneempi lasten ja nuorten selviytymiskeinoista aikuisten ylikuormituksen ja työelämän muutosten keskellä.

¹ Pasi Pyöriä, YTT, dosentti, yliassistentti, yhteiskunta- ja kulttuuritieteiden yksikkö, Tampereen yliopisto

Nuoret talouskriisien syntipukkeina

Uudessa kirjassaan Siltala ottaa lähihistorian poikkeukselliset talouskriisit aikalaisanalyysinsä tulkintakehykseksi. Kirjoittajan oletuksena on, että niin viimeisimmässä finanssikriisissä kuin 1990-luvun suuressa lamassakin syntyi moraalinen paniikki nuorten laiskuudesta. Niin kai se on. Nuoria on kautta historian moralisoitu ja heidän asenteitaan kauhisteltu.

Nykyistä puhetta nuorten ongelmista jäsentää huoli syrjäytymisestä ja työllisyydestä. Tässä Siltala näkee kaavan, joka toistuu etenkin elinkeinoelämän taholta esitetyissä vaatimuksissa joita media tehokkaasti uusintaa. Kun suurpääoman edustajat ovat osoittaneet itsekontrollin puutetta ja saaneet aikaan veronmaksajien syliin kaatuneen talouskriisin, syyttävä sormi kääntyy osoittamaan nuoria:

Kun suuryhtiöt maksimoivat voittonsa ja ulkoistavat kustannuksensa, ne vain noudattavat terveitä periaatteita huolehtiessaan kilpailukyvystään. Kun nuoret haluavat elämältä osansa, heitä syytetään narsisteiksi ja heinäsirkoiksi, jotka tahtovat syödä työtä tekemättä. Kun varsinaiset kulkusirkat laskeutuvat syömään veronmaksajien pussista, sirkkaparvi on liian suuri kaatumaan, mutta nuoria syyllistetään loisiksi ylipitkän yleissivistävän koulutuksensa takia. (Siltala 2013, 21.)

Nuoria ei tietenkään voi laittaa tilille vanhempien ikäluokkien virheistä. Talouskriisit kuitenkin legitimoivat poliittisen diskurssin yhteiskunnallisista talkoista, joissa nuorilla on erityinen asema. Nuorten tulisi ottaa vastuu elämästään, hakeutua ripeästi koulutukseen ja työelämään ja lopulta veronmaksajina kantaa kortensa kekoon aikaisempien sukupolvien rakentaman yhteiskunnan säilyttämiseksi.

Talouskriiseillä on toinenkin keskeinen seuraus nuorille ja etenkin lapsille. Siltala kirjoittaa lapsuuteen kohdistuvista suoje-lupyrkimyksistä, jotka nousevat aina esiin, kun aikuisuus on kriisissä työmarkkinoilla. Viitaten Yhdysvaltalaiseen kulttuurintutkijaan Kirby Farrelliin, Siltala tulkitsee, että sitä mukaa kuin aikuiset ovat imeytyneet työelämään ja muuttuneet psyykkisesti pois-aoleviksi kotona ollessaankin, lapsia on yhä enemmän alettu varjella ulkopuolisilta uhkilta. Lapsia kuljetetaan kouluun ja harastuksiin aivan kuin ympäröivä yhteiskunta olisi muuttunut aiempaa vaarallisemmaksi. Keskiluokka myös projisoi omia pelkojaan toimeentulonsa ja asemansa säilyttämisestä lapsiinsa. Leikin sijaan lapsia valmennetaan kilpailuun, Siltala kirjoittaa laajaan kirjallisuusaineistoonsa tukeutuen.

Siltalan kirjoitustyyliä voi kuvailla rönsyileväksi tajunnanvirraksi. Historioitsija ottaa aineksia analyysinsä tueksi sieltä täältä tieteellisistä julkaisuista, tietokirjoista ja valtamediasta. Lopputulos on hengästyttävän laaja kooste nykynuorisoa koskevasta keskustelusta, jota kirjoittaja täydentää pohdinnoillaan evoluutiobiologiasta ja sivilisaatiohistoriasta. Oma kysymyksensä on, kuinka jäsentynyt kuva nuorisosta lukijalle Siltalan synteisistä jää.

Toivon siemeniä

Vaikka Siltalan aikalaisanalyysiä jäsentää ongelmakeskeisyys, kirjoittaja näkee ainakin varovaisen optimismin pilkahduksen etenkin nykynuorten arvoja ja asenteita kuvaavissa tilastoissa. Esimerkiksi vuosittain kerättävien nuorisobarometrien tiedot kertovat, että valtaosa nuorista on tyytyväisiä elämäänsä. Enemmistö myös kokee terveytensä hyväksi ja viihtyy koulussa.

Edustavien tilastojen valossa hahmottuu

kuva talouskriisien ja hyvinvointiongelmien syklisestä yhteydestä. 1990-luvun laman jälkeeseen vakavat terveystopatologiat vähentyivät nuorten enemmistöllä, kunnes vuonna 2008 alkanut finanssikriisi uhkasi jälleen kääntää kehityksen kelkan negatiivisempaan suuntaan, Siltala tulkitsee lähteitään. Vielä on kuitenkin liian aikaista arvioida, mitä pitkänajan vaikutuksia viimeisimmällä talous- taantumalla on ollut.

Siltalan analyysiä voisi täydentää huomauttamalla, että olemassa olevien tilastojen mukaan myös nuorilla aikuisilla menee enimmäkseen hyvin. Vaikka etenkin subjektiivisesti koettu epävarmuus kasvaa taloudellisesti vaikeina aikoina, parempina aikoina epävarmuuden kokemukset lieventyvät (Pyöriä & Ojala 2012). Hyvät ja huonot ajat vuorottelevat niin taloudessa kuin ihmisten arjessakin.

Nuorten aikuisten työasenteissakaan ei ole mitään vallankumousta tapahtunut. Työuran- sa alussa oleva Y-sukupolvi pitää ansiotyötä kutakuinkin yhtä tärkeänä kuin aiemmatkin sukupolvet omassa nuoruudessaan. Tilastot myös kertovat, että vapaa-ajan ja perheen arvostus on noussut kaiken ikäisillä palkansaajilla, mutta tämä ei ole heikentänyt suomalaisten työmoraalia (Pyöriä ym. 2013).

Aikalaisanalyysin vaikeus

Nuoriso-teos pohjautuu valtavaan sekundaariaineistoon. Siltalan lukeneisuutta ei voi olla kunnioittamatta. Tässä kuitenkin piilee syvä sudenkuoppa. Siltalan suurta synteisiä ei voi arvioida tutkimuksen kriteerein, koska tutkimusaihetta ja -aineistoa ei ole tarkasti rajattu siten kuin konventionaalisesti on tapana.

Siltala vyöryttää lukijalle tutkimustuloksen toisensa perään ja höystää kerrontaansa muun muassa sanomalehdistä poimituilla

asiantuntijakommenteilla ja mielipiteillä. Varsinaista lähdekriittisyyttä ei siinä mielessä harrasteta, että eri tutkimusten luotettavuutta, vertailukelpoisuutta ja tulosten merkittävyyttä pysähdyttäisiin pohtimaan. Tämä on ongelma, koska erilaisilla tutkimusaineistoilla ja -asetelmilla samoista ilmiöistä voidaan tuottaa hyvinkin erilaisia tuloksia.

Tätä kaikkea ei tietenkään voi aikalaisanalyysiltä vaatia. Aikalaisanalyysin näkökulmasta ongelma on kuitenkin siinä, että Siltalan kaltaisen erittäin taitavankin sanankäyttäjän tajunnanvirrassa on vaikeaa pysyä mukana, kun analyysiä ei ole maltettu rajata kurinalaisemmin. Kenties laaja kokonaisuus toimisi paremmin osiksi purettuna, esimerkiksi useamman pamfletin muodossa julkaistuna.

Lähteet

- Alasoini, T. (2005) Huonontuuko työelämä? Mietteitä Siltalan teoksesta. *Työpoliittinen Aikakauskirja* 48(3): 90–92.
- Pyöriä, P. & Ojala, S. (2012) Työn prekariisaatio ja kasautuva epävarmuus. *Hallinnon Tutkimus* 31(3): 171–188.
- Pyöriä, P., Saari, T., Ojala, S. & Siponen, K. (2013) Onko Y-sukupolvi toista maata? Nuorten työorientaatio 1980-, 1990- ja 2000-luvuilla. *Hallinnon Tutkimus* 32(3): 197–212.
- Siltala, J. (2007). Työelämän huonontumisen lyhyt historia – mukana uudet huononukset. Muutokset hyvinvointivaltioiden ajasta globaaliin hyperkilpailuun. 2. uudistettu laitos. Helsinki: Otava.
- Siltala, J. (2009) Sisällissodan psykohistoria. Helsinki: Otava.
- Siltala, J. (2013) Nuoriso – mainettaan parempi? Nykynuorten sopeutumiskäsitteet historiassa Helsinki: WSOY.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Tässä osastossa julkaistaan tiivistelmiä TEM:n Työ- ja yrittäjyys teemaan liittyvistä julkaisuista.

Antti Eronen, Valtteri Härmälä, Signe Jauhiainen, Hanna Karikallio, Risto Karinen, Antti Kosunen, Jani-Petri Laamanen ja Markus Lahtinen (2014). Maahanmuuttajien työllistyminen – Taustatekijät, työnhaku ja työvoimapalvelut. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 6/2014.

Pellervon taloustutkimuksen ja Ramboll Management Consultingin toteuttamassa tutkimuksessa selvitetään Suomeen muutaneiden maahanmuuttajien osallistumista työmarkkinoille ja työvoimapalveluihin. Tutkimuksessa käytetään yksilötason rekisteriaineistoa vuosilta

2000–2010 ja haastatteluaineistoa. Kaikista merkittävistä työllistymisen taustatekijöistä ei kuitenkaan ole saatavilla aineistoa. Suomen kielen taidolla on vaikutusta työl-

listymiseen, mutta tätä vaikutusta ei voida arvioida. Kielitaidon rekisteröintiä tulisikin kehittää.

Erot työllisyydessä maahanmuuttajaryhmien välillä ovat suuria. Kansalaisuudella ja äidinkielellä on yhteys työllisyyteen. Kansalaisuusryhmittäiset erot osallistumisessa työelämään viittaavat osin eroihin maahanmuuton syissä. Maahanmuuttajien työllisyystodennäköisyys alkaa laskea hyvin varhain – jo 37 ikävuoden jälkeen. Työllistymisen ongelmat eivät siten koske erityisesti ikääntyneitä maahanmuuttajia, vaan parhaassa työiässä olevia henkilöitä. Heitä tulisi tukea työelämää lähellä olevilla TE-toimiston palveluilla, ei pitkäkestoisilla koulutuksilla.

Myös sukupuolten väliset erot työllisyydessä ovat merkittäviä. Miesten työllisyys on yleisesti ottaen korkeammalla tasolla kuin naisten, mutta maassaoloajan positiivinen vaikutus työllisyyteen on selvästi korkeampi

naisilla kuin miehillä. Miesten työllisyyden kasvu välittömästi maahanmuuttoa seuraavien vuosien jälkeen on verrattain hidasta, kun taas naisten työllisyys kasvaa tasaisemmin ja pidempään. Näyttääkin siltä, että naisten työllistymistä on onnistuttu tukemaan miehiä paremmin. Erityisiä toimenpiteitä tulisi nyt vuorostaan kohdistaa työttömien ja työvoiman ulkopuolella olevien miesten työllisyyden parantamiseksi.

Tutkimuksessa tarkasteltiin työllisyyttä toimenpiteiden jälkeen ja havaittiin merkittäviä eroja toimenpiteiden välillä. Osa eroista johtuu toimenpiteille asetetuista tavoitteista ja osallistujien taustoista. Yleisesti ottaen työllisyys toimenpiteen jälkeen on korkeinta toimenpiteissä, jotka vahvistavat suoraan työelämässä hyödynnettäviä taitoja. Tähän poikkeuksen tekee työharjoittelu, joka oli ammattikouluttamattomille työnhakijoille suunnattu palvelu ja jonka jälkeen työllisyys on matalalla tasolla.

Haastatteluaineiston avulla tarkastellaan muun muassa TE-toimistojen kykyä palvella maahanmuuttaja-asiakkaita. Erityisesti esille nousevat asiakkaan taitojen tunnistamisen ongelmat ja palvelutarjonnan heikko soveltuvuus henkilöille, joiden kotoutumisaika on kulunut umpeen tai jotka eivät kuulu työvoimaan. Odotusajat työnhakijaksi ilmoittautumisesta toimenpiteeseen osallistumiseen ovat olleet pitkiä, joskin ne ovat tarkastelujaksolla lyhentyneet. Maahanmuuttajien kohdalla pitkät odotusajat heikentävät kielitaidon ylläpitoa ja kehittymistä.

TE-toimistoissa pyritään rakentamaan asiakkaille tarkoituksenmukaisia palveluketjuja, jotka johtavat toisiaan seuraavien palveluiden kautta osallistumiseen vapaille työmarkkinoille. Tutkimuksessa tällaisia ketjuja ei kuitenkaan pystytty tunnistamaan. Palveluketjujen rakentaminen edellyttää myös TE-toimistoissa riittäviä resursseja ja joustavuutta niiden käytössä. Vuoden 2013

TE-palvelu-uudistuksen vaikutukset TE-toimistojen kykyyn palvella maahanmuuttaja-asiakkaita ovat vielä epäselviä, mutta lyhyellä aikavälillä uudistuksen vaikutukset myös palveluketjujen rakentamiseen ovat olleet kielteisiä.

Timo Spangar, Robert Arnkil, Anita Keskinen, Marjatta Vanhalakka-Ruoho, Heli Heikkilä, Sari Pitkänen (2013). Ohjauksen liike näkyviin – Tutka ja TE-toimistojen ohjauspalvelut. Seurannan ja arvioinnin prototyyppi. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 32/2013.

Tutkimuksen tavoite on ollut kehittää uudenlainen yhteinen perusta TE-toimistojen ohjaus-palvelujen – ammatinvalinnanohjauksen, maahanmuuttaja-, osatyökyisten, ja nuorten palvelujen sekä ”prosessimaisen työvoimaneuvonnan” – seuranta- ja arviointijärjestelmäksi. Tutkimus on toteutettu työ- ja elinkeinoministeriön rahoituksella ja sen on toteuttanut konsortio, jonka koordinaattorina on toiminut PsT Timo Spangar (Tmi Spangar Negotiations) ja jäsenenä PsL Robert Arnkil (Tmi Arnkil Dialogues), PsL Anita Keskinen (Tmi Aksessio), professori Marjatta Vanhalakka-Ruoho (Joensuun Yliopisto), YM Heli Heikkilä (Työterveyslaitos) ja YM Sari Pitkänen. Konsortion kansainvälisinä asiantuntijoina ovat toimineet Professori Bill Borgen Kanadasta ja Tri Peter Plant Tanskasta.

Tutkimuksessa on kehitetty TE-toimistojen ohjauspalvelujen seurannan ja arvioinnin prototyyppi, joka ehdotetaan otettavaksi

käyttöön TE-hallinnossa vuoden 2014 alusta alkaen. Prototyyppi on kaksiosainen. Ensimmäinen osa on arvioinnin ja seurannan uusi väline – Työelämätutka.

Toinen osa muodostuu Työelämätutkan tuottaman tiedon analysointi- ja tulkintamekanismeista, joiden käyttöönottoa uusi arviointimenetelmä samalla edellyttää.

Työelämätutka on visuaalinen ”tutka”, johon on identifioitu asiakkaan työelämäsuhteen onnistuneen etenemisen näkökulmasta tutkimusryhmän keskeisiksi päättelemät ja käytännön asiakastyössä testatut 8 ulottuvuutta ja lisäksi 9. ulottuvuus, joka voi vaihdella yksilöllisesti. Asiakaspalveluprosessin alussa ja myöhemmin tehtävä Työelämätutka yksilötason seurantavälineenä muodostaa perustan ryhmätasoisille ja määrällisille yhteenvedoille, joita voidaan Työelämätutkaan perustuen suorittaa. Työelämätutkan avulla yksilötason kvalitatiivinen (idiografinen) tieto voidaan muuntaa ryhmätasoiseksi nometeettiseksi tiedoksi. Yksilötason ohjauksellisessa asiakasprosessissa tapahtuva liike tulee näkyviin ryhmätasolla ja siten myös paremmin näkyväksi johtamiselle.

Tutkan käyttöönotto ja soveltaminen edellyttävät samalla kuitenkin monitasoista ja vuorovaikutteista seurannan hyödyntämistä toiminnan asiakastyön ohjaus- ja johtamisjärjestelmässä. Johtamisen ja toiminnan ohjauksen eri tasoille asetuvat erilaiset tehtävät ja Työelämätutkaa voidaan hyödyntää muiden aineistojen ohella aina asiakastasolta kansalliselle tasolle saakka. Tutkimusraportti sisältää hahmotelman siitä, millä tavoin Työelämätutka ja siitä tehtävät erisuuntaiset yhteenvedot voidaan sisällyttää TE-hallinnon vuosiryhtiin.

Työelämätutka on kehkeytynyt tutkimusryhmän ja Pohjois-Karjalassa, Pohjois-Savossa ja Pirkanmaalla tehtyjen alueellisten kokeiluiden kautta, joissa tutkaa testattiin todellisissa asiakastilanteissa. Nyt kehitetyllä

prototyyppillä on elimellinen yhteys menossa olevan työvoimapalvelujen uudistamisen asiakaslähtöisyyden vahvistamiseen. Samalla tehty kehittäminen liittyy kiinteästi keskusteluun ohjauksen vaikuttavuudesta ja kansainväliseen alan keskusteluun ohjauksesta myös työpolitiikan välineenä.

Tommi Ålander, Keimo Sillanpää, Sirpa Korhonen ja Ville Manninen (2013). Yhteistyöllä turvaa muutokseen – Muutosturvan toimintamallin vaikuttavuutta ja toimivuutta koskeva tutkimus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 34/2013.

Muutosturvan toimintamalli on luotu edistämään mahdollisimman joustavaa työstä työhön siirtymistä tuotannollisista ja taloudellisista syistä tapahtuvien irtisanomisten yhteydessä. Irtisanomistilanteiden muutosturvan tavoitteena on siten nopeuttaa ja helpottaa irtisanotun pääsyä uuteen työhön. Muutosturvan toimintamalli otettiin käyttöön vuonna 2005 ja sitä laajennettiin vuonna 2009 koskemaan entistä paremmin myös määräaikaissa työsuhteissa olevia ja 180 päivän ajaksi lomautettuja tai lomautettuina olleita.

Mallin toimivuudesta ja vaikuttavuudesta oli tarvetta saada ulkopuolista tutkittua tietoa muutosturvan laajennuksen jälkeiseltä ajalta. Tutkimuskysymykset kohdistuivat muutosturvan toimivuuteen ja vaikuttavuuteen erilaisista näkökulmista. Vaikuttavuustietoja oli tarpeen tarkastella myös vertailuryhmien kautta. Tutkimus toteutettiin monitaho- ja monimenetelmänäkökulman

mukaisesti ja tutkimusta oli toteuttamassa yhteensä neljä eri tutkijaa. Tutkimusaineisto koostui tilasto- ja rekisteriaineistoista sekä itse kerätystä tutkimusaineistosta. Oleellisen rekisteriaineiston muodostivat työ- ja elinkeinotoimiston asiakaspalvelun tietojärjestelmästä (URA) saadut tiedot sekä näiden tietojen yhdistäminen Tilastokeskuksen päätoimisuusaineistoihin. Tutkimuksessa itse kerätystä aineistosta keskeisiä olivat kyselymenetelmällä ja haastatteluilla saatu tieto.

Tutkimuksen kautta välittyvä yleiskuva muutosturvan toimintamallista on myönteinen. Toimintamalli on perustaltaan hyvä ja toimiva ja sen avulla on edistetty hyvin ja suhteellisen nopeasti työstä työhön siirtymistä. Muutosturvan avulla on onnistuttu

myös sitomaan hyvin muutosturvan piiriin kuuluvia henkilöitä erilaisiin toimenpiteisiin. Työvoiman ulkopuolelle jäävien osuudet ovat siten marginaalisia. Muutosturvan laajennus lomautettuihin ja määräaikaisiin on ollut lisäksi tuloksekasta ja perusteltua. Muutosturvaan on liittynyt usein jalkautuva työskentelytapa, eli yritysten henkilöstöön asti ulottuvalla tiiviillä yritysyhteistyöllä on voitu pureutua melko usein irtisanottavien tarpeisiin ja jatkopolkuihin yksilöllisesti.

Muutosturvan toimintamalliin liittyy myös kehittämiskohteita. Haasteita on mm. TE-hallinnon resurssien riittävydessä aktiiviseen ohjaamistyöhön sekä kumppanuuden syventämisessä erityisesti alueellisten yrityspalveluiden kanssa.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Antti Eronen, Valtteri Härmälä, Signe Jauhiainen, Hanna Karikallio, Risto Karinen, Antti Kosunen, Jani-Petri Laamanen och Markus Lahtinen (2014). Invandrarnas sysselsättning – bakgrundsfaktorer, arbetsökning och TE-tjänster. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 6/2014.

I den här forskningen utreds invandrarnas, som flyttat till Finland under åren 2000, 2001, 2005 och 2006, deltagande i arbets- och näringsbyråns tjänster och arbetsmarknaden. I sysselsättningstalen efter sysselsättnings- och utbildningsåtgärder finns det signifikanta skillnader mellan de olika åtgärderna. I allmänhet är sysselsättningen högst efter de åtgärder som erbjuder färdigheter som direkt krävs i arbetslivet. En del av skillnaderna beror dock på skillnader i

deras målsättning och i deltagarnas bakgrund.

I forskningen undersöks invandrarnas sysselsättning i relation till bakgrundsfaktorerna. Skillnaderna i sysselsättningen mellan de olika invandrargrupperna är stora och exempelvis nationalitet och modersmål har ett samband med sysselsättningen. Också skillnader i sysselsättning mellan könen är signifikanta. Sysselsättningen bland män ligger i allmänhet på högre nivå än bland kvinnor, men vistelsetidens positiva verkan på sysselsättningen är betydligt högre bland kvinnor än bland män. Ökningen av sysselsättningen bland män omedelbart under de följande åren efter inflyttningen är jämförelsevis långsamt, då kvinnornas sysselsättning däremot växer jämnare och fortsätter längre. Sannolikheten för invandrarnas sysselsättning börjar dock minska mycket tidigt – redan efter 37 års ålder.

I forskningen utnyttjas utöver analysen

av statistikmaterialet även intervjumaterial och undersöker bland annat TE-byråns förmåga att tjäna invandrarkunder. Kundgruppens mångformighet ställer utmaningar för arbets- och näringsbyråerna. I synnerhet framkommer problem med identifiering av kundens kunskap, samt tjänsteutbudets lämplighet, för invandrare vars integrations-tid har redan gått ut eller som inte tillhör arbetskraften. Väntetider från anmälan som arbetslös arbetssökande till den första tjänsten har varit långa, även om de har aningen minskat under forskningsperioden.

TE-byråerna strävar efter att konstruera meningsfulla servicekedjor, som skulle leda till tjänster som logiskt följer varandra och att kedjan slutligen leder till deltagandet på arbetsmarknaden. I forskningen kunde man trots inte identifiera sådana kedjor. Inverkan av nyordningen av arbets- och närings-tjänster år 2013 på arbets- och näringsbyråns förmåga att betjäna invandrarkunder är ännu oklar, men åtminstone på kort sikt har nyordningens påverkan varit negativa på byggandet av tjänstekedjor.

Timo Spangar, Robert Arnkil, Anita Keskinen, Marjatta Vanhalakka-Ruoho, Heli Heikkilä och Sari Pitkänen (2013). Att göra klientens rörelse i handledning synligt – Arbetslivsradarn och handledningsservice i arbets- och näringsbyrå. En prototyp för uppföljning och evaluering. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 32/2013.

Denna forsknings syftemål är att grundlägga en ny gemensam bas till uppfölja och

bedöma handledningstjänster i arbets- och näringsministeriet. Forskningen har uppförts av forskarkonsortium koordinerat av Psykologie Doktor Timo Spangar (Spangar Negtotions) och Psykologie Licentiaterna Anita Keskinen (Aksessio) och Robert Arnkil (Arnkil Dialogues), Professor, Marjatta Vanhalakka-Ruoho samt Magister Heli Heikkilä och Magister Sari Pitkänen som medlemmar av konsortium. Professor Bill Borgen från Kanada och Doktor Peter Plant från Danmark har varit utländska specialister i konsortium.

Forskningen har lett till en uppföljningsprototyp som föreslås att tas i bruk från början av 2014. Prototypen består av två delar. Först, av arbetslivsradarn – en ny uppföljningsmetod. För det andra, av ”inframekanismen” för att analysera och tolka information som fås av Arbetslivsradarn.

Arbetslivsradarn är visuellt en ”radar”, som har 8 dimensioner bedömt av forskargruppen och handledare i praktiken som viktiga för klientens framgångsrika utveckling i relation till arbetslivet. Radarn uppfyllt av klienten i början av tjänsteprocessen och sedan på senare fasen av processen lägger basen också för kvantitativa analyser som kan utföras nu på bas av Arbetslivsradarn. Rörelsen som sker på individuella nivån under handledningsprocessen kommer till syns på grupp-nivån också och därmed till och med till ledningens syn.

Arbetslivsradarn blev utvecklat genom regionala utvecklingsprocesser som ägde rum i Norra Karelen, Norra Savolax och Birkaland.

Radarn prövades i verkliga kundprocesser. Prototypen utvecklats här, som metoden att bekräfta kundbetoning, har nära förbindelser till tjänstereformen pågående i arbets- och näringsbyrå. Samtidigt deltar prototypen i diskussionen på handledningens effektivitet och plats i arbetspolitiken.

Tommi Ålander, Keimo Sillanpää, Sirpa Korhonen och Ville Manninen (2013). Samarbete ger trygghet vid omställning – Undersökning om effekterna och funktionen av åtgärdsmodellen för omställningsskydd. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 34/2013.

Åtgärdsmodellen för omställningsskydd har skapats för att främja en så smidig övergång från ett arbete till ett annat som möjligt i samband med uppsägningar av produktionsorsaker och ekonomiska orsaker. Målet med omställningsskyddet i uppsägningssituationer är således att göra det snabbare och lättare för uppsagda att få nytt arbete. Åtgärdsmodellen för omställningsskydd togs i bruk år 2005 och utvidgades år 2009 så att den allt bättre även omfattar visstidsanställda och dem som permitterats för 180 dagar eller varit permitterade.

Det fanns ett behov av att få utomstående forskningsbaserad kunskap om modellens funktion och effekter i fråga om tiden efter att omställningsskyddet utvidgades. Frågor som undersöktes var omställningsskyddets funktion och effekter ur olika perspektiv. Uppgifterna om effekterna behövde också undersökas genom referensgrupper. Undersökningen genomfördes enligt flerparts- och flermetodsperspektivet av sammanlagt fyra olika forskare. Forskningsmaterialet bestod av statistik- och registermaterial samt självinsamlat forskningsmaterial. En väsentlig

del av registermaterialet utgjordes av uppgifter från arbets- och näringsbyråns informationssystem för kundservice (URA) samt kombinerandet av dessa uppgifter med Statistikcentralens material som gäller huvudsyssla. När det gäller det självinsamlade materialet för undersökningen var information som tagits fram genom frågemetoden och intervjuer väsentlig.

Den överblick över åtgärdsmodellen för omställningsskydd som undersökningen förmedlar är positiv. Åtgärdsmodellen har en god och fungerande grund. Med hjälp av modellen har övergången från ett arbete till ett annat främjats väl och relativt snabbt. Med hjälp av omställningsskyddet har man också lyckats få personer som berörs av det att förbinda sig till olika åtgärder. Således hamnar en marginell andel personer utanför arbetskraften. Utvidgningen av omställningsskyddet till permitterade och visstidsanställda har dessutom varit resultatrikt och motiverat. Omställningsskyddet har ofta varit förenat med ett förankrande arbetssätt, dvs. att man genom ett intensivt samarbete som sträckt sig till företagets personal ganska ofta på ett individuellt sätt har kunnat ta itu med behoven och de fortsatta vägarna för dem som ska sägas upp.

Åtgärdsmodellen för omställningsskydd är också förenad med utvecklingsobjekt. Utmaningar är bl.a. att arbets- och näringsförvaltningens resurser ska räcka till för ett aktivt vägledningsarbete samt att man ska fördjupa partnerskapet i synnerhet med de regionala företagstjänsterna.

English Summaries

BASIC SKILLS OF FINNISH ADULTS ONE OF THE BEST IN THE OECD COUNTRIES

Varpu Weijola, B.A, M. Soc. Sc., Chief Counsellor, Ministry of Employment and the Economy. The author has served as member of the international Board of the Participating Countries and as vice-chair of the national steering group of PIAAC.

The Survey of Adult Skills (PIAAC 2012) is the largest ever study organised by the OECD on the level and use of basic skills of the adult population, and it is expected to provide a significant source of information for developing education and working life. The Survey assesses literacy and numeracy skills and the ability to solve problems in technology-rich environments among 16 to

65-year-olds in 24 countries. The international survey showed that average literacy and numeracy skills among Finnish adults are excellent. Japan is the only country that exceeded Finland in proficiency in literacy and numeracy. Finnish adults are also the second-best in the survey in their ability to solve problems in technology-rich environments. The only country that fared better was Sweden. The good average scores of Finland are largely thanks to the good skills of 20 to 39-year-olds, skills among older age groups are at the OECD average level. In Finland, the gap between the oldest age groups to the best performing age groups in literacy and problem-solving in technology-rich environments is the widest in the survey, and second widest in numeracy too. There are no major differences in literacy between men and women in Finland. Besides the respondents' own education, the educational background of parents is evident in the case of adult profi-

ciency. The link between parents educational level to proficiency in basic skills is slightly higher in Finland than the OECD average.

The participants of the study were asked to what extent they use different skills for processing information in their work, i.e. reading, writing, mathematical sums and problem-solving in technology-rich environments. They were also asked about the use of a range of generic skills, such as task discretion, learning at work, influencing skills, co-operative skills, self-organising skills, dexterity and physical skills. The estimates given by Finnish participants on the use of different skills are close to the international average. Employees in Finland have autonomy in their own work more than in the OECD countries on average, whereas collaborating with colleagues and physical exertion is lower than the OECD average. Finland is among the four best countries in terms of employees having autonomy over key aspects of their work.

The qualifications of employees and the self-reported qualifications required for their work was appropriate in 69% of the cases. This is a slightly higher figure than for the OECD countries on average (66%). Proficiency acquired through education was under-used among 17% of the participants, which is slightly less than the OECD average (21%). Altogether 14% of the Finnish participants had lower qualifications than their self-reported job requirement was. This is close to the same figure as for the OECD countries on average (13%). In Finland, literacy and numeracy meets job requirements better than formal education. Less than 5% of employees had shortages in these skills in terms of their job requirements. About 7% were not using all their full potential in skills at work.

The international adult education survey and its results can be ac-

cessed through the OECD webpages at: www.oecd.org/site/piaac/ It also includes the research material and a database analyser that facilitates processing of data.

YOUTH GUARANTEE TO COMBAT UNEMPLOYMENT

Kari Hämäläinen, PhD in Economics, adjunct professor, Principal Economist, Government Institute for Economic research (VATT); **Ulla Hämäläinen**, MSc (Econ) Senior Researcher, Social Insurance Institution (Kela); **Juha Tuomala**, Lic. (Pol.Sc.), Senior Researcher, Government Institute for Economic research (VATT)

The youth have always been among the main target groups of labour market policy. Their importance has been in increase as today's youth are said to have particularly severe difficulties entering the labour market. This study aims at shedding some new light on the labour market prospects of Finnish youth by examining the days that young cohorts spend in unemployment and in unsubsidized employment. Our data covers two decades so we can compare today's youth labour markets to those of the earlier generations. After that we take a closer look at recent changes in the labour market policy targeted to the youth. Our main interest focuses on three aspects, viz. timing, displacement and composition of activation. It turns out that the timing and allocation of activation measures changed after the introduction of

Youth Guarantee in 2005. We find that the Guarantee placed more emphases on young unemployed persons who have a vocational degree than on young people without further education. The most likely explanation for this is the way that the exact dates of activation set in the Guarantee combined with the existent practices of activating different groups of young people. We also report some mild displacement effects and large changes in the composition of active measures.

HOW DO PES JOB ASSIGNMENTS AFFECT VACANCY AND RECRUITMENT DURATION?

Heikki Räisänen, Dr. Pol. Sc., Adjunct Professor, Research Director, Ministry of Employment and the Economy

This article discusses factors affecting the vacancy duration and the whole recruitment duration of job vacancies notified at the Public Employment Service (PES). Of specific interest lies the role of job assignments (job offers) on the efficiency. A job assignment refers to an individualized request for an unemployed job-seeker to apply for a specific job. The analysis applies a comprehensive register-based job vacancy microdata on vacancies notified at the PES in 2012. The data covers information on a total of 514 300 vacancies. In 2012 the market share of the PES was 46 per cent of external recruitment of the establishments.

According to the results, job assignments are applied in some 30 per cent of vacancies

as one method of filling the vacancy. Job assignments have an independent and strong effect on the efficiency of the recruitment process, i.e. the recruitment duration. Use of various controlling variables do not cancel out this effect of job assignments. When models are calculated separately for open vacancy period and the employers' share, the recruitment lag, and both of these separately for all vacancies and for those with pre-fixed vacancy period, they provide in all cases an outcome where job assignments have a clearly accelerating effect on recruitment.

In certain cases, when there is a risk of prolonged process, the employer can make his own share more effective. The cases include recruitment for other than day-work and for other than wage-paid jobs. So, the employer can step up the application handling procedure, interviews and decision-making process and the waiting period between selection and job start.

Analyses that have been drawn up with comprehensive microdata prove that job assignment is a solid method in increasing the efficiency of the recruitment, both in terms of open vacancy duration and the employers' share in the process. According to the structural policy decision of the Finnish Government in 2013, job assignments should be used more extensively than before. This decision is currently under implementation.

HOW STRONGLY THE WEAK ECONOMIC SITUATION HAS DAMPENED DEVELOPMENT IN THE LABOUR MARKET? – YEAR 2013 BASED ON LABOUR STATISTICS

Johanna Alatalo, Lic.Pol.Sc., Ministerial Adviser, Ministry of Employment and the Economy

During the last two years economic situation in Finland has been highly uncertain and GDP changes have been negative. Employment rate has slightly decreased and the number of employed has decreased below the level of employment in 2009. In other words, the growth of employment reached in 2010-2011 has melted away. Unemployment rate, in turn, has increased in 2013 from 7,7 % to 8,2 %. In the context of economic situation these changes have been moderate. However, the number of registered unemployed (PES) has significantly increased, to 294 000 in 2013, which was almost 40 000 higher than 2012 and 30 000 higher than during the previous peak, in 2009 and 2010. The gap between the number of registered unemployed and unemployed based on Labour Force Survey (LFS) has widened. A significant reason for that has been that the number of people outside labour market in LFS has increased. This phenomenon is partly explained by the fact that the num-

ber of retired has increased, reflecting the change in the age structure in Finland. However, another reason has probably been the discouraged jobseeker effect – because of weak labour demand.

Altogether, weak dynamics has characterized the labour market situation in Finland during the last two years. The rise of unemployment has mainly been due to prolonged unemployment spells, rather than due to higher number of dismissals. At the same time the number of long-term unemployed has increased and it was 74 000 in 2013, which means that it has almost doubled since 2009. Even the long-term unemployment still is lower than in many other countries, it will be a challenge and it could increase the risk of matching problems and shift of Beveridge curve during the forthcoming years.

The number of youth unemployment has also increased, but only slightly, by 3000 in 2013, based on LFS. The number of young (15-24 years) registered unemployed rose more, almost by 7000 in 2013. This should not, however, to be interpreted as a failure of the Youth Guarantee, implemented in the beginning of 2013. The higher number of registered young unemployed reflects the weak labour demand – but it could also reflect the implementation of the Youth Guarantee, which probably has driven the young outside from labour market into PES. The unemployment spells of the young are still short and they have not prolonged during the last years.

Recent Employment and Entrepreneurship Studies

Antti Eronen, Valtteri Härmälä, Signe Jauhiainen, Hanna Karikallio, Risto Karinen, Antti Kosunen, Jani-Petri Laamanen and Markus Lahtinen (2014). Employment of Immigrants and the role of active labour market policy measures. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 6/2014.

The main objective of this study is to research the employment of immigrants. The study focuses on participation in integration programme and other employment services. Micro-level register data from 2000 to 2010 and interview-based qualitative data are used in this study.

The differences in employment between different immigrant groups are significant.

For example, there is a statistical relationship between nationality and employment probability. In general, employment among immigrants begins to decline at very early age – already after 37 years of age.

The gender differences in employment probability are significant as well. Employment among men is higher than among women. However, women's employment improves faster than men's during person's residency in Finland. The growth of men's employment is slow after the first few years in the country, whereas employment among women is growing faster and longer.

There are significant differences in employment between different labour market services. In general, employment proportion is at the highest level after the services that are closest to the work life. This result may partly be caused by the differences in the goals of the services and in the participants' backgrounds.

The interviews are utilized in studying the TE offices ability to serve immigrant customers. The heterogeneity of this customer group is a challenge for the TE offices. In particular, there are problems that concern the identification of previous education and work experience. Also, the arrangement of services for customers, who arrive to TE office for the first time after their integration period, is problematic. Waiting time from job seeker's registration to the first service has been long. However, waiting time has slightly decreased during the research period.

TE offices seek to link services to each other in order to form a meaningful and cohesive set of measures that eventually leads to labour market participation. However, in this study such interlinked sets of services could not be identified. The long term impact of labour policy reform of 2013 on TE office's ability to organize services for the immigrant customer remains unclear. However, in a short run, the effects have been negative.

Timo Spangar, Robert Arnkil, Anita Keskinen, Marjatta Vanhalakka-Ruoho, Heli Heikkilä and Sari Pitkänen (2013). Making movement in the guidance process visible. The employment radar and guidance services of the Finnish PES. A prototype for a new monitoring and assessment system. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 32/2013.

The goal of the study was to lay a foundation for a new monitoring and assessment system

for guidance services within the PES of Finland. The study was funded by the Ministry of Employment and the Economy. The study was carried by a consortium coordinated by PhD Timo Spangar (Spangar Negotiations Co) with Psyc.Lic Robert Arnkil (Arnkil Dialogues Co), Psyc.Lic. Anita Keskinen (Aksessio Co), professor Marjatta Vanhalakka-Ruoho of University of Eastern Finland, MSc Heli Heikkilä of the Finnish Institute of Occupational Health, and MSc Sari Pitkänen as members of the consortium. Professor Bill Borgen from Canada and Dr Peter Plant from Denmark have acted as partners of the project.

The outcome of the research is a prototype for monitoring and assessment of the PES guidance services suggested to be put in practice from the beginning of the year 2014. The prototype has two parts: First, a new monitoring and assessment method – Employment Radar is suggested. Second, a new infrastructure for analysing and interpreting the data produced by the Employment Radar is proposed.

Visually the Employment Radar is represented as radar where 8 dimensions, identified by the research team as crucial for clients' development in regard with working life and tested in real client work are present. The radar also includes as the 9th dimension a "wild card" – an optional extra dimension specific for an individual client. The employment radar carried out by the client at the beginning of the guidance process (the idiographic level) and second time at a later phase of the process constitutes a basis for summaries at group (the nomothetic) level. The idiographic level qualitative data may thus be turned into nomothetic data. The movement taking place at the individual level during the counselling process thus becomes visible and transparent also at the group level as well as at the management level.

The use and implementation of the Employment Radar prerequisites at the same time multi-level interactive structures to be created for the steering and management level of the client work. The different management levels now face challenges specific to each level. The data gotten by the Employment Radar can be used in addition to the other data. The current report includes an outline how the Employment Radar and the summaries made on it can be included in the rhythm of the everyday work in the PES.

The Employment Radar emerged through regional pilots carried out in North Karelia, North Savo and Pirkanmaa where the Employment Radar was tested in client work. The prototype also constitutes a crucial link with the Employment Service Reform now underway in the Finnish PES. The prototype strengthens the client centeredness of the employment services at large. By implication, the study thus has close links with the international debate on developing more viable ways of studying the effectiveness of counselling by improving the methods for monitoring of the guidance processes. Better monitoring and assessment system enables positioning the guidance on the agenda of social policies, in particular the employment policies.

Tommi Ålander, Keimo Sillanpää, Sirpa Korhonen and Ville Manninen (2013). Security for change through cooperation – A study on the effectiveness and functionality of the operations model of change security. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 34/2013.

The operations model of change security has been created for the purpose of promoting transfer from one job to another that is as flexible as possible in connection with redundancies for economic or productional reasons. The goal of change security for situations related to terminations is therefore to help the person who has been terminated find a new job faster and easier. The operational model of change security was taken into use in 2005 and it was expanded in 2009 to be better applicable to those working on fixed-term contracts and to those who have been or are temporarily laid off for 180 days.

There was a need to get researched outside information about the time after the expansion of change security. The questions in the study target the functionality and effectiveness of change security from various points of view. Information on effectiveness needed to be examined through control groups as well. The study was implemented according to a multifaceted and multi-method point of view, and carrying out the study were a total of four different researchers. The research material comprised statistical and registry material, as well as research material that had been collected by the researchers themselves. The significant registry material is formed by data from the information system of the Employment and Economic Development Offices (URA) and the merging of the data with Statistics Finland's data on

full-time work. In the study, key examples of the material collected by the researchers involved information received through the method of asking questions and interviews.

The overall picture relayed through the investigation on the operations model is possible. The operations model is fundamentally good and workable, and with its help shifting from one job to another has been facilitated well and relatively quickly. With the help of change security there has also been success in helping people within the framework of change security benefit from various kinds of measures. The proportions of those left outside the labour force are therefore marginal. The expansion of change security to

those who have been temporarily laid off and those on fixed-term contracts has also been fruitful and well-founded. Change security has been linked with a working method that often emerges: tight corporate cooperation extending to companies' personnel has made it possible to individually address the needs and future paths of people who are made redundant fairly often.

Development targets are linked with the change security operations model. Challenges include the adequacy of resources of the employment and economic development administration for active guidance work and deepening partnerships, especially with regional corporate services.

KUVIOIDEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan ..	5*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan.....	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina.....	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Palveluissa olevat	13*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2013, työvoimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks).....	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different services	13*
18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2013, according to the Labour Force Survey	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO**VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

	Sivu
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus).....	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus).....	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ...	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain.....	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan.....	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES**POPULATION AND LABOUR FORCE**

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex.....	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity.....	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification).....	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work.....	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment.....	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpai- kat	40*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies	40*

TYÖVOIMAPOLIITTISET TOIMENPITEET

21. Palveluissa olevat	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

LABOUR MARKET POLICY MEASURES

21. Participants in different services	41*
22. Labour market training	42*
23. Unemployment security	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa	45*

INTERNATIONAL STATISTICS

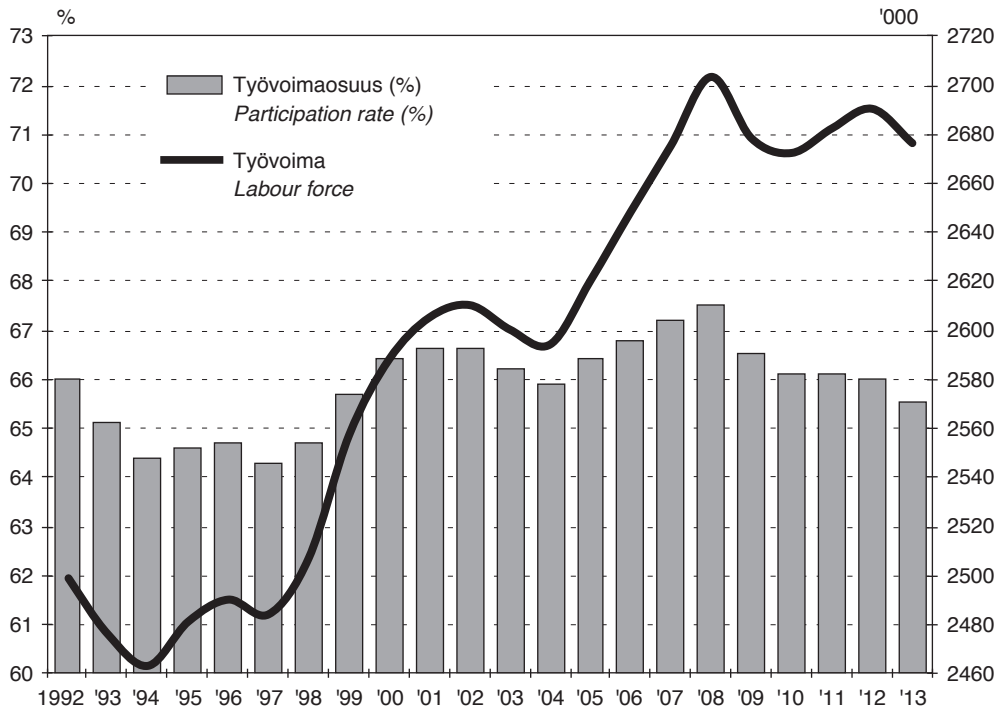
24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain	46*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ELY-keskusalueittain	49*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä ELY-keskusalueittain	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin ELY-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä ELY-keskusalueit- tain	55*

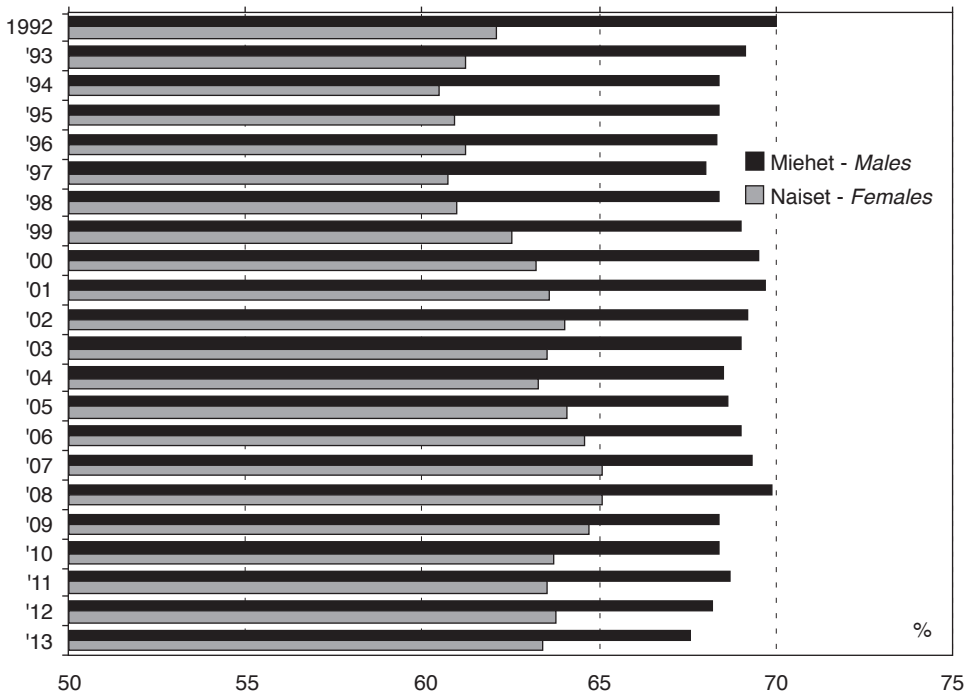
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by administrative district	55*

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

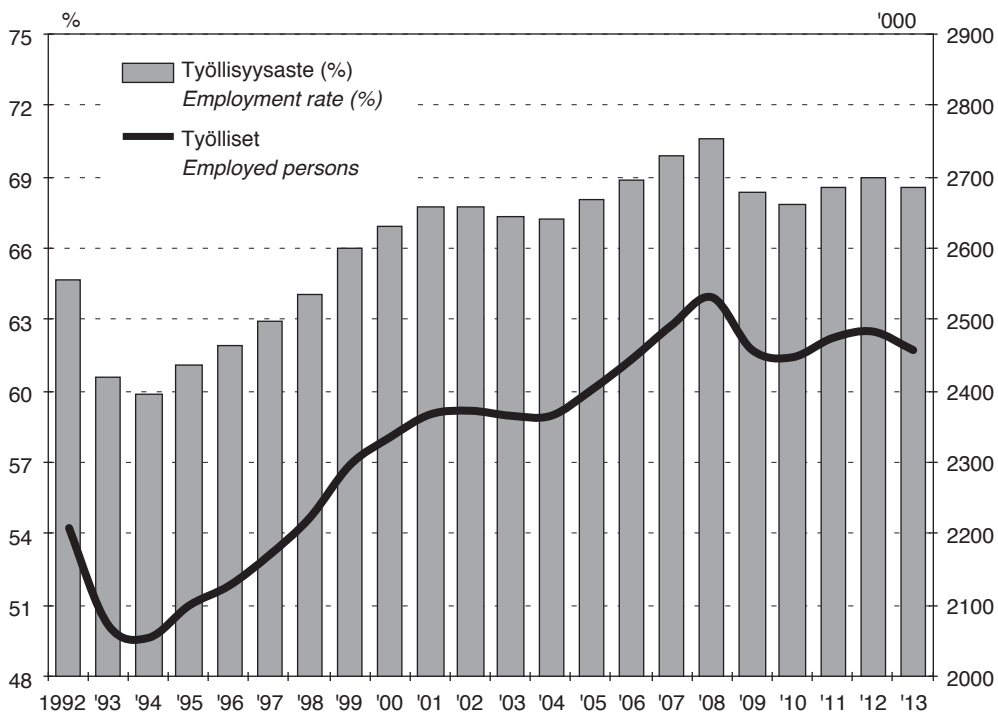
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

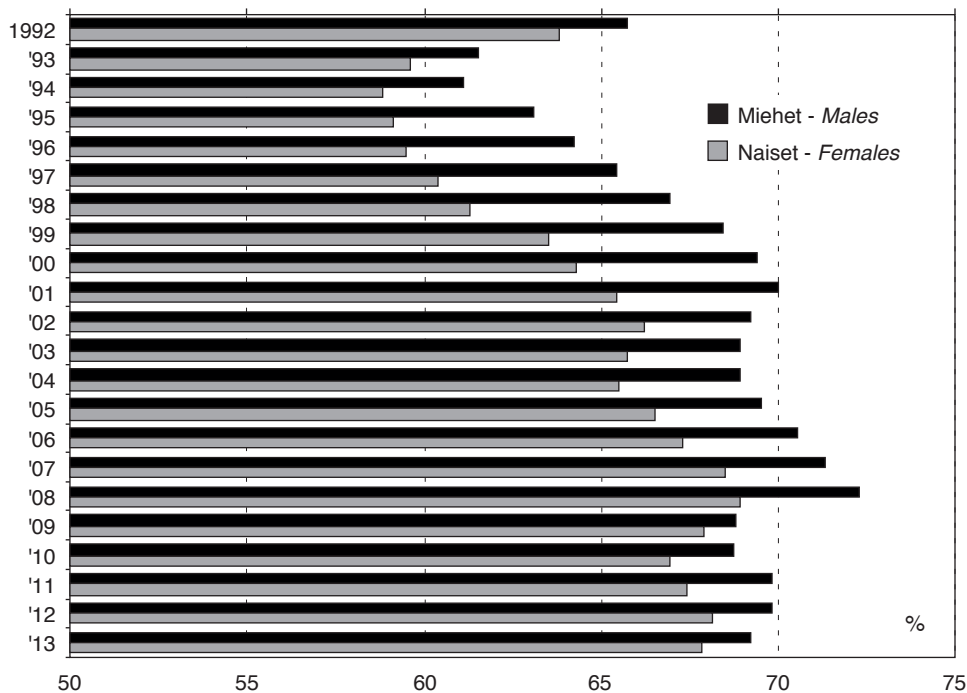
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

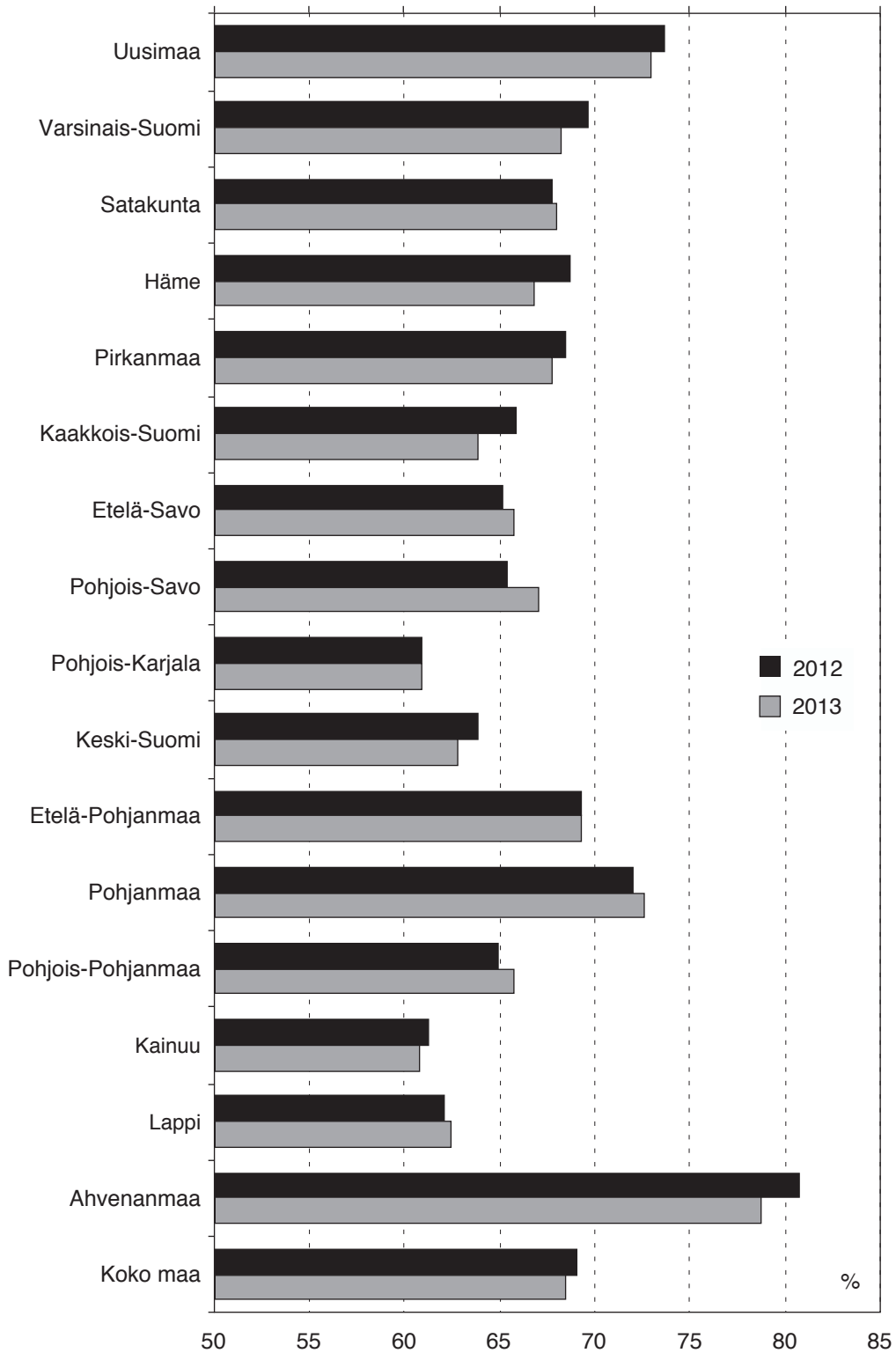
Chart 3. Employed persons and employment rates

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

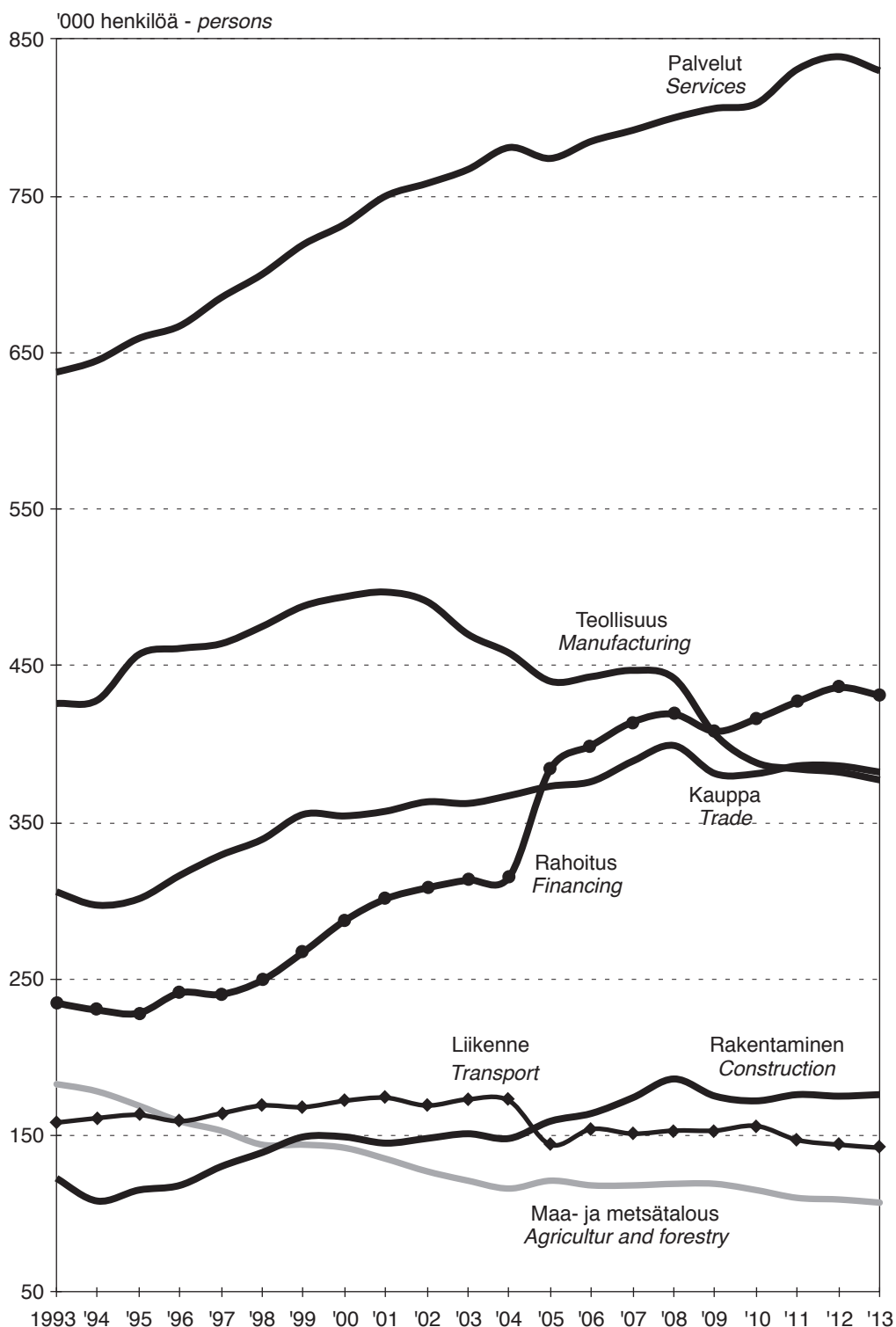
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

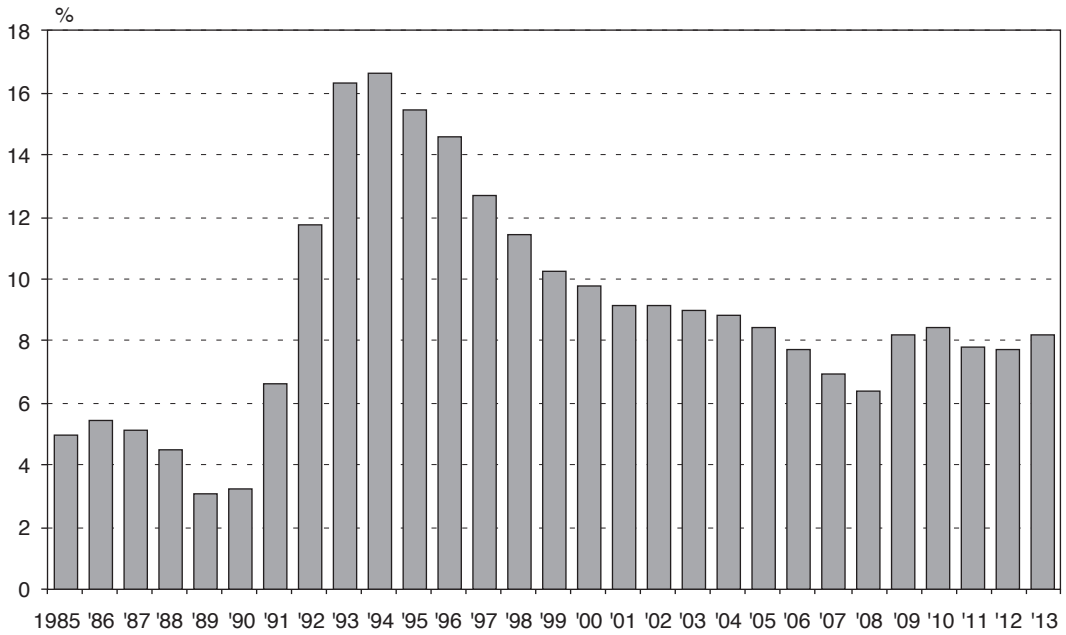

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

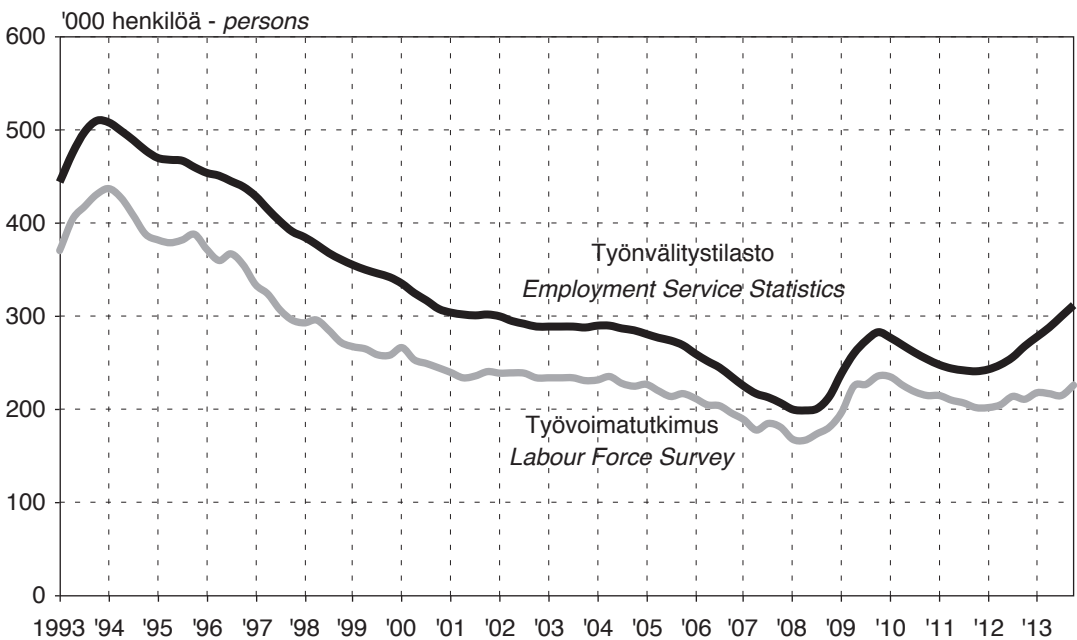
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

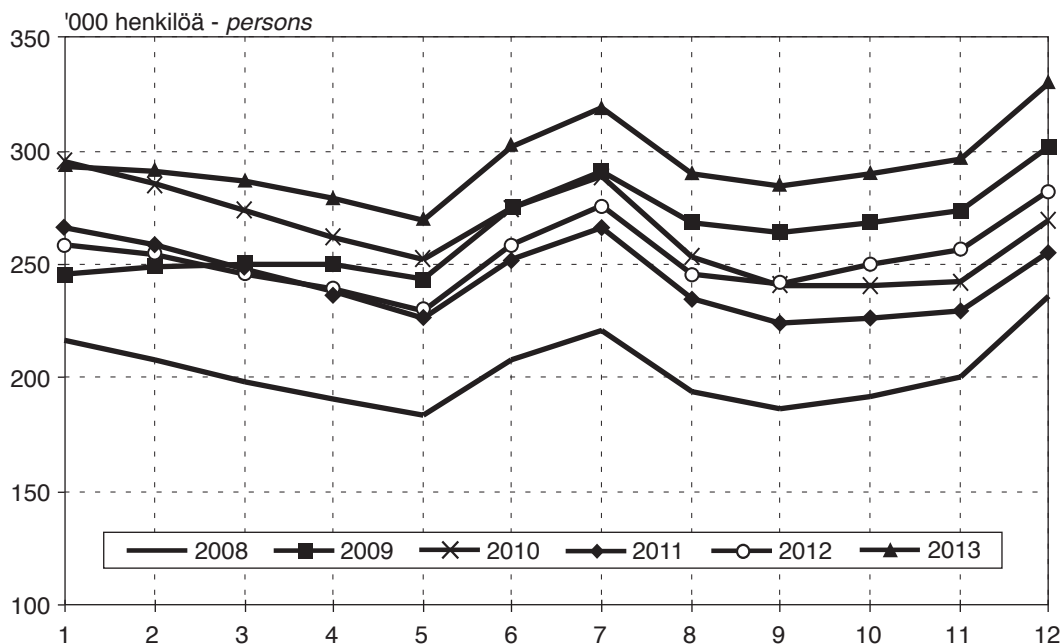
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

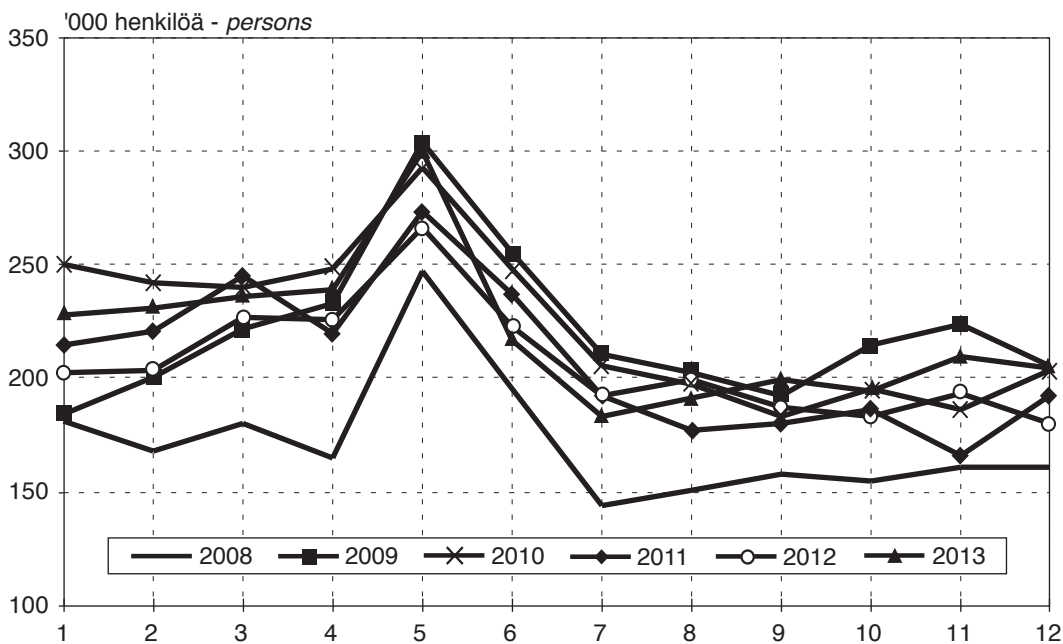
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

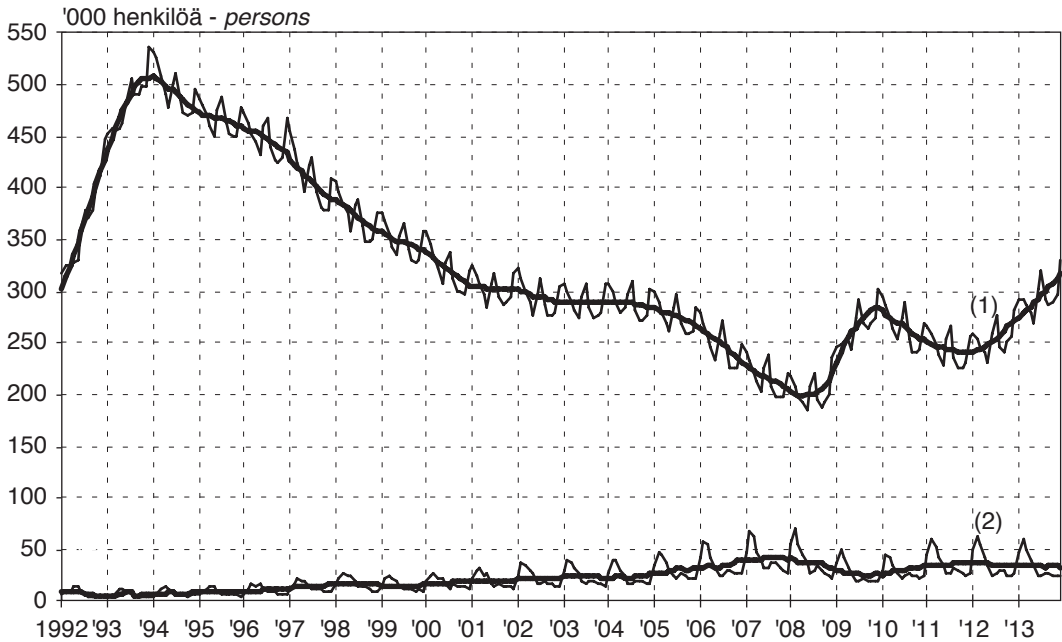
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
 Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

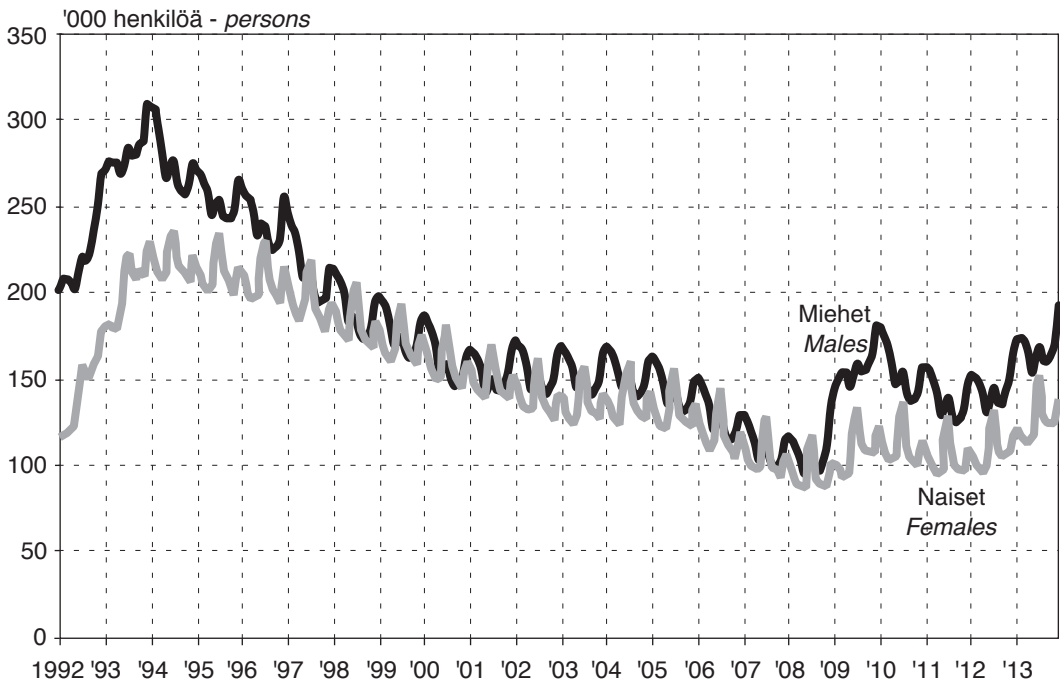
Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

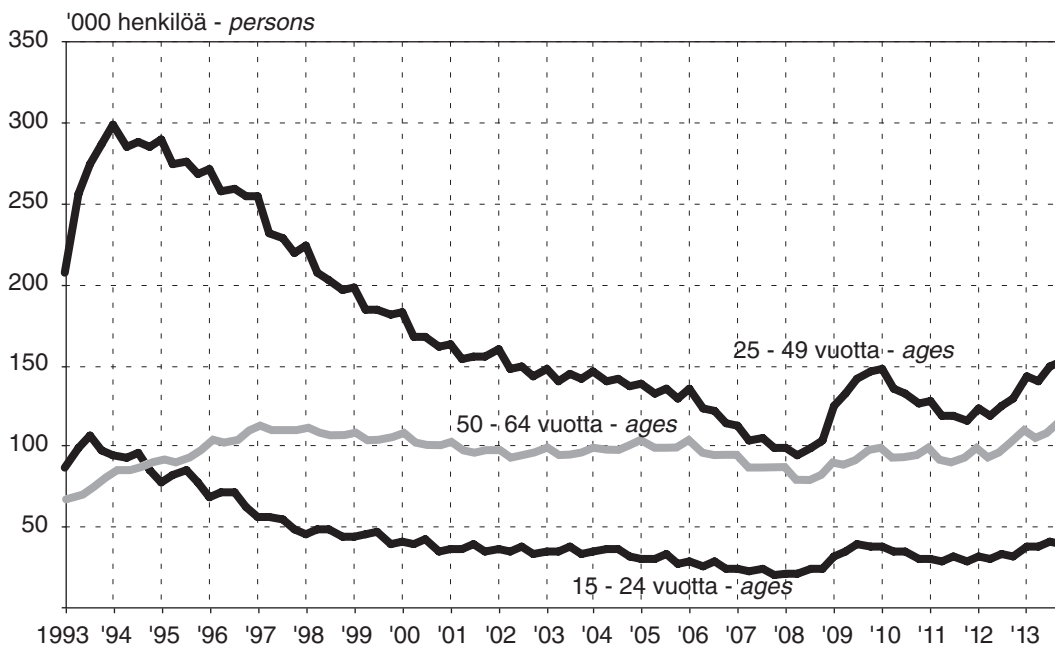

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

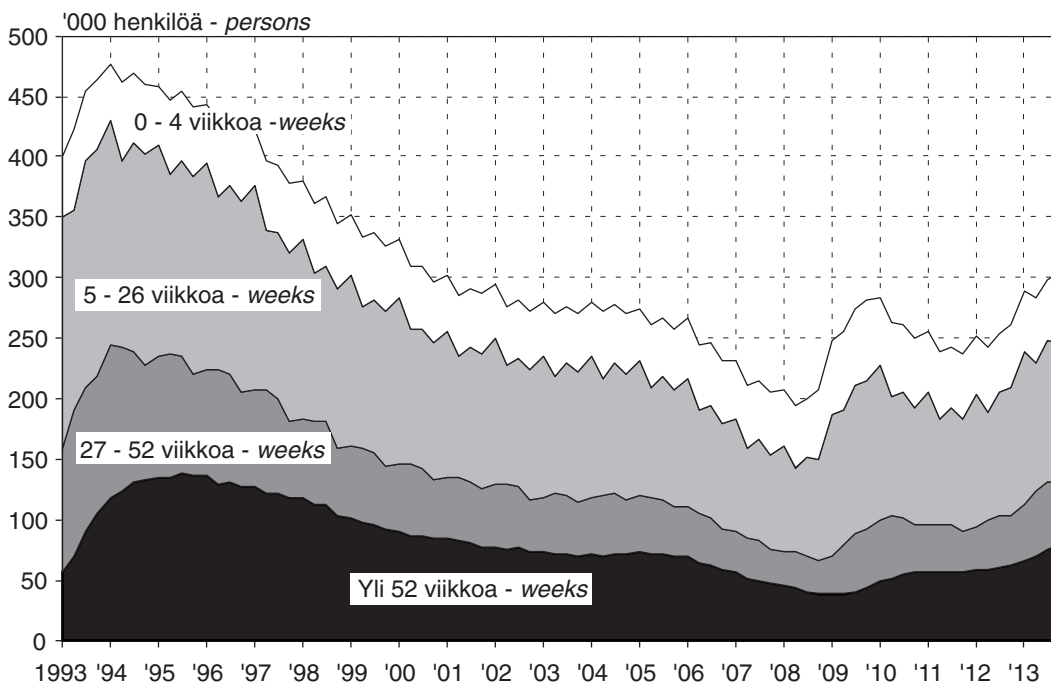
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

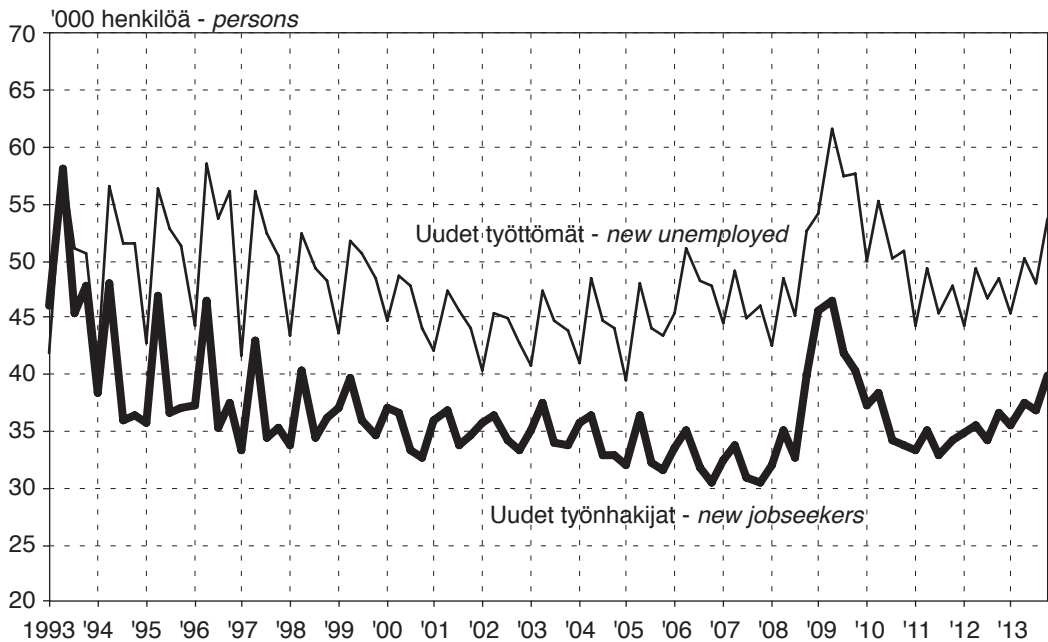

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
 Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

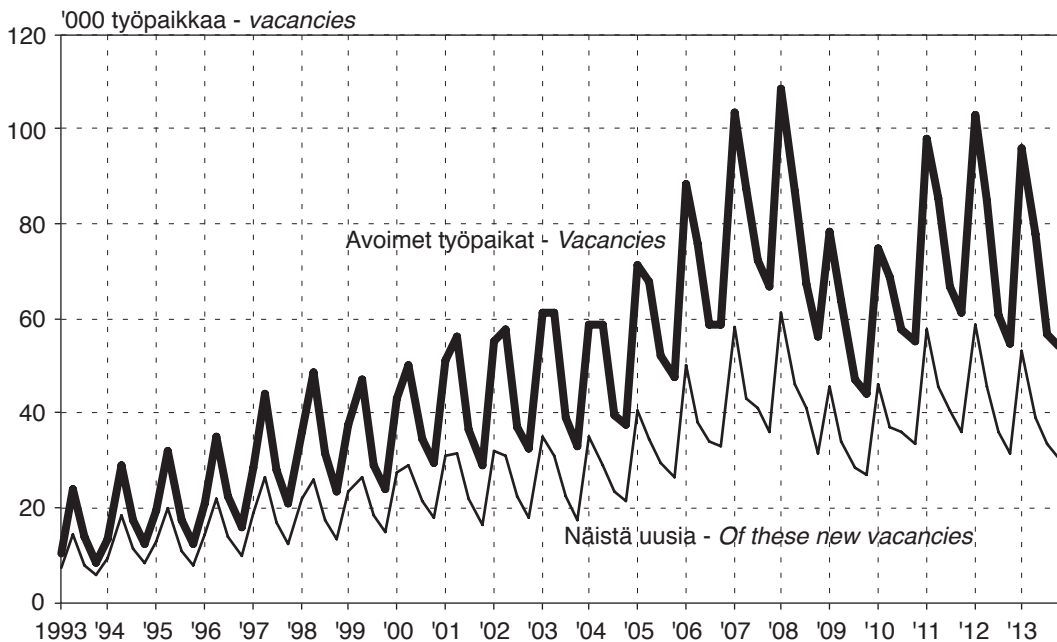
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
 Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto
 Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

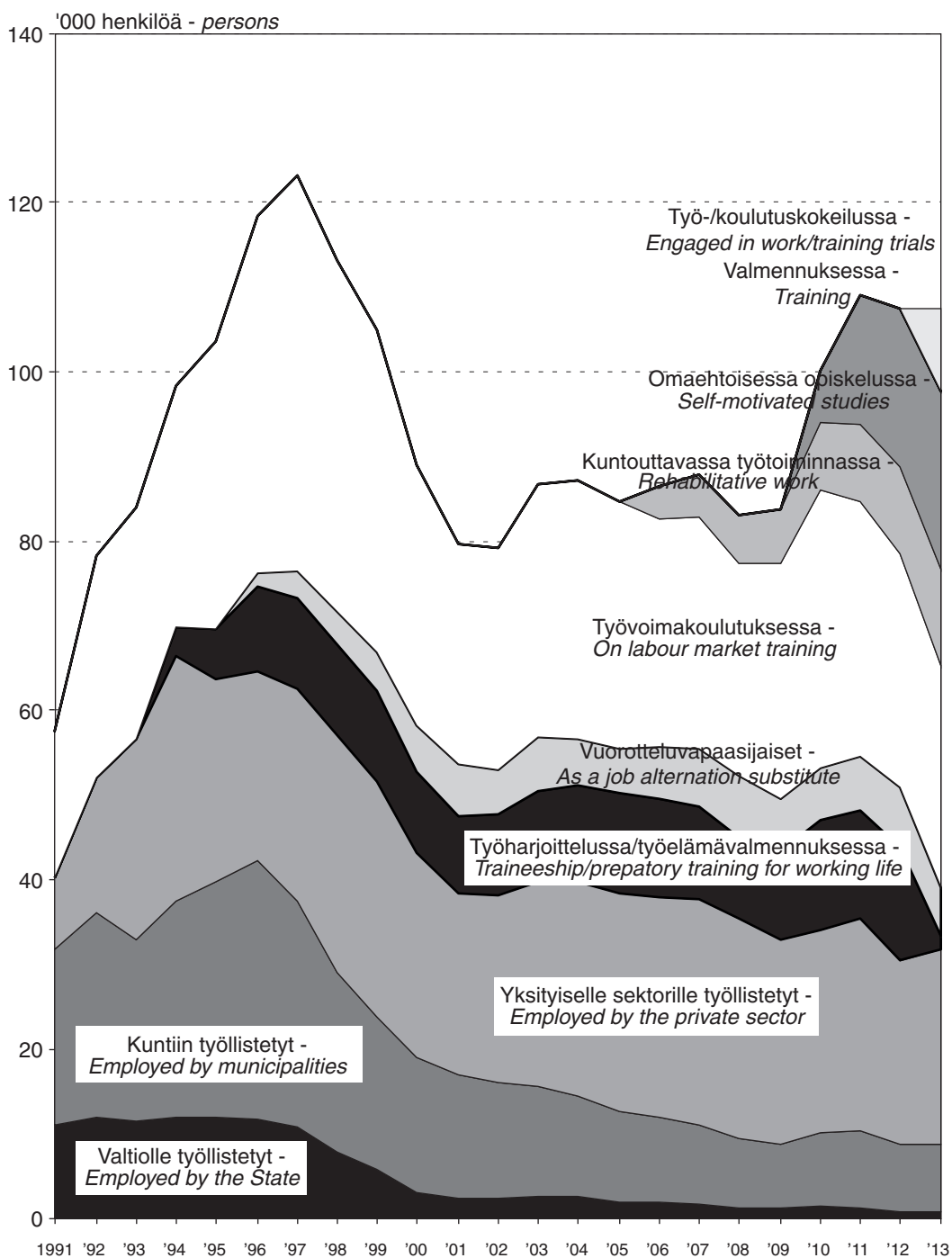

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat

Chart 17. Number of persons participating services included in the activation rate

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

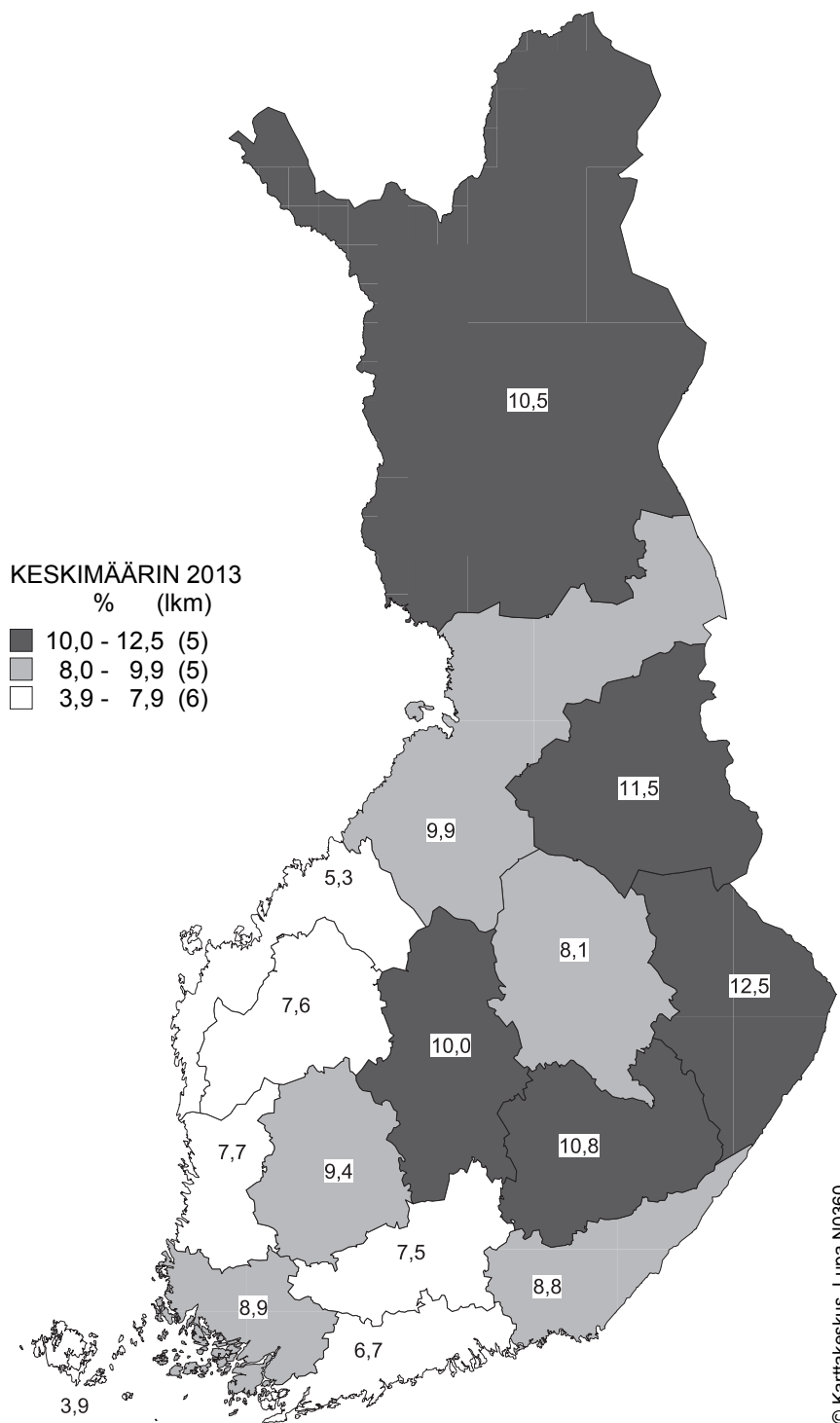
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

© Karttakeskus, Lupa N0360.

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2013
 Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2013

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999	331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000	332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001	331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002	326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003	322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004	318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005	319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006	323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007	328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008	333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009	334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010	334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011	330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012	325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013	317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2012 I	327	333	345	340	322	338	375	372	383	395	538	4 070
2012 II	325	335	343	341	324	336	375	371	382	393	546	4 073
2012 III	324	336	343	342	326	333	374	371	381	392	554	4 076
2012 IV	322	339	342	344	328	329	374	371	380	391	561	4 080
2013 I	320	340	341	345	331	326	373	371	379	389	567	4 083
2013 II	317	340	341	347	333	322	372	373	378	387	575	4 085
2013 III	315	341	340	348	336	319	371	373	376	385	583	4 087
2013 IV	315	341	340	350	339	317	370	375	374	383	589	4 091
Miehet - Male												
1998	167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999	169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000	171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001	170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002	167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2003	162	170	165	161	191	190	194	210	187	130	198	1 959
2004	163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2005	165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2006	168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2007	172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2008	173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2009	169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2010	167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2011	167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2012	164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2013	159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2012 I	166	172	178	174	162	175	188	188	187	197	252	2 038
2012 II	163	175	179	173	167	170	189	187	189	193	256	2 040
2012 III	165	173	173	178	167	169	190	185	187	194	260	2 041
2012 IV	163	176	173	179	171	165	189	186	183	197	263	2 044
2013 I	165	173	177	176	169	166	189	186	182	196	266	2 045
2013 II	158	179	176	177	170	165	190	185	183	193	270	2 046
2013 III	156	181	177	176	167	168	190	184	181	193	273	2 047
2013 IV	157	179	177	177	165	170	187	187	183	190	277	2 050
Naiset - Female												
1998	161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999	162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000	161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001	161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002	160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003	159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004	156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005	154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006	155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007	156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008	160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009	165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010	167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011	163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012	160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013	158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2012 I	162	161	167	167	160	163	187	184	197	198	287	2 032
2012 II	162	160	165	169	157	166	186	185	193	200	291	2 033
2012 III	159	164	169	164	158	164	185	186	193	198	294	2 035
2012 IV	160	163	169	165	157	165	185	185	197	193	298	2 037
2013 I	155	167	165	169	162	160	184	186	196	193	301	2 038
2013 II	159	161	165	169	164	157	182	188	194	194	305	2 039
2013 III	159	160	163	172	169	151	180	190	195	192	308	2 040
2013 IV	158	162	163	173	173	147	183	187	191	193	312	2 041

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74-vuotias väestö	Työvoima - Labour force			Työvoimaan kuulumattomat - Persons not in labour force		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
Year and quarter	Population from 15 to 74 years	Total	Employed	Unemployed	Total	Students	Performing domestic work
1 000 henkilöä - persons							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411
2010 I	4 037	2 632	2 388	244	1 405
2010 II	4 041	2 748	2 485	263	1 293
2010 III	4 046	2 686	2 490	195	1 360
2010 IV	4 050	2 621	2 426	195	1 429
2011 I	4 053	2 635	2 408	227	1 418
2011 II	4 057	2 761	2 517	244	1 296
2011 III	4 060	2 697	2 514	183	1 364
2011 IV	4 065	2 637	2 456	181	1 428
2012 I	4 070	2 644	2 432	211	1 426
2012 II	4 073	2 762	2 524	238	1 311
2012 III	4 076	2 721	2 529	193	1 354
2012 IV	4 080	2 633	2 448	185	1 447
2013 I	4 083	2 640	2 408	232	1 444
2013 II	4 085	2 758	2 506	252	1 327
2013 III	4 087	2 681	2 490	191	1 406
2013 IV	4 091	2 625	2 422	203	1 466

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmämuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013	99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676
2012 I	76	215	282	285	284	306	345	323	301	179	50	2 644
2012 II	143	250	286	289	283	307	341	324	305	180	55	2 762
2012 III	107	241	286	288	292	300	342	326	306	180	55	2 721
2012 IV	74	217	274	287	291	297	342	321	299	180	52	2 633
2013 I	79	220	273	287	292	293	340	324	299	182	52	2 640
2013 II	146	254	288	288	290	290	338	328	300	182	54	2 758
2013 III	94	238	284	290	291	286	333	328	299	182	56	2 681
2013 IV	78	214	278	291	291	286	332	326	295	179	56	2 625
Miehet - Male												
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
2009	43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2012 I	30	115	153	159	151	158	173	162	142	91	32	1 367
2012 II	64	132	158	161	154	156	174	162	147	92	34	1 434
2012 III	47	124	153	162	158	155	174	162	145	89	35	1 403
2012 IV	29	112	147	164	162	153	173	160	138	97	32	1 366
2013 I	28	110	151	160	157	152	172	160	138	95	32	1 355
2013 II	65	134	159	162	158	152	172	163	142	92	33	1 432
2013 III	41	127	157	160	157	155	172	160	140	91	36	1 394
2013 IV	31	110	153	160	151	155	169	163	137	89	35	1 353
Naiset - Female												
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2012 I	46	100	128	126	133	148	171	161	159	88	18	1 277
2012 II	79	118	128	128	129	151	167	162	158	88	21	1 329
2012 III	60	117	134	126	135	145	168	163	161	91	19	1 318
2012 IV	46	106	127	124	129	144	169	161	160	83	20	1 267
2013 I	50	110	121	128	135	141	168	164	161	87	20	1 285
2013 II	80	120	130	126	133	138	166	165	159	90	21	1 327
2013 III	54	111	126	130	134	132	162	168	159	91	20	1 287
2013 IV	48	104	125	130	141	131	163	163	157	90	21	1 273

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age											
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	28,2	63,9	81,2	86,2	90,0	90,5	89,2	84,5	60,5	20,9	72,4	64,7
1999	32,6	66,2	83,0	87,3	90,0	90,9	89,2	85,0	62,4	23,1	73,6	65,7
2000	33,3	68,2	82,9	87,0	89,8	91,1	90,0	85,6	66,2	24,7	74,2	66,4
2001	32,7	68,4	83,4	87,2	90,2	90,7	89,3	86,2	70,0	26,8	74,5	66,6
2002	32,4	67,5	85,0	87,6	89,9	90,3	89,1	85,7	71,6	27,5	74,5	66,6
2003	30,8	67,1	83,6	87,1	88,6	90,5	89,1	85,2	71,7	28,5	74,0	66,2
2004	29,9	65,5	82,9	86,9	88,2	90,8	89,8	85,0	71,4	30,5	73,8	65,9
2005	29,9	67,5	84,1	86,3	88,7	90,0	90,5	85,8	70,9	34,9	74,3	66,4
2006	30,7	68,7	83,7	86,5	88,5	91,0	90,3	86,1	73,0	38,9	74,7	66,8
2007	32,7	70,9	84,3	87,1	89,1	91,1	90,2	86,2	73,3	40,8	75,1	67,2
2008	32,6	71,2	84,7	87,5	90,1	90,8	90,6	87,4	75,0	42,8	75,5	67,5
2009	30,0	68,5	83,4	87,4	89,8	91,0	90,3	87,2	76,8	41,2	74,5	66,5
2010	28,7	67,8	82,8	85,3	88,4	90,8	90,1	87,3	78,1	43,1	74,1	66,1
2011	29,3	68,7	83,0	84,9	88,9	90,8	90,6	87,5	78,1	44,3	74,5	66,1
2012	30,8	68,7	82,1	84,0	88,5	90,5	91,4	87,0	79,3	45,7	74,8	66,0
2013	31,4	68,0	82,4	83,2	87,0	89,9	90,4	87,5	79,2	47,0	74,7	65,5
2012 I	23,1	64,5	81,6	83,6	88,2	90,5	91,8	86,9	78,4	45,3	73,5	65,0
2012 II	44,0	74,7	83,2	84,6	87,4	91,3	91,0	87,1	79,8	45,8	76,8	67,8
2012 III	32,9	71,6	83,6	84,1	89,8	90,1	91,5	87,7	80,3	45,8	75,7	66,8
2012 IV	23,1	64,2	80,0	83,6	88,6	90,2	91,5	86,3	78,7	46,0	73,3	64,5
2013 I	24,6	64,7	79,9	83,2	88,2	89,7	91,1	87,1	78,9	46,9	73,6	64,6
2013 II	45,9	74,6	84,6	83,1	87,1	90,0	90,7	88,1	79,5	47,0	77,1	67,5
2013 III	29,9	69,8	83,4	83,4	86,5	89,7	89,9	87,8	79,5	47,4	74,9	65,6
2013 IV	24,9	62,8	81,7	83,1	86,0	90,2	89,8	86,9	78,7	46,8	73,4	64,2
Miehet - Male												
1998	26,5	67,1	88,0	92,5	94,0	92,1	90,0	84,0	61,5	24,2	75,1	68,4
1999	30,9	68,5	89,9	93,5	93,5	92,7	89,5	84,9	62,6	24,9	75,9	69,0
2000	30,3	71,0	89,5	94,0	93,6	92,1	90,1	85,7	65,8	28,1	76,4	69,5
2001	29,7	70,9	89,7	94,0	94,6	92,1	89,4	86,2	69,4	30,0	76,6	69,7
2002	28,2	69,9	89,6	93,7	93,0	92,3	89,4	85,5	71,4	30,5	76,2	69,2
2003	27,5	68,4	89,2	93,7	92,3	92,1	89,4	84,6	71,3	32,3	75,9	69,0
2004	27,2	66,7	90,0	92,8	93,2	92,3	89,7	83,6	70,4	32,8	75,5	68,5
2005	27,1	68,3	89,6	92,6	93,2	91,8	90,3	84,8	69,3	37,6	75,7	68,6
2006	28,1	70,2	89,3	92,9	92,9	92,4	90,0	84,8	71,2	41,5	76,2	69,0
2007	28,8	72,5	88,7	94,0	93,3	92,5	90,2	84,6	71,3	43,2	76,4	69,3
2008	28,8	72,5	89,9	94,4	94,0	92,7	90,7	86,2	74,1	45,1	77,0	69,9
2009	25,5	68,6	88,1	93,3	94,1	92,4	90,3	86,2	74,9	41,9	75,6	68,4
2010	24,6	68,6	88,1	93,0	92,5	92,4	90,3	87,1	76,2	44,4	75,7	68,4
2011	25,7	69,0	88,3	93,1	93,5	92,3	90,9	87,8	77,1	46,0	76,3	68,7
2012	25,8	69,5	86,8	91,7	93,6	91,7	92,1	86,6	76,7	47,2	76,2	68,2
2013	26,0	67,5	87,7	90,9	92,8	91,7	90,6	87,0	76,2	47,6	76,0	67,6
2012 I	18,1	66,9	85,9	91,3	93,4	90,6	92,2	86,5	76,0	46,2	74,7	67,1
2012 II	39,1	75,5	88,1	93,1	92,2	91,7	92,3	86,7	77,8	47,8	78,4	70,3
2012 III	28,5	72,0	88,1	90,8	94,4	91,8	92,0	87,4	77,3	45,7	76,8	68,8
2012 IV	17,6	63,6	85,1	91,6	94,4	92,8	91,8	85,8	75,8	49,0	74,9	66,8
2013 I	17,2	63,8	85,7	90,6	93,0	91,2	91,2	86,0	75,6	48,5	74,4	66,2
2013 II	41,3	74,4	90,2	91,6	93,1	92,1	90,6	88,1	77,3	47,8	78,7	70,0
2013 III	26,1	70,4	88,8	90,7	93,9	92,1	90,2	86,9	77,2	47,1	76,6	68,1
2013 IV	19,6	61,2	86,2	90,6	91,2	91,4	90,3	86,9	74,9	46,8	74,3	66,0
Naiset - Female												
1998	29,8	60,5	74,0	79,8	85,8	88,8	88,4	84,9	59,5	17,9	69,7	61,0
1999	34,4	63,8	75,6	80,9	86,4	89,0	89,0	85,1	62,3	21,4	71,2	62,5
2000	36,5	65,3	76,0	79,8	85,8	89,9	89,9	85,5	66,6	21,5	72,0	63,2
2001	35,9	65,7	76,4	80,5	85,5	89,3	89,2	86,3	70,6	23,6	72,4	63,6
2002	36,7	65,0	79,9	81,3	86,4	88,4	88,9	85,9	71,8	24,5	72,8	64,0
2003	34,1	65,8	77,8	80,2	84,8	88,9	88,8	85,9	72,2	25,0	72,1	63,5
2004	32,8	64,2	75,4	80,8	83,1	89,1	89,9	86,4	72,4	28,5	72,0	63,3
2005	32,9	66,8	78,3	79,9	84,2	88,2	90,7	86,9	72,5	32,4	72,8	64,1
2006	33,6	67,3	77,5	80,2	84,0	89,6	90,6	87,4	74,8	36,4	73,3	64,6
2007	36,9	69,2	79,4	80,1	84,7	89,6	90,2	87,7	75,3	38,6	73,8	65,1
2008	36,7	69,9	79,2	80,3	86,0	88,9	90,5	88,5	75,9	40,6	73,9	65,1
2009	34,6	68,5	78,3	81,2	85,3	89,6	90,3	88,3	78,7	40,6	73,5	64,7
2010	32,9	66,9	77,1	77,5	84,4	89,1	89,9	87,5	79,9	41,9	72,5	63,7
2011	33,0	68,3	77,1	76,7	84,0	89,2	90,4	87,3	79,1	42,7	72,6	63,5
2012	35,9	67,9	77,2	75,8	83,1	89,3	90,8	87,4	81,8	44,3	73,4	63,8
2013	36,8	68,5	76,7	75,2	81,1	87,9	90,1	88,0	81,9	46,5	73,4	63,4
2012 I	28,3	62,0	77,0	75,6	82,9	90,4	91,4	87,3	80,8	44,5	72,2	62,9
2012 II	49,0	73,8	78,0	75,9	82,2	90,8	89,7	87,6	81,7	43,8	75,1	65,3
2012 III	37,6	71,1	79,0	76,8	84,9	88,5	90,9	88,0	83,2	45,9	74,6	64,8
2012 IV	28,6	64,7	74,8	75,0	82,4	87,5	91,1	86,8	81,4	43,0	71,7	62,2
2013 I	32,5	65,6	73,8	75,5	83,3	88,1	91,0	88,3	81,9	45,1	72,8	63,0
2013 II	50,5	74,8	78,7	74,3	80,9	87,7	90,7	88,0	81,7	46,3	75,3	65,1
2013 III	33,7	69,1	77,6	75,8	79,2	87,1	89,5	88,6	81,8	47,6	73,2	63,1
2013 IV	30,2	64,5	76,7	75,4	81,0	88,8	89,3	87,0	82,4	46,9	72,4	62,3

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2009 I	2 448	115	586	1 738
2009 II	2 497	122	592	1 772
2009 III	2 476	121	586	1 760
2009 IV	2 408	117	560	1 723
2010 I	2 388	115	543	1 719
2010 II	2 485	116	573	1 787
2010 III	2 490	120	573	1 787
2010 IV	2 426	110	554	1 751
2011 I	2 408	110	534	1 755
2011 II	2 517	112	567	1 827
2011 III	2 514	114	583	1 805
2011 IV	2 456	106	556	1 783
2012 I	2 432	104	543	1 775
2012 II	2 524	111	568	1 836
2012 III	2 529	116	568	1 833
2012 IV	2 448	106	550	1 781
2013 I	2 408	100	541	1 756
2013 II	2 506	115	565	1 817
2013 III	2 490	111	561	1 806
2013 IV	2 422	104	544	1 766

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	82	466	676
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2009 I	1 247	82	468	692
2009 II	1 275	87	471	714
2009 III	1 272	85	465	716
2009 IV	1 225	82	442	697
2010 I	1 220	81	429	704
2010 II	1 277	83	453	735
2010 III	1 291	84	452	745
2010 IV	1 249	80	440	721
2011 I	1 243	80	424	732
2011 II	1 306	82	460	759
2011 III	1 297	82	472	737
2011 IV	1 266	79	445	737
2012 I	1 246	74	440	726
2012 II	1 300	81	455	761
2012 III	1 302	86	457	754
2012 IV	1 260	82	443	732
2013 I	1 224	75	431	713
2013 II	1 288	84	455	745
2013 III	1 291	83	457	746
2013 IV	1 243	78	436	725

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2009 I	1 201	33	118	1 047
2009 II	1 222	36	120	1 059
2009 III	1 204	36	121	1 042
2009 IV	1 182	35	117	1 026
2010 I	1 169	34	114	1 012
2010 II	1 208	33	120	1 048
2010 III	1 199	36	120	1 037
2010 IV	1 177	30	113	1 028
2011 I	1 165	30	110	1 020
2011 II	1 211	30	107	1 068
2011 III	1 217	32	111	1 068
2011 IV	1 190	27	111	1 047
2012 I	1 186	30	102	1 048
2012 II	1 225	30	113	1 073
2012 III	1 227	30	111	1 080
2012 IV	1 187	25	105	1 052
2013 I	1 184	25	110	1 042
2013 II	1 219	31	110	1 071
2013 III	1 200	28	104	1 063
2013 IV	1 179	26	107	1 042

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Kaikki toimialat Employed persons total	Maatalous Agriculture	Metsätalous Forestry	Teollisuus Manufacturing	Jatkuu -Continued
					Talonrakennus Construction of buildings
1 000 henkilöä - persons					
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	2 097	425	79	541	122
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	261	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	2 431	197	41	553	145
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	93	23	458	115
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2011	2 474	80	31	384	157
2012	2 483	78	31	382	155
2013	2 457	76	31	377	156
2009 I	2 448	87	28	414	148
2009 II	2 497	92	30	415	154
2009 III	2 476	87	34	407	157
2009 IV	2 408	86	31	388	151
2010 I	2 388	85	30	382	141
2010 II	2 485	83	33	401	151
2010 III	2 490	88	32	390	162
2010 IV	2 426	80	30	381	156
2011 I	2 408	80	30	371	146
2011 II	2 517	81	31	386	163
2011 III	2 514	81	33	399	163
2011 IV	2 456	75	30	380	156
2012 I	2 432	75	29	376	149
2012 II	2 524	79	32	393	155
2012 III	2 529	83	33	386	159
2012 IV	2 448	76	30	373	155
2013 I	2 408	70	30	373	151
2013 II	2 506	83	32	388	158
2013 III	2 490	76	35	378	162
2013 IV	2 422	73	31	369	153

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Jatkoa -Continued					
	Maa- ja vesi-rakennus <i>Other construction</i>	Kauppa <i>Trade</i>	Liikenne <i>Transport</i>	Rahoitus- ja vakuutus <i>Financing, insurance</i>	Palvelukset <i>Services</i>	
	1 000 henkilöä - persons					
1966	72	300	143	..	369	
1967	74	303	140	..	379	
1968	72	306	141	..	389	
1969	67	305	146	..	412	
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385	
1971	53	298	160	84	400	
1972	54	305	166	90	421	
1973	54	326	167	99	449	
1974	56	334	170	109	466	
1975	58	329	177	118	480	
1976	57	333	173	117	486	
1977	54	320	170	117	506	
1978	52	313	174	117	517	
1979	53	318	179	120	542	
1980	48	328	184	127	562	
1981	51	326	184	130	581	
1982	50	326	180	136	616	
1983	43	337	177	135	646	
1984	40	343	180	148	664	
1985	41	355	186	156	681	
1986	43	355	183	160	690	
1987	41	348	182	177	710	
1988	43	354	182	190	724	
1989 ¹	42	388	178	262	684	
1990	39	395	179	268	681	
1991	39	364	175	263	679	
1992	36	325	165	250	663	
1993	33	305	158	234	637	
1994	28	297	161	230	645	
1995	28	301	163	228	659	
1996	30	316	159	241	667	
1997	29	329	164	240	685	
1998	32	339	169	249	700	
1999	32	355	168	267	719	
2000	27	354	172	287	732	
2001	30	357	174	301	750	
2002	31	363	169	308	758	
2003	33	362	173	313	767	
2004	33	367	172	315	781	
2005	18	373	144	384	774	
2006	18	376	154	399	785	
2007	19	389	151	414	792	
2008	21	399	153	419	800	
2009	23	381	153	408	806	
2010	20	381	156	416	809	
2011	19	386	147	427	832	
2012	20	386	144	436	839	
2013	20	382	142	431	830	
2009	I	24	381	154	404	799
	II	23	387	154	413	818
	III	22	386	151	411	812
	IV	21	371	154	402	796
2010	I	20	365	156	402	796
	II	21	394	162	423	808
	III	21	392	156	426	813
	IV	17	375	151	408	817
2011	I	17	368	149	416	822
	II	18	401	151	433	843
	III	21	395	146	430	834
	IV	20	379	144	433	828
2012	I	18	362	145	433	834
	II	20	400	141	444	851
	III	23	401	150	442	840
	IV	22	382	140	429	830
2013	I	18	377	140	421	818
	II	19	405	143	437	832
	III	21	387	148	430	841
	IV	21	362	139	438	826

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuustoittoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjäperheenjäsenet	
		Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt		
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	<i>Employers and unpaid family workers</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1966	2 159	1 524	896	628	635	
1967	2 114	1 533	883	650	581	
1968	2 073	1 529	888	641	544	
1969	2 097	1 569	905	664	528	
1970	2 126	1 626	930	696	500	
1971	2 123	1 639	916	723	484	
1972	2 118	1 672	906	766	446	
1973	2 164	1 750	938	812	414	
1974	2 229	1 826	967	859	403	
1975	2 221	1 846	939	907	375	
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437	
1977	2 232	1 823	925	886	395	
1978	2 200	1 812	921	880	374	
1979	2 256	1 865	953	901	375	
1980	2 328	1 930	991	928	379	
1981	2 353	1 962	988	966	375	
1982	2 377	1 990	968	1 014	377	
1983	2 390	2 004	961	1 040	386	
1984	2 413	2 035	960	1 073	378	
1985	2 437	2 077	957	1 117	360	
1986	2 431	2 071	941	1 127	359	
1987	2 423	2 051	919	1 130	372	
1988	2 431	2 062	912	1 148	368	
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395	
1990	2 504	2 116	914	1 199	388	
1991	2 375	2 012	832	1 177	363	
1992	2 206	1 862	738	1 120	344	
1993	2 071	1 742	679	1 054	329	
1994	2 054	1 722	671	1 041	332	
1995	2 099	1 773	696	1 068	325	
1996	2 127	1 803	692	1 098	324	
1997	2 170	1 845	695	1 141	323	
1998	2 222	1 905	727	1 170	317	
1999	2 296	1 975	745	1 225	321	
2000	2 335	2 016	749	1 264	319	
2001	2 367	2 060	767	1 289	307	
2002	2 372	2 068	758	1 307	304	
2003	2 365	2 061	748	1 310	304	
2004	2 365	2 064	733	1 328	301	
2005	2 401	2 098	736	1 360	303	
2006	2 444	2 129	746	1 382	314	
2007	2 492	2 178	761	1 413	314	
2008	2 531	2 207	764	1 437	324	
2009	2 457	2 123	697	1 419	334	
2010	2 447	2 120	682	1 431	328	
2011	2 474	2 143	695	1 439	331	
2012	2 483	2 146	697	1 442	337	
2013	2 457	2 127	678	1 443	330	
2009	I	2 448	2 114	686	1 422	334
	II	2 497	2 161	723	1 431	337
	III	2 476	2 145	722	1 416	331
	IV	2 408	2 071	657	1 408	336
2010	I	2 388	2 061	640	1 415	328
	II	2 485	2 159	701	1 450	327
	III	2 490	2 158	718	1 433	333
	IV	2 426	2 101	669	1 425	324
2011	I	2 408	2 079	656	1 414	329
	II	2 517	2 187	713	1 463	330
	III	2 514	2 184	735	1 439	330
	IV	2 456	2 122	676	1 438	334
2012	I	2 432	2 095	656	1 430	338
	II	2 524	2 185	728	1 450	339
	III	2 529	2 186	727	1 453	342
	IV	2 448	2 119	678	1 434	329
2013	I	2 408	2 085	647	1 433	323
	II	2 506	2 174	707	1 461	332
	III	2 490	2 153	700	1 445	337
	IV	2 422	2 094	656	1 433	329

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - Employed					Osa-aikaisten osuus työllisistä Proportion of part-time employed	
	Yhteensä	Tuntia viikossa - Hours per week					
Year and quarter	Total	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon Unknown		
1 000 henkilöä - persons							
1981	2 353	173	1 852	316	12	7,4	
1982	2 377	181	1 859	322	15	7,6	
1983	2 390	197	1 847	321	24	8,2	
1984	2 413	201	1 874	312	26	8,3	
1985	2 437	201	1 896	310	30	8,2	
1986	2 431	195	1 895	308	32	8,0	
1987	2 423	194	1 882	315	32	8,0	
1988	2 431	177	1 907	319	28	7,3	
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9,8	
1990	2 504	186	1 959	328	32	9,5	
1991	2 375	185	1 856	298	36	10,1	
1992	2 206	176	1 711	285	34	10,5	
1993	2 071	181	1 583	271	36	11,4	
1994	2 054	180	1 556	280	39	11,5	
1995	2 099	176	1 586	283	54	11,7	
1996	2 127	174	1 603	298	52	11,5	
1997	2 170	203	1 612	339	16	11,0	
1998	2 222	213	1 639	358	12	11,4	
1999	2 296	226	1 682	371	17	12,1	
2000	2 335	240	1 701	372	22	12,3	
2001	2 367	246	1 735	364	23	12,2	
2002	2 372	260	1 736	358	19	12,7	
2003	2 365	266	1 730	352	17	13,0	
2004	2 365	266	1 739	344	16	13,5	
2005	2 401	269	1 768	346	18	13,7	
2006	2 444	278	1 800	345	20	14,0	
2007	2 492	288	1 840	345	18	14,1	
2008	2 531	290	1 855	372	13	13,4	
2009	2 457	299	1 796	349	12	14,0	
2010	2 447	304	1 778	351	14	14,6	
2011	2 474	313	1 790	356	14	14,9	
2012	2 483	321	1 791	358	13	15,1	
2013	2 457	319	1 781	345	13	15,1	
2005	I	2 337	278	1 708	334	17	14,5
	II	2 425	267	1 791	349	19	13,6
	III	2 444	250	1 815	360	19	12,7
	IV	2 398	281	1 758	341	17	14,1
2006	I	2 381	283	1 743	336	19	14,4
	II	2 461	270	1 808	363	20	13,6
	III	2 494	259	1 864	352	19	13,2
	IV	2 438	301	1 786	328	24	15,0
2007	I	2 415	304	1 769	324	18	14,7
	II	2 524	274	1 873	358	19	13,6
	III	2 542	264	1 903	356	18	13,0
	IV	2 485	311	1 816	340	19	15,1
2008	I	2 474	311	1 790	358	15	14,2
	II	2 574	278	1 906	378	13	12,9
	III	2 566	260	1 911	383	12	12,0
	IV	2 509	309	1 818	370	13	14,2
2009	I	2 448	314	1 775	347	12	14,6
	II	2 497	284	1 837	363	12	13,3
	III	2 476	280	1 841	344	10	13,1
	IV	2 408	321	1 731	343	12	14,9
2010	I	2 388	318	1 721	334	16	15,2
	II	2 485	300	1 811	359	14	14,4
	III	2 490	277	1 836	360	15	13,7
	IV	2 426	319	1 742	351	13	15,2
2011	I	2 408	331	1 713	346	16	15,8
	II	2 517	311	1 822	368	15	14,5
	III	2 514	282	1 857	360	14	13,8
	IV	2 456	326	1 766	351	13	15,6
2012	I	2 432	326	1 740	352	14	15,4
	II	2 524	315	1 828	366	13	14,9
	III	2 529	302	1 847	364	12	14,4
	IV	2 448	338	1 751	347	12	15,6
2013	I	2 408	332	1 721	341	13	15,7
	II	2 506	305	1 836	351	12	14,4
	III	2 490	297	1 835	346	12	14,1
	IV	2 422	338	1 732	338	14	16,1

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
 UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Työttömät - <i>Unemployed persons</i>			Työttömyysasteet - <i>Unemployment rates</i>		
	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset
	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>	<i>Both sexes</i>	<i>Male</i>	<i>Female</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>			Prosenttia - <i>Per cent</i>		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990 ¹	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2009 I	202	114	89	7,6	8,4	6,9
2009 II	264	150	114	9,6	10,5	8,5
2009 III	202	106	96	7,5	7,7	7,4
2009 IV	215	119	96	8,2	8,9	7,5
2010 I	244	143	101	9,3	10,5	8,0
2010 II	263	146	116	9,6	10,3	8,8
2010 III	195	106	89	7,3	7,6	6,9
2010 IV	195	109	86	7,4	8,0	6,8
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4
2011 IV	181	106	75	6,9	7,7	5,9
2012 I	211	120	91	8,0	8,8	7,1
2012 II	238	134	104	8,6	9,4	7,8
2012 III	193	101	91	7,1	7,2	6,9
2012 IV	185	105	80	7,0	7,7	6,3
2013 I	232	131	101	8,8	9,7	7,8
2013 II	252	144	108	9,1	10,1	8,1
2013 III	191	104	87	7,1	7,4	6,8
2013 IV	203	110	93	7,7	8,1	7,3

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Keski-määrin	
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		15-24
Year and quarter	Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	32,2	19,6	12,5	9,8	8,5	9,3	8,5	8,8	15,4	6,3	23,5	11,4
1999	31,5	16,4	11,2	8,6	7,9	8,1	7,8	7,7	11,5	6,4	21,5	10,2
2000	30,5	16,8	10,7	8,8	7,0	7,7	7,2	7,4	10,4	5,4	21,4	9,8
2001	28,3	15,6	9,4	8,6	6,4	7,1	6,7	7,0	10,2	5,8	19,8	9,1
2002	31,9	15,8	10,2	7,6	6,2	6,7	6,7	7,2	9,1	5,1	21,0	9,1
2003	31,3	17,5	9,9	7,6	6,6	6,5	6,7	6,8	8,5	4,4	21,8	9,0
2004	30,4	16,5	9,6	7,2	6,9	6,7	7,2	6,3	8,0	4,5	20,7	8,8
2005	29,5	16,1	8,6	6,6	6,2	6,9	6,2	6,6	7,8	4,2	20,1	8,4
2006	27,6	14,9	7,7	6,1	5,3	5,5	6,2	6,1	7,7	4,4	18,7	7,7
2007	25,7	12,3	7,0	5,3	4,9	5,0	4,7	5,3	7,3	4,2	16,5	6,9
2008	26,6	11,7	6,7	5,0	4,6	4,4	4,0	4,9	6,3	3,6	16,5	6,4
2009	31,6	17,0	9,7	6,7	5,6	5,7	6,0	6,1	7,0	4,7	21,5	8,2
2010	31,6	17,0	9,2	6,3	6,5	6,0	6,4	6,6	7,2	5,3	21,4	8,4
2011	29,6	16,0	8,9	6,2	5,4	5,6	5,1	6,1	6,9	5,6	20,1	7,8
2012	29,4	14,4	8,9	6,2	5,0	5,5	5,5	5,8	6,8	6,2	19,0	7,7
2013	29,6	15,8	9,5	6,4	6,3	5,8	5,6	6,2	7,2	6,5	19,9	8,2
2012 I	36,7	16,4	9,0	6,5	4,5	6,2	5,8	6,1	7,1	6,3	21,7	8,0
2012 II	37,9	15,6	9,5	6,3	4,5	5,8	5,1	5,6	6,8	6,8	23,7	8,6
2012 III	19,6	11,1	8,9	6,7	5,2	5,4	5,7	5,3	6,7	5,9	13,7	7,1
2012 IV	19,5	14,8	8,3	5,4	5,9	4,5	5,7	6,0	6,5	5,9	16,0	7,0
2013 I	33,7	18,4	9,4	6,3	7,6	5,0	6,2	7,2	8,7	7,2	22,4	8,8
2013 II	40,2	18,2	9,4	5,7	6,0	5,3	5,0	6,5	6,8	6,1	26,2	9,1
2013 III	17,0	12,0	8,2	6,5	6,3	6,5	5,3	5,6	6,6	6,0	13,4	7,1
2013 IV	21,0	14,4	10,9	6,9	5,4	6,4	6,1	5,7	6,8	6,6	16,2	7,7
Miehet - Male												
1998	31,1	19,4	11,3	8,3	7,7	9,5	8,3	8,8	15,9	6,2	22,8	10,9
1999	30,4	16,4	9,7	7,7	6,7	7,8	8,2	7,9	12,6	6,5	20,8	9,8
2000	30,7	16,9	9,3	7,1	5,5	7,1	7,3	7,3	10,8	5,0	21,1	9,1
2001	29,1	15,5	7,6	7,5	5,3	6,8	7,0	7,2	10,6	5,5	19,6	8,6
2002	32,6	16,6	9,7	6,9	6,2	7,2	7,3	7,4	9,6	5,6	21,2	9,1
2003	31,6	18,2	9,8	7,4	6,5	6,8	7,3	7,6	9,0	3,7	21,9	9,2
2004	31,8	18,2	9,5	6,5	6,0	6,4	7,0	6,8	8,3	4,7	22,0	8,7
2005	28,5	17,6	8,0	6,1	5,8	6,6	6,2	6,0	8,4	3,6	20,6	8,2
2006	28,9	15,1	7,0	5,1	4,2	4,9	6,4	6,2	7,7	4,9	19,0	7,4
2007	27,4	11,9	6,7	4,4	3,3	4,8	4,8	5,6	8,1	4,1	16,4	6,5
2008	28,7	12,3	6,4	4,1	3,6	3,6	3,8	4,7	6,9	3,6	17,1	6,1
2009	36,2	19,6	10,1	6,8	6,2	5,8	6,4	7,1	7,5	6,1	24,1	8,9
2010	34,7	19,9	9,9	6,5	6,5	6,3	7,1	7,8	8,3	5,8	23,8	9,1
2011	30,9	18,4	9,4	6,2	5,9	6,0	5,4	7,1	8,5	5,9	21,8	8,4
2012	31,0	16,1	9,7	5,8	4,8	6,2	5,8	7,4	8,5	7,5	19,9	8,3
2013	33,4	19,3	9,7	6,2	6,1	5,9	6,1	7,4	8,2	8,0	22,9	8,8
2012 I	40,3	19,3	9,8	6,0	3,9	7,8	6,0	7,5	9,3	7,9	23,6	8,8
2012 II	41,9	16,4	10,8	6,1	4,4	6,9	6,0	7,5	8,1	7,4	24,7	9,4
2012 III	16,4	12,8	9,0	5,8	4,4	5,2	5,3	6,8	8,5	7,2	13,8	7,2
2012 IV	21,0	16,0	9,2	5,2	6,6	4,8	5,9	7,7	8,0	7,7	17,0	7,7
2013 I	40,3	23,2	10,3	5,2	7,0	4,7	6,7	9,6	11,3	9,2	26,7	9,7
2013 II	46,5	22,0	10,2	6,1	5,5	5,6	5,1	8,0	7,6	8,7	30,1	10,1
2013 III	17,4	15,0	7,7	7,0	6,5	6,8	5,5	5,5	6,6	6,4	15,6	7,4
2013 IV	20,4	17,2	10,5	6,5	5,4	6,6	6,9	6,6	7,4	7,7	17,9	8,1
Naiset - Female												
1998	33,2	19,9	14,1	11,6	9,3	9,1	8,8	8,7	14,8	6,3	22,3	12,0
1999	32,5	16,4	13,2	9,7	9,2	8,6	7,4	7,5	10,5	6,3	24,1	10,7
2000	30,3	16,8	12,5	10,9	8,7	8,4	7,1	7,5	10,1	5,8	21,6	10,6
2001	27,7	15,7	11,6	10,0	7,6	7,4	6,3	6,8	9,8	6,0	20,0	9,7
2002	31,4	14,9	10,8	8,5	6,2	6,3	6,1	7,0	8,6	4,6	20,9	9,1
2003	31,2	16,6	10,0	7,9	6,7	6,3	6,1	5,9	8,1	5,3	21,6	8,9
2004	29,1	14,6	9,7	8,1	7,9	7,0	7,5	5,8	7,8	4,4	19,4	8,9
2005	30,4	14,5	9,4	7,1	6,5	7,1	6,2	7,2	7,1	4,9	19,5	8,6
2006	26,4	14,7	8,7	7,2	6,4	6,1	6,0	6,0	7,7	3,8	18,4	8,1
2007	24,2	12,7	7,4	6,4	6,8	5,2	4,7	5,0	6,6	4,3	16,6	7,2
2008	24,8	11,1	7,0	6,0	5,7	5,2	4,3	5,0	5,7	3,7	15,8	6,7
2009	28,2	14,1	9,3	6,6	5,0	5,6	5,6	5,2	6,5	3,4	19,0	7,6
2010	29,3	13,6	8,3	6,0	6,5	5,8	5,6	5,5	6,1	4,8	19,0	7,6
2011	28,6	13,4	8,2	6,2	4,8	5,1	4,8	5,1	5,4	5,3	18,4	7,1
2012	28,2	12,7	8,0	6,8	5,3	4,8	5,3	4,1	5,3	4,8	18,0	7,1
2013	26,9	11,9	9,2	6,6	6,5	5,6	5,2	5,1	6,4	4,9	17,1	7,5
2012 I	34,3	13,1	8,0	7,0	5,2	4,6	5,5	4,6	5,0	4,6	19,8	7,1
2012 II	34,7	14,7	8,0	6,6	4,7	4,8	4,1	3,7	5,6	6,3	22,7	7,8
2012 III	22,2	9,4	8,7	7,9	6,2	5,6	6,1	3,8	5,1	4,7	13,7	6,9
2012 IV	18,6	13,6	7,3	5,6	5,1	4,2	5,5	4,4	5,3	3,7	15,1	6,3
2013 I	29,9	13,6	8,2	7,7	8,2	5,3	5,6	4,8	6,5	5,0	18,8	7,8
2013 II	35,2	14,0	8,3	5,3	6,6	5,0	4,8	5,0	6,1	3,5	22,5	8,1
2013 III	16,6	8,4	8,8	6,0	6,1	6,1	5,1	5,7	6,6	5,7	11,1	6,8
2013 IV	21,4	11,4	11,4	7,5	5,3	6,3	5,3	4,8	6,3	5,5	14,5	7,3

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

**13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK**

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - Unemployed jobseekers					Lomautetut Laid off	Lyhennetyllä työviikolla On reduced working week	
	Yhteensä Total	Miehet Male	Naiset Female	Alle 25-vuotiaat Under 25 years old	Yli vuoden työttömänä Unemployed over a year			
Henkilöä - Persons								
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000	
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100	
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800	
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100	
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900	
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900	
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600	
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700	
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000	
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000	
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200	
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200	
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600	
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800	
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500	
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300	
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800	
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400	
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700	
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400	
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900	
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000	
1993	482 200	290 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400	
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900	
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200	
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000	
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300	
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900	
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100	
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200	
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700	
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400	
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300	
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100	
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700	
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300	
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100	
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100	
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800	
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700	
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000	
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300	
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600	
2008	I	207 700	113 200	94 500	21 400	46 100	9 300	1 000
	II	194 400	99 500	95 000	20 500	43 600	5 700	940
	III	200 500	100 500	100 000	23 500	42 300	6 200	890
	IV	209 000	116 300	92 700	24 100	40 500	14 800	1 400
2009	I	247 900	149 500	98 400	32 400	39 800	30 800	3 000
	II	256 200	150 700	105 500	35 200	39 400	30 400	3 800
	III	274 000	156 200	117 800	39 900	41 300	28 500	3 900
	IV	281 100	168 500	112 600	37 200	44 900	34 300	4 600
2010	I	284 500	174 700	109 900	37 500	50 200	32 800	4 700
	II	263 000	151 900	111 100	35 100	52 800	19 600	4 000
	III	260 700	144 600	116 200	35 500	56 300	14 700	3 000
	IV	251 000	146 100	104 900	30 200	56 900	18 000	2 900
2011	I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 200	2 500
	II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
	III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600
	IV	237 300	135 500	101 700	28 400	56 400	13 600	2 000
2012	I	252 700	150 500	102 200	31 600	58 500	19 500	2 400
	II	242 500	136 800	105 800	30 700	60 400	12 400	2 100
	III	254 400	139 100	115 200	33 900	61 800	10 700	2 000
	IV	263 000	152 700	110 300	32 100	63 900	18 100	2 800
2013	I	290 100	172 800	117 300	38 000	67 700	25 200	3 400
	II	283 400	160 600	122 800	37 600	70 700	17 400	3 500
	III ²	297 900	163 200	134 800	40 900	76 100	17 200	4 400
	IV	305 100	176 100	129 000	38 900	80 200	25 900	7 300

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut pois lukien. - Until 2005 excluding laid off.

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.
Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljäsnes	Ikä - Age										Yhteensä
Year and quarter	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	Total
	Henkilöä - persons										
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500	
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	337 100	
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	311 700	
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	291 800	
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	281 300	
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	274 600	
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	275 200	
2005	<u>6 700</u>	<u>23 800</u>	<u>24 900</u>	<u>22 900</u>	<u>27 100</u>	<u>29 200</u>	<u>29 500</u>	<u>31 600</u>	<u>55 500</u>	<u>13 200</u>	<u>264 700</u>
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	<u>7 200</u>	<u>24 900</u>	<u>26 200</u>	<u>24 400</u>	<u>22 100</u>	<u>23 800</u>	<u>27 100</u>	<u>28 000</u>	<u>35 700</u>	<u>33 400</u>	<u>253 200</u>
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2013 I	6 700	31 200	30 600	28 600	25 700	26 800	31 200	32 300	39 400	37 200	290 100
II	<u>8 000</u>	<u>29 500</u>	<u>30 100</u>	<u>28 700</u>	<u>25 800</u>	<u>26 000</u>	<u>29 900</u>	<u>30 700</u>	<u>37 300</u>	<u>37 000</u>	<u>283 400</u>
III ²	10 300	30 600	31 700	30 800	27 800	27 200	31 300	32 000	37 800	38 100	297 900
IV	8 800	30 100	31 500	31 400	28 300	27 600	32 900	34 400	39 900	39 700	305 100
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	<u>3 400</u>	<u>13 200</u>	<u>13 200</u>	<u>11 300</u>	<u>13 500</u>	<u>15 100</u>	<u>15 600</u>	<u>16 600</u>	<u>27 200</u>	<u>6 300</u>	<u>135 600</u>
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012	<u>4 000</u>	<u>15 700</u>	<u>15 500</u>	<u>13 700</u>	<u>12 400</u>	<u>13 500</u>	<u>15 800</u>	<u>16 400</u>	<u>20 000</u>	<u>17 500</u>	<u>144 800</u>
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2013 I	3 800	20 800	19 000	16 900	15 200	15 700	18 900	19 600	22 900	19 800	172 800
II	<u>4 500</u>	<u>18 500</u>	<u>17 500</u>	<u>15 900</u>	<u>14 100</u>	<u>14 400</u>	<u>17 200</u>	<u>18 000</u>	<u>20 900</u>	<u>19 400</u>	<u>160 600</u>
III ²	5 600	18 600	17 700	16 400	14 600	14 500	17 300	18 100	20 500	19 800	163 200
IV	5 300	19 300	18 900	17 900	16 000	15 700	19 100	20 300	22 400	20 900	176 100
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	<u>3 300</u>	<u>10 600</u>	<u>11 800</u>	<u>11 600</u>	<u>13 600</u>	<u>14 100</u>	<u>13 900</u>	<u>15 000</u>	<u>28 200</u>	<u>6 800</u>	<u>129 100</u>
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010	3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	110 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	<u>3 100</u>	<u>9 200</u>	<u>10 700</u>	<u>10 700</u>	<u>9 700</u>	<u>10 400</u>	<u>11 200</u>	<u>11 600</u>	<u>15 700</u>	<u>15 900</u>	<u>108 400</u>
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2013 I	3 000	10 400	11 600	11 700	10 500	11 100	12 300	12 700	16 500	17 400	117 300
II	<u>3 500</u>	<u>11 100</u>	<u>12 600</u>	<u>12 800</u>	<u>11 600</u>	<u>11 600</u>	<u>12 700</u>	<u>12 700</u>	<u>16 400</u>	<u>17 600</u>	<u>122 800</u>
III ²	4 700	12 100	14 000	14 400	13 100	12 700	14 000	13 900	17 300	18 300	134 800
IV	3 500	10 800	12 600	13 500	12 300	11 900	13 800	14 100	17 500	18 700	129 000

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation			
	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö	Hallinto- ja toimistotyö	Kaupallinen työ	Maa- ja metsätaloustyö
Year and quarter	Professional, technical and related work and sanitary work	Clerical and related work	Sales work	Agricultural and forestry work
Henkilöä - persons				
1971	980	1 300	1 600	5 300
1972	1 500	1 500	2 200	7 800
1973	1 200	1 300	1 900	6 300
1974	980	1 100	1 600	4 300
1975	1 200	1 300	1 500	4 300
1976	2 600	2 300	2 400	5 200
1977	5 500	4 900	4 300	6 700
1978	8 000	7 200	6 700	8 700
1979	7 300	6 400	6 500	7 100
1980	7 300	6 100	5 100	5 500
1981	6 500	6 400	5 100	5 600
1982	7 400	7 600	6 000	6 400
1983	7 800	8 100	6 100	7 600
1984	7 800	8 000	6 100	7 200
1985	8 600	9 100	7 000	7 200
1986	9 400	9 500	7 400	7 500
1987	12 500	9 000	7 500	7 300
1988	12 000	9 100	7 200	6 700
1989	10 700	8 100	6 300	5 400
1990	10 000	7 800	5 900	5 300
1991	19 800	16 100	12 200	7 900
1992	42 100	31 800	23 100	12 900
1993	66 600	47 200	32 800	16 100
1994	75 500	51 000	36 600	16 800
1995	71 500	49 600	35 500	16 600
1996	69 500	49 200	34 300	16 800
1997	65 500	46 700	31 900	16 000
1998	63 100	41 900	28 500	14 600
1999	60 700	37 800	25 800	13 600
2000	56 500	35 600	23 800	12 600
2001	51 600	33 000	22 600	11 800
2002	48 900	31 700	21 700	10 900
2003	48 500	31 900	21 400	10 100
2004	50 300	33 000	21 500	9 600
2005	50 000	32 900	20 800	9 300
2006 ¹	46 600	30 900	19 400	9 000
2007	41 800	26 900	16 900	7 600
2008	39 300	24 200	15 200	7 100
2009	47 500	28 500	18 900	8 400
2010	49 200	29 100	19 700	7 800
2011	46 000	27 000	18 500	7 400
2012	47 900	28 100	19 100	7 700
2013 ²	57 500	33 000	23 000	8 400
2008	I 36 800	24 700	15 600	9 100
	II 39 900	23 900	14 700	6 000
	III 43 000	24 300	15 100	5 500
	IV 37 300	23 800	15 200	7 900
2009	I 40 200	25 800	17 200	9 800
	II 46 900	27 600	18 300	7 700
	III 53 600	30 300	20 000	6 800
	IV 49 200	30 200	20 300	9 000
2010	I 47 800	29 900	20 300	10 200
	II 50 700	29 300	19 500	6 800
	III 53 100	29 700	19 900	6 200
	IV 45 200	27 600	18 900	8 200
2011	I 44 300	27 300	18 900	9 600
	II 46 500	26 600	18 100	6 300
	III 50 000	27 600	18 700	5 800
	IV 43 100	26 400	18 100	8 000
2012	I 43 400	26 800	18 700	9 400
	II 47 600	27 000	18 300	6 600
	III 52 400	29 100	19 600	6 200
	IV 48 300	29 400	19 900	8 700
2013	I 51 200	31 500	21 800	10 100
	II 56 300	32 000	22 200	7 300
	III ² 63 300	34 200	23 800	6 900
	IV 59 100	34 500	24 300	9 300

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Kuljetus- ja liikennetyö	Teollinen työ - Production and related			
Year and quarter	Transport equipment operators	Talonrakennukseen liittyvä työ	Muuhun rakennustoimintaan liittyvä työ	Muut teollisen työn ryhmät	Teollinen työ yhteensä
		Occupations related to construction of buildings	Occupations related to other construction	Other work of the major group production etc.	Production and related work, total
Henkilöä - persons					
1971	1 500	10 100	1 200	8 900	20 200
1972	1 800	10 500	1 400	12 800	24 700
1973	1 400	7 600	1 200	10 500	19 200
1974	1 300	5 500	810	7 800	14 200
1975	1 600	8 900	880	10 600	20 300
1976	2 800	13 900	1 300	18 400	33 600
1977	4 300	17 100	1 600	31 600	50 400
1978	6 200	21 000	2 000	47 000	69 900
1979	5 500	17 100	1 700	40 400	59 200
1980	3 900	10 600	1 200	28 300	40 200
1981	3 600	8 600	1 400	29 500	39 500
1982	4 300	9 100	1 500	36 600	47 200
1983	4 600	8 700	1 700	39 000	49 400
1984	4 300	9 000	1 800	36 100	46 900
1985	4 800	9 500	1 800	35 800	47 100
1986	5 000	10 500	1 900	37 900	50 300
1987	4 800	9 800	2 500	33 900	46 200
1988	4 400	8 500	2 300	30 100	40 800
1989	3 400	5 900	1 800	23 000	30 700
1990	3 300	7 400	1 800	22 700	31 900
1991	7 100	18 800	3 300	45 600	67 700
1992	12 600	33 400	5 500	76 700	115 600
1993	17 600	42 600	6 900	100 400	149 900
1994	18 700	44 700	7 200	104 800	156 700
1995	18 000	42 800	7 100	98 700	148 600
1996	17 600	38 700	6 800	97 000	142 500
1997	16 200	32 000	6 200	90 500	128 700
1998	14 400	26 500	5 300	81 400	113 200
1999	12 900	23 200	4 700	76 500	104 400
2000	11 800	19 900	4 200	70 000	94 100
2001	11 100	18 800	3 900	65 100	87 800
2002	10 600	18 400	3 600	63 800	85 800
2003	10 300	17 300	3 500	62 800	83 600
2004	10 100	16 600	3 400	61 800	81 800
2005	9 700	16 100	3 300	58 400	77 700
2006 ¹	9 000	16 000	3 400	54 400	73 800
2007	7 400	13 700	2 800	45 700	62 200
2008	6 600	14 300	2 600	42 800	59 800
2009	9 400	22 000	3 800	65 800	91 500
2010	9 200	20 300	3 700	63 900	87 800
2011	8 600	18 500	3 400	55 200	77 000
2012	9 300	19 800	3 600	55 700	79 100
2013 ²	10 600	23 000	4 100	63 800	91 000
2008 I	7 200	15 900	3 500	44 400	63 800
2008 II	6 200	12 200	2 100	39 600	53 900
2008 III	6 000	11 900	1 900	40 300	54 200
2008 IV	7 000	17 400	3 000	47 000	67 300
2009 I	9 000	24 000	4 600	60 600	89 300
2009 II	9 100	20 900	3 500	62 700	87 000
2009 III	9 200	19 600	3 000	67 100	89 700
2009 IV	10 200	23 300	4 100	72 700	100 100
2010 I	10 600	25 600	5 100	72 200	103 000
2010 II	9 000	19 200	3 300	62 700	85 200
2010 III	8 500	16 800	2 600	60 300	79 600
2010 IV	8 900	19 400	3 700	60 300	83 400
2011 I	9 300	22 800	4 600	61 300	88 700
2011 II	8 400	17 500	3 000	53 600	74 100
2011 III	8 200	15 400	2 400	52 300	70 100
2011 IV	8 700	18 100	3 400	53 700	75 200
2012 I	9 600	22 700	4 600	57 700	85 000
2012 II	8 800	18 200	3 100	51 700	73 100
2012 III	8 900	17 100	2 700	53 700	73 400
2012 IV	9 900	21 400	3 900	59 700	84 900
2013 I	10 800	26 100	5 200	66 000	97 200
2013 II	10 200	21 500	3 700	60 600	85 800
2013 III ²	10 200	20 200	3 100	61 700	85 100
2013 IV	11 200	24 300	4 400	67 100	95 800

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkoa - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Palvelutyö	Muualla luokittelematon työ	Yhteensä	Lomautetut	
<i>Year and quarter</i>	<i>Service work</i>	<i>Work not classifiable by occupation</i>	<i>Total</i>	<i>Laid off</i>	
Henkilöä - <i>persons</i>					
1971	4 300	4 800	44 100	4 300	
1972	6 100	9 200	59 500	4 700	
1973	6 200	8 100	50 200	4 500	
1974	5 700	6 600	40 100	4 300	
1975	5 400	7 800	50 900	7 500	
1976	7 300	13 300	80 200	10 800	
1977	11 200	25 000	132 500	19 900	
1978	17 500	34 000	175 200	17 000	
1979	18 200	30 600	150 300	9 500	
1980	16 600	18 300	109 500	6 600	
1981	16 500	20 900	115 400	11 400	
1982	18 400	25 300	138 100	15 600	
1983	18 200	27 200	143 900	14 900	
1984	17 000	26 500	135 300	11 400	
1985	17 600	28 100	141 500	11 900	
1986	17 400	29 400	150 700	14 800	
1987	13 300	30 000	140 500	10 000	
1988	12 300	26 800	127 600	8 300	
1989	10 500	21 500	103 400	6 700	
1990	9 800	19 400	103 200	9 700	
1991	17 300	32 800	213 200	32 300	
1992	31 000	50 400	363 100	43 600	
1993	44 400	61 700	482 200	45 900	
1994	51 000	61 200	494 200	26 800	
1995	50 900	60 300	466 000	15 100	
1996	50 600	53 500	448 000	13 900	
1997	48 100	45 200	409 000	10 700	
1998	45 300	41 400	372 400	10 000	
1999	42 400	39 300	348 100	11 100	
2000	39 100	38 100	321 100	9 500	
2001	36 300	37 600	302 200	10 400	
2002	33 800	37 900	294 000	12 700	
2003	32 000	36 900	288 800	14 200	
2004	31 600	37 400	288 400	13 200	
2005	<u>29 900</u>	<u>34 400</u>	<u>275 300</u>	<u>10 600</u>	
2006 ¹	27 300	31 900	247 900	8 000	
2007	23 700	29 200	215 800	6 600	
2008	21 300	29 500	202 900	9 000	
2009	24 200	36 500	264 800	31 000	
2010	24 400	37 600	264 800	21 300	
2011	23 200	36 200	243 900	14 200	
2012	<u>23 800</u>	<u>38 100</u>	<u>253 200</u>	<u>15 200</u>	
2013 ²	27 400	43 300	294 100	21 400	
2008	I	21 600	28 900	207 700	9 300
	II	20 900	29 000	194 400	5 700
	III	21 400	30 900	200 500	6 200
	IV	21 400	29 200	209 000	14 800
2009	I	22 700	33 900	247 900	30 800
	II	23 400	36 200	256 200	30 400
	III	25 000	39 400	274 000	28 500
	IV	25 600	36 600	281 100	34 300
2010	I	25 000	37 800	284 500	32 800
	II	24 100	38 300	263 000	19 600
	III	24 400	39 300	260 700	14 700
	IV	24 000	34 800	251 000	18 000
2011	I	23 600	35 700	257 500	21 200
	II	22 500	36 400	238 900	12 500
	III	23 300	38 100	241 800	9 700
	IV	23 200	34 500	237 300	13 600
2012	I	23 400	36 600	252 700	19 500
	II	23 000	38 200	242 500	12 400
	III	24 100	40 600	254 400	10 700
	IV	24 600	37 200	263 000	18 100
2013	I	26 100	41 300	290 100	25 200
	II	<u>26 500</u>	<u>43 200</u>	<u>283 400</u>	<u>17 400</u>
	III ²	28 100	46 200	297 900	17 200
	IV	28 600	42 400	305 100	25 900

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>	
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104			
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>							<i>Viikkoa Weeks</i>	
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24	
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25	
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	125 000	27	
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27	
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25	
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25	
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26	
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24	
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20	
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15	
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16	
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22	
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30	
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39	
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45	
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48	
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51	
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52	
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52	
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 300	311 700	51	
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51	
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50	
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47	
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46	
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47	
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45	
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43	
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40	
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32	
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36	
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40	
2012	51 200	51 100	50 800	39 900	31 400	28 700	253 200	43	
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45	
2006	I	50 300	52 600	54 300	41 400	38 500	30 300	267 500	45
	II	54 300	41 300	44 100	41 400	35 800	29 100	246 000	46
	III	50 600	49 900	44 200	38 400	34 500	28 500	245 900	45
	IV	53 300	46 600	40 200	33 600	31 200	27 200	232 100	44
2007	I	47 700	47 600	46 600	33 600	28 700	26 800	231 000	43
	II	52 200	37 300	37 900	33 200	26 800	25 300	212 600	44
	III	48 300	45 700	38 600	31 800	25 900	24 300	214 700	43
	IV	50 900	42 500	35 800	28 500	24 200	22 700	204 700	42
2008	I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
	II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
	III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
	IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009	I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
	II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
	III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
	IV	65 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010	I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
	II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
	III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
	IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011	I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
	II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
	III	48 900	52 100	46 100	37 900	32 900	24 000	241 800	41
	IV	53 200	50 100	43 600	34 500	30 500	25 400	237 300	41
2012	I	48 900	54 400	55 400	36 100	30 400	27 500	252 700	42
	II	53 200	42 600	47 400	40 000	30 700	28 700	242 500	45
	III	49 400	52 500	49 600	42 200	31 900	28 800	254 400	43
	IV	53 400	55 100	50 900	41 300	32 700	29 600	263 000	43
2013	I	49 600	63 200	64 300	46 100	36 100	30 900	290 100	42
	II	53 800	48 100	58 800	52 600	38 400	31 700	283 400	45
	III ²	50 100	57 200	59 400	55 800	42 000	33 400	297 900	45
	IV	57 600	58 200	57 500	52 400	44 300	35 000	305 100	45

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSAIKOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi Year	Ikä - Age										Yhteensä Total
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	12	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Ammatti - Occupation			
	Tieteellinen, tekninen, yhteiskunnallinen sekä terveydenhuoltotyö <i>Professional, technical and related work and sanitary work</i>	Hallinto- ja toimistotyö <i>Clerical and related work</i>	Kaupallinen työ <i>Sales work</i>	Maa- ja metsätaloustyö <i>Agricultural and forestry work</i>
Avoimet työpaikat - Vacancies				
1971	750	570	670	480
1972	910	830	950	470
1973	1 500	1 300	1 200	490
1974	2 300	1 800	1 400	990
1975	2 400	1 600	1 100	440
1976	2 000	810	660	360
1977	1 700	420	450	210
1978	1 300	420	430	270
1979	1 500	570	560	280
1980	1 800	870	670	500
1981	2 000	970	890	740
1982	2 100	810	890	810
1983	2 200	900	890	620
1984	2 100	890	870	780
1985	2 000	880	920	770
1986	2 100	910	890	1 400
1987	2 900	740	880	850
1988	4 000	1 000	1 300	1 300
1989	6 200	1 700	2 000	3 100
1990	6 500	1 400	1 800	3 500
1991	4 500	630	1 300	2 800
1992	1 500	400	1 200	1 800
1993	900	350	1 000	1 800
1994	1 200	400	1 100	1 500
1995	1 700	570	1 200	1 300
1996	2 100	670	1 600	1 800
1997	2 600	940	2 100	2 100
1998	3 100	1 300	2 400	2 400
1999	2 900	1 100	1 800	2 200
2000	4 000	1 300	2 100	2 100
2001	4 700	1 300	2 700	2 300
2002	5 200	1 300	3 100	2 500
2003	5 200	1 300	4 100	2 800
2004	5 200	1 300	3 300	2 100
2005	6 600	1 500	4 600	1 900
2006	8 100	1 900	5 200	2 000
2007	9 100	2 400	6 000	2 100
2008	9 100	2 600	6 300	2 000
2009	7 700	1 900	6 500	1 500
2010	7 900	2 100	6 900	1 400
2011	8 700	3 000	8 200	1 400
2012	9 500	2 700	7 800	1 400
2013	9 000	2 500	7 500	1 200
2007	I 14 000	2 600	7 500	4 800
	II 8 900	2 300	5 200	2 600
	III 7 100	2 500	6 100	650
	IV 6 600	2 300	5 200	430
2008	I 12 800	3 400	8 600	4 100
	II 8 900	2 500	5 600	1 500
	III 7 400	2 600	6 000	220
	IV 7 200	2 000	5 000	280
2009	I 11 900	2 500	8 300	4 100
	II 8 100	1 600	6 300	1 500
	III 6 100	1 700	5 800	220
	IV 4 900	1 800	5 600	280
2010	I 10 000	2 400	8 800	3 700
	II 8 500	1 800	6 600	1 300
	III 6 900	2 100	6 700	280
	IV 6 300	2 300	5 400	340
2011	I 12 000	3 600	11 300	3 700
	II 9 200	2 600	7 900	1 000
	III 6 900	2 800	7 300	330
	IV 6 700	2 900	6 300	370
2012	I 14 300	3 600	11 300	4 000
	II 9 700	2 300	8 000	870
	III 7 200	2 500	6 600	320
	IV 6 900	2 400	5 400	200
2013	I 14 400	3 600	10 300	3 500
	II 9 300	2 300	6 900	900
	III 6 300	2 100	6 600	330
	IV 6 100	2 000	6 100	210

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Teollinen työ - Production and related work				
Year and quarter	Talonrakennukseen liittyvä työ	Muuhun rakennustointaan liittyvä työ	Muut teollisen työn ryhmät	Teollinen työ yhteensä	
	<i>Occupations related to construction of buildings</i>	<i>Occupations related to other construction</i>	<i>Other work of the major group production etc.</i>	<i>Production and related work, total</i>	
Avoimet työpaikat - Vacancies					
1971	1 300	130	4 100	5 500	
1972	1 700	180	5 100	7 000	
1973	2 900	200	9 000	12 000	
1974	3 400	290	12 500	16 100	
1975	740	90	6 800	7 700	
1976	590	60	3 400	4 100	
1977	310	40	1 400	1 700	
1978	280	50	940	1 300	
1979	530	50	2 600	3 200	
1980	940	110	4 300	5 300	
1981	980	160	3 700	4 800	
1982	960	150	2 600	3 700	
1983	1 100	130	2 500	3 700	
1984	910	150	2 700	3 800	
1985	910	120	3 000	4 000	
1986	790	110	2 700	3 600	
1987	730	150	3 200	4 100	
1988	1 000	180	4 400	5 600	
1989	1 500	340	8 200	10 000	
1990	770	250	5 800	6 800	
1991	280	90	1 300	1 700	
1992	180	50	760	1 000	
1993	140	40	770	950	
1994	230	60	1 700	2 000	
1995	210	60	1 700	2 000	
1996	270	80	1 600	2 000	
1997	490	130	2 600	3 200	
1998	620	170	3 100	3 900	
1999	600	130	2 500	3 200	
2000	660	110	3 400	4 200	
2001	730	120	3 600	4 500	
2002	810	170	3 600	4 600	
2003	1 000	200	3 500	4 700	
2004	1 200	230	4 500	5 900	
2005	1 700	300	5 900	7 900	
2006	1 900	350	7 000	9 300	
2007	1 900	500	8 900	11 400	
2008	1 100	400	6 600	8 100	
2009	540	200	2 700	3 500	
2010	860	250	3 100	4 200	
2011	1 100	350	4 600	6 000	
2012	990	320	4 000	5 400	
2013	1 200	350	3 700	5 300	
2007	I	1 800	450	15 600	17 900
	II	2 400	700	7 400	10 500
	III	2 200	510	7 300	10 000
	IV	1 400	350	5 500	7 300
2008	I	1 300	460	14 400	16 100
	II	1 500	640	5 200	7 300
	III	1 100	350	4 600	6 000
	IV	400	130	2 300	2 900
2009	I	450	220	6 300	7 000
	II	720	260	1 800	2 800
	III	610	180	1 400	2 200
	IV	380	150	1 500	2 000
2010	I	840	230	5 000	6 000
	II	920	340	2 400	3 700
	III	1 000	260	2 600	3 900
	IV	690	160	2 500	3 300
2011	I	750	300	8 600	9 600
	II	1 400	500	3 600	5 500
	III	1 300	380	3 600	5 300
	IV	800	210	2 500	3 600
2012	I	920	400	7 300	8 600
	II	1 300	400	3 500	5 200
	III	1 100	290	2 900	4 300
	IV	720	200	2 400	3 300
2013	I	1 100	400	6 400	7 900
	II	1 600	480	3 000	5 100
	III	1 400	330	3 000	4 700
	IV	840	180	2 400	3 500

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

Ammatti - Occupation					
Vuosi ja neljännes	Kuljetus- ja liikennetyö	Palvelutyö	Muulla luokittelematon työ	Yhteensä	
Year and quarter	Transport equipment operators	Service work	Work not classifiable by occupation	Total	
Avoimia työpaikkoja - Vacancies					
1971	330	3 100	360	11 700	
1972	710	4 200	660	15 800	
1973	1 100	4 800	950	23 400	
1974	1 500	5 100	650	29 800	
1975	780	4 100	480	18 500	
1976	310	2 700	320	11 200	
1977	180	1 600	130	6 400	
1978	140	1 400	120	5 500	
1979	250	1 900	110	8 300	
1980	330	2 700	80	12 200	
1981	380	3 100	50	13 000	
1982	270	2 600	40	11 300	
1983	300	3 100	30	11 800	
1984	300	3 300	20	12 000	
1985	330	3 300	20	12 200	
1986	300	3 300	20	12 400	
1987	280	2 700	10	12 400	
1988	380	3 400	310	17 400	
1989	760	5 500	1 200	30 400	
1990	680	4 900	1 400	26 900	
1991	310	1 900	170	13 400	
1992	100	1 000	80	7 100	
1993	80	680	80	5 900	
1994	150	900	150	7 400	
1995	170	1 200	310	8 300	
1996	180	1 500	360	10 100	
1997	330	2 100	410	13 700	
1998	410	2 700	520	16 800	
1999	410	2 700	300	14 600	
2000	540	2 800	130	17 100	
2001	530	3 600	140	19 600	
2002	500	4 200	200	21 600	
2003	650	4 300	200	23 300	
2004	780	4 600	270	23 500	
2005	940	5 500	220	29 100	
2006	1 400	6 400	100	34 400	
2007	2 000	7 600	80	40 700	
2008	1 700	7 500	30	37 200	
2009	810	4 900	80	26 900	
2010	900	5 100	60	28 600	
2011	1 300	6 500	20	35 100	
2012	1 300	7 400	10	35 400	
2013	1 400	6 800	0	33 700	
2007	I	1 900	10 500	260	59 300
	II	2 100	7 100	70	38 700
	III	2 300	6 800	0	35 300
	IV	1 800	5 900	0	29 400
2008	I	1 900	11 900	50	59 600
	II	1 900	7 100	60	35 400
	III	1 500	6 300	10	30 400
	IV	1 400	4 700	0	23 500
2009	I	940	7 900	190	42 800
	II	1 000	4 500	110	25 800
	III	620	4 000	10	20 500
	IV	680	3 400	10	18 600
2010	I	780	6 900	110	38 700
	II	960	4 600	110	27 600
	III	810	4 100	0	24 700
	IV	1 000	4 700	0	23 300
2011	I	1 500	10 300	10	52 000
	II	1 400	5 800	40	33 600
	III	1 100	4 700	20	28 400
	IV	1 200	5 100	0	26 200
2012	I	1 300	12 300	30	55 400
	II	1 300	7 100	0	34 500
	III	1 400	5 200	0	27 700
	IV	1 300	4 800	0	24 200
2013	I	1 600	10 600	0	52 000
	II	1 500	6 600	0	32 600
	III	1 100	5 100	0	26 300
	IV	1 200	4 900	0	24 000

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättyneet työnhaut
Year and quarter	Jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	New jobseekers during a month	Of these unemployed ¹	Ended jobseekings
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	301 900	33 000	17 600	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	495 700	292 800	35 200	23 200	43 100
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2004 I	561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
2004 II	564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
2004 III	552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
2004 IV	534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005 I	549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
2005 II	545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
2005 III	531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
2005 IV	510 300	286 900	31 500	17 300	34 500
2006 I	528 300	315 100	33 400	19 800	41 800
2006 II	521 900	291 200	35 100	19 300	45 700
2006 III	506 600	296 300	31 600	20 200	51 600
2006 IV	484 400	268 100	30 400	19 000	35 200
2007 I	492 300	278 900	32 400	19 000	42 200
2007 II	482 400	255 200	33 600	18 800	44 800
2007 III	468 400	262 700	30 900	19 700	51 900
2007 IV	446 000	236 400	30 300	19 000	36 000
2008 I	454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
2008 II	448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
2008 III	441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
2008 IV	442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009 I	494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
2009 II	523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
2009 III	534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
2009 IV	535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010 I	552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
2010 II	544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
2010 III	533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
2010 IV	513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011 I	520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
2011 II	506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
2011 III	494 000	286 600	32 900	22 100	51 800
2011 IV	481 100	268 000	34 200	22 800	36 200
2012 I	500 300	294 500	34 800	23 300	44 100
2012 II	493 300	283 100	35 400	22 200	45 400
2012 III	493 700	301 500	34 100	22 600	48 000
2012 IV	495 700	291 900	36 600	24 600	34 800
2013 I	521 900	328 700	35 400	24 800	40 500
2013 II	523 000	323 700	37 400	24 800	42 000
2013 III ²	536 900	344 500	36 700	24 600	45 600
2013 IV	548 900	337 600	39 800	26 100	32 400

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin
<i>Year and quarter</i>	<i>Vacancies during a month</i>	<i>Of these new vacancies</i>	<i>Vacancies filled during a month</i>	<i>Of these filled with job-seekers at the Employment service</i>	<i>Average duration of vacancy</i>
	Työpaikkaa - Vacancies				Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	36 900	15 000	25
2007	82 700	44 900	42 600	20 200	25
2008	79 800	45 200	43 000	19 000	24
2009	58 400	33 900	31 900	12 000	23
2010	64 200	38 400	35 400	10 900	21
2011	78 000	45 200	42 900	10 600	22
2012	76 200	42 900	41 300	9 700	24
2013	71 200	39 200	37 800	7 600	24
2004 I	58 700	35 300	26 600	11 400	23
2004 II	58 900	29 000	35 700	15 500	26
2004 III	39 800	23 700	21 900	10 000	23
2004 IV	37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005 I	71 700	40 600	31 400	11 700	23
2005 II	67 700	34 700	39 500	16 100	26
2005 III	52 300	29 600	27 800	11 500	23
2005 IV	47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006 I	88 500	50 100	38 600	15 800	25
2006 II	76 100	38 200	45 300	18 500	27
2006 III	58 800	34 100	31 500	12 800	24
2006 IV	58 800	33 400	32 000	12 900	22
2007 I	103 800	58 500	46 300	21 500	24
2007 II	87 700	43 500	49 600	24 100	29
2007 III	72 300	41 400	37 100	18 100	25
2007 IV	67 100	36 400	37 200	17 000	24
2008 I	108 800	61 500	49 900	22 200	24
2008 II	86 800	46 100	52 100	23 700	26
2008 III	67 500	41 100	37 500	16 700	21
2008 IV	56 200	31 900	32 500	13 200	21
2009 I	78 400	45 700	37 300	14 000	24
2009 II	63 700	34 200	38 400	15 600	23
2009 III	47 300	28 700	26 300	10 600	21
2009 IV	44 300	26 900	25 700	7 800	22
2010 I	74 900	46 300	36 600	11 000	21
2010 II	68 900	37 000	40 700	13 300	23
2010 III	58 000	36 400	32 500	10 800	20
2010 IV	55 200	33 800	31 800	8 600	19
2011 I	98 300	57 800	45 900	10 500	22
2011 II	85 500	45 800	53 000	13 600	25
2011 III	66 700	40 900	37 600	9 800	21
2011 IV	61 300	36 200	35 000	8 400	20
2012 I	103 400	58 800	49 600	10 500	23
2012 II	85 300	44 500	50 600	12 800	26
2012 III	61 100	36 400	34 200	8 500	23
2012 IV	54 800	31 800	30 900	6 800	21
2013 I	96 000	53 300	44 900	8 500	24
2013 II	77 800	39 200	45 400	9 500	27
2013 III	56 700	33 500	30 800	6 700	23
2013 IV	54 200	30 600	30 000	5 600	22

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIESTEEN LASKETTAVISSA PALVELUISSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Year and quarter	Työllistetyt - Number of employed people										Työharjoittelu/työelämävalmennus	Työ-/koulutuskokkeilla	Valmennus	Työ-/koulutuskokkeilla	Työharjoittelu/työelämävalmennus	Vuorotteluvapaa sijaisena	Kuntouttava työtoiminta	Omaehtoinen opiskelu	Palveluissa yhteensä	
	Kunnallinen palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki	Yksityis-sektorin palkkatuki										Startti-rahast
1981	15 000	18 500	6 900	1 100	36 500	14 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	27 400
1982	17 800	19 800	7 500	2 100	37 400	16 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	42 400
1983	19 400	9 500	6 700	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	54 300
1984	18 100	7 300	6 700	3 400	36 200	16 000	1 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	52 200
1985	17 900	2 900	6 300	2 300	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	47 100
1986	19 900	6 400	6 600	2 900	36 800	15 700	1 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	51 500
1987	18 800	5 700	7 400	6 100	34 500	15 600	2 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	50 100
1988	16 400	4 500	7 900	1 500	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	47 300
1989	20 900	6 400	11 100	1 600	40 300	17 300	440	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	57 600
1990	24 800	12 700	11 900	2 700	52 100	27 300	460	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	78 400
1991	21 500	15 600	11 400	5 100	56 800	26 200	3 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84 000
1992	25 400	19 200	12 000	4 900	66 400	28 400	5 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	96 400
1993	27 700	15 600	12 100	3 900	63 600	33 900	4 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	103 700
1994	30 500	12 900	11 800	6 500	64 600	42 300	8 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	118 500
1995	26 800	17 000	7 800	8 000	62 600	46 300	8 400	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	123 400
1996	21 400	17 000	2 500	2 500	57 000	41 400	6 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	113 300
1997	18 100	18 600	5 900	2 200	51 600	38 100	4 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	105 000
1998	16 000	17 600	3 200	1 900	43 100	30 900	4 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	89 200
1999	14 600	16 200	2 400	3 600	38 500	26 100	3 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	79 300
2000	13 000	18 700	2 600	3 500	39 800	29 900	3 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	86 800
2001	12 000	18 200	2 500	3 400	39 900	30 700	3 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	87 300
2002	10 700	18 800	2 000	3 200	38 500	29 200	3 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84 600
2003	10 200	18 500	1 900	3 200	38 000	26 900	3 200	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	86 500
2004	9 400	18 700	1 700	2 700	37 800	27 500	2 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	87 900
2005	8 400	18 700	1 200	2 300	35 400	25 000	2 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 000
2006	7 800	16 700	1 200	2 500	33 000	27 900	2 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 800
2007	8 600	17 800	1 300	2 800	34 100	32 600	2 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	100 100
2008	9 000	18 700	1 300	2 800	35 500	30 200	2 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	109 100
2009	8 000	18 600	810	4 300	31 800	27 600	4 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	107 500
2010	8 000	18 600	830	4 300	31 800	26 200	4 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	107 600
2011	7 900	16 900	940	5 300	33 800	27 700	5 300	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 500
2012	7 000	16 700	1 400	5 000	32 200	24 400	5 000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	84 400
2013	7 200	15 900	1 200	4 600	31 500	32 800	4 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	88 700
2014	7 900	15 500	1 100	4 900	30 600	33 700	4 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	83 900
2015	8 700	17 500	1 500	5 600	34 000	32 700	5 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	88 900
2016	8 500	18 900	1 800	5 600	35 500	29 000	5 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	87 000
2017	9 100	19 100	1 500	5 600	36 200	35 900	5 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	110 800
2018	9 400	18 500	1 300	5 700	35 700	34 300	5 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	111 900
2019	9 600	19 600	1 400	6 700	37 400	30 700	6 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 900
2020	8 500	18 800	1 400	5 600	35 100	25 100	5 600	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 400
2021	8 600	17 500	890	4 800	31 700	29 900	4 800	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 400
2022	7 500	17 100	820	4 100	29 900	24 300	4 100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 400
2023	7 600	16 300	640	3 900	28 700	29 600	3 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 700
2024	7 600	15 700	510	3 900	27 700	27 200	3 900	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	108 400
2025	7 600	16 000	670	4 500	33 300	23 900	4 500	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	102 700
2026	8 500	20 700	1 000	4 700	34 900	27 600	4 700	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	118 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Sources: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

**22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET
KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO
STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET
TRAINING AT THE END OF THE MONTH**

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat	
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training	
Henkilöä - Persons						
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800	
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900	
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100	
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400	
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000	
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400	
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900	
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600	
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600	
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800	
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300	
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300	
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200	
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400	
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900	
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300	
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800	
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400	
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100	
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900	
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100	
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300	
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900	
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700	
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200	
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900	
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500	
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000	
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900	
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800	
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200	
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600	
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200	
2006	I	20 000	8 400	4 500	1 100	28 600
	II	8 700	4 100	6 300	1 000	26 400
	III	16 800	6 700	3 100	800	22 300
	IV	16 200	6 700	6 100	1 000	30 200
2007	I	20 200	9 100	5 100	1 300	31 100
	II	9 000	4 400	6 700	1 100	27 400
	III	14 700	6 400	3 300	850	22 300
	IV	14 700	6 100	5 600	1 100	28 900
2008	I	19 100	8 000	4 400	1 100	28 200
	II	8 000	4 000	6 300	1 100	24 100
	III	13 900	6 100	2 800	850	20 800
	IV	13 600	5 400	5 200	1 000	26 800
2009	I	18 800	7 900	3 900	970	27 700
	II	10 000	4 500	6 100	890	26 500
	III	17 700	7 000	3 000	710	24 400
	IV	20 200	7 300	6 700	970	32 800
2010	I	24 300	9 200	4 600	1 100	33 700
	II	11 500	5 100	6 800	1 200	32 700
	III	17 500	7 300	3 400	990	29 000
	IV	17 000	6 500	6 600	1 200	35 900
2011	I	20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
	II	10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
	III	15 500	6 200	3 200	830	25 100
	IV	16 000	5 900	5 900	930	30 700
2012	I	18 200	7 600	4 100	980	29 300
	II	8 400	3 800	5 400	860	27 300
	III	14 100	5 700	2 500	760	24 300
	IV	15 200	5 500	5 100	900	29 600
2013	I	13 700	5 400	3 200	770	27 200
	II	8 000	3 200	3 900	760	26 000
	III	13 000	4 800	2 200	620	23 900
	IV	11 400	4 000	3 800	630	27 600

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	69 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	16 300
2008 I	207 700	86 900	16 100	99 200	47 700
2008 II	194 400	75 800	14 400	93 000	47 900
2008 III	200 500	75 300	15 200	91 100	48 500
2008 IV	209 000	83 700	17 500	92 900	49 000
2009 I	247 900	106 100	24 000	98 600	49 400
2009 II	256 200	108 100	24 800	100 600	49 700
2009 III	274 000	115 600	25 900	104 500	49 900
2009 IV	281 100	127 100	27 700	108 200	50 200
2010 I	284 500	129 800	31 400	111 200	50 100
2010 II	263 000	113 600	28 100	108 500	49 000
2010 III	260 700	110 700	27 000	108 400	46 900
2010 IV	251 000	113 900	27 700	111 200	43 900
2011 I	257 500	119 800	28 300	115 000	41 300
2011 II	238 900	103 700	24 100	112 900	38 700
2011 III	241 800	100 800	23 100	114 600	36 500
2011 IV	237 300	103 800	24 300	118 300	34 300
2012 I	252 700	112 200	26 800	123 600	31 800
2012 II	242 500	100 600	24 200	121 600	28 800
2012 III	254 400	103 400	24 500	123 800	26 000
2012 IV	263 000	116 800	27 300	129 400	23 300
2013 I	290 100	130 300	30 700	140 100	20 600
2013 II	283 400	121 300	27 800	141 400	17 800
2013 III	297 900 ⁵	125 700 ⁵	27 600	146 000	14 800
2013 IV	305 100	137 200	12 100

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto <i>Net immigration</i>				
	Yhteensä <i>Total</i>	Pohjoismaista <i>From Nordic countries</i>	Yhteensä <i>Total</i>	Pohjoismaihin <i>To Nordic countries</i>					
						Henkiöitä - <i>Persons</i>			
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700				
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300				
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800				
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200				
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700				
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700				
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670				
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300				
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800				
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100				
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000				
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500				
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400				
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900				
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300				
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700				
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700				
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400				
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800				
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600				
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800				
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200				
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800				
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700				
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000				
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300				
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600				
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500				
2009	26 700	4 500	12 200	3 600	14 500				
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700				
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800				
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400				
2003	I	4 000	950	2 800	1 200	1 100			
	II	4 300	1 300	2 500	930	1 800			
	III	5 700	1 600	4 100	1 800	1 500			
	IV	3 900	1 000	2 600	900	1 300			
2004	I	4 300	1 100	3 200	920	1 000			
	II	5 200	1 300	3 000	780	2 200			
	III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900			
	IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500			
2005	I	4 300	960	2 800	940	1 500			
	II	5 500	1 500	2 500	780	3 000			
	III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500			
	IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000			
2006	I	4 800	1 000	2 700	910	2 200			
	II	5 400	1 300	2 400	740	3 000			
	III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900			
	IV	5 100	890	2 800	790	2 300			
2007	I	5 300	950	2 800	820	2 400			
	II	6 100	1 200	2 700	820	3 300			
	III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300			
	IV	6 200	900	2 600	860	3 500			
2008	I	6 600	1 100	2 900	990	3 600			
	II	7 100	1 400	2 800	700	4 200			
	III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300			
	IV	6 100	900	2 800	810	3 300			
2009	I	6 300	1 200	2 900	850	3 400			
	II	6 300	1 200	2 700	780	3 500			
	III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400			
	IV	5 800	810	2 600	710	3 100			
2010	I	5 300	770	2 600	880	2 700			
	II	5 900	1 000	2 400	690	3 500			
	III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300			
	IV	5 900	860	2 700	720	3 200			
2011	I	6 200	1 000	2 800	890	3 400			
	II	6 700	1 100	2 700	660	4 000			
	III	9 800	1 400	4 300	1 600	5 400			
	IV	6 800	830	2 800	700	4 000			
2012	I	6 400	780	3 000	810	3 300			
	II	7 100	970	3 100	620	4 000			
	III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600			
	IV	7 400	760	2 900	680	4 500			
2013*	I	6 900	750	3 100	910	3 800			
	II	7 000	940	2 700	630	4 300			
	III	9 900	1 000	4 700	1 600	5 200			
	IV	6 600	630	2 800	630	3 800			

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	10,2
2012 I	7,6	7,5	3,2	7,5	4,1	10,0
2012 II	7,7	7,9	3,0	7,9	4,3	10,2
2012 III	7,8	8,0	3,1	7,4	4,5	10,3
2012 IV	7,9	8,1	3,4	7,3	4,6	10,6
2013 I	8,1	8,1	3,6	7,2	4,9	10,8
2013 II	8,1	8,0	3,4	7,0	4,7	10,8
2013 III	8,1	7,9	3,5	6,9	4,9	10,9
Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2012 I	5,6	8,1	8,3	7,4	4,5	5,2
2012 II	5,5	7,9	8,2	7,3	4,4	5,1
2012 III	5,4	7,8	8,0	7,3	4,3	5,3
2012 IV	5,4	7,7	7,8	7,2	4,2	5,4
2013 I	5,4	7,8	7,7	7,1	4,2	5,5
2013 II	5,3	7,7	7,6	7,1	4,0	5,6
2013 III	5,3	7,6	7,3	7,1	4,0	5,7

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKAINEN-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Pohj.- Savo	Pohj.- Karjala	Keski- Suomi	Et.-Pohj- janmaa	Pohjajan- maa	P.-Pohj- janmaa	Kainuu	Lappi	Ahtvenan- maa
	Koko maa	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Sata- kunta	Häme	Pirkan- maa	Kaakkois- Suomi	Etelä- Savo	Pohj.- Savo	Pohj.- Karjala									
1 000 henkilöä - persons																			
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98			
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95			
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	115	162	41	96			
1994	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95			
1995	2 481	693	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93			
1996	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91			
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	119	93	114	166	42	91			
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89			
1999	2 557	752	238	115	179	224	153	76	115	77	119	92	115	172	40	90			
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90			
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89			
2002	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88			
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	124	89	117	179	38	86			
2004	2 634	788	240	110	178	230	150	74	115	76	124	89	116	178	38	86			
2005	2 620	796	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84			
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85			
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83			
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85			
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84			
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84			15
2011	2 682	843	233	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84			15
2012	2 690	852	235	107	182	248	143	70	116	75	127	93	122	186	36	83			16
2013	2 676	853	232	106	176	245	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83			16
2008 I	2 650	828	251	108	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83			
2008 II	2 716	855	261	117	177	250	156	75	119	77	131	97	129	196	40	87			
2008 III	2 717	835	258	112	183	248	154	72	114	77	133	94	126	186	38	88			
2008 IV	2 669	843	250	110	179	239	149	68	113	75	127	91	120	184	37	83			
2009 I	2 650	828	255	108	176	236	150	68	114	74	130	89	120	181	37	83			
2009 II	2 761	854	259	113	182	256	154	73	119	76	135	95	128	192	37	88			
2009 III	2 679	834	248	109	183	249	149	68	115	73	131	95	120	187	37	83			
2009 IV	2 623	830	244	105	174	238	142	66	112	74	129	89	118	181	37	83			
2010 I	2 632	827	228 ¹	106	177	241	145	69	115	76	124	92	116	181	36	86			15 ¹
2010 II	2 748	855	240	112	186	253	151	70	118	78	129	95	127	193	36	87			16
2010 III	2 686	837	235	108	183	246	147	70	118	80	130	92	121	186	37	83			15
2010 IV	2 621	826	226	105	181	236	142	66	116	76	130	89	117	180	37	80			15
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	66	113	77	124	92	117	185	37	84			15
2011 II	2 761	860	238	111	187	252	153	71	119	79	135	97	124	194	36	90			15
2011 III	2 697	842	233	109	180	252	150	70	116	79	133	92	121	184	37	84			15
2011 IV	2 637	839	229	101	177	244	144	70	115	75	125	91	118	181	36	76			15
2012 I	2 644	845	230	108	180	246	139	68	111	72	124	94	118	179	35	79			15
2012 II	2 724	869	242	108	187	257	148	71	117	76	127	95	125	181	35	89			16
2012 III	2 701	857	236	106	186	250	146	70	117	77	127	94	124	181	37	89			16
2012 IV	2 633	840	228	106	176	237	141	69	116	75	122	91	119	182	35	81			16
2013 I	2 640	844	235	106	173	240	136	70	114	74	123	91	119	185	32	82			15
2013 II	2 758	875	242	108	181	252	145	73	118	77	129	96	124	197	37	86			16
2013 III	2 681	849	231	105	176	248	142	71	120	76	125	92	121	188	36	84			16
2013 IV	2 625	844	223	105	173	240	138	69	117	71	123	89	120	186	34	79			15

1. Vuoteen 2009 asti Ahtvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.

Until 2009 Ahtvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKIENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkieno-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa			
		Uusimaa Suomi	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa
		1 000 henkilöä - persons														
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90
1992	2 375	693	217	101	156	194	111	74	106	69	105	84	104	152	34	80
1993	2 046	583	197	97	144	172	132	67	96	62	95	78	97	126	32	74
1994	2 054	584	190	99	142	177	126	66	95	63	96	79	97	130	33	74
1995	2 089	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	65	99	79	105	143	32	73
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	140	34	71
1999	2 296	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	110	82	111	155	32	74
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72
2004	2 365	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75
2012	2 483	798	217	99	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75
2013	2 457	796	212	98	162	222	128	63	108	65	112	85	114	170	31	15
2008 I	2 474	790	238	102	169	230	135	62	103	64	113	86	116	170	32	74
2008 II	2 574	807	245	106	175	230	144	68	108	68	121	91	121	177	37	77
2008 III	2 569	798	244	106	173	232	144	69	107	70	124	90	121	174	34	81
2008 IV	2 509	806	236	104	169	224	139	64	107	68	116	86	115	168	32	74
2009 I	2 448	782	238	101	164	216	137	62	101	64	115	83	114	166	32	73
2009 II	2 497	790	238	104	166	227	139	65	103	65	117	87	119	168	33	76
2009 III	2 476	786	232	102	169	224	137	62	104	65	118	86	114	168	35	75
2009 IV	2 408	779	224	96	159	214	129	60	101	65	115	83	110	165	34	73
2010 I	2 388	771	208 ¹	95	158	215	129	62	102	65	110	84	107	162	32	74
2010 II	2 485	791	217	99	170	226	135	65	105	57	115	86	117	170	33	75
2010 III	2 490	790	217	100	167	226	133	66	106	60	120	85	116	169	34	76
2010 IV	2 426	779	210	99	167	214	127	62	107	69	117	82	110	165	33	15
2011 I	2 408	779	209	97	160	216	128	62	101	67	110	84	108	165	33	74
2011 II	2 517	807	219	103	171	229	135	65	104	69	120	87	114	172	32	79
2011 III	2 514	793	216	103	168	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78
2011 IV	2 456	794	212	96	164	224	132	65	104	67	115	85	112	169	33	70
2012 I	2 432	794	213	99	162	225	128	62	103	62	112	87	109	159	32	71
2012 II	2 524	805	220	100	171	232	134	64	106	68	121	89	117	171	33	78
2012 III	2 529	802	223	99	174	226	138	66	107	68	118	87	118	176	33	78
2012 IV	2 448	791	212	100	167	217	131	62	107	67	115	85	115	166	29	73
2013 I	2 408	790	209	97	158	216	124	62	104	63	109	84	112	166	28	72
2013 II	2 506	810	218	98	167	228	128	64	109	66	115	88	115	174	33	76
2013 III	2 490	796	213	98	164	226	132	66	111	68	116	85	116	173	33	78
2013 IV	2 422	788	206	98	161	218	127	61	108	64	110	83	115	167	30	15

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeno-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lapli Ahvenanmaa				
		Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjois-Savo Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala Pohjois-Karjala	Keskisuomi Keskisuomi		Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjanmaa Pohjanmaa	Pohjois-Järvi Pohjois-Järvi	Kainuu Kainuu
Prosenttia - Per cent																
1991	70.0	75.8	72.0	67.0	70.1	69.6	66.6	66.7	66.9	64.2	66.0	68.3	70.5	66.1	62.0	65.8
1992	70.6	70.8	66.9	61.4	63.9	62.9	62.3	63.1	61.8	58.6	61.7	64.2	64.9	61.6	54.6	58.8
1993	60.6	66.1	62.7	58.5	60.0	59.0	59.0	57.3	55.9	53.4	57.7	59.8	62.9	56.5	52.3	55.0
1994	59.9	64.9	63.0	58.7	58.7	60.2	59.5	57.1	55.3	53.8	56.4	59.0	61.4	55.7	52.8	54.4
1995	61.1	66.9	64.1	58.7	60.6	60.2	59.5	57.7	56.3	54.0	57.0	60.6	61.2	57.8	53.2	53.9
1996	61.9	67.9	64.8	60.2	60.8	60.4	60.2	57.7	56.4	55.2	57.3	61.3	63.3	59.4	51.9	53.4
1997	62.9	68.9	66.8	61.7	62.3	60.2	60.2	58.8	55.5	54.7	59.3	61.3	63.3	59.4	51.2	54.4
1998	64.1	70.8	67.8	63.1	63.1	64.8	61.0	58.1	56.8	54.7	59.3	63.2	65.6	60.1	55.1	53.6
1999	66.0	73.4	69.3	66.0	66.0	67.0	63.3	59.3	60.0	56.9	59.6	64.0	65.1	62.1	56.4	57.0
2000	66.9	74.3	70.2	64.6	66.5	67.5	62.6	60.6	61.3	57.2	61.0	64.2	67.0	63.3	54.6	57.2
2001	67.7	75.3	70.0	64.7	67.5	68.0	64.2	60.1	59.8	58.6	62.8	64.8	69.1	63.7	56.5	57.8
2002	67.7	74.9	70.6	65.2	67.7	67.8	63.6	61.1	60.4	58.6	62.2	65.1	69.5	63.4	56.1	58.2
2003	67.3	73.5	70.0	65.9	68.1	66.1	64.0	63.0	61.6	57.4	62.5	65.8	68.3	64.5	55.3	57.9
2004	67.2	73.2	68.3	64.6	67.6	67.9	64.1	63.1	62.1	57.4	61.2	66.1	68.9	64.2	54.3	60.2
2005	68.0	73.9	71.1	66.2	66.9	68.1	65.0	63.0	63.3	60.0	61.5	66.8	69.8	65.1	56.9	58.1
2006	88.9	74.7	72.6	68.8	67.6	68.2	64.7	62.7	63.8	62.6	64.5	68.4	70.6	65.2	58.0	59.9
2007	90.9	78.3	72.7	69.9	70.1	70.1	67.9	64.3	62.5	62.6	66.1	70.6	72.4	67.2	59.3	59.9
2008	70.6	76.0	73.4	70.7	68.5	69.9	67.2	64.8	64.7	60.9	65.6	70.0	73.6	67.7	61.9	62.3
2009	68.3	73.9	70.7	67.9	66.5	67.5	64.8	62.3	62.2	58.9	64.2	67.5	70.7	65.0	62.2	60.5
2010	67.8	73.2	68.3	66.2	66.7	67.3	62.9	63.8	63.7	61.6	63.9	66.8	69.9	64.1	61.8	60.7
2011	68.6	73.9	68.5	67.8	66.9	68.1	64.6	65.2	63.6	62.1	64.6	68.5	70.4	65.4	63.5	61.9
2012	68.6	73.7	68.7	68.7	68.7	69.5	64.6	65.2	63.4	62.0	63.9	68.9	70.4	65.9	62.1	60.7
2013	68.5	73.0	68.2	68.0	68.8	67.8	63.9	65.8	67.1	60.9	62.8	69.3	72.0	65.8	60.8	60.7
2008 I	69.1	75.3	72.7	68.6	68.7	68.1	64.7	61.4	62.9	57.1	62.6	67.4	71.9	67.1	57.6	62.0
2008 II	71.9	76.8	74.7	72.3	70.9	68.9	68.9	67.2	65.6	61.1	67.1	71.8	75.5	66.4	67.2	62.0
2008 III	71.6	75.7	74.6	71.7	70.0	71.2	68.9	66.2	65.2	64.0	68.7	72.0	75.3	68.3	62.7	66.1
2008 IV	69.9	76.2	71.5	70.0	68.3	68.8	66.4	63.7	65.1	61.5	64.0	69.0	71.5	66.0	59.9	60.5
2009 I	68.1	73.9	72.2	67.7	66.3	66.5	65.5	62.2	61.4	57.9	63.6	65.7	70.4	64.9	59.4	59.4
2009 II	69.4	74.5	72.4	69.7	67.6	69.6	66.2	64.7	62.7	59.1	64.8	68.9	73.3	65.6	61.7	62.0
2009 III	68.9	74.0	70.4	69.3	68.3	68.5	65.6	61.9	63.2	59.6	65.1	68.8	70.9	65.4	64.7	61.1
2009 IV	66.9	73.2	67.7	65.1	64.4	65.4	62.1	60.4	61.6	58.9	63.5	66.3	68.2	64.3	62.9	59.6
2010 I	66.1	72.3	66.8 ¹	63.7	63.8	65.6	61.9	61.2	61.8	58.9	60.9	66.4	66.2	62.8	59.1	59.9
2010 II	68.8	74.0	69.4	66.4	68.6	69.3	63.7	65.0	63.6	64.0	66.4	67.8	73.1	65.6	61.4	61.1
2010 III	68.9	73.6	69.3	67.0	68.9	68.9	63.8	66.2	64.4	63.1	66.4	69.1	75.3	65.3	64.2	62.2
2010 IV	67.3	72.7	67.5	67.1	67.4	65.5	61.2	62.9	64.8	63.1	64.7	65.3	68.2	62.7	62.4	59.7
2011 I	66.8	72.8	67.0	65.7	64.2	66.0	61.8	63.2	61.9	60.8	60.7	66.3	66.9	63.6	62.9	60.7
2011 II	69.7	75.2	69.8	69.6	69.2	68.5	64.7	65.7	63.7	62.9	66.6	69.5	71.3	66.2	61.6	64.7
2011 III	69.8	73.8	69.4	70.4	68.2	69.5	67.3	65.6	65.0	63.6	67.7	70.0	72.7	66.8	65.9	64.4
2011 IV	68.2	73.7	67.9	65.6	66.2	68.2	64.7	66.3	63.8	61.3	63.6	68.3	70.5	64.9	63.7	57.7
2012 I	67.5	73.6	68.2	67.3	65.7	68.8	63.1	63.3	63.4	57.4	61.6	68.3	68.0	61.2	61.4	56.7
2012 II	70.0	74.4	70.8	68.0	69.6	70.4	66.2	65.7	65.4	62.2	66.8	70.2	70.4	66.1	63.1	64.5
2012 III	70.3	74.0	71.4	68.0	71.0	68.7	66.8	67.7	66.2	64.4	65.5	70.4	74.0	68.1	63.6	64.5
2012 IV	68.1	72.9	66.5	66.0	68.4	66.0	63.6	64.1	66.4	61.6	61.5	68.2	72.4	64.2	56.8	60.7
2013 I	67.0	72.7	67.3	67.1	64.4	65.8	62.4	63.5	64.1	58.5	60.6	68.3	70.2	64.1	55.2	59.9
2013 II	69.9	74.5	70.3	68.4	68.9	69.9	63.8	67.2	67.8	61.2	64.2	72.0	74.4	67.1	63.1	60.2
2013 III	69.5	72.9	68.7	68.4	67.3	68.9	65.8	68.7	69.1	63.7	64.4	69.7	74.4	67.3	65.6	63.8
2013 IV	67.6	72.1	66.7	68.0	66.6	66.4	63.8	63.7	67.5	60.2	61.9	67.3	72.8	64.6	59.8	60.5

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - <i>Administrative district</i>								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
<i>Year and quarter</i>	<i>Avoimia työpaikkoja - Vacancies</i>								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300	930
2003 II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100	580
2003 III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690	320
2003 IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560	300
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500	1 200
2004 II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600	660
2004 III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680	420
2004 IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660	370
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800	940
2005 II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300	800
2005 III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840	530
2005 IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700	440
2006 ² I	13 700	4 500	2 500	2 700	3 700	4 000	1 100	2 100	1 700
2006 ² II	9 800	2 800	2 000	2 200	2 200	1 700	820	1 400	840
2006 ² III	9 800	2 600	1 300	1 600	2 200	1 100	480	950	530
2006 ² IV	9 500	2 100	1 100	1 600	2 200	1 100	450	940	520
2007 I	18 000	5 200	2 500	4 300	4 300	3 700	1 400	2 600	1 300
2007 II	11 800	3 200	2 100	2 500	2 800	2 000	1 100	1 700	1 000
2007 III	12 400	3 100	1 400	2 200	3 000	1 500	660	1 300	670
2007 IV	10 000	2 400	1 000	1 900	2 300	1 300	520	1 000	570
2008 I	16 000	4 700	2 800	4 300	4 400	3 300	1 800	2 200	1 300
2008 II	10 900	2 800	1 400	2 200	2 600	1 700	960	1 700	820
2008 III	10 400	2 400	1 000	1 800	2 300	1 300	490	1 200	500
2008 IV	7 900	1 600	800	1 400	1 700	900	350	740	400
2009 I	10 300	3 300	2 100	3 200	2 900	2 400	1 400	1 800	900
2009 II	6 500	1 700	1 200	1 800	1 700	1 400	630	1 300	620
2009 III	6 200	1 300	760	1 200	1 600	850	450	840	370
2009 IV	5 400	1 200	640	1 300	1 500	800	420	800	350
2010 I	9 500	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 700	1 600	1 500	940
2010 II	6 600	1 700	1 000	2 000	1 800	1 500	820	1 400	550
2010 III	7 300	1 600	820	1 500	1 900	1 200	540	1 100	560
2010 IV	7 900	1 500	760	1 500	1 700	940	440	910	380
2011 I	13 500	3 600	2 300	3 600	3 800	2 500	2 000	2 200	1 200
2011 II	10 100	2 300	1 400	2 500	2 800	1 600	920	1 500	740
2011 III	9 700	2 000	990	1 900	2 400	1 400	620	1 200	540
2011 IV	9 400	1 600	770	1 400	2 000	1 200	460	1 100	500
2012 I	15 100	4 100	2 600	3 600	4 500	2 700	1 900	2 300	1 300
2012 II	10 300	2 200	1 400	2 100	2 800	1 900	750	1 600	740
2012 III	9 700	1 700	770	1 800	2 300	1 400	470	1 200	520
2012 IV	8 600	1 400	670	1 300	1 800	1 200	430	1 100	450
2013 I	15 100	4 000	2 200	3 400	4 200	2 600	1 600	2 100	1 200
2013 II	10 500	2 300	1 100	1 800	2 600	1 900	780	1 300	800
2013 III	9 000	1 600	780	1 500	2 100	1 300	550	1 200	570
2013 IV	8 900	1 300	640	1 100	1 800	1 100	480	1 100	570

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - *See note to table 26.*

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen

Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: *The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics*

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	900	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200	2 100		34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600	2 000		40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700	2 800		37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200	2 800		26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2003 I	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100			34 500
2003 II	880	940	920	1 400	330	910			25 500
2003 III	650	430	640	1 000	190	520			18 000
2003 IV	560	340	640	650	210	460			15 300
2004 I	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900			34 600
2004 II	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100			23 600
2004 III	680	440	580	900	220	600			18 200
2004 IV	640	330	600	800	280	620			17 500
2005 I	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900			41 100
2005 II	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100			29 300
2005 III	920	480	660	1 100	420	750			24 600
2005 IV	630	570	900	940	220	600			21 300
2006 ² I	1 100	2 200	2 700	2 000	510	2 000	3 100		50 300
2006 ² II	970	1 200	1 400	1 600	380	870	1 800		32 500
2006 ² III	930	680	960	1 300	220	940	1 800		27 700
2006 ² IV	850	810	1 000	1 200	290	1 000	1 900		27 000
2007 I	1 600	2 600	3 300	2 500	620	2 800	2 100		59 300
2007 II	1 300	1 300	1 400	2 000	470	1 200	2 200		38 700
2007 III	1 400	800	1 200	1 500	380	1 400	2 100		35 300
2007 IV	1 200	940	1 400	1 300	360	1 200	1 800		29 400
2008 I	2 100	2 300	3 900	3 000	610	3 000	3 300		59 600
2008 II	1 400	1 000	1 600	1 800	400	1 200	2 600		35 400
2008 III	1 200	600	1 000	1 600	320	1 600	2 600		30 400
2008 IV	830	620	970	1 200	260	940	2 700		23 500
2009 I	1 200	1 800	3 100	2 600	440	1 600	4 000		42 800
2009 II	870	780	1 000	1 800	320	1 300	3 000		25 800
2009 III	860	400	670	1 300	300	1 000	2 600		20 500
2009 IV	740	700	760	1 100	320	840	1 600		18 600
2010 I	1 500	1 900	3 000	2 400	400	2 100	250 ¹	2 000	38 700
2010 II	1 400	960	1 200	2 000	380	1 200	170	2 900	27 600
2010 III	1 000	530	1 000	1 500	310	1 100	160	2 600	24 700
2010 IV	860	670	920	1 300	270	1 100	100	2 000	23 300
2011 I	1 400	2 300	3 500	3 500	460	1 900	310	3 900	52 000
2011 II	1 100	1 100	1 700	2 000	400	1 200	260	2 000	33 600
2011 III	1 000	770	950	1 600	310	1 100	160	2 000	28 400
2011 IV	860	1 100	1 100	1 500	260	960	150	1 800	26 200
2012 I	1 500	2 300	2 900	3 000	530	1 800	330	5 000	55 400
2012 II	1 100	1 200	1 600	2 400	390	1 200	230	2 500	34 500
2012 III	900	670	870	1 700	340	1 100	140	2 100	27 700
2012 IV	700	1 000	870	1 400	240	770	140	2 100	24 200
2013 I	1 300	2 400	3 300	2 900	350	1 600	370	3 300	52 000
2013 II	1 000	1 100	1 400	2 100	430	940	220	2 300	32 600
2013 III	950	800	850	1 500	350	1 100	140	2 100	26 300
2013 IV	720	960	850	1 400	270	760	110	1 800	24 000

30. TYÖTTÖMYYSSASTEET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district											Lappi	Ahvenanmaa			
	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Kainuu	Pohjo-Kainuu			Pohjanmaa	Etelä-Pohjanmaa	Pohjo-Pohjanmaa
Prosenttia - Per cent																
1991	6,6	4,2	4,8	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0			
1992	11,7	9,0	10,0	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9			
1993	16,3	13,2	14,8	16,8	17,8	18,4	20,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,3	21,4			
1994	15,4	13,9	15,0	17,7	17,1	17,6	19,7	19,5	16,8	14,2	18,5	20,7	22,0			
1995	15,4	12,0	13,5	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1	22,4	21,2			
1996	14,6	11,2	11,6	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1			
1997	12,7	9,5	10,4	12,4	13,4	15,6	17,4	16,2	14,6	8,4	15,5	23,5	20,4			
1998	11,4	7,6	9,4	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8			
1999	10,2	6,4	8,1	12,5	12,2	12,6	13,6	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3			
2000	9,8	6,3	7,6	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6			
2001	9,1	5,5	8,0	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3			
2002	9,1	5,8	7,4	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	9,9	6,8	13,0	19,5	16,2			
2003	9,9	6,5	8,1	9,7	10,4	10,7	15,1	12,1	7,7	7,1	10,5	17,5	15,6			
2004	8,8	6,7	8,7	8,2	10,9	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	15,6			
2005	8,4	6,1	8,7	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0			
2006	7,7	5,4	6,3	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4			
2007	6,9	5,0	6,0	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9			
2008	6,4	4,8	5,5	7,2	7,9	7,8	10,7	8,1	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9			
2009	8,2	6,2	7,3	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6			
2010	8,4	6,4	8,1	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3			
2011	7,8	5,8	7,9	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2			
2012	7,7	6,3	7,7	7,3	9,1	8,2	11,7	9,1	7,0	5,7	9,6	11,4	10,4			
2013	8,2	6,7	8,9	8,8	10,8	8,1	12,5	10,0	7,6	5,3	9,9	11,5	10,5			
2008 I	6,6	4,6	5,0	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2			
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,7	8,7	9,7	11,4	7,9	6,8	6,0	9,9	9,0	11,7			
2008 III	5,6	4,4	5,1	6,3	6,1	6,2	8,7	6,8	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5			
2008 IV	6,0	4,3	5,7	6,9	6,5	5,8	9,4	8,6	5,1	4,5	8,6	11,7	10,2			
2009 I	7,6	5,5	6,6	8,6	9,3	11,2	14,0	11,2	7,5	5,4	8,6	13,4	11,3			
2009 II	9,6	7,5	8,1	10,1	11,1	13,0	14,6	13,1	8,4	7,2	12,6	10,3	13,6			
2009 III	7,5	5,7	6,6	8,0	8,7	8,8	10,1	9,6	8,9	5,3	10,3	5,9	10,2			
2009 IV	8,2	6,2	8,1	9,6	9,3	10,3	13,0	10,9	6,6	6,3	8,4	7,7	11,1			
2010 I	9,3	6,7	8,6 ¹	11,0	10,7	11,1	14,8	11,1	8,1	7,9	10,3	11,1	13,6			
2010 II	9,6	7,5	9,5	10,9	7,5	11,4	15,0	10,9	9,8	11,9	11,9	11,1	14,3			
2010 III	7,3	5,6	7,6	8,0	6,7	9,5	11,6	7,8	7,2	4,5	9,0	8,2	14,3			
2010 IV	7,4	5,7	6,8	10,9	6,9	8,0	8,8	9,7	7,8	6,3	9,5	10,4	14,3			
2011 I	8,6	6,0	8,7	12,6	6,8	10,3	12,9	11,0	8,8	8,3	10,5	9,5	12,0			
2011 II	8,8	6,2	7,9	11,8	9,2	12,4	13,4	10,9	9,6	7,8	11,4	9,4	12,4			
2011 III	6,8	5,8	7,4	8,1	6,9	9,1	11,7	8,4	4,8	3,9	5,8	7,4	12,1			
2011 IV	6,9	5,4	7,6	8,3	7,7	9,4	11,0	7,9	6,2	4,4	7,0	9,0	12,1			
2012 I	8,6	6,1	7,6	9,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	11,3	9,9	10,7			
2012 II	9,0	7,3	8,7	7,4	8,4	10,1	11,9	9,5	7,5	6,3	10,4	12,4	12,4			
2012 III	7,1	5,9	6,8	7,4	8,4	8,1	10,1	7,8	5,8	6,3	10,6	12,4	12,4			
2012 IV	7,0	5,8	7,2	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	6,9	3,6	8,9	10,0	12,4			
2013 I	8,8	6,4	10,9	8,6	12,0	7,9	15,0	11,5	7,5	6,2	11,0	14,0	11,9			
2013 II	9,1	6,2	7,7	11,6	12,3	9,0	14,7	10,7	8,2	7,1	10,8	12,8	12,1			
2013 III	7,1	6,2	7,7	7,0	8,1	7,6	9,8	7,6	7,6	3,8	7,9	8,2	8,0			
2013 IV	7,7	6,7	7,3	7,7	10,9	7,8	10,3	10,4	6,9	4,2	9,9	11,3	10,0			

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district									
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	
Year and quarter	Henkilöä - Persons									
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300	
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100	
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600	
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800	
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700	
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800	
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900	
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900	
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700	
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800	
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100	
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500	
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100	
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900	
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300	
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400	
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500	
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200	
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900	
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700	
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900	
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700	
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600	
2003	I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500	13 800
	II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900	12 900
	III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700	12 800
	IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200	12 800
2004	I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000	13 400
	II	61 800	22 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900	12 900
	III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600	12 700
	IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600	12 800
2005	I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200	13 100
	II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900	12 100
	III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300	12 200
	IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100	11 800
2006 ²	I	57 400	19 300	13 600	20 600	24 400	19 100	9 600	14 400	12 300
	II	55 000	18 100	12 300	19 000	22 800	17 100	8 200	12 800	11 300
	III	55 800	18 500	12 100	18 900	22 900	17 300	8 100	12 700	11 400
	IV	50 800	17 000	11 700	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300	10 600
2007	I	49 300	16 900	11 600	17 600	20 900	17 200	8 300	12 700	10 900
	II	46 800	15 700	10 200	16 100	19 500	15 200	7 200	11 300	10 300
	III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 200	15 200	7 000	11 500	10 500
	IV	42 300	14 800	10 200	15 400	19 300	15 200	7 200	11 200	10 300
2008	I	41 900	15 000	10 100	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700	10 600
	II	40 900	14 200	9 100	14 500	18 600	14 300	6 400	10 300	9 800
	III	42 600	14 900	9 500	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500	10 000
	IV	41 600	15 200	9 800	16 100	20 800	15 400	7 200	11 600	10 500
2009	I	49 700	18 600	11 300	19 600	25 200	17 800	8 200	14 100	12 000
	II	55 300	19 600	11 200	20 000	26 700	17 700	7 800	13 600	12 000
	III	61 900	22 000	11 800	21 300	29 500	18 800	8 100	14 100	12 000
	IV	62 100	23 200	12 400	22 400	30 200	19 700	8 700	14 600	11 500
2010	I	62 600	23 700 ¹	12 500	22 400	30 400	19 600	9 000	15 100	11 500
	II	60 700	22 200	11 200	20 600	28 300	17 600	7 800	13 300	10 600
	III	61 900	22 500	11 200	20 500	28 100	17 400	7 600	12 800	10 500
	IV	56 800	21 900	11 200	20 000	26 600	17 900	7 800	12 600	9 900
2011	I	56 900	22 600	11 700	20 300	26 700	18 400	8 200	13 400	10 400
	II	55 400	20 900	10 600	18 300	25 000	16 700	7 100	11 800	9 600
	III	57 100	21 600	10 700	18 200	25 000	16 600	7 100	11 800	9 800
	IV	53 600	20 600	10 600	17 900	24 100	17 400	7 400	11 800	9 900
2012	I	55 700	21 400	11 200	19 300	25 300	18 500	8 200	12 900	11 000
	II	56 100	20 900	10 100	18 000	24 300	17 200	7 500	11 800	10 500
	III	60 100	23 100	10 800	18 700	26 200	17 400	7 500	12 000	10 700
	IV	59 500	23 700	11 600	19 600	27 400	18 500	8 000	12 800	10 800
2013	I	66 000	26 000	12 500	21 700	30 400	19 800	8 800	14 200	11 900
	II	68 500	25 400	11 500	20 700	30 000	18 400	8 100	13 000	11 300
	III ³	74 600	26 500	11 900	21 700	31 900	18 900	8 200	13 400	11 500
	IV	74 100	26 600	12 400	22 500	33 100	20 000	8 700	14 000	11 500

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	80	294 100
2003 I	18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800			298 800
2003 II	17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100			282 900
2003 III	17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700			287 800
2003 IV	17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500			285 900
2004 I	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900			298 500
2004 II	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800			285 900
2004 III	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300			286 800
2004 IV	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400			282 400
2005 I	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000			289 000
2005 II	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500			271 000
2005 III	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000			274 700
2005 IV	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900			266 600
2006 ² I	16 800	8 100	9 100	21 800	6 900	14 200		20	267 500
2006 ² II	15 500	6 800	8 100	19 600	6 200	13 200		20	246 000
2006 ² III	15 600	6 900	8 200	19 300	6 000	12 500		20	245 900
2006 ² IV	15 000	6 800	7 600	18 400	5 900	12 000		20	232 100
2007 I	15 100	6 700	7 400	18 500	6 000	11 900		20	231 000
2007 II	14 000	5 800	6 800	17 300	5 400	11 200		20	212 600
2007 III	14 300	6 000	6 900	17 300	5 100	10 800		20	214 700
2007 IV	13 800	6 200	6 200	16 800	5 000	10 600		20	204 700
2008 I	14 100	6 300	6 300	17 300	5 200	10 600		30	207 700
2008 II	13 200	5 400	5 900	16 600	4 800	10 300		30	194 400
2008 III	13 400	5 700	6 300	17 200	4 600	10 100		30	200 500
2008 IV	13 800	6 700	6 700	17 900	5 200	10 400		40	209 000
2009 I	15 800	8 500	8 100	21 200	5 900	11 900		50	247 900
2009 II	16 100	8 100	8 300	21 900	5 600	12 400		60	256 200
2009 III	16 700	8 600	9 200	22 500	5 200	12 200		60	274 000
2009 IV	16 900	9 500	9 400	22 700	5 400	12 300		70	281 100
2010 I	17 400	9 300	9 500	23 000	5 500	12 400	470 ¹	70	284 500
2010 II	15 900	7 700	8 700	21 100	5 000	11 800	430	50	263 000
2010 III	15 900	7 300	8 300	20 400	4 800	11 000	400	40	260 700
2010 IV	15 500	7 300	7 700	19 800	4 700	10 800	420	40	251 000
2011 I	16 100	7 700	7 900	20 700	5 000	11 100	430	40	257 500
2011 II	15 000	6 300	7 200	19 400	4 400	10 700	370	40	238 900
2011 III	15 200	6 500	7 400	19 600	4 300	10 500	400	40	241 800
2011 IV	15 400	6 900	7 300	19 300	4 400	10 400	410	40	237 300
2012 I	16 500	7 600	7 800	21 000	4 700	11 100	460	50	252 700
2012 II	15 800	6 600	7 400	20 300	4 400	11 200	400	60	242 500
2012 III	16 300	6 800	7 800	21 100	4 400	10 800	450	60	254 400
2012 IV	17 100	7 600	7 700	22 100	4 700	11 300	510	70	263 000
2013 I	18 700	8 500	8 800	24 500	5 400	12 200	570	80	290 100
2013 II	17 900	7 400	8 500	24 300	5 100	12 600	440	80	283 400
2013 III ³	18 600	8 000	9 100	25 000	5 300	12 800	480	80	297 900
2013 IV	19 700	8 600	9 000	25 300	5 900	13 200	540	100	305 100

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKAINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Ulkomaat					
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi		Etelä-Savo	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi
Viikkoa - Weeks																	
1991	16	17	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13	
1992	22	23	23	26	23	23	22	22	21	20	24	21	22	20	19	20	
1993	32	33	33	36	32	32	31	31	30	30	32	30	31	28	26	26	
1994	39	40	40	42	44	40	38	38	34	33	40	37	39	36	35	36	
1995	51	45	45	46	51	45	45	45	38	36	50	41	44	39	29	32	
1996	48	54	47	48	55	49	48	48	43	41	53	41	48	42	32	36	
1997	51	57	48	50	62	52	49	46	46	45	52	44	52	44	36	41	
1998	52	59	51	51	65	53	50	50	46	45	59	37	54	46	36	43	
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	43	59	36	52	45	37	45	
2000	51	52	53	52	64	51	52	50	43	43	59	35	52	44	37	44	
2001	51	55	50	53	64	54	52	42	42	49	58	35	51	44	38	44	
2002	50	52	47	47	63	51	51	41	41	49	56	34	50	37	44	44	
2003	47	50	45	50	60	49	47	44	39	39	54	33	46	35	38	38	
2004	46	50	44	48	59	49	44	44	38	47	52	33	45	41	34	35	
2005	47	51	45	49	57	49	43	37	37	48	51	33	45	41	35	35	
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	46	42	35	35	46	48	33	45	39	34	34	
2007	43	47	41	49	47	45	43	43	35	43	47	32	43	36	34	32	
2008	40	42	37	47	46	44	40	40	34	40	45	31	38	31	29	29	
2009	32	32	29	37	37	35	34	35	30	35	38	26	28	30	26	25	
2010	36	35	34 ¹	38	41	40	37	37	34	36	42	31	31	33	27	28	26 ¹
2011	40	39	40	42	47	46	41	41	39	38	47	33	36	36	30	32	28
2012	43	42	43	47	48	49	45	43	44	42	51	34	39	38	34	36	27
2013 ⁴	45	42	42	48	48	54	46	45	45	45	52	34	40	39	35	39	27
2008 I	41	45	38	48	47	46	43	41	34	41	45	31	41	35	32	31	64
2008 II	42	43	38	49	49	46	45	43	36	42	46	30	42	32	30	30	87
2008 III	40	41	36	46	47	44	43	41	34	41	45	32	35	34	32	29	73
2008 IV	37	39	34	43	42	41	38	37	31	38	42	27	33	32	27	27	54
2009 I	33	33	30	38	37	36	34	35	29	35	39	24	30	30	26	26	49
2009 II	33	31	30	38	37	35	35	37	30	35	39	26	29	30	25	25	49
2009 III	32	31	29	36	37	35	33	36	30	35	38	26	28	30	27	25	53
2009 IV	32	32	29	35	36	35	34	34	30	34	38	26	27	30	26	25	50
2010 I	33	33	31 ¹	36	38	37	34	34	31	34	39	28	28	32	26	26	48
2010 II	36	34	34	38	41	40	37	38	34	35	42	32	30	34	27	27	25 ¹
2010 III	37	36	36	39	42	42	38	39	36	36	43	32	32	34	28	29	62
2010 IV	38	38	37	39	43	43	37	38	36	36	43	30	33	34	29	27	70
2011 I	38	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30	69
2011 II	41	39	40	42	48	46	42	40	40	40	48	35	37	36	30	31	76
2011 III	41	39	40	43	48	47	43	43	41	39	48	34	37	36	31	27	70
2011 IV	41	40	42	43	47	47	42	42	41	39	48	32	37	36	30	26	75
2012 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	32	37	37	33	34	62
2012 II	45	43	45	51	50	50	48	45	46	44	53	37	40	40	36	29	69
2012 III	43	41	42	46	49	49	46	43	46	43	51	35	39	39	34	29	69
2012 IV	43	42	41	45	47	51	44	43	44	43	50	32	39	38	33	26	64
2013 I	42	41	41	45	46	46	44	42	43	42	49	32	39	38	33	37	27
2013 II	45	42	42	48	49	55	48	46	47	45	52	36	41	40	36	32	58
2013 III ⁴	45	43	43	49	49	55	47	47	46	46	53	34	41	41	36	40	53
2013 IV	45	45	42	48	49	56	45	46	45	45	52	33	41	40	40	27	49

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.
 2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.
 3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasketut. - From 2006 including individually laid off.
 4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLLLEIDEN TYÖNHAKIJOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKEINO-, LIIKENNE-, JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Ulko- maat						
	Koko maa Whole country	Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohjo-Savo Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala Pohjo-Karjala		Kesk-Suomi Kesk-Suomi	Etelä-Pohjanmaa Etelä-Pohjanmaa	Pohjo-Pohjanmaa Pohjo-Pohjanmaa	Pohjo-Karjala Pohjo-Karjala	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi
Prosentilla - Per cent																	
1991	2	1	3	5	3	3	3	3	2	4	2	2	3	2	1	1	—
1992	8	10	9	11	9	9	9	7	6	4	4	6	6	6	4	4	—
1993	18	22	18	19	20	19	18	17	14	11	11	16	17	14	11	18	—
1994	27	32	27	32	32	30	28	30	26	21	20	28	27	22	16	16	—
1995	30	35	29	32	35	30	32	30	24	24	24	29	29	22	16	20	—
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	26	29	26	26	20	23	—
1997	30	35	28	31	37	31	30	28	27	28	21	30	30	23	27	27	—
1998	30	35	29	31	37	30	30	28	26	28	21	30	30	26	26	26	—
1999	28	32	29	28	35	27	27	27	23	27	19	26	24	21	24	21	—
2000	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	19	26	24	20	25	25	—
2001	27	30	26	29	34	28	28	27	23	26	18	26	24	22	24	24	—
2002	26	29	25	28	30	27	28	26	21	21	21	22	22	22	20	20	—
2003	25	28	23	26	30	26	26	23	20	25	18	23	22	20	20	20	—
2004	25	29	23	26	31	27	27	23	21	26	18	23	22	19	18	18	—
2005	26	30	26	28	30	28	28	23	21	27	18	24	23	20	19	19	—
2006 ²	26	29	25	28	28	28	28	24	21	26	19	25	22	21	20	20	—
2007	24	27	22	28	27	26	26	24	20	23	18	23	19	20	18	18	—
2008	21	23	19	25	24	23	24	21	15	21	16	18	18	15	15	15	—
2009	16	15	14	18	18	17	17	16	15	17	12	12	12	13	12	12	—
2010	20	20	20 ¹	18	23	24	21	20	21	19	23	17	16	19	15	15	—
2011	23	23	24	24	27	27	24	23	24	22	17	20	20	17	18	11	—
2012	24	24	24	27	26	27	26	24	26	24	17	21	21	20	20	20	—
2013 ³	25	24	23	27	27	32	26	25	26	27	17	21	22	22	22	22	—
2008 I	22	25	19	26	25	24	25	21	19	21	16	21	18	18	16	16	—
2008 II	22	24	20	26	26	25	25	23	21	22	18	21	21	18	17	16	—
2008 III	21	21	18	24	25	23	24	21	20	21	17	19	19	17	15	16	—
2008 IV	19	20	17	22	22	22	21	19	17	20	14	16	16	17	15	16	—
2009 I	16	17	14	18	18	18	17	16	15	17	11	13	12	12	12	13	—
2009 II	15	15	14	18	18	17	17	17	15	17	12	12	12	12	12	13	—
2009 III	15	14	13	18	17	16	17	17	15	17	12	12	12	13	11	13	—
2009 IV	16	15	15	17	18	18	17	16	16	18	12	12	12	14	12	16	—
2010 I	18	17	17 ¹	18	20	20	19	17	17	18	15	13	13	17	14	13	—
2010 II	19	19	20	20	20	23	21	20	20	19	15	15	15	16	16	11	—
2010 III	22	21	22	21	25	26	22	22	23	19	18	17	17	16	13	13	—
2010 IV	23	23	23	22	26	27	23	22	23	20	20	19	19	20	17	21	—
2011 I	23	23	23	22	26	27	23	21	22	20	14	16	16	16	16	12	—
2011 II	24	23	25	25	26	27	23	23	24	22	18	20	18	15	17	12	—
2011 III	24	23	25	25	28	27	25	23	24	22	17	20	18	17	18	13	—
2011 IV	24	23	25	25	27	27	25	23	25	23	17	21	21	21	19	10	—
2012 I	23	23	24	26	25	26	25	22	24	22	16	20	20	18	18	9	—
2012 II	25	24	25	29	27	28	27	25	27	24	19	21	21	20	20	10	—
2012 III	24	23	23	27	26	27	27	25	27	25	18	21	21	22	20	10	—
2012 IV	24	24	22	26	26	29	26	24	26	26	17	21	21	22	21	11	—
2013 I	23	23	21	25	24	29	25	23	24	25	16	20	20	18	18	9	—
2013 II	25	23	23	27	27	33	27	25	26	27	18	21	21	20	20	21	—
2013 III ³	26	24	24	27	27	33	27	25	26	27	18	21	21	22	21	12	—
2013 IV	26	26	25	27	28	34	26	26	26	27	17	22	22	21	22	12	—
2014 I	26	26	25	27	28	34	26	26	26	27	17	22	22	21	23	10	—

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuina neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöritysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto on epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen
- Ei yhtään havaintoa
- * Ennakkotieto

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMA-TUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in Employment Bulletin.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0,0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy
- Magnitude nil
- * Preliminary data

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausiotokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33: Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all jobseekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyys-jaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyyksien kestopista (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950–1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeino-ministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammateittain laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu Pohjoismaiseen Ammattiluokitukseen (Nordisk Yrkesklassificering, NYK). Ammattiluokitus, Työministeriö, 2005.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovittua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työnvälitystilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summana. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuinkuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based largely on the Nordic Classification of Occupations (NYK). Occupational Classification, Ministry of Labour, 2005.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority, will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

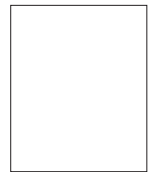
Tilaaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Työpoliittinen Aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen Aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai annika.blomster@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, fax, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Työpoliittisen aikakauskirjan numeron 2/2014 aineiston määräpäivä on **7.5.2014**.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-227-015-3

Verkkajulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY